



Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, Jakab István, dr. Latorcai János és
Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, Hegedűs Lorántné,
Mirkóczki Ádám, Móring József Attila*



Az ülésnap megnyitása	4501
-----------------------------	------

A fogyasztónak nyújtott hitelről szóló 2009. évi CLXII. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat, valamint az egyes fogyasztói kölcsön-szerződések devizanemének módosulásával és a kamatszabályokkal kapcsolatos kérdések rendezéséről szóló törvényjavaslat kivételes eljárásban történő együttes összevont vitája	4501
--	------

Az időkeret ismertetése:

Gelencsér Attila jegyző.....	4501
Dr. Trócsányi László igazságügyi miniszter, a napirendi pont előadója	4502

Felszólalók:

Dunai Mónika , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	4511
Dr. Harangozó Tamás Attila , a kisebbségi vélemény ismertetője	4513
Németh Szilárd István , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	4517
Burány Sándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	4522
Dr. Tóth Bertalan , az MSZP képviselőcsoportja részéről	4526
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	4529
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	4538
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	4547
Heringes Anita (MSZP).....	4551
Révész Máriusz (Fidesz)	4551
Tuzson Bence (Fidesz)	4552
Orbán Gábor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	4555
Dr. Schiffer András (LMP).....	4556
Orbán Gábor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	4559
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	4560
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	4561
Dr. Schiffer András (LMP).....	4561
Gyopáros Alpár (Fidesz).....	4562
Dr. Varga László (MSZP)	4564
Volner János (Jobbik)	4568
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	4571
Dr. Schiffer András (LMP).....	4572
Teleki László (MSZP).....	4573
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	4574
Harangozó Gábor István (MSZP).....	4576
Tukacs István (MSZP).....	4579
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	4580

Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat, valamint az Állami Számvevőszék véleménye Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről általános vitájának folytatása	4582
--	------

Felszólalók:

Gelencsér Attila (Fidesz).....	4582
Dr. Harangozó Tamás Attila (MSZP)	4585
Firtl Mátyás (KDNP)	4590
Vágó Sebestyén (Jobbik)	4593
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	4597
Dr. Hörsik Richárd (Fidesz)	4598
Schmuck Erzsébet (LMP)	4602
Szabó Szabolcs (független)	4605
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	4607
Tukacs István (MSZP).....	4609
Gyopáros Alpár (Fidesz).....	4610

Dr. Molnár Ágnes (Fidesz)	4611
Dr. Varga László (MSZP)	4613
Kovács Sándor (Fidesz)	4616
Novák Előd (Jobbik).....	4618
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	4622
Vigh László (Fidesz)	4624
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	4627
Balczó Zoltán európai parlamenti képviselő.....	4632
Czibere Károly emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	4633
Törő Gábor (Fidesz)	4636
Dr. Szakács László (MSZP)	4637
Kovács Sándor (Fidesz)	4637
Heringes Anita (MSZP).....	4638
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)	4640
Szilágyi György (Jobbik).....	4642
Dr. Molnár Ágnes (Fidesz)	4647
Dr. Rákossy Balázs nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	4649
Varju László (független)	4650
Ritter Imre nemzetiségi szószóló	4652
Becsó Zsolt (Fidesz).....	4656
Hiszékeny Dezső (MSZP).....	4658
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	4660
Szávay István (Jobbik)	4665
Farkas Félix nemzetiségi szószóló	4671
Kórózs Lajos (MSZP).....	4672
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	4678
Gyöngyösi Márton (Jobbik)	4681
Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	4684
Kórózs Lajos (MSZP).....	4688
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	4689
Dr. Simon Miklós (Fidesz).....	4691
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	4691
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	4697
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik).....	4699
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	4702
Sneider Tamás (Jobbik).....	4703
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	4706
Heringes Anita (MSZP).....	4708
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	4708
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	4710
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	4711
Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről	4716
Az ülés bezárása	4716

Az ülésen jelen voltak:

DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter és DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, BANAI PÉTER BENŐ, DR. CZOMBA SÁNDOR, ORBÁN GÁBOR, DR. RÁKOSSY BALÁZS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkárok, POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár, CZIBERE KÁROLY és DR. RÉTVÁRI BENCE emberi erőforrások minisztériumi államtitkárok.

Az Országgyűlés őszi ülészakának
17. ülésnapja

2014. november 21-én, pénteken
(9.02 óra - Elnök: Jakab István

Jegyzők: Hegedűs Lorántné és Gelencsér Attila)

ELNÖK: Jó reggelt kívánok! Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakának 17. ülésnapját megnyitom.

Köszöntöm képviselőtársaimat és kedves vendégeinket, akik figyelemmel kísérik munkánkat. Tájékoztatatom önöket, hogy az ülés vezetésében Hegedűs Lorántné és Gelencsér Attila jegyzők lesznek segítségemre.

Tisztelt Országgyűlés! Emlékeztetem önöket, hogy a hétfői napon a napirendi javaslat módosításával két előterjesztés kivételes eljárásban történő tárgyalásával egészítettük ki a mai ülésnap programját.

Soron következik a **fogyasztónak nyújtott hitelről szóló 2009. évi CLXII. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat, valamint az egyes fogyasztói kölcsönszerződések devizanemének módosulásával és a kamatszabályokkal kapcsolatos kérdések rendezéséről szóló törvényjavaslat kivételes eljárásban történő együttes összevont vitája.**

Tisztelt Országgyűlés! Az előterjesztéseket T/1997. és T/2055. számokon, a Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatait és összegző jelentéseit T/1997/4., T/1997/5. és T/2055/3., T/2055/4. számokon a honlapon megismerhetik. Bejelentem, hogy a Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatával egyidejűleg, attól elkülönítve túlterjeszkedő módosító javaslatot is benyújtott. A Házsabály 63. § (4) bekezdésének megfelelően a mai vita ennek tartalmára és szükségességére is kiterjed.

Felkérem Gelencsér Attila jegyző urat, ismertesse az együttes összevont vita időkereteit.

GELENCSÉR ATTILA jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Az elfogadott napirend szerint az időkeretek a következők: az előterjesztő időkerete 30 perc, a Törvényalkotási bizottság előadóinak időkerete összesen 30 perc, ebből a kisebbségi vélemény ismertetésére 14 perc, vezérszónoki felszólalások 30 perc, az elsőként szólásra jelentkező független képviselő és a további függetlenek mindösszesen 16 perc, az egyes képviselőcsoportok időkerete 60 perc a vezérszónoklatokkal együtt, az előterjesztői viszonzválasz 20 perc.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Az összevont vitát megnyitom. Elsőként megadom a szót Trócsányi László igazságügyi miniszter úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Öné a szó, miniszter úr. Miniszter úr beszédét a pulpitusról kívánja elmondani.

DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter, a napirendi pont előadója: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! A kormány megalakulását követően igazságügyi miniszterként egyik legsürgetőbb feladatomban a devizaadósok és általában a fogyasztói hitelek helyzetének a rendezését tekintetem.

Miért az Igazságügyi Minisztérium kapta ezen feladatot? Azért, mert a kormány a jog eszközt kívánta segítségül hívni e rendkívül érzékeny kérdés rendezéséhez. A Kúria, az Alkotmánybíróság, sőt a luxemburgi bíróság is kijelölte azokat a határokat, amelyeken keresztül a kérdéskör rendezhetővé vált. A jogalkotónak tehát nagyon nagy figyelemmel kellett és kell lennie annak érdekében, hogy alkotmányos módon találjon megoldást.

Már a folyamat kezdetén tudtuk, hogy az eltérő érdekeket képviselő szereplők különbözőképpen fogják munkánkat értékelni, amit nagy társadalmi és nemzetközi érdeklődés is kísér. A megoldások keresése és megtalálása során számomra példamutató együttműködés alakult ki az Igazságügyi Minisztérium és a Nemzetgazdasági Minisztérium között, ugyanakkor az előkészítő tárgyalásokban, ha szükség volt rá, építő módon sor került a Magyar Nemzeti Bankkal és az Országos Bírói Hivatallal történő egyeztetésekre is.

A Bankszövetséggel is folyamatosak voltak az érdemi tárgyalások, igyekeztünk mindenkit meghallgatni, de azt nem engedték, hogy bárki is kétségbe vonja, hogy a kormány a tisztességes gazdasági verseny feltételeinek biztosítása érdekében a fogyasztók jogainak védelmezőjeként lép fel, és lépéseket tesz az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben.

Azt gondolom, hogy az elmúlt öt hónap munkájának eredménye az, hogy a folyamat végéhez érkezünk. Köszönöm a képviselők figyelmét és támogató szavazatait egy nagyon komoly társadalmi probléma megoldásában.

A rövid kronológia kedvéért engedjék meg, hogy a munkánkat meghatározó jogi mérföldkövekre emlékeztessék. A Kúria 2/2014. számú jogegységi határozatát követően az vetett volna fel alkotmányos aggályokat, összhangban az Alkotmánybíróság 8/2014. számú határozatának 73. pontjával, ha a jogalkotó, az Országgyűlés nem lépett volna. Ebben a helyzetben ugyanis a jogszabály hiánya okozott volna sérelmet. Ennek jegyében került sor a Kúria döntését jogszabályi szintre emelő 2014. évi XXXVIII. törvény, valamint az ahhoz szorosan kapcsolódó 2014. évi XL. törvény kidolgozására és elfogadására.

Mielőtt a parlament előtt levő két új törvényjavaslatot részletesen is bemutatnám, engedjék meg, hogy röviden ismertessem önökkel, hogy a korábbi törvények végrehajtása hogyan áll.

A 2014. évi XXXVIII. törvény alapján indult perekben első fokon a Fővárosi Törvényszék eddig 67 ügyben hozott ítéletet. Ebből 23 ügyben az elsőfokú határozat jogerőre emelkedett. 4 ügy azt követően folytatódik, hogy az Alkotmánybíróság a 2014. november 11-én hozott határozatában a 2014. évi

XXXVIII. törvény alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló bírói kezdeményezéseket elutasította. Egy ügyben a Fővárosi Ítéltábla új eljárásra utasította a törvényszéket.

Másodfokú eljárásra a Fővárosi Ítéltáblán 44 esetben került sor, amelyből 39 ügyben ítélet is született. A mai napig 20 ügyben terjesztettek elő felülvizsgálati kérelmet. Ebből a Kúria egy ügyben már ítéletet is hozott.

Mindezek alapján minden remény megvan arra, hogy az elszámolás az eredeti határidőben lezárul. Ezt a reményt támasztja alá az is, hogy az Alkotmánybíróság a 2014. november 11-én hozott határozatával, mint említettem, elutasította a bírói kezdeményezéseket. Nem vitatom, hogy vannak még el nem bíralt indítványok az Alkotmánybíróság előtt, de bízom abban, hogy ezekről az indítványokról is belátható időn belül számunkra kedvező döntések születnek. Mi az alkotmányosság pártján állunk, ezért alkotmányos jogszabályokat terjesztettünk a tisztelt Ház elé.

Ezek után részletesebben is áttérnék a parlament elé benyújtott két új törvényjavaslat ismertetésére. A két törvény elvileg egymástól független, de mégis szorosan kapcsolódik egymáshoz.

Az elszámolási törvény végrehajtásával egy időben - korábbi ígéretünkhöz híven - kidolgoztuk a fair bankrendszerre történő áttérést elősegítő törvényjavaslatot. Amennyiben a parlament elfogadja, a törvény a jövő év elején hatályba is fog lépni. Mindehhez szorosan kapcsolódik a forintosításról szóló törvényjavaslat, amely az elszámolással érintett devizahitelek vonatkozásában rögzíti az új, tisztességes szerződéses feltételeket.

(9.10)

Az elszámolással nem érintett szerződések, valamint minden újonnan kötött fogyasztói kölcsön-szerződés esetében tehát a fair bankokról szóló törvényjavaslat határozza meg az új feltételeket; az elszámolással érintett szerződésekhez kapcsolódóan pedig a forintosítási törvényjavaslat teszi meg ugyanezt. Az európai szintű védelem megteremtésének érdekében az elszámolási törvény arra kötelezi a bankokat, hogy az elmúlt évtizedben a magyar fogyasztóktól tisztességtelenül elvett összegeket fizessék vissza. Reményeink szerint ennek következtében a még fennálló tartozások és a törlesztőrészek 25-30 százalékkal csökkennek. Visszajáró pénzről van szó, amit a bankok jogtalanul vettek el az ügyfeleiktől. A most tárgyalandó törvényjavaslatok azért is kiemelkedően fontosak, mert biztosítékokat tartalmaznak arra nézve, hogy a jövőben ne forduljon elő olyan helyzet, amikor a bankok, akarva-akaratlanul, tisztességtelen módon járhatnak el.

Az elszámolási törvény és a forintosítási törvényjavaslat együttes hatásaként a devizaadósok törlesztőrészei jelentősen csökkenni fognak. A

törlesztőrészlet alapvetően három tényezőtől függ: a tőketartozás nagyságától, a futamidőtől és a kamattól. A két törvény együttes hatásaként a tőketartozás és a kamat is nagymértékben csökken. A törlesztőrészlet csökkenésének a mértéke természetesen attól is függ, hogy a bankok az elmúlt években milyen magatartást tanúsítottak az adósokkal szemben. Ennek alapján egyes kivételes esetekben előfordult, hogy a törlesztőrészek csak kisebb mértékben csökkennek. Erre akkor kerülhet sor, ha az adós a hitelt később vette fel, így az árfolyamkockázat az ő esetében kisebb volt, és vele szemben a bank kevésbé tisztességtelenül járt el. Az emberek túlnyomó többségénél azonban a törlesztések csökkenése el fogja érni a 25-30 százalékot, hiszen régebben vették fel a hitelt, így az árfolyamkockázat is nagyobb mértékben voltak kénytelenek viselni.

A törvényjavaslatok kidolgozása során a kormány és a javaslatokat előterjesztő minisztérium alapelve az volt, hogy a magyar fogyasztók se élvezzenek a hitelszerződések körében alacsonyabb védelmet, mint uniós polgártársaik. Ennek érdekében áttekintettük a számunkra leginkább mérvadónak tűnő nyugat-európai országokban érvényes szabályozást. Célunk az volt, hogy a magyar fogyasztókat is olyan helyzetbe hozzuk, mint amilyen védelemben a nálunk működő osztrák és német bankok anyaországára szerinti fogyasztók részesülnek. Megvizsgáltuk az osztrák és a német jog megoldásait, és alaposan elemeztük ezeknek az országoknak a bírói gyakorlatát is.

A fogyasztói hitelek sajátosságaiból adódóan az európai jogalkotó már 1987-ben, majd ezt követően 2008-ban irányelvi szinten rendezte a fogyasztói hitelszerződések egyes kérdéseit. Ez azt jelenti, hogy ez a terület az Unión belül részben harmonizált, a magyar jogalkotót is köti. A 2008. évi 48. irányelvet a magyar jogalkotó a fogyasztónak nyújtott hitelről szóló 2009. évi CLXII. törvénnyel ültette a magyar jogba. A törvény főbb rendelkezéseinek 2010. június 11-én történt hatálybalépése óta azonban a fogyasztói hitelekkel kapcsolatos magyar bírói gyakorlat is jelentős fejlődésen ment keresztül. Ez elsődlegesen a devizahitelezés széles körű elterjedésével magyarázható; számos fogyasztóvédelmi kérdés ugyanis a magyar bírói gyakorlatban először a devizaalapú fogyasztói kölcsön-szerződésekhez kapcsolódóan jelentkezett.

Az adósok fokozottabb védelmét szolgáló újabb jogalkotói lépéseket a gazdasági mutatók is alátámasztják. A Magyar Nemzeti Bank adatai alapján a fogyasztási hitelek volumene 2014. június 30-án meghaladta a 6802 milliárd forintot. Ebből 3139 milliárd forint a forintalapú fogyasztói hitelek értéke, 3662 milliárd forint pedig a devizahitelek nagysága.

A fogyasztóvédelem szintjének emelése érdekében a jogalkotó a fair bankrendszerre történő áttérést elősegítő törvényjavaslatban az alábbi főbb kérdéseket kívánta rendezni: a szerződést megelőző tájékoztatási kötelezettség hatékonyabbá tétele, a

hitelszerződés módosítására vonatkozó új rendelkezések meghatározása, a hitelszerződés fogyasztó általi ingyenes felmondására irányuló szabályok, az új szerződéses feltételekre vonatkozó átállási szabályok, az elszámolásról szóló 2014. évi XL. törvény módosításáról szóló rendelkezések.

A tájékoztatási kötelezettséget a 2008/48/EK irányelv részletesen szabályozza, így ezek a rendelkezések a magyar jogalkotót is kötik. Arra azonban van lehetőség, hogy az irányelv által előírt tájékoztatási kötelezettséget a tagállami jogalkotó annak érdekében, hogy a fogyasztó tájékoztatása hatékonyabbá váljon, részletesebben határozza meg. Ennek alapján a törvényjavaslat kimondja, hogy a szerződéskötést megelőzően a hitelező és a hitelközvetítő a fogyasztó részére olyan felvilágosítást köteles adni, amelyek alapján a fogyasztó felmérheti, hogy az igénybe venni kívánt hitel megfelel-e az igényeinek, illetve a pénzügyi teljesítőképességének.

Ennek során a fogyasztó rendelkezésére kell bocsátani a különböző ajánlatok összehasonlításához szükséges információkat, annak érdekében, hogy a fogyasztó megalapozott döntést hozhasson a hitelszerződés esetleges megkötéséről. A fogyasztó megalapozott döntéshozatalát segíti elő az is, hogy a hitelező a hitelszerződések mintaszövegét köteles az internetes honlapján hozzáférhetővé tenni. Emellett jelzáloghitel és ingatlanra vonatkozó pénzügyi lízing igénylése esetén a hitelező a szerződés tervezetét a fogyasztó erre irányuló kérése nélkül is köteles a szerződéskötést megelőző legalább hét nappal a fogyasztó rendelkezésére bocsátani. Annak érdekében, hogy erre a rövid, tömör, közérthető tájékoztatásra egységes formában és módon kerüljön sor, a nemzetgazdasági miniszter felhatalmazást kap a részlet-szabályok rendeletben történő meghatározására.

A törvényjavaslat az egyoldalú szerződésmódosítással kapcsolatban - összhangban a hitelintézeti törvény korábbi és hatályos szabályaival - azt deklarálja, hogy a fogyasztó számára hátrányosan kizárólag a szerződés alábbi tartalmi elemei módosíthatók egyoldalúan: a hitelkamat, a kamatfelár, a költségek és a díjak. Egyéb feltétel egyoldalúan, a fogyasztó számára hátrányosan nem módosítható.

A törvényjavaslat az egyoldalú módosítás lehetőségét futamidőhöz kötötten szabályozza. Ez azt jelenti, hogy eltérő szabályok irányadók a három évnél rövidebb futamidejű hitelekre, valamint a három évnél hosszabb futamidejű hitelekre.

A törvényjavaslat a legfeljebb hároméves futamidejű hitelek két típusát különbözteti meg: fix kamatozású hitelek, referencia-kamatlábhoz kötött hitelek. Fix kamatozású hitelek esetén a teljes futamidő alatt kamatemelésre nem kerülhet sor. Referencia-kamatlábhoz kötött hitelek esetén a referenciakamat szintje - BUBOR vagy LIBOR - változhat ugyan, ez azonban automatikus változásnak minősül, vagyis jogi értelemben nem egyoldalú szerződésmódosítás. A törvényjavaslat azt is előírja, hogy a referencia-kamatlábát a Magyar Nemzeti Bank honlapján közzé

kell tenni. A referencia-kamatlábhoz kötött hitelek esetén a kamatszint másik összetevője a kamatfelár, amelynek ezeknél a rövid futamidejű hiteleknel fixnek kell lennie, vagyis a futamidő alatt nem változtatható meg. Mindez azt jelenti, hogy a három évnél rövidebb futamidejű hitelek esetén egyoldalú szerződésmódosításra a fogyasztó számára hátrányos módon nem kerülhet sor, kizárólag a referencia kamatszintje változhat.

A törvényjavaslat a három évnél hosszabb futamidejű szerződések esetén is két fő kategóriát különböztet meg egymástól: referencia-kamatlábhoz kötött hitel, valamint a változó kamatozású, legalább hároméves kamatperiódusokban rögzített hitel. Emellett a hitelezőknek természetesen arra is van lehetőségük, hogy a három évnél hosszabb futamidejű hiteleket is fix kamatozású hitelként nyújtsák a fogyasztók számára. A referencia-kamatlábhoz kötött hitelek esetén a referenciakamat szintje a három évnél hosszabb futamidejű hiteleknel is változhat. Ez azonban itt sem minősül egyoldalú szerződésmódosításnak.

Ezeknél a hitelszerződéseknel, szemben a három évnél rövidebb futamidejű szerződésekkel, azonban a kamatfelár is megváltozhat. Ennek ugyanakkor az a feltétele, hogy a hitelező legalább hároméves kamatperiódusban előre rögzítse a kamatfelarat. A kamatfelár egyoldalúan tehát csak a kamatperiódus letelte után módosítható. További feltétel, hogy a hitelező a szerződésben kamatfelár-változtatási mutatót határozzon meg, amelyről a hitelfelvevőt a szerződéskötést megelőzően tájékoztatnia kell.

(9.20)

A változó kamatozású hiteleknel a kamatszint ugyancsak a legalább hároméves kamatperiódus elteltével módosítható. További feltétel a kamatváltoztatási mutató, vagyis egy objektív index meghatározása. A hitelező ez alapján a közzétett és a hitelszerződésben is rögzített kamatváltoztatási mutató alapján jogosult a kamatperiódus letelte után a szerződéses kamatot egyoldalúan módosítani.

A kamatváltoztatási mutató a hitelezés refinanszírozási költségeihez és a hitel nyújtásához kapcsolódó viszonzszám. További feltétel, hogy kívül álljon a hitelező üzleti körén, és a hitelező által előre nem látható, tőle független, általa el nem hárítható körülményekben bekövetkező változást fejezzen ki. A kamatváltoztatási mutatóra a hitelezőnek nem lehet semmilyen ráhatása. Ezzel növekszik az átláthatóság és a kiszámíthatóság, és kizárható, hogy a hitelt nyújtó pénzintézet az esetleges rossz gazdálkodásából eredő veszteségeit akarja áthárítani az adósokra.

A hitelszerződésben a kamatszint, illetve a kamatfelár a teljes futamidő alatt legfeljebb öt alkalommal módosítható. A hitelező az általa alkalmazni kívánt egy vagy több kamatváltoztatási mutatót, a kamatfelár-változtatási mutatót, valamint a referen-

cia-kamatlábát köteles a Magyar Nemzeti Banknak bejelenteni. A hitelező egy szerződésben természetesen csak egyféle mutatót és egyféle referencia-kamatlábát alkalmazhat. A Magyar Nemzeti Bank ezeket az adatokat a honlapján közzéteszi. A Magyar Nemzeti Bank kizárólag a közzététel elutasításáról hoz külön határozatot, amely ellen bírósági úton van helye jogorvoslatnak.

A hitelező a kamaton kívül a díjat és a költséget is módosíthatja egyoldalúan, a fogyasztó számára hátrányosan. A törvényjavaslat ezzel kapcsolatban azt mondja ki, hogy a módosításnak a költség növekedésével arányosnak kell lennie. A fizetési nehézségekkel küzdő adósok helyzetét a törvényjavaslat azon keresztül is segíteni próbálja, hogy meghatározza a késedelmi kamat legfelső mértékét.

Új rendelkezésként a törvényjavaslat emellett azt is kimondja, hogy ha a hitelszerződés egyoldalú módosításának az alapjául szolgáló feltételek a kamat, a díj és a költség csökkentését teszik szükségessé, akkor a hitelezőnek ezt a csökkentést érvényesítenie kell. Ellentétben tehát a mostani banki üzletszabályzatokkal, a bank ilyen esetben nemcsak csökkentheti a kamatot, díjat vagy költséget, hanem azokat köteles is csökkenteni.

A fair bankrendszerre történő áttérést elősegítő törvényjavaslat arra a helyzetre reagál, hogy a bankok a fogyasztói hitelek piacán a hitelfelvevővel szemben erőfölényben vannak. Az aszimmetria tömeges méretekben nemcsak háztartások, hanem az egész gazdaság stabilitását, sőt a társadalmi békét is veszélyeztetheti. A törvényjavaslat tehát ebben a körben a hitelező és az adósok pozícióit igyekszik közelíteni egymáshoz, a szimmetria helyreállítása jegyében. A törvényjavaslat egyszerűen a hazai és az európai jog szép összjátékát is megvalósítja, példát adva arra, amikor az európai uniós vívmányok átvétele nem bürokratikus terhek vállalását, hanem a magyar emberek és családok magasabb szintű védelmét szolgálja.

Az elszámolási törvényhez, valamint a fair bankrendszerre történő áttérést segítő törvényjavaslatához szorosan kapcsolódóan dolgoztuk ki a forintosításról szóló törvényjavaslatot is. Mindkét törvényjavaslat közös célkitűzése, hogy a devizakölcsönökhöz kapcsolódó társadalmi méretű probléma még egyszer ne alakulhasson ki.

A forintosítási törvény kidolgozása során alkotmányossági, közgazdasági és más szempontokat is kellett mérlegelnünk. Ennek alapján született az a döntés, hogy a forintosítást a deviza- vagy devizaalapú fogyasztói jelzálogkölcsön-szerződésekre, majd az ingatlanra vonatkozó pénzügyi lízingszerződésekre terjesztettük ki. Ennek fő magyarázata az, hogy a jelzálogalapú hitelek mögött tipikusan az adós lakhatását biztosító ingatlan áll, amely kellő alkotmányos indokot jelent a beavatkozáshoz.

A jelzálogalapú hitelek forintosítása melletti másik fontos érv, hogy ezek döntő többsége hosszú futamidejű szerződés. A nem jelzálogalapú hitelek

többsége ezzel szemben rövid futamidejű, így ezekenél jóval kisebb az árfolyamkockázat. Hogy ezt konkrét adatokkal is érzékeltessem: a nem jelzálog típusú hitelek 90 százaléka hat éven belül meg fog szűnni.

Azt azonban külön is szeretném kiemelni, hogy a nem jelzálogalapú hitelek adóssai is megállapodhatnak a bankokkal a forintosításról, attól függetlenül, hogy esetükben a törvény ezt nem teszi kötelezővé. Az alkotmányos szempontból indokolt, kötelező forintosítás mellett tehát a törvényjavaslat széles körben biztosítja a fogyasztók számára az önkéntes döntéshozatalt.

A kötelező forintosítással nem érintett hitelekkel szemben a jelzálogjog-alapú devizahitelek mintegy 85 százaléka még hat év múlva is fenn fog állni, sőt a szerződések mintegy kétharmadának a futamideje meghaladja a tíz évet. Ezekben az esetekben - az árfolyamkockázattal érintett adósok rendkívül széles köre miatt - alkotmányos szempontból indokolt a kötelező forintosítás. Ekkor is biztosított azonban a fogyasztó számára a korábbi devizában maradás melletti döntés lehetősége, feltéve, hogy az induló kamatszint a forintosítást követően magasabb lesz, mint a korábbi kamatszint volt. Ez a kör azonban nagyon szűk körű lesz, a jenhiteleseké érintheti és néhány VIP-hitelest, akik rendkívül alacsony mértékű kamattal vehették fel a hitelt.

A törvényjavaslat elsődleges célja tehát az, hogy megszüntesse a jelzálogadósokat terhelő árfolyamkockázatot. Ennek alapján a deviza- vagy devizaalapú jelzálog-kölcsön-szerződések tekintetében a pénzügyi intézmények kötelesek lesznek a törvényben meghatározott feltételekkel, határidővel és az ott részletezett eljárásrend szerint a teljes tartozást forintkövetelésre átváltani.

A jelzáloghiteleken belül a törvényjavaslat rendelkezéseit az alábbi két kategóriában kell alkalmazni: a még fennálló fogyasztói kölcsön-szerződések, amelyekre vonatkozóan a pénzügyi intézményeket a korábbi törvények alapján elszámolási és visszatérítési kötelezettség terheli; a már felmondott fogyasztói hitelszerződések alapján fennálló tartozások, amelyeket még nem vezettek ki a pénzügyi intézmények a számviteli nyilvántartásaikból.

A törvényjavaslat hatálya nem terjed ki a hitelkártyához, fizetési számlához kapcsolódó, valamint az állami kamattámogatással nyújtott lakáscélú forintalapú hitelviszonyokra, ezekre a szerződésekre ugyanis a korábbi törvények hatálya sem terjed ki.

Összességében azt mondhatjuk tehát, hogy a törvényjavaslat a 2004. május 1-je után kötött deviza- vagy devizaalapú jelzáloghiteleket érinti. Ebben a körben fő szabály szerint kötelező a forintosítás, leszámítva azt az esetet, ha az induló kamatszint a fogyasztó számára kedvezőtlenebb, mint ami a forintosítás előtt volt. A törvényjavaslat tehát - meghatározott feltételek teljesülése esetén - ebben a körben is biztosítja a fogyasztók számára a választás lehetőségét.

A törvényjavaslat egy másik fontos feladata az elszámolással érintett fogyasztói hitelszerződéseknél

az új, tisztességes szerződéses feltételekre történő áttérés szabályozása. A törvényjavaslat erre tekintettel nemcsak a fogyasztói hiteltartozások forintosítását szabályozza, hanem a forintosítás utáni induló kamatszintet is rendezi. Emellett meghatározza azokat a sajátos szabályokat, amelyek a szerződésmódosításkor a fogyasztók érdekeit védik.

A törvényjavaslat a fogyasztók részére az összes körülmény mérlegelésével a legkedvezőbb pénzügyi feltételeket rögzíti. Az egyedi szerződések a törvény erejénél fogva módosulnak. A jogalkotónak a szerződések tömegébe történő ilyen jellegű beavatkozásra bizonyos rendkívüli helyzetekben alkotmányos lehetősége, kötelezettsége is van. Ennek feltételeit az Alkotmánybíróság már idézett határozatának különböző pontjai is rögzítik. Eszerint a jogalkotó akkor jogosult a fennálló és tartós szerződési jogviszonyokat módosítani, ha a szerződéskötést követően bekövetkező lényeges körülményváltozás társadalmi méretű, vagyis a szerződések nagy tömegét érinti. A szerződésekbe történő törvényi beavatkozás előkészítése során törekedtünk arra, hogy az alkalmazott szabályozás mindenben megfeleljen a szükségesség és arányosság alkotmányos követelményeinek.

A devizahitelek forintosítása egy olyan legitim alkotmányos cél, amely megfelel az Alkotmánybíróság határozatában foglalt követelményeknek. Ennek alapján a törvény állapítja meg a forintosítással érintett szerződések új feltételeit. Az új szerződéses feltételek közül is kiemelkedik az átváltási árfolyam és az átváltás utáni induló kamatszint meghatározása.

Tisztában vagyok azzal, hogy az átváltási árfolyam meghatározása vitákat váltott ki. A kormányt azonban az árfolyam vonatkozásában egyrészt az Alkotmánybíróság 8/2014-es határozata, másrészt a Kúria két devizahiteles jogegységi döntése is köti. Ennek alapján ugyanis az árfolyamkockázat az adósokat terheli. Nagy a jelentősége emellett az Alkotmánybíróság azon megállapításának is, miszerint a törvényi úton történő szerződésmódosításnak - amennyire lehetséges - mindkét fél méltányos érdekeit figyelembe kell vennie, vagyis az ilyen szerződésmódosításnak is érdekegyensúlyra kell törekednie a megváltozott körülmények mellett.

(9.30)

Mindebből a kormányra az a kötelezettség hátrult, hogy piaci vagy piac közeli átváltási árfolyamot határozzon meg. Ellenkező esetben ugyanis fennállna a veszélye annak, hogy nemzetközi bírói fórumok előtt a magyar állam a bankokkal szemben pert veszítene, és magának a jogszabálynak az alkotmányosságával kapcsolatban is kétely merülhetne fel. Ennek elkerülése érdekében állapodott meg a Nemzetgazdasági Minisztérium a Magyar Bankszövetséggel az átváltási árfolyamról a kormány megbízása alapján.

A törvény által módosuló szerződések másik lényeges eleme az induló kamatszint meghatározása. A

törvényjavaslat ebben a vonatkozásban is az ügyfelek számára legkedvezőbb megoldást rögzíti. Ezzel kapcsolatban arra is utalni kell, hogy a deviza- és devizaalapú hitelek kamata egészen a közelmúltig jóval alacsonyabb volt, mint az ugyanabban az időpontban azonos célra nyújtott forinthiteleké. Minderre tekintettel azt is szem előtt kellett tartani, hogy a forinthitelek ne kerüljenek hátrányosabb helyzetbe a deviza-, illetve a devizaalapú hitelek adóssaihoz képest. A törvényjavaslatban rögzített kamatszintek ezt a szempontot is érvényesítik.

A pénzügyi intézmények feladata lesz a szerződések módosulásával és az ügyfelek értesítésével kapcsolatos teendők ellátása, ezekre tekintettel az ügyfeleknek külön díjakat, költségeket nem számíthatnak fel. Fontos azt is kiemelni, hogy a törvényjavaslat értelmében a fogyasztót bizonyos esetekben, az önkéntes döntéshozatal jegyében, választási lehetőség illeti meg arra nézve, hogy a forintra történő átváltás mellőzését kérje. Azok a lakossági csoportok is élhetnek ezzel a lehetőséggel, amelyeknek a rendszeres jövedelem devizában van, és jövedelmük alapján, a ma hatályos szabályok alapján is jogosultak lennének devizaalapú kölcsönt felvenni.

Akkor sem kötelező a forintosítás, ha a deviza-, illetve devizaalapú jelzálogkölcsön hátralévő futamideje rövid. Ehhez kapcsolódva üdvözlöm az Országgyűlés Törvényalkotási bizottságának arra irányuló javaslatát, hogy azoknál a szerződéseknél is élhessen a fogyasztó a forintosítás mellőzésének lehetőségével, amelyeknél a hátralévő futamidőből legfeljebb hat év van hátra, vagyis amely szerződések futamideje legkésőbb 2020. december 31-én jár le. Ennek indoka az is, hogy a hosszú távú hiteleknél messze nagyobb az árfolyamkockázat, mint a rövid vagy középtávú hiteleknél. Ezek azok az esetkörök, amelyeknél kellően fontos érv szól amellett, hogy a hiteladósok számára a döntési lehetőséget a törvény biztosítsa.

A forintra történő átváltás az említett lakossági csoportoknál ennek alapján nem lesz kötelező, azaz ezek a hiteladósok továbbra is deviza-, illetve devizaalapú hitelviszonyokban maradhatnak saját elhatározásuk szerint. Ezen fogyasztók érdekeit is védi azonban a törvényjavaslat, hiszen megszabja a hitelnyújtó által alkalmazható kamat, illetve kamatfelár mértékének felső határát.

Azon hiteladósoknak, akik nem kívánják a módosult feltételekkel fenntartani a szerződésüket, a törvényjavaslat rendkívüli díjtól és költségtől mentes felmondási jogot biztosít. Ezzel azt is lehetővé kívánjuk tenni, hogy egy másik, számukra kedvezőbb feltételekkel nyújtott hitellel váltsák ki a korábbi deviza- vagy devizaalapú jelzáloghitelüket. Ezen új, a fogyasztók számára kedvezőbb jogügyletek megkötését a jogalkotó pénzügyi kedvezményekkel támogatja mind a lakosság, mind pedig a pénzügyi intézmények tekintetében.

A nagyszámú hitelállományt érintő rendelkezések egységes, átlátható, ellenőrizhető és költséghaté-

kony végrehajtása érdekében a törvényjavaslat ki mondja, hogy a törvény erejénél fogva, a felek közreműködése nélkül módosulnak az érintett egyedi hitelszerződések kikötései, és a szerződés módosulás hatályának beálltát is meghatározza.

Végül azt is szeretném kiemelni, hogy azok a hiteladósok, akik úgy látják, hogy jogszabályi kötelezettségeit a pénzügyi intézmény nem vagy nem megfelelően teljesítette, nem követte a jogszabályi mód szertant a törlesztési részletek kiszámításánál vagy a kamatok átállításánál, igénybe vehetik az elszámolási törvény szerinti felülvizsgálati, illetve jogorvoslati szabályokat.

Az Országgyűlés előtt lévő két törvényjavaslatot az is összekapcsolja, hogy az áttérés időpontja mindkettő esetében 2015. február 1. Ez azt jelenti tehát, hogy a bankoknak az új szerződési feltételekre ezzel az időponttal kell átállniuk, a forintosítás fordulópontja ugyancsak ez a nap lesz, és március-áprilisban kapják meg a fogyasztók valamennyi értesítést. Ennek a határidőnek a kijelölésével a jogalkotó kellő felkészülési időt kíván biztosítani a bankok számára. Célunk tehát az, hogy a jövőben is a jogbiztonság uralkodjék, és ezáltal elkerüljük a hasonló, felelőtlen helyzetek kialakulását.

Mindezek alapján kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassa a kormány újabb adósvédő intézkedéseit, és fogadja el a benyújtott törvényjavaslatokat. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartii padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a Törvényalkotási bizottság jelentése és a bizottságban megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetése következik, összesen 30 percen úgy, hogy a kisebbségi vélemény kifejtésére 14 percet kell biztosítani. Megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, a bizottság előadójának.

Parancsoljon!

DUNAI MÓNIKA, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság tegnapi ülésén megtárgyalta a T/1997. számon benyújtott, a fogyasztónak nyújtott hitelről szóló 2009. évi CLXII. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot, valamint a T/2055. számon benyújtott, az egyes fogyasztói kölcsön szerződések devizanemének módosításával és a kamatszabályokkal kapcsolatos kérdések rendezéséről szóló törvényjavaslatot is.

Mindkét indítványhoz a bizottság 22 igen és 12 tartózkodás mellett, tehát ellenszavazat nélkül összegző módosító javaslatot nyújtott be. Ahogyan az a bizottsági ülésen is elhangzott, 2014 áprilisa óta ez a harmadik és a negyedik olyan törvény, amely a devizahitelek helyzetét kívánja rendezni. Ha úgy tetszik, igazságot szolgáltat a banki károsultaknak. A Kúria döntése után az Országgyűlés normaszöveg-

szerűen rögzítette, hogy a bankok tisztességtelenül jártak el ügyfeleikkel szemben mind az árfolyamrés, mind az egyoldalú kamatemelések tekintetében. Ezután az ebből következő részletszabályok megalkotására került sor.

Az úgynevezett banki elszámoltatási törvény eredményeként a károsultaknak a közeljövőben csökkenni fog a tőketartozásuk és a törlesztőrészletük egyaránt. Ez számítások szerint összességében 1000 milliárd forint tehertételt jelent a bankok számára. Ez a nemrégiben elfogadott két jogszabály jelenti a múlt lezárását és, bízunk benne, kárpótlást azoknak, akik belesétáltak, vagy ha úgy tetszik, akiket belekényszerítettek a bankrendszer kelepchéjébe.

Az előttünk fekvő két javaslat pedig a jövőre nézve jelent biztonságot és kiszámíthatóságot. A fogyasztónak nyújtott hitelről szóló jogszabály módosítása a fair bankrendszer alapjait fekteti le Magyarországon. A módosítás alapvetően két fő kérdéskört érint, egyrészt meghatározza a hitelszerződés egyoldalú módosításának új szabályait, másrészt rögzíti a hitelezőt a szerződéskötést megelőzően terhelő tájékoztatási kötelezettségnek az eddigiektől részletesebb és pontosabb szabályait.

A Törvényalkotási bizottság által a T/1997. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslat a bizottság feladatköréből adódóan szövegpontosító javaslatokat tartalmaz, illetve koherencia-problémákat küszöböl ki. A hitelszerződésekkel kapcsolatos két fő kritériumot, a kiszámíthatóságot és a biztonságot szolgálja a T/2055. számú törvényjavaslat is, amely a devizahitelek forintosítását jelenti.

Itt szeretném leszögezni, hogy a lakossági devizaalapú és devizahitel-állomány forintosítása összetársadalmi érdek. Egyrészt azért, mert megszünteti a lakossági jelzáloghitel-szerződésekben a hiteladósokat egyoldalúan terhelő devizaárfolyam-kockázatot, másfelől azért, mert elősegíti az ország pénzügyi közvetítőrendszerének stabilitását. Ennek megfelelően a benyújtott törvényjavaslat a fogyasztói hitelek adóssai helyzetének javítására irányuló eddigi, már vázolt jogalkotói intézkedésekhez szorosan kapcsolódva, azokhoz illeszkedve meghatározza a forintosítás jogi technikáját, eljárásrendjét, feltételeit, a forintosítással érintett fogyasztói hitelszerződések áttérését az említett fair bankokról szóló törvényben meghatározott új szerződéses feltételekre.

(9.40)

Fontosnak tartom kiemelni, hogy azon hitelek esetében, ahol a törvényjavaslat lehetővé teszi a hiteladósoknak bizonyos feltételek között és az adósok kérelmére, a korábbi deviza- vagy devizaalapú kölcsön szerződéses hitel jogviszonyok megmaradhatnak. Ez a lehetőség azokra vonatkozik, akiknek hitelszerződése hat éven belül megszűnik. A jogszabály a fogyasztók érdekeinek védelme érdekében egyúttal meg is szabja a hitelnyújtó által alkalmazható kamat,

kamatfelár mértékének legfelső határát is. A Törvényalkotási bizottság összegző módosítója érdekében ez lakáscélú fogyasztói jelzálog-kölcsönszerződés esetén az eredetileg benyújtott 5 százalék helyett 4,5 százalék, míg a nem lakáscélú fogyasztói jelzálog-kölcsönszerződés esetén 7 százalék helyett 6,5 százalék.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogyan említettem, a bizottsági módosító indítványok esetén nem érkezett ellenszavazat az ellenzék részéről. Ezért a zárószavazással kapcsolatban egyenesen arra kérem képviselőtársaimat, támogassák a javaslatot, amely egyértelműen igazságot szolgáltat, és a jövőben megvédi az állampolgárokat a különböző banki trükköktől. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Harangozó Tamás Attila képviselő úrnak, aki a bizottságban megfogalmazott kisebbségi véleményt ismerteti. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

Valóban, tegnap volt vita a TAB-ban, és bár föl hívtuk ügyrendileg is a figyelmet rá, hogy ez egy nagyon furcsa eljárás a továbbra is kapkodó jogalkotás tekintetében, hogy ebben a kivételes eljárásban a bizottságban a részletes vitát előbb lefolytatjuk - ez tegnap megtörtént -, mint hogy itt ma egyáltalán általában lefolytatnánk a vitát a törvényről. Tehát a módosító javaslatok alapján való vitát a parlament előbb lefolytatja, mint hogy egyáltalán megbeszélne, hogy ez a törvény hogy jó, mint jó. Ezt nem tartjuk normálisnak, de értettük: ez az új, fideszes házszabályban benne van, lehetőség van rá, önök ezt eldöntötték, így csinálják. Ez volt a negatívabb része az ügyrendi kérdésnek.

A pozitívabb része az volt, hogy valóban volt vita a tegnapi bizottsági ülésen, és ezért kisebbségi véleményként is elég hosszan tudok arról beszámolni arról, hogy mi zajlott és mi hangzott el a bizottság ülésén.

Először is azt érdemes tudni, hogy egyetlen módosító javaslat érkezett érdemben a törvényhez, ami a parlamenti pártok és frakciók részéről érkezett. A TAB saját módosító javaslatát - amit, hadd éljek továbbra is a gyanúperrel, miniszter úr, hogy értem, hogy megdicsért itt, hogy jó dolgok vannak benne, de hadd éljek a gyanúperrel, hogy azt ön, illetve az ön minisztériuma küldte át a TAB-nak, és nem a TAB munkatársai, a bizottság munkatársai törpölték ki ezeket a módosító javaslatokat. Szóval, ezt leszámítva egyetlen érdemi módosító javaslat érkezett, ez az MSZP módosító javaslata volt, amivel azt javasoltuk, amit követeltünk is az elmúlt hónapokban, években is, hogy ez a devizaárfolyam az átváltás tekintetében a 2010. áprilisi, tehát az MSZP-kormány utolsó időszakában, az átadás-átvételtkor

meglévő, az Orbán-kormány hatalomra kerülésekor érvényes árfolyamon történjen meg. Hogy a nézők, a devizahitelesek is értsék, ez 180-185 forintot jelentene a svájci franknál és 265 forintot az eurónál. Más javaslat nem volt. Ezt a fideszes többség egyébként hosszú vita után leszavazta.

Ebben a vitában a Fidesz egyik hozzászólója azt mondta, többen a fideszesek közül támadták, hogy egyáltalán nem is lehet foglalkozni az árfolyammal. Az egyik képviselőtársuk azt mondta, hogy a külső körülmények hatnak az árfolyamra, külső körülmények miatt gyengült a forint, és ezért nőttek a részletek.

Az MSZP a maga részéről elmondta, hogy azért azt világossá kell tenni, hölgyeim és uraim, itt a plenáris ülésen is, és ott is elmondtuk, hogy ezeknek a külső körülmények jó részének van neve. Az egyiket például úgy hívják, hogy Kósa Lajos, a másikat pedig úgy, hogy Szijjártó Péter. Itt éltünk ebben az országban, pontosan emléksziünk rá, hogy a felelőtlen és demagóg politikai bejelentéseik miatt százalékokban mérhető árfolyam tekintetében, ezekben és tízezrekben mérhető családonként annak a kárnak a mértéke, amit havonta az emberek fizettek. Ha összességében megnézzük az árfolyamra gyakorolt hatását ezeknek a felelőtlen beszéléseknek, akkor tulajdonképpen tíz- és százmilliárdokban mérhető az a kár, amit az emberek megfizettek ezek után.

A harmadik ilyen név pedig Matolcsy György mint külső körülmény. Matolcsy György és az ő gazdaságpolitikája, például - és ezen is nagy vita volt a bizottságban - 3000 milliárd forint magán-nyugdíjpénztári befizetésnek az emberektől való einstandolása, a bizottság egyes képviselői szerint egyértelműen ellopása, aminek egyébként a száz százaléka az állam feléle után sem csökkent az az államadósság, ami miatt leginkább kárhóztatták az előző kormányt a fideszes képviselők ezen a bizottsági ülésen. Tehát úgy sikerült ezt a pénzt elkölteni, hogy valódi hatását - egyébként minimum 10 százalékos csökkentésnek kellett volna látszania - nem láttuk.

És Matolcsy György gazdaságpolitikája az, amit most a Magyar Nemzeti Bank elnökeként is büszkén mond, hogy bizony a 300 forint fölötti euróárfolyam és a svájci frank jelenlegi árfolyama jó. Neki biztos, hogy jó, merthogy 200 milliárdot alapítványokra tudott költeni. Neki biztos, hogy jó, mert az emberekről lehúzott pénzen luxuspalotát vásárolt MNB-elnökként; neki biztos, hogy jó, mert kastélyt vásárolt MNB-elnökként. Szeretném önöknek mondani világosan: ez a pénz konkrétan a devizahitelesektől családonként, emberenként lehúzott árfolyamnyereség, amit Matolcsy György most elkölt különböző luxuskidadásokra. Vérlázító, amit látunk! *(Derültség a kormánypárti padsorokban. - Révész Mária: Idő!)*

És a lényeg az egészben - és ezt mondtuk el -, hogy ha ma 2010. áprilisi árfolyam van, akkor hölgyeim és uraim, mi nem tárgyaljuk ezt a törvényt. Merthogy nincs akkor devizahitelezési probléma. Mert ha 180 forinton vagy legalábbis 200 alatt lenne a svájci frank árfolyama, akkor ma Magyarországon

még mindig jóval olcsóbb termék lenne, mint akár a mostani forinthitel is. *(Dr. Répássy Róbert közbeszól.)*

A másik, amire kitértünk - és nézek képviselőtársamra, hogy nyugodjon meg, mert még 14 perces időkeretem van, és nagyjából ki is fogom használni *(Közbeszólás a kormánypárti padsorokból: Sajnos!)* -, az a bankok és a kormány szerepe ebben és ennek a megoszlása.

Abban valóban igazuk van kormánypárti képviselőtársaimnak, és látszik is, hogy mintegy 30 százalékot le tudnak faragni a törlesztőrészekből, illetve akár a tőketartozásból is azzal, hogy a bankok tisztességtelen és megítélésünk szerint is teljesen elfogadhatatlan egyoldalú emeléseiket és költségcsökkentéseiket egyébként a bankokon most leverik. Ez így van rendben. Teszem hozzá, a magyar bíróság döntése alapján tehetik meg, ebben a tekintetben a törvény rendben van, a magyar bíróság által hozott, egyébként kifejezetten dicsérendő és karakán döntést hajtják végre önök most ezzel a törvénnyel.

De arról nem szólnak, hölgyeim és uraim, hogy 2010 óta egy átlag állampolgárnak, egy átlag családnak 70 százalékkal nőtt a törlesztőrésze! Van, akinek 100 fölött, van, akinek 70 alatt; átlagban 70 százalékkal nőttek a törlesztőrészeik és a terheik a családoknak, és igen, ezen belül az egyharmadát adja a bankok tisztességtelensége és pofátlansága, és az, hogy kihasználták a legrászorultabb helyzetben lévő emberek gyengeségét - igen, ezt ki kell mondani -, de arról elfelejtjenek beszélni, hogy a 70 százalék meg az önök gazdaságpolitikája és az önök árfolyam-politikája van.

Még egyszer mondom: ez nem kuruzslás, egyszerű ember is megérti. Ha 180 forint körül lenne a svájci frank, ma ugyanannyi törlesztőt fizetne, mint 2010-ben, illetve leszámítva a bankok pofátlanságát, de ezt a törvény most rendbe teszi. Ezért ez elfogadhatatlan, a módosító javaslatunk ezért szól arról, hogy ami a bankok sara, azt a bankokon kell levérni, ami a kormány meg a Fidesz sara, azt meg ott kell levérni, és tessék helytállni azért, hogy 4-5 éven keresztül ilyen árfolyam mellett havonta fizettették az emberekkel ezeket a költségeket.

Balla képviselőtársam azt mondja, hogy ezzel a megoldással a szocialisták a bankok és a bíróságok elé dobnák az embereket, mert a bíróság döntése szerint szerinte nem lehet más árfolyamon átváltani a hiteleket forintra, mint a jelenlegi árfolyamon. Ebből a szempontból két dolgot hadd mondjak! Nem tudom, ennek akkor miért mondta az ellenkezőjét maga Varga Mihály pénzügyminiszter is még pár hónappal ezelőtt, meg a Fidesz nyáron, meg az önkormányzati kampányban az önkormányzati választás előtt.

Kettő: ami leginkább rámutat, hogy mennyire tarthatatlan és álságos ez az álláspont, az az, hogy önök néhány évvel ezelőtt a végtörlesztés törvényben garantált megoldását 180 forintos garantált árfolyamon, törvényben rögzített árfolyamon tették meg.

(9.50)

És nem hiszem... - akkor is elmondtuk, hogy a legnagyobb bajunk, hogy a tehetősebb emberek tudtak végtörlesztetni, itt a parlamenti képviselők közül például igen sokan igen nagy hitelüktől tudtak megszabadulni. Az igazán rászorulók nem tudtak élni ezzel a lehetőséggel, de akkor is törvényben rögzített 180 forinton önök ezt meglépték, és én egyetlenegy pert sem láttam, például Kósa Lajossal vagy bárkivel... Most azért mondom őt, mert róla lehetett hallani, hogy körülbelül 14 milliós megtakarítást okozott neki ez a végtörlesztés. Tudom, hogy voltak ellenzéki és kormánypárti képviselők is, akik ezzel éltek, de én nem hallottam, hogy bármelyiküket egyébként a bíróság elé citálta volna a bank, vagy bármelyik adóst, aki végtörlesztéssel élt, bíróság elé citált volna bármelyik bank, hogy 180 forinton egyébként megszabadult a devizahitelétől. Tehát nem igaz az az állítás - és kérem, ne használják ezt az érvet az általános vitában sem -, hogy ne lehetne ezt a lépést megtenni. Jogi oka biztos, hogy nincs, meg lehetne tenni ezt a lépést.

A jobbikos képviselőtársaim három kérdést tettek fel az ülésen. Az egyik az, ami nyilván valóban az egyik legfontosabb elvi kérdés lenne, hogy volt-e egyáltalán deviza a devizahitelek mögött, és állítják, hogy nem volt, a Magyar Nemzeti Bank kimutatásaira hivatkozva, amelyik egyébként világosan bemutatja, hogy ebben az időszakban fizikailag nem volt annyi deviza az országban, mint amennyi devizahitelt kihelyeztek.

A másik, amit szóvá tettek, hogy többször elmondták és megkérték a Fideszt és a jelen lévő kormány képviselőit is, hogy ha már nem kommentálják, legalább cáfolják azt, hogy 1998-2002 között Varga Mihály, a jelenlegi pénzügyminiszter személy szerint és Járai Zsigmond voltak azok, akik a devizahitelezést Magyarországon a lakosság számára jogi szempontból lehetővé tették. Ez ugye, a vitának abban a szakaszában volt, hogy ki miért felelős az előző időszakból, de ezt senki nem tudja cáfolni, mert ez egy objektív tény, a lakosság számára lehetővé tett devizahitelezés ebben az időszakban volt.

A Jobbik még egy részt feszegetett. A mindenkori ellenzék felelősségéről értekeztek, és mondták, hogy keresték, hogy 2006-2009 között hány fideszes felszólalás volt itt a parlamentben azzal kapcsolatban, hogy a devizahitelezést azonnal le kell állítani, és ez milyen felelőtlen viselkedés. Elmondták, mint ahogy ez a valóságban is van, hogy 0, azaz nulla darab ilyen találatot fognak önök is találni, ha bárhol rákeresnek. Legalábbis az ő megítélésük szerint - ezt szinte elárulta a magyar embereket, és ezért nincs joguk visszautogatni a 2010 előtti időszakra sem.

Összegezve, három pontban szeretném még egyszer a lényegyet kiemelni. Ha a Fidesz a forint árfolyamát csak az MSZP-kormány utolsó időszakában lévő szinten tudta volna tartani az elmúlt időszak-

ban, akkor ma nincs devizahitel-válság Magyarországon - első állítás. A második: a Fidesz és a kormány egyébként a devizahitelek többletkiadásainak kétharmadáért felel, és ezért a felelősséget nem vállalja ezzel a törvénnyel sem. A harmadik állításunk, hogy a bankokat terheli ezen tisztességtelen költségek tekintetében a költségnövekedés egyharmada, amit ez a törvény rendez, és ezért a törvénynek ezt a részét támogatni lehet, sőt támogatni kell.

Végezetül megelőlegezve egyébként vagy valamennyire - legalábbis remélem - befolyásolva a következő órák vitáját, azzal fejezném be, amit Bárányi képviselőtársam is talán utolsó hozzászólóként a TAB-on elmondott. Ez pedig elsősorban a Fidesz-KDNP leendő hozzászólóinak szól, tekintve, hogy a visszamutogatásnak és az elmúlt nyolc évezésnek mennyi legitím szerepe lehet ebben a vitában vagy sem. Ez az idézet Orbán Viktor, az önök miniszterelnöke, pártelnöke részéről hangzott el 2010. július 23-án, tehát több hónappal a kormányváltás után. Így szólt, egy élő televíziós műsorban mondta el: „A magyar gazdaság, és különösen a magyar pénzügyi mutatók az Európai Unió legtöbb államánál sokkal jobb állapotban vannak. Az államadósság mértéke is inkább csak európai középmezőny szám. Az európai gazdaságok körében a magyar gazdaság pozíciója jelenleg jó.” - mondta ezt Orbán Viktor, miután átvette a kormányzást 2010-ben.

Nagyon remélem, hogy ezzel elejét lehet venni azoknak az egyébként parttalan visszamutogatásoknak, amiknek konstrukciós jellegében van legitimitása, de konkrét politikai felelősség jellegében egy ilyen ötéves kétharmados kormányzás után nincsen legitimitása meggyőződésünk szerint.

A törvényjavaslat azon része, amelyik a bankokat elszámoltatja, támogatható és támogatni is fogjuk, a törvényjavaslat másik részét, amely a jelenlegi árfolyamon egyébként a magyar emberek számára kifejezetten kedvezőtlen megoldást ad a devizahitelek forintosítása tekintetében, nem lehet támogatni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, 30-30 perces időkeretben. Ezek közben kétperces felszólalásokra nincs lehetőség.

Megadom a szót Németh Szilárd István képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

Parancsoljon!

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Nem mehetünk el szó nélkül amellest, amit itt kisebbségi bizottsági véleményként hallottunk. Persze azt gondolom, ez inkább egy pártvélemény volt.

Néhány megjegyzést, ha megenged, képviselő úr. Az egyik: a Magyar Nemzeti Bank nem kereske-

delmi bank, nem hitelez senkinek ilyen típusú hitelt, amiről ön beszélt, tehát nyeresége sem lehet rajta.

A második szerény megjegyzésem az, hogy ön pontosan tisztában van azzal - hiszen itt volt nyáron, amikor a bíróság jogegységi határozata alapján még törvényt is kellett alkotnunk -, hogy világosan kimondta a bíróság, hogy az árfolyamkockázatot a hitelfelvevők viselik. Egyébként az egyoldalú és tisztességtelen kamatról és árfolyamrészről meg döntést hozott, és ezen alapul a mai két jogszabályunk.

A harmadik: politikusként nagyon - hogy mondjam - mosolyogva figyeltem azt, ahogy dörgölődik az MSZP a Jobbikhoz. Tehát most már itt gyakorlatilag egy közös koalíció fog összejönni, csak azért, hogy minden egyes fideszes döntést vagy minden egyes fideszes javaslatot lehessen fúrni. Hajrá, csak így tovább, tehát ebben én támogatom önöket, mert legalább így világossá válik mindenki előtt, hogy milyen politikát is folytat a hazai baloldal, illetve kiknek az érdekeit szolgálja. *(Moraj az MSZP soraiban. - Korózs Lajos: A Fidesszel foglalkozzál, ne velünk! - Az elnök csenget.)*

A negyedik pedig: a múltba való mutogatásról. Nem tudom, ki beszélt itt '98-ig visszamenőleg *(Korózs Lajos: Majd rájön mindenki, hogy mekkora gazemberek vagytok, és börtönbe kerültek!)* mindenféle...

ELNÖK: *(Korózs Lajosnak:)* Kérem önt, legyen kedves, fogja vissza magát!

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: ...butaságot felhozva a felszínre, de azért szerintem érdemes lett volna arról beszélni, hogy itt maguk között ül olyan volt miniszter, aki, amikor 2003-ban a kormány megszüntette a kedvezményes lakáshitelt a magyar állampolgárok számára, akkor ő még felvett húsz-, harminc-egynéhány milliót, rögtön két héttel a megszüntetés előtt, akkor, amikor ezt még nagy titokban tartották.

De Magyar Bálint is, aki akkoriban szintén miniszteri pozíciót töltött be, ő is élt ezzel a lehetőséggel, és még jó néhány kormánytagjuk. Úgyhogy, ha valakiknek szégyenkezni valója van ebben a tekintetben, azok pontosan önök. Azt is tudják nagyon jól, hogy ezeknek a hiteleknek a jelentős része nem véletlen jelzálogalapú, mert nem szabad felhasználású hitelt vettek fel ezek az emberek, hanem 2003-ban, még egyszer szeretném hangsúlyozni, a kedvezményes lakáshitel helyett voltak kénytelenek lakásvásárlásra, lakásbővítésre felvenni ezeket a jelzálogalapú devizahiteleket.

Még egy apró mozzanat: ma pont azért ülünk itt, hogy lezárjuk ennek a hitelezési folyamatnak azt a hosszú-hosszú évek óta megszokott és szerintem a társadalmat megrázó folyamatát, amiről beszélünk, ezért születik meg a jövő hét folyamán az a két törvény, amiről itt vitatkozunk. De ez nem előzmény nélküli. Tehát lehet itt az elmúlt öt évről beszélni, de 2010-ben, amikor az emberek úgy döntöttek, hogy

kellő felhatalmazást adnak nekünk arra, hogy az ország ügyeit rendbe tegyük, akkor erre is felhatalmazást kaptunk, önöknek teljesen igazuk van. De itt azért sok minden mással meg kellett küzdeni. Tegnap már említettem önöknek az államadósság 56 százalékról 80,3 százalékra való növekedését. Itt 2002-2010-ről beszélek, azért nem volt egy egyszerű mutató ennek az adósságnak nekivágni.

Az sem volt egyszerű mutató, hogy az önkormányzatokat gyakorlatilag a csőd szélére juttatták a Gyurcsány-Bajnai-kormányok, és valamit kellett kezdeni azzal az 1200 milliárd forintos önkormányzati adóssággal, amit aztán 2013 végére teljes egészében rendezni tudott a kormány, teljes egészében konszolidálta az önkormányzatokat.

(10.00)

Ugyanez a helyzet ebben a devizahitel-csapdában, ami egyébként nemcsak a devizahiteleket érinti, hanem a forinthiteleket is. 2011-ben kezdtünk el először ezzel érdemben foglalkozni itt a parlament előtt. Akkorra gyűlt össze annyi információ, illetve annyi lehetőség, vizsgálat, annyi alternatíva, amivel el lehetett kezdeni azt a folyamatos munkát, amit 2011 óta végzünk, hogy azt a célt elérjük, hogy egyszer és mindenkorra kivezessük ezeket a hiteleket, megszüntessük azt a pénzügyi kockázatot, amit ezeknek a hiteleknek a jelenléte jelent Magyarországon.

Az első a végtörlesztésről szóló jogszabály volt. Csak hogy mi történt eddig, szeretném önöknek elmondani. 2011 szeptembere és 2012 februárja között 170 ezer lakossági hitelt törlesztettek. Ez összességében 1355 milliárd forintot jelentett. A bankok árfolyamvesztése a végtörlesztés miatt 370 milliárd forint volt. Gyakorlatilag a bankok 370 milliárd forintot adtak vissza az embereknek a végtörlesztéssel. Azért emlegetünk 268 milliárdot ebben a tekintetben, mert 102 milliárdot jóvá tudtak írni a bankadóból, abból a különadóból egyébként, amivel a kormány kérte fel a bankokat arra, hogy járuljanak hozzá a közös teherviseléshez. A visszafizetett hitelek átlagos összege 5,8 millió forint volt. Tehát ha a 170 ezer emberre, 170 ezer családra kivetítjük, akkor közel 6 millió forint adósságtól szabadultak meg a családok. Ez nem jelenti azt, hogy ők a gazdagok voltak. Akinek 6 millió forintos kölcsöne van, 6 millió forintot fizet vissza 180 forintos svájcifrank-árfolyamon, az nem a gazdag ember kategória. Jelentős részük egyébként lakótelepen lakótelepi lakást vásárolt. Ebből Csepelen - ezt pontosan tudjuk, mert ott a polgármesteriségem alatt még egy olyan konstrukciót is kidolgoztunk, hogy akiknek nincs megfelelő készpénzüik, azok kaphassanak - erre egy 150 millió forintos alapot hozott létre a csepeli önkormányzat. Összességében egy adós 2 millió 176 ezer forint kedvezményben részesült. Tehát amit meg tudtak spórolni az emberek, az majdnem 2,2 millió forint volt. Körülbelül ennyit a végtörlesztésről.

A következő ilyen jogszabály az árfolyamgát bevezetése volt. 2014. szeptember 30-án - ugye, hogy ez is mennyire jelentéktelen, ez az árfolyamgátas történet, legalábbis ezt hallottuk - 185 962-en léptek be az árfolyamgátba. A gyűjtőszámlákon a gyűjtőszámla-hitelállomány pedig majdnem 28 milliárd forint, 27 milliárd 942 millió forint. Az adósok, egy adós átlagosan ezzel a gyűjtőszámlával 161 407 forint tartozás megfizetését halaszthatta el. Vannak itt még nagyon komoly számok. Ebben az árfolyamgát-konstrukcióban a devizahiteles ügyfelek szeptemberig összesen 47 milliárd 354 millió forint rögzített árfolyam feletti kamat megfizetése alól mentesültek. Ez 273 millió 539 ezer forint kedvezményt jelent a részükre. Tehát az árfolyamgát jogszabályának a meghozatala itt a parlamentben szintén hozzájárult ahhoz, hogy nagyon sok embernek lehetőséget adtunk arra, hogy fellelegezhessen, hogy tudja fizetni, ne kerüljön bele abba a csapdába, hogy a feje fölül elviszik a házat.

S még egy, meg fognak lepődni: én a Nemzeti Eszközkezelőről is pozitívan fogok szólni. Köszönöm szépen a Nemzeti Eszközkezelőnek a tájékoztatását. Az elmúlt időszakról néhány számot mondok önöknek, teljes egészében meg fognak lepődni. A Nemzeti Eszközkezelőt szintén jogszabállyal hoztuk létre, és az volt a célja, hogy azok, akik huzamosabb idő óta fizetéképtelenek, tehát nem tudnak fizetni, szociálisan rászorultak, azok ebbe az új rendszerbe belép-hessenek, ahol is a Nemzeti Eszközkezelő Zrt. az állam részére megvásárolja a tulajdonukat, majd rögtön köt velük egy szerződést, mégpedig egy határozatlan időre szóló szerződést, amelyben visszabérelhetik rendkívül alacsony áron a lakásukat. Ez az alacsony ár 8979 forint összességében átlagban. Tehát ennyiért lehet visszabérelni a lakást, az ócsai lakóparkban pedig 18 207 forintért lehet bérelni egy házat. A 80 házból 79-ben laknak.

Még néhány adatot hadd mondjak: 2014. augusztus 31-ig - ez engem is meglepett - összesen 23 499 szándéknyilatkozatot fogadtak be. A befogadása azt jelenti a szándéknyilatkozatnak, hogy már megvizsgálták a jogosultságot, és ezeknek az embereknek abban a pillanatban meg is szűnt ez a veszély a fejük fölül, hogy a végrehajtást meg tudják tenni velük szemben. Tehát a végrehajtás felfüggesztődött. A megvásárolt ingatlanok - itt megint a „gazdag” emberekről szeretnék szólni - átlagos vételára 3 millió 640 ezer forint, tehát a gazdag emberek jártak jól a Nemzeti Eszközkezelővel. Gondolom, mindenki érti ebben a történetben az ironiát. Az viszont hihetetlen, hogy ezek az emberek összességében majdnem 100 milliárd forint hiteltől szabadultak meg. Majdnem 100 milliárd forint hiteltől!

Az is elmondható, hogy ez az akció eddig 46 milliárd forintba került a költségvetésnek. A költségvetés, a központi költségvetés ennyivel támogatta a Nemzeti Eszközkezelőnek ezt a munkáját. Minden egyes befektetett forint 2 forint 16 fillért váltott ki a hitelekből.

Tehát az elmúlt időszakban eddig tudtunk eljutni. Azt pontosan tudja mindenki, hogy pontosan azért, mert a bíróságok egész egyszerűen nem voltak kellően bátrak ahhoz, vagy a magyar bírósági rendszer nem volt kellően bátor ahhoz, hogy ebbe az ügybe beszálljon. Emlékszünk arra, hogy amikor kértük a bíróság döntését, még akkor is az Európai Bírósághoz fordultak, hogy megkérdezzék, lehet-e Magyarországon a magyar emberek érdekében döntést hozni.

Nos, hát lehetett, mert amikor megszületett ez a döntés és a parlament abszolválta a tisztelt Házban, akkor nyílt meg az út, a lehetőség arra, amit a ma előttünk fekvő két törvényjavaslat, illetve az azt megelőző törvény, a bankok elszámoltatásáról szóló törvény lehetővé fog tenni. Mindhárom törvénynek az a célja, többes célja van, egyrészt hogy kivesszük ezeket a hiteleket egyszer és mindenkorra a magyar hitelpiacról, megerősítsük a pénzügyi függetlenségünket. A másik célja pedig, hogy azokat az embereket, akik még az előző lehetőséggel nem tudtak élni, ők pontosan 644 ezren vannak, és közülük 463 ezren vannak jelzáloghitellel terhelve, tehát kötelezően ezt a 463 ezer családot fogja érinteni, de természetesen a többiek is, akik nem jelzáloghitelt vettek fel, hanem szabad felhasználásút, ők is beléphetnek, de ők a bankkal kötött különalku után. Ez a cél, hogy ezek az emberek minimum 25-30 százalékkal kevesebbet fizessenek havonta, minimum 25-30 százalékot meg tudjanak spórolni, maradjon az embereknél átlagosan minimum 2 millió forint megspórolt pénz, és mindezt ez a két törvényjavaslat, illetve az azt megelőző két törvényjavaslat egyértelműen garantálni fogja.

Ha megengedik, egy átlagos hitelről szeretnék néhány adatot elmondani. A szerződés-kötéskor volt egy, mondjuk, 43 ezer svájci frankos hitel, ez olyan 6,8 millió forintnak felelt meg, ez most 2014 szeptemberében 8,8 milliós tőketartozást jelent, és az elszámoltatás, forintosítás után 7 millió forintra fog csökkenni, tehát itt a megtakarítás egyből 1 millió forint. *(Sic!)*

(10.10)

Most a hitelköltségekről, illetve a referenciakamatról nem beszélnék, hanem a havi törlesztésről. A 2010. szeptember havi törlesztés 90 ezer forint, most pedig, miután el fogjuk fogadni ezt a törvényt, és megtörténik 2015 elején a forintosítás, ez 64 ezer forintra fog csökkenni, ez 27 ezer forintos csökkenést jelent. De mondjuk, egy 66 ezer svájci frankos hitelnél, ami körülbelül 10 millió forintnak felel meg, a szeptemberi tőketartozás 13 millió 500 ezer forint, ez le fog csökkenni 10 millió 900 ezer forintra, és a havi törlesztő pedig 140 ezer forintról 90 ezer forintra, tehát itt is egy 50 ezer forintos spórolás van; én a lakáshitelesekéről beszéltem most, a szabad felhasználású hasonló módon csökkenni fog.

Miniszter úr elmondta a törvény legfontosabb paramétereit. Én két dolgot szeretnék hozzáfűzni,

hogy ezt még szigorúbbá szeretnénk tenni. Tehát a Fidesznek olyan javaslata van, hogy a kamatfelár alsó határát 100 bázisponttal, a felső határát pedig 50 bázisponttal csökkentjük, pontosan azért, hogy a bankok ne tudjanak visszaélni, ne tudjanak ezzel a kamatfelárral még játszani, ne tudják sarokba szorítani a hiteleket. Illetve azoknál, akik úgy döntenek - természetesen a törvény értelmében dönhetnek úgy -, hogy devizában marad meg a hitelük, őneki ez nem 12 hónap, hanem a 2020-ig terjedő időszakra terjesztjük ki a futamidőt.

Nos, kedves képviselőtársaim, arra kérem önöket, hogy az elmúlt kormányzás ideje alatt meghozott négy törvénnyel, illetve már ebben az időszakban meghozott két törvénnyel együtt most ezt a másik két törvényt is fogadjuk el, hogy azokat a célokat, hogy a devizahiteleket egyszer és mindenkorra kimentsük abból a csapdából, amibe a bankok és a szociálliberális politika belecsalta őket, egyszer és mindenkorra véget vessünk ennek a hitelezésnek, kérem önöket, hogy ezt a két törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek itt a tisztelt Házban. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportja jelezte, hogy a frakció álláspontját két felszólaló ismerteti. Megadom a szót Burány Sándor képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

BURÁNY SÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Bármit is mond a kormány és bármit is mond a Fidesz vezérszónoka, ez a törvényjavaslat nem fedheti el azt a tényt, hogy az elmúlt hónapokban a Fidesz és a kormány kétszer is becsapta az embereket. Először becsapta az embereket akkor, amikor azt ígérte nekik, hogy a forintosítás nem piaci árfolyamon fog végbemenni. Ilyen nyilatkozatot tett személy szerint Varga Mihály miniszter úr is az elmúlt hónapokban, Rogán Antal frakcióvezető úr is az elmúlt hónapokban, és csak néhány héttel ezelőtt még Kósa Lajos is egy tiszta pillanatában világossá tette, hogy a devizahitelek forintosítása nem lehetséges piaci árfolyamon, mert ez nem lenne fair a devizahitelekkel szemben. Most erre önök benyújtották azt a törvényt, amelyik cáfolta ezeket a miniszteri, kormánytagi, frakcióvezetői, képviselői megszólalásokat, s világossá tette, hogy eddig hazudtak az embereknek, igenis piaci árfolyamon fogják - ha a törvényjavaslatot az Országgyűlés változatlan formában elfogadja - forintosítani ezt a hitelállományt.

Másodszor akkor hazudtak az embereknek, amikor egy felelős kormánytag, név szerint Varga Mihály azt mondta, hogy nem lesz kötelező az ügyfélre nézve ez a forintosítás. Néhány órát élt ez a hazugság, és maga a kormányzóvívó tette helyre Varga Mihály miniszter urat, amikor kijelentette, hogy de bizony igen, nagyon kevesek úszhatják csak

meg, speciális körülmények között azt, hogy a kötelező forintosítás rendelkezése alól mint fő szabály alól kibújjanak.

Ezek után most itt összevissza beszélnek, és próbálják azt a látszatot kelteni, hogy önök igazából nem tehetnek mást, mert a Kúria jogegyenlőségi döntése (*Németh Szilárd István: Jogegységi!*) erre kötelezi önöket. Ez az újabb hazugság, tisztelt hölgyeim és uraim, ugyanis ez egészen egyszerűen nem igaz, hiszen tanult ember Rogán Antal is, Varga Mihály is, Kósa Lajos is egyébként, tehát korábban, amikor ugyanez a döntés már ismert volt, nyilván a döntés ismeretében nem állíthattak volna ilyen hazugságokat. Már csak azért sem, mert az a tétel, amit önök itt most a vitában többször is elmondtak meg a bizottsági ülésen is kifejtettek, hogy nem lehet mást tenni a Kúria döntése után, mint hogy piaci árfolyamon forintosítanak, ez egészen egyszerűen nem igaz.

Térjünk vissza ehhez a jogegységi határozathoz! Mit, milyen kérdést kellett vizsgálnia a Kúriának? Nézzük az első ilyen bekezdést és az első pontot! A Kúria azt vizsgálta - idézem szó szerint a határozat indoklását -, hogy: „A devizaalapú fogyasztói kölcsön-szerződés mint szerződéstípus tisztességtelen-e amiatt, hogy az árfolyamkockázatot, kedvezőbb kamat ellenében, korlátozás nélkül a fogyasztó viseli.” Erre a kérdésre a Kúria - összhangban egyébként Polt Péter legfőbb ügyéssel - azt az álláspontot fejtette ki, illetve azt a döntést hozta, hogy nem tisztességtelen az ilyen devizaszerződés; ez igaz. Ebből az következik, hogy egyoldalúan a bankokra hárítani ennek következményeit valóban nem lehet. Az viszont nem igaz, hogy ez megkötné önöknek a kezét abban, hogy valamilyen megoldással és konstrukcióval a piacnál kedvezőbb árfolyamon tegyék lehetővé a devizahitelek számára ezeknek a hiteleknek a forintosítását.

Mondok erre két lehetséges példát is, sőt kezdjük egy harmadikkal, elhangzott már itt a vitában. Erre volt egy példa egyébként a végtörlesztés intézménye is, ami - összefüggésben a mai törvényjavaslattal - egy tisztességtelen lépés volt. Pontosabban tisztességtelen lépés az, hogy amit lehetővé tettek azok számára, akik rendelkeztek olyan készpénzállománnyal, hogy a végtörlesztés konstrukcióját bevállalhatták, azt nem teszik önök lehetővé azoknak, akik pénz híján vagy egyéb okok miatt akkor ezt a döntést nem hozhatták meg. Bizony, akkor 180 forintos árfolyamon, tehát nem piaci árfolyamon, hanem 180 forintos árfolyamon tették lehetővé egy konstrukció keretében, hogy a devizahitelek azon része, aki képes fizetni, ezeket a hiteleket egy összegben visszafizethesse. Tehát már a múltban, az önök kormányzása idején is volt arra precedens, hogy egyébként, ha az állam akarja, ha a kormány akarja, ha az Országgyűlés ennek megfelelő törvényeket hoz, akkor igenis lehetővé válhat a piacnál kedvezőbb átváltási árfolyam alkalmazása.

De abban is téved Németh Szilárd képviselő úr, hogy a Magyar Nemzeti Bank ebben semmilyen szerepet nem vállalhatna. A Magyar Nemzeti Bank va-

lóban nem egy kereskedelmi bank, nem az a fő dolga, hogy hitelt nyújtson embereknek vagy vállalkozásoknak; tisztelettel felhívom figyelmét, hogy ennek ellenére a Magyar Nemzeti Bank folytat ilyen tevékenységet. Az önök által egyébként gyakran sikerként hangoztatott kisvállalkozói kedvezményes hitelprogram például igenis egy olyan konstrukció, amelyben a Magyar Nemzeti Bank a piacnál lényegesen kedvezőbb kamattal biztosít hiteleket döntően kisvállalkozások számára, beruházásokra. Tehát ez az állítás sem felel meg a valóságnak.

Az az állítás sem felel meg a valóságnak, hogy a szocialista-liberális kormányzás a korábbi kedvezményes kamatozású, államilag támogatott kölcsönöket megszüntette volna. Nem szüntette meg, hölgyeim és uraim; igaz, hogy jelentősen korlátozta annak a felső határát, egyébként teszem hozzá, joggal, mert az államnak nem feltétlenül dolga, hogy az adófizetők pénzéből olyanok hitelfelvételét támogassa, akik mondjuk, 100 milliós lakást akarnak ebből építeni. Azt viszont lehetővé tettük a későbbiekben is, hogy 15 millió forintos felső határig, aki erre a kedvezményes kölcsönformára igényt tart, az ezt a hitelt felvehesse.

Németh Szilárd képviselő úr itt említette, hogy a sorainkban ül egy 2003-as miniszter, aki egyébként pofátlan módon felvett ennél magasabb hitelt is.

(10.20)

Nos, szeretném a képviselő úrnak elmondani, hogy én 2003-ban miniszter voltam, és nem vettem fel 15 milliónál magasabb hitelt. 2006-ban vettem fel egyúttal svájcifrank-hitelt és kedvezményes hitelt is. Ez két dologra bizonyíték. Egyrészt arra, hogy nem szüntettük meg ezt a kedvezményes konstrukciót, másfelől pedig arra, hogy Németh Szilárd képviselő úr az imént hazudott, amikor azt állította, hogy itt a sorainkban olyan miniszter ül, aki annak idején ezt a kedvezményes hitelplafont nem tartotta magára nézve kötelezőnek. A képviselő úr bocsánatkérését szívesen fogadom a folyosón, ha lelkileg érez magában erőt ehhez. (*Németh Szilárd István: Nem talált! Én másra gondoltam! De ez így jó!*)

Térjünk vissza a törvényjavaslathoz! Ez a törvényjavaslat, ahogy az előbb mondtam, becsapva az embereket, rájuk kényszerít egy piaci árfolyamú forintosítást. Az MSZP álláspontja ezzel szemben az, hogy ezt így, ebben a formájában nem szabad megtenni. Csak olyan formában szabad a forintosítást végrehajtani, ahogy erről korábban Varga Mihály, Rogán Antal és Kósa Lajos beszélt: a piacnál lényegesen kedvezőbb árfolyamon. Ebben egyébként az államnak szerepet kell vállalni, hiszen az a jogegyenlőségi határozatból valóban következik, hogy ennek terheit a bankokra nem háríthatja a törvényhozás, legfeljebb akkor, ha módosítja visszamenőleges hatállyal akár még az alkotmányt is, hiszen a kétharmadban, mint tudjuk, semmi sem lehetetlen.

Már csak azért is fontosnak tartjuk az állami szerepvállalást, mert a forintot alapvetően az önök gazdaságpolitikája és felelőtlen nyilatkozatcsokra tette hidegre. Az önök memóriája meglehetősen selektív; ha a 2010 előtti időszakról beszélnek, akkor csak kormányzati felelősség van, de nincs például világgazdasági válság. Ha 2010 utáni folyamatokról beszélnek, akkor meg természetesen mindenki felelős, a nemzetközi folyamatok elsősorban, kivéve az önök kormányzása. Ez egész egyszerűen így, ebben a formában nem igaz. Mások is utaltak már rá, Harangozó képviselőtársam például a mai vitában, hogy a forintot először Kósa Lajos és Szijjártó Péter nyilatkozata döntötte be. 2010 tavaszán történt mindez, nem sokkal az önök kormányzásának megkezdését követően, egy olyan kormányzás megkezdését követően, amikor is önök egy erős és stabil forintot örökölték a szocialista és liberális kormányzattól. *(Révész Máriusz: Hét százalék hiánnyal!)* Erős és stabil forintot örökölték, Révész Máriusz képviselőtársam, aki nem bír magával és kiabál az ülésteremben; ez akkor 185 forintot jelentett, ha a svájci frankról beszélünk. *(Révész Máriusz: Hét százalék!)* 185 forintot jelentett, képviselőtársam, a Magyar Nemzeti Bank hivatalos árfolyamszámai alapján, az euró esetében pedig 265 forintot. Ezek voltak azok az árfolyamok, amelyek a Magyar Nemzeti Bank kimutatása szerint az önök kormányzását megelőző hónap átlagát jelentették. Ez nem a mi kalkulációnk, nem is elemzők véleménye, ez a Nemzeti Bank által hivatalosan közzétett adatsorból világosan, tényszerűen kiolvasható.

A svájci frank esetében ez a 185 forintos árfolyam akkor ment 220 forint fölé, amikor megszólalt Kósa Lajos és Szijjártó Péter. És sajnos tartósan ott maradt, és tovább romlott, köszönhetően elsősorban az önök valóban kiszámíthatatlan és ötletszerű gazdaságpolitikájának. Ez a gazdaságpolitika vezetett oda, hogy a nem euróövezetbe tartozó régiós valuták közül a forint a legsebezhetőbb valuta, minden negatív nemzetközi fejleményre a legnagyobb mértékben veszít értékéből, a régiós valuták ehhez képest sokkal stabilabbak. Egyébként ez szintén kiolvasható a Magyar Nemzeti Bank hivatalos árfolyamaiból.

A mi állításunk tehát az, hogy nem a bankok, nem az ügyfél volt az, akik tönkretették volna a forintot, viszont az önök kormányzása, Matolcsy György minisztersége, majd jegybankelnöksége is hozzájárult ehhez a tényhez, jelentős mértékben hozzájárult ahhoz, hogy a forint gyengült. Igaz, Matolcsy György jegybankelnökként ennek kedvezményezettje volt, ennek a kedvezménynek köszönhetően vásárolhatott luxusingatlanokat, kastélyokat vagy irodaházakat, ennek a gyenge forintnak köszönhető nyereség révén költhetett több mint 200 millió forintot saját közgazdasági nézeteinek oktatására. Ez egészen egyszerűen túrhetetlen! A Magyar Nemzeti Bank több száz milliárd forint eltapsolása helyett, amit kastélyokra, luxusingatlanokra, oktatási programokra költ, inkább azon fáradozhatna, hogyan

vállalhatna szerepet a devizahitelek megsegítésében - nos, ez lenne az igazi cél. A Magyar Nemzeti Banknak ez sokkal fontosabb feladata lenne, mint Matolcsy György közgazdasági nézeteinek oktatása. Ezzel szemben a Magyar Nemzeti Bank nem vállal szerepet a forintosításban, pontosabban amilyen szerepet vállal, az neki további, legalább 100-150 milliárd forintos nyereséget jelent, viszont szerepet vállal olyan oktatási programok luxusfinanszírozásában, amihez egyébként a Magyar Nemzeti Banknak jóval kevesebb köze van, mint az ország pénzügyi folyamataihoz, köztük a devizahiteles-problémához.

Hölgyeim és Uraim! Egy szó, mint száz, az MSZP ragaszkodik ahhoz, hogy miután a forintot elsősorban a kormány gazdaságpolitikája és a Magyar Nemzeti Bank monetáris politikája gyengítette az elmúlt több mint négy évben, azon az árfolyamon forintosítsák a devizahiteleket, amilyen árfolyamon önök megkezdték a kormányzást. Ez pedig a svájci frank esetében 185 forintot, az euró esetében pedig 265 forintot jelent. *(Dr. Répássy Róbert: Mély gazdasági megalapozottság!)* Azt várjuk el, hogy befejezve az emberek megtévesztését, a nyíltszíni hazudozást, nem mutogatnak a Kúriára, nem mutogatnak a bíróságokra *(Tessely Zoltán: Ül le!)*, viszont megnézik, hogy mit tehetnek az emberekért, és készek állami szerepet vállalni a devizahitelek problémáinak megsegítésében. Ezt várjuk, ezt követeljük a kormánytól! Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tóth Bertalan képviselő úrnak, az MSZP-képviselőcsoport második vezérszónokának.

DR. TÓTH BERTALAN, az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A fair bankokról szóló törvényjavaslattal kapcsolatban szeretnék néhány gondolatot elmondani.

A fair bankokról szóló törvényjavaslat legnagyobb hibája, hogy most 2014-ben, az év végén kerül az Országgyűlés elé. Azt gondolom, hogy a fair bankrendszer megteremtésének lehetősége nem függött semmilyen bírósági döntéstől, semmilyen kúriai jogegységi határozattól; ezt az elmúlt években megtehették volna, idehozhatták volna a parlament elé, és erről tárgyalhattunk volna, elfogadhattuk volna, és már sokkal jobb lenne a devizahitelek helyzete. Azt gondolom, hogy ez egy mocskos alku a bankokkal, hiszen teljesítik a bankok igényét, hogy a piaci árfolyamon forintosítsák a devizahiteleket; a bankok ezt az árat szabták annak, hogy önök ezt a törvényjavaslatot ide betérjeszthették, és erről a parlament tárgyalhat, illetve elfogadhatja. Azt gondoljuk, hogy ez így nem támogatható.

Visszatérve az elkésztésre, Rogán Antal 2010 őszére ígérte azt a csomagot, amely segít majd a bajba jutott devizahiteleknek. 2010. szeptember 9-én Lázár János arról beszélt Tapolcán, hogy a parla-

ment már 2010 szeptemberében foglalkozik a devizahitelek soron kívüli megsegítésével és érdekeinek képviselésével. Ahogy említettem, ez 2010-ben volt, most pedig 2014 novembere van. Eltelt négy év, és még mindig nem kaptak a legrászorultabbak, a legnehezebb helyzetben lévő devizahitelek segítséget, akik önhibájukon kívül kerültek bajba, és akik valóban a kormány segítségére szorultak volna. A kormány eddigi intézkedései nem voltak megfelelőek, hiszen, ahogy említettem, nem a tényleges segítségre szorulókat érintették, segítették. 2011 őszén a végtörlesztés nem a bajban lévőket célozta meg, hanem a jobb módú vagy hitelképes devizaadósokat, akik 180 forinton tudtak végtörleszteni. Bár két képviselőtársam kiemelte, de még egyszer szeretném kiemelni és hangsúlyozni, hogy megengedhetetlen és elfogadhatatlan, hogy a végtörlesztők 180 forintot tudták betörleszteni a devizahitelüket, most pedig a sokkal nehezebb helyzetben lévő devizahitelek, akik már hitelképességüket sem tudják fenntartani, piaci árfolyamon, 257 forinton fogják majd forintban megkapni azt az adósságot, amit mások 180 forintért végtörlesztettek. Ez teljesen elfogadhatatlan!

(10.30)

Az árfolyamgát valóban enyhített a feszültségekben, de a nem fizetőkkel nem foglalkozott, és ahogy említette már több képviselőtársam, a kormányzat gazdaságpolitikájával jelentősen rontotta a forint árfolyamát.

Egy kicsit még sarkosabban hadd fogalmazzak, az előttem szóló Burányi Sándor elmondta már: az egy hazugság, hogy a Kúria kizárta a piaci árfolyamon történő vagy annál kedvezőbb mértékű forintosítás lehetőségét. Rogán Antal itt mondta el napirend előtti beszédében, hogy kizárta. Ez nem igaz! Elhangzott, hogy mi szerepel ebben a jogegységi határozatban. Igenis követeljük, hogy a kormány foglalkozzon ezzel, hiszen ha a tisztességtelen bankokat elszámoltatta, akkor nézzen szembe a tisztességtelen kormányzással, ami az elmúlt négy évet jelentette, és azt a nagy különbséget, amennyivel megemelkedtek a törlesztőrészesletek, valamennyivel most csökkennek, de a maradékot az önök tisztességtelen kormányzása okozta, és ezt a problémát meg kell oldani.

Még egy dolgot szeretnék itt a fairbank-törvénnyel kapcsolatban elmondani. Tényleg elgondolkodik az ember, hogy miért nem született egy ilyen törvény, miért nem hoztak önök olyan döntéseket, amelyek valós segítséget nyújthattak. Utána az embernek eszébe jut, hogy hát persze, önöknek szüksége volt a bevételre, szüksége volt az önök által megkezdett presztízsbetűzésok finanszírozására, szükségük volt arra, hogy biztosítsák a költségvetés egyensúlyát, ezért drasztikus bankadót vezettek be. Valahol összekapcsolódik az ember gondolataiban, hogy azért nem oldották meg a devizahitelek problémáját, és azért hagyták a bankok tisztességtelen

eljárását, hogy az abból befolyó haszonból önök beszedjék a bankadót.

Ez is egy mocskos alku, azt gondolom, és teljesen elfogadhatatlan, ahelyett, hogy például arra figyeltek volna oda, hogy az évi 1000 milliárd forint be nem fizetett áfát beszedjék, arra figyeltek volna oda, hogy a NAV közreműködésével ne legyen olyan korrupciós folyamat az áfacsalások kapcsán, ami most kiderült, amire fény derült, és láthatjuk, hogy most már több ezer milliárd forint kárt okozott a költségvetésnek. Miért nem arra koncentráltak? Akkor meg lehetett volna hozni ezeket a döntéseket. Nem, önök a bankok tisztességtelen hasznából szedték be a bankadót és gyarapították a költségvetés bevételeit. *(Dr. Répássy Róbert: És ez baj, hogy elvettük a bankok tisztességtelen hasznát?)*

Engedjenek meg néhány gondolatot konkrétan a törvényjavaslatról. A törvényjavaslat, illetve a forintosításról szóló javaslat szerint a szabályozás - és elemzők is ezt erősítik meg - azt jelentené, hogy a bankoknak nulláról kellene felépíteniük a lakossági üzletágot fél év alatt, miközben fontos jogszabályok még mindig hiányoznak. Attól aggódunk, hogy a nagy sietségben az ügyfelek is pórul járnak, pedig pont értük történik ez az intézkedéssorozat.

Jövő év februárban újra kell számítaniuk a bankoknak szinte az összes élő és az elmúlt öt évben lezárt lakossági devizahitelt. Ez több mint 900 milliárd forintos bruttó veszteséget okoz a bankszektorban. Ismerjük ezeket a tényeket. Elvileg a hitelek újraszámításával egy időben végre kell hajtani a közel félmillió devizaalapú jelzáloghitel-szerződés forintosítását is. Erről szól a törvényjavaslat, amely 2014. november 16-án vált ismertté. A forintosítást követően a bankoknak ki kell számítaniuk minden egyes érintett hitel új kamatát, ezt követően ezeket a hiteleket is meg kell feleltetni az úgynevezett fair banki szabályoknak.

Miután a hitelek újraszámítása és a forintosítás jogi aktusa megtörtént, a bankoknak tájékoztatniuk kell a fentiekéről az ügyfeleket. Azt gondoljuk, hogy ez a rengeteg adminisztrációs teher és a teljes szabályozás hiánya, tehát a hiányosságok miatt nagy a kockázata, hogy a szigorú határidők, a sokféle teendő miatt a nagy sietségben elkerülhetetlen hibák, káosz fordulhat elő, tömegével indított perek, és a bankokkal szemben már így is megtépázott bizalom csökkenése várható.

Jelenleg nem egyértelmű, hogy a módosítás mennyiben lehet hatással a hitelintézetek hitelezési hajlandóságára, mennyiben nehezíti meg a hitelfelvételt a fogyasztók számára, és ezzel természetesen mennyiben befolyásolja majd a gazdaság teljesítményét a hitelezés szempontjából.

Azt gondoljuk, hogy mindezen problémák miatt, amelyek a törvényjavaslattal kapcsolatban felmerülnek, a fogyasztói érdekek kevésbé érvényesülhetnek, és nem látjuk azokat a garanciákat, azokat a garanciális rendelkezéseket, amelyek ezeknek a fogyasztói érdekeknek az érvényesülését biztosítják.

Ahogy említettem már, a legnagyobb gond az el-
képtettségének a törvénynek, probléma lehet, és
káoszba fordulhat a teljes banki folyamat, és ahogy
az elején kezdtem, a forintosítási törvényjavaslattal
együtt is - ez is álságos, hogy önök egyberakták en-
nek a két javaslatnak a vitáját - arra mutat rá, hogy
önök egy vállalhatatlan, elfogadhatatlan alkut kötöt-
tek a bankokkal ennek a két törvényjavaslatnak a
beterjesztésével együtt.

Ahogy képviselőtársaim is említették, igenis
tartsák a szavukat, és a piacinál kedvezőbb árfolya-
mon forintosítsák a devizahiteleket, és biztosítsák,
hogy ne csak a bankok tisztességtelen eljárásából
legyen haszna a devizahiteleseknek, de az önök kor-
mányának a tisztességtelen eljárását is kompenzál-
ják. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP
padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Meg-
adom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a KDNP
képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja
részéről. Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt
Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A fogyasztónak nyúj-
tott hitelről szóló 2009. évi CLXII. törvényt és egyes
kapcsolódó törvények módosításáról szóló T/1997.
számú törvényjavaslatot a KDNP parlamenti frakció-
ja támogatja az alábbi tények és okok következtében.

A fogyasztói hitelek a hitelek egy különálló cso-
portját alkotják, amelyek közigazgatási és jogi szem-
pontból számos sajátossággal bírnak. Ezen sajátos-
ságok közül az egyik legkiemelkedőbb, hogy a fo-
gyasztó úgy gazdasági, mint jogi szempontból kiszol-
gáltatott helyzetben van a hitelnyújtóval szemben,
aki jellemzően egy professzionálisan működő bank.
Ebből következően ebben a jogviszonyban a fogyasz-
tó a gyengébb fél, aki a hitelügylet valós tartalmát
illetően jóval kevésbé informált, mint maga a hitele-
ző bank.

A fogyasztói hitelek sajátosságait az európai jog-
alkotó is felismerte, ezért irányelvben fogalmazta
meg a fogyasztói hitelszerződéseket. Az első ilyen a
87/102/EGK számú irányelv volt. Ezt az irányelvet
váltotta fel a 2008/48/EK számú irányelv, amely
még hatékonyabb eszközzel kívánja segíteni a fo-
gyasztókat a hitelfelvétel során.

Az új irányelv megalkotását az tette szükségessé,
hogy a hitelpiacokat, illetve a hitelnyújtás gyakorla-
tát tekintve az elmúlt két évtizedben jelentős változá-
sok mentek végbe.

Az elmúlt két évtizedben feltűnően megnőtt a
fogyasztói hitelek aránya és jelentősége. Két évtized-
del ezelőtt a fogyasztók szinte mindent kész-
pénzzel fizettek ki, így csak ritkán szembesültek az
eladósodottság problémájával. Mára az európai
fogyasztók átlagosan 15 százaléka adósodott el.
Néhány országban azonban ez az arány lényegesen
magasabb, Görögországban például közel 50 szá-
zalékos.

Ennek is köszönhető, hogy a fogyasztói hitelek
piaca - a jelzáloghitelek nélkül - a globális pénzügyi
válság kirobbanásának és az új irányelv elfogadásá-
nak az évében, vagyis 2008-ban elérte a 800 milliárd
eurót.

A magyar jogalkotó a fogyasztónak nyújtott hi-
telről szóló 2009. évi CLXII. törvénnyel ültette át az
irányelv rendelkezéseit a magyar jogba. A törvény
főbb rendelkezéseinek 2010. június 11-én történt
hatálybalépése óta a fogyasztói hitelekkel kapcsola-
tos magyar bírói gyakorlat is jelentős fejlődésen
ment keresztül.

(10.40)

Ez elsődlegesen a devizahitelezés széles körű el-
terjedésével magyarázható, számos fogyasztóvédelmi
kérdés ugyanis a magyar bírói gyakorlatban először a
devizaalapú fogyasztói kölcsönszerződésekhez kap-
csolódóan jelentkezett.

A fogyasztói hitelekkel kapcsolatos magyar, va-
lamint európai bírói gyakorlat alapján a kormány és
a parlament a fogyasztói hitelszerződések adósainak
fokozottabb védelmét szolgáló intézkedéseket hozott.
Ennek a folyamatnak egy újabb része az Fhtv. módosí-
tása. Ezt az újabb jogalkotói lépést a gazdasági
adatok is alátámasztják. A Magyar Nemzeti Bank
adatai szerint a fogyasztási hitelek volumene az ed-
digi legmagasabb szintet 2010. június 30-án érte el,
amikor összesített értékük meghaladta a 8647 milli-
árd forintot. Ez az érték az elmúlt négy és fél évben
folyamatosan csökkent, de a fogyasztói hitelek volu-
mene 2014. június 30-án még mindig meghaladta a
6802 milliárd forintot. Ebből 3139 milliárd forint-
alapú fogyasztói hitelek értéké volt, míg 3662 milli-
árd forint pedig a devizahitelek nagysága.

Mindezek alapján a hitelszerződések jogán belül
a fogyasztóvédelem szintjének emelése érdekében a
jogalkotó az Fhtv. módosítására irányuló törvényja-
vaslatot dolgozott ki. Az Fhtv.-nek törvényjavaslat-
ban foglalt módosítása az alábbi főbb kérdéseket
érinti: a szerződést megelőző tájékoztatási kötele-
zettség hatékonyabbá tétele, a hitelszerződés módosí-
tására vonatkozó új rendelkezések, a hitelszerződés
fogyasztó általi ingyenes felmondására irányadó
szabályok, devizaalapú hitelekre vonatkozó speciális
rendelkezések, az új szerződések felvételére vonatko-
zó átállási szabályok, az elszámolásról szóló 2014. évi
XL. törvény módosításáról szóló rendelkezések.

A tájékoztatási kötelezettséget a 2008/48/EK
irányelvben részletesen szabályozták, így ezek a ren-
delkezések a magyar jogalkotót is kötik. Arra azon-
ban van lehetőség, hogy az irányelv által előírt tájé-
koztatási kötelezettséget a tagállami jogalko-
tó - annak érdekében, hogy a fogyasztó tájékoztatása
hatékonyabbá váljon - részletesebben határozza meg.
Mindezt indokoltá teszi, hogy a hitelszerződésen
belül a fogyasztó terhére jelentős mértékű informá-
ciós aszimmetria áll fenn.

Ennek alapján a törvényjavaslat kimondja, hogy a szerződéskötést megelőzően a hitelező és a hitelközvetítő a fogyasztó részére olyan felvilágosítást köteles adni, amelynek alapján a fogyasztó felmérheti, hogy az igénybe venni kívánt hitel megfelel-e igényeinek, illetve a pénzügyi teljesítőképességének. Ennek során a fogyasztó rendelkezésére kell bocsátani a különböző ajánlatok összehasonlításához szükséges információkat annak érdekében, hogy a fogyasztó megalapozott döntést hozhasson a hitel-szerződés esetleges megkötéséről.

A fogyasztó megalapozott döntéshozatalát segíti az is elő, hogy a hitelező a hitelszerződések mintaszövegét köteles az internetes honlapján hozzáférhetővé tenni. Emellett jelzáloghitel és ingatlanra vonatkozó pénzügyi lízing igénylése esetén a hitelező a szerződés tervezetét - a fogyasztó erre irányuló kérése nélkül is - köteles a szerződéskötést megelőzően legalább hét nappal a fogyasztó rendelkezésére bocsátani. Annak érdekében, hogy erre a rövid, tömör, közérthető tájékoztatásra egységes formában és módon kerüljön sor, a nemzetgazdasági miniszter felhatalmazást kap a részletszabályok rendeletben történő megalkotására.

A tájékoztatási kötelezettséghez kapcsolódóan a törvényjavaslat azt is kimondja, hogy az új Ptk.-nak a feleket terhelő együttműködési és tájékoztatási kötelezettségre vonatkozó szabályait a fogyasztói hitelszerződések megkötése során is alkalmazni kell. Ez azt jelenti, hogy a szerződéskötés előtt bizonyos szintű gondosság és körültekintés a fogyasztótól is elvárható. Erre azonban a fogyasztó nyilvánvalóan csak akkor lesz képes, ha a megfelelő tájékoztatást a hitelnújtótól előzetesen már megkapta.

A törvényjavaslat az egyoldalú szerződésmódosítással kapcsolatban - összhangban a hitelintézeti törvény korábbi és hatályos szabályaival - azt deklarálja, hogy a fogyasztó számára hátrányosan csak rendkívüli esetben, csak ennek fennállása esetén speciális szabályokkal módosítható, szigorú feltételekkel.

A hitelező egyoldalú szerződésmódosítási jogát a szerződésben külön is rögzíteni kell. Semmis az a szerződéses kikötés, amely a szerződés egyoldalú módosítására vonatkozóan meghatározott követelményeknek nem felel meg. A törvényjavaslat az egyoldalú módosítás lehetőségét futamidőhöz kötten szabályozza. Ezt azt jelenti, hogy eltérő szabályok irányadóak a három évnél rövidebb futamidejű hitelekre, valamint a három évnél hosszabb futamidejű hitelekre.

A törvényjavaslat a legfeljebb hároméves futamidejű hitelek két típusát különbözteti meg: fix kamatozású hitelek, referencia-kamatlábhoz kötött hitelek. A fix kamatozású hitelek esetén a teljes futamidő alatt kamatemelésre nem kerülhet sor. A referencia-kamatlábhoz kötött hitelek esetén a referenciakamat szintje - BUBOR, LIBOR - változhat, ez azonban automatikus változásának minősül, vagyis nem egyoldalú szerződésmódosítás. A törvényjavaslat azt is

előírja, hogy a referencia-kamatlábát az MNB honlapján közzé kell tenni. A referencia-kamatlábhoz kötött hitelek esetén a kamatszint másik összetevője a kamatfelár, amelynek fixnek kell lennie, vagyis a futamidő alatt nem változtatható meg.

A törvényjavaslat a három évnél hosszabb futamidejű szerződések esetén is két kategóriát különböztet meg egymástól: a referencia-kamatlábhoz kötött hitelt és a változó kamatozású, legalább hároméves kamatperiódusokban rögzített hitelt. A referencia-kamatlábhoz kötött hitelek esetén a referenciakamat szintje ezeknél a hiteleknél változhat, ez azonban nem minősül egyoldalú szerződésmódosításnak. Ezeknél a hitelszerződéseknel - szemben a három évnél rövidebb futamidejű szerződésekkel - a kamatfelár is változhat. Ennek azonban az a feltétele, hogy a hitelező legalább hároméves kamatperiódusokban előre rögzítse a kamatfelárat, a kamatfelár egyoldalúan tehát csak a kamatperiódus letelte után módosítható. További feltétel, hogy a hitelező a szerződésben egy kamatfelár-változtatási mutatót határozzon meg, amelyről a hitelfelvevőt a szerződéskötést megelőzően tájékoztatni kell.

A változó kamatozású hiteleknél a kamatszint ugyancsak a legalább hároméves kamatperiódus elteltével módosítható. További feltétel egy kamatváltóztatási mutatót, vagyis egy objektív index meghatározása. A hitelező ez alapján a közzétett és a hitelszerződésben rögzített kamatváltóztatási mutató alapján jogosult egyoldalúan a kamatperiódus letelte után a szerződéses kamatot módosítani.

A kamatváltóztatási mutató a hitelezés refinanszírozási költségeihez és a hitel nyújtásához kapcsolódó viszonzyszám. További feltétel, hogy kívülről álljon a hitelező üzleti körén és a hitelező által előre nem látható, tőle független, általa el nem hárítható körülményekben bekövetkező változást fejezzen ki. A kamatváltóztatási mutatóra a hitelezőnek nincs semmilyen ráhatása.

A hitelszerződésben a kamatszint, illetve a kamatfelár a teljes futamidő alatt legfeljebb öt alkalommal módosítható. A hitelező az általa alkalmazni kívánt egy vagy több kamatváltóztatási mutatót, a kamatfelár-változtatási mutatót, valamint a referencia-kamatlábát köteles az MNB-nek bejelenteni. A hitelező egy szerződésben természetesen csak egyféle kamatváltóztatási mutatót, kamatfelár-változtatási mutatót vagy referencia-kamatlábát alkalmazhat. Az MNB ezeket az adatokat a honlapján a bejelentéstől számított 30 napon belül közzéteszi. Az MNB kizárólag a közzététel elutasításáról hoz külön határozatot, amely ellen bírósági úton van helye jogorvoslatnak.

A hitelező a kamaton kívül a díjat és a költséget is módosíthatja egyoldalúan, a fogyasztó számára hátrányosan. A törvényjavaslat ezzel kapcsolatban azt mondja ki, hogy a hitelező csak a szerződésben tételesen meghatározott költséget módosíthat, a módosításnak pedig arányosnak kell lennie a költségek növekedésével. Ehhez hasonlóan a díjakat is

tételesen rögzíteni kell a szerződésben, ez alól csak a hitelfolyósítási díj, a rendelkezésre tartási díj, valamint az előtörlesztési díj kivétel, amelyeket a hitelező százalékosan határozhat meg.

(10.50)

Díjat a hitelező legfeljebb a KSH által közzétett fogyasztói árindex mértékével emelhet. A költséget és a díjat a hitelező évente egy alkalommal, április 1-jei hatállyal módosíthatja. A törvényjavaslat azt is kimondja, hogy a szerződés szerint százalékos arányban meghatározott díjak a hitel pénznemében, a tételesen meghatározott költségek és díjak pedig csak forintban állapíthatók meg.

Az egyoldalú kamat-, költség- és díjemelésekkel kapcsolatban a törvényjavaslat kimondja, hogy a fogyasztó késedelmes teljesítése esetén a késedelem időtartamára a hitelező legfeljebb olyan mértékű késedelmi kamatot számíthat fel a fogyasztóval szemben, amely nem haladja meg a hitelszerződésben kikötött ügyleti kamat kétszeresét. A törvényjavaslat ugyanakkor egy másik felső korlátot is megállapít, amely alapján a késedelmi kamat nem haladhatja meg a hitelszerződésekre a 17/A. §-ban meghatározott teljes hiteldíjmutató maximális mértékét.

A lakáscélú hitelszerződésekre vonatkozóan a törvényjavaslat egy más típusú korlátot állít fel: a szerződés felmondását követő 90. nap eltelte után a pénzügyi intézmény a fogyasztó nem teljesítése miatt a felmondás napját megelőző napon érvényes ügyleti kamatot, költséget és díjat meghaladó mértékű késedelmi kamatot, költséget és díjat nem számíthat fel. A törvényjavaslat rögzíti, hogy ha a hitelszerződésben meghatározott kamatperiódus lejáratát követően a kamat, illetve a kamatfelár mértéke az újabb kamatperiódusban a fogyasztóra nézve hátrányosan változik, a fogyasztó jogosult a hitelszerződés költség- és díjmentes felmondására.

A felmondást a fogyasztónak a kamatperiódus lejáratát megelőző 60. nappal kell közölnie a hitelezővel, és a fennálló tartozást legkésőbb a kamatperiódus utolsó napján kell a hitelező részére teljesíteni. A felmondás gyakorlásának feltétele, hogy a hitelező a kamatperiódus lejáratát megelőző legalább 90 nappal tájékoztassa a fogyasztót az új kamatperiódusban alkalmazott kamat és kamatfelár mértékéről.

Az ingyenes felmondási jog nem érinti a fogyasztónak az előtörlesztéshez való jogát. Az előtörlesztési jog a fogyasztót a kamatperiódus alatt is megilleti, meg kell azonban téríteni a hitelező ezzel kapcsolatos költségét. Az előtörlesztéssel kapcsolatos költségeket az irányelv maximálja, nem jelzaloghitelek esetén ez nem haladhatja meg az előtörlesztett összeg 1 százalékát, jelzaloghitelek esetén pedig a 2,5 százalékát.

A 2008/48-as EK-irányelv preambuluma bekezdése kifejezetten rögzíti, hogy az irányelv nem

szabályozza a hitelszerződések érvényességével kapcsolatos szerzési jogok kérdését, vagyis ezek továbbra is tagállami hatáskörben maradnak. Így az irányelv arra a kérdésre nem ad választ, hogy mi a jogkövetkezménye annak, ha a hitelszerződés nem tartalmazza az irányelvben foglalt tartalmi elemeket. Ezzel kapcsolatban azonban figyelemmel kell lenni az irányelv 23. cikkelyében foglalt rendelkezésekre, amelyek alapján a tagállamok által az irányelv rendelkezései megsértése esetére megállapított szankcióknak - ideértve a polgári jogi jogkövetkezményeket is - hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

Ezzel kapcsolatban az Fhtv. eredeti 16. § (5) bekezdése azt a rendelkezést mondta ki, hogy semmis az a szerződés, amelyik nem tartalmazza a 16. §-ban meghatározott tartalmi elemeket. Azt is kimondta azonban a törvény, hogy a szerződés semmisségére csak a fogyasztó érdekében lehet hivatkozni. Az elmúlt évek hazai bírói gyakorlata alapján egyértelművé vált, hogy a hitelszerződés teljes érvénytelensége a fogyasztó számára rendkívül hátrányos, ebben az esetben ugyanis a kamattal növelt teljes tőkeösszeg egyben válik esedékessé, amelynek teljesítésére a fogyasztó aligha képes. Éppen ezért bírói gyakorlatunk a részleges érvénytelenséget tette fő szabállyá. A részleges érvénytelenség lényege, hogy a szerződés érvénytelen kikötéséhez nem fűződhet joghatás. A részleges érvénytelenség azonban arra nem ad lehetőséget a bírónak számára, hogy a szerződésbe más módon beavatkozzon, annak tartalmát akár érvényessé nyilvánítsa, akár a régi Ptk. szerinti hatályossá nyilvánítás útján megváltoztassa. Erre a bíróságnak kizárólag a fogyasztói hitelszerződés teljes érvénytelensége esetén van lehetősége.

Tekintettel arra, hogy az Fhtv. 16. §-ában foglalt tartalmi elemek hiánya miatt a teljes hitelszerződés semmisségének a megállapítása a fogyasztóra nézve hátrányos, ezért a törvényjavaslat módosítja az Fhtv. 16. § (5) bekezdését. A módosított tartalmú 16. § (5) bekezdés alapján, ha a törvény 16. §-a szerinti tartalmi kellékek hiánya a szerződés létrejöttét nem érinti, akkor a hitelező a szerződésszegéssel okozott kárért való felelősség szabályai szerint köteles megtéríteni a fogyasztónak a kellékhányból származó kárát. Mindez összhangban áll a kötelmi jog azon alapelveivel, amely szerint a szerződés valamennyi lényeges tartalmi elemének a hiányában a szerződés nem jön létre.

Az Fhtv. 16. §-ában felsorolt tartalmi elemek közül több azonban nem tekinthető lényegesnek, így ezek hiánya a szerződés létrejöttére nincs hatással. Ehhez képest, ha egy olyan, lényegesnek nem tekinthető tartalmi elem hiányzik a fogyasztói hitelszerződésből, amelyet az Fhtv. 16. § (1) bekezdése határoz meg, akkor a szerződés ugyan létrejön a felek között, érvényes is lesz, de a hitelező szerződésszegést követően a fogyasztóval szemben, így az ebből eredő kárt - a szerződésszegésért okozott kárért való felelősség szabályai alapján - köteles a fogyasztónak megtéríteni.

A törvényjavaslat kimondja, hogy az Fhtv. meghatározott rendelkezéseit a fogyasztói kezességi szerződés kezesire, valamint a fogyasztói jelzálog-szerződés jelzálog-kötelezettjeire is alkalmazni kell. Valójában két rendelkezés analóg alkalmazására mutatkozott igény a gyakorlatban: a szerződéskötést megelőző tájékoztatás kiterjesztésére és az előtörlesztés lehetőségének biztosítására a biztosítékot nyújtó személyek számára. Szemben az adóssal, akit a korábbi törvényi rendelkezések alapján a hitelezőnek részletesen kellett tájékoztatnia a megkötendő szerződésről, illetve a hitelképességét is meg kellett vizsgálnia, a kezessel szemben ilyen elvárásokat a jogszabályok eddig nem támasztottak. A gyakorlatban azonban a kezes sokszor rosszabb helyzetbe kerül, mint a fizetést beszüntető főadós.

Emiatt a törvényjavaslat rendelkezése alapján a hitelező a kezest és a jelzálog-kötelezettet is megfelelően köteles tájékoztatni annak érdekében, hogy ezek a személyek is reális döntést tudjanak hozni a hitelszerződéshez kapcsolódó biztosítéknyújtással kapcsolatban. Ugyancsak egyértelművé kívánja tenni a törvényjavaslat azt is, hogy mind a kezest, mind pedig a jelzálog-kötelezettet megilleti a hitel előtörlesztésének a joga. Erre az esetre a felek egymás közötti viszonyát a Ptk. rendezi. Az Fhtv.-nek a fogyasztói kezességre, illetve a fogyasztói zálogszerződés kötelezettjére vonatkozó szabályai mellett a szerződéses jogviszonyra a Ptk. rendelkezéseit is alkalmazni kell.

A törvényjavaslat lehetővé teszi, hogy az MNB jóváhagyásával a pénzügyi intézmények érdekvéviselési szervei minta-üzletszabályzatot dolgozzanak ki. Ezek alkalmazása nem minősül a verseny törvénybe ütköző magatartásnak. Ennek a rendelkezésnek az a célja, hogy német és osztrák mintára a magyar bankok is azonos üzletszabályzatokat és általános szerződési feltételeket kezdjenek el alkalmazni, amely elősegítené, hogy a fogyasztók könnyebben átláthassanak a piacon alkalmazott szerződéses feltételekre.

És most térjünk át a másik törvényjavaslatra, az egyes fogyasztói kölcsönszerződések devizanemének módosításával és a kamatszabályokkal kapcsolatos kérdések rendezéséről szóló T/2055. számú törvényjavaslatra, amelyet a KDNP parlamenti frakciója szintén támogat az alábbi tények alapján. A lakosság devizaalapú és devizahitel-állományának forintosítása össztársadalmi érdek, egyrészt azért, mert megszünteti a lakossági jelzálog-hitelszerződésekben a hiteladósokat egyoldalúan terhelő devizaárfolyamkockázatot, másfelől pedig, mert elősegíti az ország pénzügyi közvetítőrendszerének stabilitását. A deviza- és a devizaalapú hitelkonstrukciók kivitelezésével összefüggésben a jogalkotónak elsődlegesen a forinthitelések, valamint a deviza- és devizaalapú hitelek méltányolható pénzügyi érdekeit kell figyelembe venni. Fontos szempont emellett a magyarországi pénzügyi intézményrendszer stabilitásához fűződő nemzetstratégiai érdek is.

(11.00)

Természetes személy hiteladósok helyzetének rendezése érdekében a jogalkotó célul tűzte ki a pénzügyi intézmények fogyasztói hitelezéseinek a pénzügyi intézmények tisztességtelen hitelezési gyakorlatának megszüntetését és az erős fogyasztóvédelmi jogi garanciák törvénybe foglalását, továbbá ennek keretében a fogyasztók számára kockázatos devizahitelek, illetve devizaalapú hitelek kivezetését, végül a kamatkondíciók átláthatóságát.

Mindez szorosan kapcsolódik a fogyasztónak nyújtott hitelről szóló 2009. évi CXLII. törvény módosításához. Míg az Fhtv. módosítása az elszámolással nem érintett fogyasztói hitelszerződésekre, valamint valamennyi új fogyasztói hitelszerződésre vonatkozóan állapítja meg az új szerződéses feltételeket, addig ez a törvényjavaslat az elszámolással érintett szerződésekre nézve teszi meg ugyanezt. Ennek megfelelően a törvényjavaslat, a fogyasztói hitelek adóssai helyzetének javítására irányuló eddigi jogalkotói intézkedésekhez szorosan kapcsolódva, meghatározza a forintosítás jogi technikáját, eljárási rendjét, feltételeit, a forintosítással érintett fogyasztói hitelszerződések áttérését az úgynevezett fair bankokról szóló törvényben meghatározott új szerződéses feltételekre.

A törvényjavaslat erre tekintettel nemcsak a fogyasztói hiteltartozások forintosítását szabályozza, hanem a forintosítás utáni induló kamatszintet is rendezi.

Azon hitelek esetében, ahol a törvényjavaslat bizonyos feltételek között és az adósok kérelmére lehetővé teszi a hiteladósoknak, hogy a korábbi deviza- vagy devizaalapú kölcsönszerződéses hiteljogviszonyban maradjanak, a fogyasztók érdekeinek védelme érdekében egyúttal megszabja azt is, hogy a hitelnyújtó által alkalmazható kamat, kamatfelár mértéke miképpen igazodjon annak felső határához. A törvényjavaslat hatálya kiterjed azon még fennálló fogyasztói hitel, kölcsön és pénzügyi lízingszerződésekre, amelyekre vonatkozóan a pénzügyi intézményeket a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló törvény alapján és az abban foglaltak szerint elszámolási és adott esetben visszatérítési kötelezettség is terhel.

A törvényjavaslat hatálya ezenkívül a még nem rendezett tartozásállomány forintosítása tekintetében kiterjed azokra a felmondott fogyasztói hitelszerződések alapján fennálló tartozásokra is, amelyeket még nem vezettek ki a pénzügyi intézmények a számviteli nyilvántartásból, hiszen a forintosítás ezen hiteladósok tekintetében is meg tudja akadályozni a tartozásállomány árfolyamkockázat miatti további növekedését. A törvényjavaslat hatálya nem terjed ki a hitelállományhoz, fizetési számlához kapcsolódó, valamint az állami kamattámogatással nyújtott lakáscélú, forintalapú hitelviszonyokra, hiszen

ezekre a szerződésekre a 2014. évi XXVIII. törvény hatálya sem terjed ki.

A törvényjavaslat elsődleges célja, hogy a jövőre nézve megszüntesse a fogyasztókat terhelő árfolyamkockázatot, tehát a deviza- vagy devizaalapú fogyasztói kölcsönszerződések tekintetében a pénzügyi intézmények kötelesek lesznek a törvényjavaslatban meghatározott feltételekkel, határidővel és az ott részletezett eljárási rend szerint a teljes tartozást forintkövetelésre átváltani. A törvényjavaslat célja, hogy a fogyasztók részére az összes körülmény mérlegelésével a legkedvezőbb pénzügyi feltételek kerüljenek rögzítésre.

A pénzügyi intézmény feladata a szerződések módosulásával és az ügyletek értékesítésével kapcsolatos teendők ellátása. Ezekre tekintettel az ügyfeleknek külön díjat, költségtérítést nem számíthatnak fel. A forintra átváltási kötelezettség a deviza- vagy devizaalapú fogyasztói jelzálogkölcsön-szerződésekre terjed ki. A törvényjavaslat értelmében a fogyasztói jelzálogkölcsön-szerződésekre meghatározott szabályokat az ingatlanra vonatkozó pénzügyi lízing-szerződésekre is alkalmazni kell.

Az átváltási árfolyam meghatározása során nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy a Kúria jogegységi döntése arra a következtetésre jutott, hogy az árfolyamkockázat az érvényes szerződések esetén a hiteladóst terheli. A deviza- és devizaalapú hitelek kamata mindig is jóval alacsonyabb volt, mint az ugyanabban az időpontban azonos hitelcélra nyújtott forinthiteleké. Minderre tekintettel azt is szem előtt kell tartani, hogy a forinthitelek ne kerüljenek méltánytalanul hátrányos helyzetbe a deviza-, illetve devizaalapú hitelek adósaihoz képest. A törvényjavaslat rögzített, forintosításra irányuló árfolyamok ezt a szempontot is érvényesítik.

A deviza- és devizaalapú hiteleseket a pénzügyi intézmények elszámoltatása és a hiteltartozások forintosítása egyértelműen kedvezően fogja érinteni, elősegítve ezzel fizetési képességük megőrzését. Említést érdemel azonban, hogy a fogyasztót a törvényjavaslat értelmében megilleti az a jog, hogy a forintra történő átváltás mellőzését kezdeményezze a törvényjavaslatban felsorolt körülmények fennállása esetén, mérlegelve az ezzel járó előnyöket, de a jövőbeli, előre nem látható, nem becsülhető, további súlyos kockázatokat is. Azok a lakossági csoportok élhetnek ezzel a lehetőséggel, amelyeknek rendszeres jövedelmük van devizában, jövedelmük alapján a jövedelemarányos törlesztőrészlet és hitelfedezeti arányok szabályozásáról szóló új szabályok alapján is jogosultak lennének devizaalapú kölcsönt felvenni hazai pénzügyi intézményektől, vagy a deviza-, illetve devizaalapú jelzálogkölcsönből hátralévő futamidő már rövid, illetve a forintra váltás és az azzal járó kamatkondíciók az ő esetükben az induló kamatnál magasabb kamattal járó forinthitel-konstrukciókat eredményeznének.

Ezek az esetkörök azok, ahol a jogalkotó racionálisnak tartja a hiteladósok számára a döntési lehe-

tőséget a törvényjavaslatban megadni. A forintra történő átváltás az említett lakossági csoportnál tehát nem lesz kötelező, azaz ezek a hiteladósok továbbra is törleszthetnek devizában, illetve devizaalapú hitelviszonyban maradhatnak saját elhatározásuk szerint. Azon hiteladósok számára, akik nem kívánják a módosult feltételekkel fenntartani a szerződésüket, a törvényjavaslat egyrészt biztosít egy rendkívüli, bármilyen díjtól és költségtől mentes felmondási jogot, másrészt azt is lehetővé teszi, hogy egy másik, számukra kedvezőbb feltétellel nyújtott hitellel váltsák ki korábbi deviza-, illetve devizaalapú hitelüket.

ELNÖK: Képviselő úr, lejárt az idő.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Látom, lejárt az idő. Kérem, támogassák a...

ELNÖK: Nem tudom tovább engedni.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: ...T/1997. és T/2055. számú törvényjavaslatot, mint ahogy ezt a KDNP teszi. Köszönöm megítéző figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egy hibrid előterjesztés fekszik előttünk, ahol két, nagyon erősen összeszuszakolható, de igazából külön tárgyalandó témát csoportosít elénk a kormányzat. Ráadásul az egyiket egy kicsit elcsúsztatva, átalakítva a programot, hogy így péntek délelőttre elrejtve, talán a közfigyelem elől egy kicsit elzárva ezt az egész témakört tárgyaljuk úgy a parlamentben, hogy végül is tüntetők ezrei ne zavarják a kormányzatot úgynevezett munkájában.

Látható, hogy nem is érdemes sokáig beszélni az úgynevezett fair bankokról szóló törvényjavaslatról. Nagyon jó, hogy idekerült, bár igaz, 2010-ben kellett volna idejönnie. Talán szerencsésebb lett volna egy magyar megnevezéssel a magyar parlament számára betervezni ezt az előterjesztést. Lehetett volna ez méltányos, becsületes, tisztességes. Hogy mi visz egy magát nemzetinek mondó kormányt arra, hogy fair bankokról beszéljen, önmagában beszédes dolog, de ez legyen az önök problémája. Az, hogy bizonyos banki kihágási formákat szűkítenek, önmagában jó. Ennyit érdemes beszélni a második részéről.

Az elsőről viszont, az úgynevezett forintosításról: úgy érzem, ezen a vitán a mai napon eldőlt ennek a kormányzatnak a sorsa is. Megint benéz valamit ugyanis, ahogy benézte az úgynevezett internetadó bevezetését és az azt övező szándékokat is, amikor is egy nagyon rossz döntést, egy nagyon rossz ötletet

elképesztően hibás kommunikációval párosított. Majd az utolsó pillanatban visszamenekült ebből az egészből, de hát önök közül senki nem tudja a mai napig védeni azt, ami történt az úgynevezett internetadó kapcsán. Azért jegyezzük meg, hogy a távközlési különadó és annak áthárítási lehetőségei nem kerültek kivezetésre, csak ennek kiterjesztése szűnt meg átmenetileg, nem tudjuk, hogy mennyi időre.

Az ugyanakkor, hogy kormánypárti vezérszónokok célként jelenítik meg az árfolyamkockázat megszüntetését, egészen elképesztő. Azt jelzi, hogy nem is értik a probléma lényegét. Nem az a cél, hogy árfolyamkockázat ne legyen. Az a cél, és ezt egyébként korábban elmondták, csak már nem vállalják, hogy az utolsó indokolatlanul elvett forintot is, amit bankok, pénzintézetek magyar polgároktól elvontak, csoportosítsuk vissza a tulajdonosok számára. Önök erről már miért nem beszélnek? Az már miért nem téma, hogy az utolsó elvett forintot is vissza kell adni?

(11.10)

Nem az árfolyamkockázat megszüntetése a cél, ez egy eszköz, kérem szépen! Elképesztően fals, elképesztően rossz indoklással terjesztették eléink azt, ami lényegében legalizálja a rablást, legalizálja az érintett bankok és pénzintézetek rablását a tekintetben, hogy ha nem a felvétel napjának árfolyamán forintosítjuk ezeket az amúgy nem devizahiteleket, hiszen a fogalom eredeti meghatározásának értelmében ezek nem devizahitelek, de ha nem felvételi árfolyamon forintosítunk, teljesen mindegy, hogy önök mennyi kedvezményt adnak, milyen kettős mércéket alkalmaznak, mert a végtörlesztők, például a gazdagabb fideszes parlamenti képviselők 180 forintot végtörleszthettek, az egyszerű magyar emberek... Ne mosolyogjon, önök is tudják, hogy így történt! *(Dr. Répássy Róbert: Másról beszél!)* Az egyszerű magyar emberek 256 forinttal szembesülnek. Tehát egy elképesztő kettős mérce található ebben a rendszerben. Magyarázzák meg, adjanak életszerű magyarázatot vagy akár piaci folyamatokkal indokolható magyarázatot erre a kettős mércére! Itt, ezen a vitán ez eldőlhet, de értelmes választ erre még nem kaptunk.

De ha akármilyen kedvezményes árfolyamhoz nyúlnak, és nem a felvételihoz, tehát ha nem viselkedünk úgy, mint ha ezek a forintalapú hitelek, forinthez kötöttek, forintban lettek volna folyósítva, forintban kellett visszafizetni, tehát ha a pénzügyi szemetet nem iktatják ki a rendszerből, akkor legalizálják azt, hogy százmilliárdos nagyságrendben magyar embereket megkárosított a bankjuk. És önök azt mondják, hogy ez rendben van, a különbözeti tétel egy része maradjon náluk. Értem én, hogy kedvezményeket próbálnak biztosítani, értem én, hogy tárgyalgatnak a Bankszövetséggel, most is kötöttek egy nagyon izmos paktumot velük, és értem én, hogy

ennyit engednek meg az önök számára - csak hogy ez kevés, mert ez az igazságtételtől nagyon-nagyon messze áll. De akkor ne mondják azt, hogy ezzel a devizahitelek sorsát teljeskörűen rendezik; akkor mondják azt, hogy ennyire képesek, kis kedvezményeket tudnak biztosítani, de piaci, nemzetgazdasági szinten nem tudják kiiktatni a problémát. Ráadásul, ha átkényszerítik kötelező jelleggel az érintett polgárokat forinthelekbe, ahol még nincsen egy plafon húzva a kamatok és a különböző díjtételek tekintetében, tehát nem zárható most még ki, hogy évtizedes távlatban az érintett bankok visszaterhelik a polgárokra a mostani látszólagos kedvezményeket, akkor önök nem tettek semmit, csak elodáztak egy problémát.

Még egyszer mondom: lepaktáltak a bankokkal. Ezt nem én gondolom így elsősorban. Tegnap újfent megtartottuk a devizahitelek kerekasztal ülését, amely intézményről már sokszor elmondtuk itt a parlamentben, tudni kell, hogy bár a Jobbik hívta össze, minden alkalommal meghívást kap rá az összes mértékadó civil szervezet, jogvédők, devizahiteleket védők, olyanok, akik a tárgyalóteremben vagy akár az utcán bizonyították, hogy képesek kiállni a károsultak érdekeiért, de meghívjuk minden alkalommal a parlamenti pártok képviselőit, a kormánypártok képviselőit is értelemszerűen, a Nemzetgazdasági Minisztérium és még a Bankszövetség képviselőjét is. Hogy fordulhatott elő az, hogy önök, kormánypárti képviselőtársaim, az önök vezetői egyetlen alkalommal sem tették tiszteletüket az amúgy nyilvános, meghirdetett és itt is többször elmondott rendezvényen? Nem mondhatják, hogy nem tudtak ezekről, hiszen volt, hogy azonnali kérdés, interpelláció formájában személyesen adtuk át a meghívót. Mégsem tette tiszteletét senki. És a károsultak sem véletlenül panaszkodnak arra, hogy önök egész egyszerűen nem ülnek le velük, márpedig a társadalmi egyeztetés az érintett és előterjesztő miniszter törvényi kötelezettsége is lenne. Tehát nem arról van szó, hogy a civilek, választók, akiket önök egyébként ebben az esetben bizonyosan lenéznek, hiszen nem állnak szóba velük, akarnak valamit, hanem egy törvényi kötelezettségüket nem tartják be. El lehet tehát mondani, hogy amíg ezt elmulasztják, addig nagyon forró pillanatokra számíthatnak ezen hibrid törvényjavaslat megszavazásának vagy annak kísérletének napján.

Nyilvánvaló módon olaj volt a tűzre, hogy önök elképesztő ígéreteket is tettek. Június 30-án elhangzott vezető kormánypárti képviselő részéről, hogy kedvezményes forintosítási lehetőséget fognak biztosítani. Itt fekszik előttünk egy lényegében piaci forintosításról szóló törvényjavaslat - tehát vagy akkor nem mondtak igazat, vagy most nem tartották be az ígéretet.

Elmondható az is, hogy a korábbiakban, tehát nemcsak Kósa Lajos megnyilatkozására gondolok, amikor lehetetlen helyzetnek nevezte azt, hogy ha piaci árfolyamon vagy annak környékén húznák bele az adósokat ebbe a csávába, de volt, amikor önök is

felismerték a problémakör súlyosságát, bár a felelősöket akkor még egy kicsit rossz irányban keresték. 2006. április 21-ére kell hogy visszautaljak. Most érkezett meg a postaládámba egy órával ezelőtt annak az akkori, ha jól látom, nap-keltés tévéadásnak a leirata és videója, ahol egyértelműen kiderül, az akkori ellenzéki vezető elmondta, hogy „Elégge el vagyunk adósodva, de ez a magyar emberek döntése volt. Tehát ezt nem kell a kormány nyakába varrni, ez a magyar családok egyfajta életstratégiájából következik.” Fideszes vezető mondta a második választási forduló előtt az akkori kormányról, tehát a Gyurcsány-Bajnai-kormányzatok jogutódjairól. Elmondható tehát, hogy nagyon rossz irányban keresték már akkor a felelősöket.

Én örülök, hogy ez megváltozott, örülök, hogy végre legalább szavakban banki elszámoltatásról beszélünk, de akkor következzen ez be a valóságban! Hiszen ha elszámoltatnák a bankokat, akkor mégis hogyan fordulhat elő az, hogy ha egy egyszerű számítást végez az ember, és mondjuk, önök 2010-ben végrehajtottak volna egy forintosítást, akkor több mint ezermilliárd forinttal beljebb lettek volna az adósok, annyiival több maradhatott volna az érintett embereknél? Tehát ha önök most az úgynevezett elszámolási csomagtól egy ezermilliárdos kedvezményt várnak, ez lényegében nulla végösszeg a tekintetben, hogy 2010-ben nem cselekedtek, amikor cselekedhettek volna. És ha még a forintosítással legalizálják azt, hogy az indokolatlanul elvett pénzüsszegek ott maradjanak az érintett pénzüintézeteknél, akkor elévülhetetlen bünt követnek el.

És azt is látni kell, hogy történt még valami 2006-ban. Egész pontosan 2006. január 26-án történt az, hogy a Bankszövetség kiadott egy kis 15 oldalas füzetet, amelynek lényegi mondanivalója az volt, hogy nyugodtan vegyék fel a devizahiteleket, hiszen 20 év távlatában a forint a svájci frankhoz képest és az euróhoz képest is erősödni fog. Tehát nem osztották meg a közvéleménnyel azokat a kockázati tényezőket, amelyeket egyébként akkor már nagyon sokan tudtak, hiszen 2006-ban másfajta vezetői elemzésekben már szerepelt, hogy a forint felülértékelt, erősebb, mint a piaci folyamatok indokolták; először 22 százalékos felülértékeltiségről beszéltek, aztán 30-ról. Tehát elmondható az, hogy szinte az egész szakma tudta, hogy a forint gyengülni fog, és a 2008-as válságörvény beköszöntekor valóban megtörtént ez a kiegyenlítődés, elszabadultak az árfolyamok. Csakhogy az előtte való években a Fidesz-KDNP részéről hiányzott jó pár dolog. Hiányoztak a harcos kiállások és demonstrációk a hitelkárosultak érdekében - mint az általam elmondott idézet megerősíti, nem is igazán érzékelték a problémát -; hiányoznak az ellenzéki, önök által beadott módosító indítványok itt a parlamentben; és hiányzik egyáltalán a probléma melegen tartása, amit a Jobbik ellenzékéből több száz parlamenti felszólalásban megtett. Én nagyon örülnék, ha önöktől csak tízet találtunk volna, de a probléma az, hogy nem találtunk.

És el kell hogy mondjuk, egészen elképesztő a helyzet, 2006-ra utalok harmadszor is, amikor az akkori, baloldalinak nevezett kormányzatok egész mással voltak elfoglalva, a szemünk kilövésével, de amikor már ők is ezt mondják ebben a vitában, hogy itt elképesztő paktumot kötött a mostani kormányzat a bankokkal; tehát ha pont azok mondják, akik ezt főállásban üzemeltették, azért az el kellene hogy gondolkodtassa önöket. Tehát amikor már a baloldalnak is sok az a helyzet, ami előttünk fekszik, és ami kialakult, az valóban jelzésértékű.

És el kell mondjuk azt is, hogy amikor az MSZP egy kormányváltáskori árfolyamon történő forintosítást követel, messze szakmaiatlan, hiszen gazdasági folyamatok nem támasztanak alá egy ilyen árfolyamon történő forintosítást, csak politikaiak, de még azzal se kerülnének akkora bajba és olyan nehéz helyzetbe a hitelkárosultak, mint amit önök most csinálnak velük, hogy piaci árfolyamon forintosítanak. Egészen elképesztő és indokolhatatlan módon teszik ezt, miközben kiderült ezerszer pár alapkérdés tekintetében, hogy a bankoknak nem is lehet igazuk.

Sokszor felmerült, hogy volt-e mögötte deviza. Ez egy visszatérő kérdés, a tüntetők, demonstrálók részéről is ez szokott először felmerülni. Bizony, a bírósági tárgyalások során nem fordult még elő nagyon olyan alkalom, hogy amikor felszólították az érintett bankot, hogy ahogy a szerződésben van, állítólag ugye bevont devizát, azt kihelyezte az ügyfél számára, mutassa már be az erről szóló igazolást, mutassa be azt a papírost, hogy igen, én bevontam ennyi devizát, ezt konvertáltam, átváltottam, akármit csináltam, kihelyeztem az ügyfélnek. Kérjük az erről szóló igazolást! Miért nem tudják bemutatni ezek a pénzüintézetek? Önöket miért nem zavarja, hogy ezek a pénzüintézetek a bíróságokon nem tudták több száz esetben sem bemutatni ezeket a papírokat? Azt mondják rá, hogy hát nem egy-egy ügyfél kapcsán vonunk be devizát, mi ezt tömegesen, portfóliókezeléssel oldjuk meg, kétnapos swapügyletekkel oldjuk meg. Jó, akkor kérjük az erről szóló kimutatásokat, papírokat.

A probléma az, hogy az MNB negyedéves jelentései szerint is alig ötödannyi devizabevonásra került sor, mint amennyi kihelyezésre került. Tehát látszik, hogy egyszerű statisztikai csalásról van szó, az évszázad pénzügyi átveréséről, egy olyan eseménysorról, ahol szó nem volt arról, hogy a kockázatközösséget vállalták volna a bankok. De a kockázatkezelést sem vállalták, és azt, hogy elvégezzék az ügyfeleket érintő kockázatkezelést, pedig ez törvényi kötelezettségük lett volna. Önöket miért nem zavarja, hogy ez a törvényi kötelezettség nem került kielégítésre? Hogy ezt nem folytatta le senki? Hogy ezzel nem foglalkozott senki? Miért nem zavarja önöket? Tehát ezek olyan kérdések, amiket a mai vitán érzésem szerint meg kellene válaszolni.

És történt még egy nagyon durva dolog. És köszönettel tartozom Vágó Sebestyén képviselőtársamnak, aki egy írásbeli kérdést foganatosított a nemzetgazdasági miniszter felé, arról érdeklődve, hogy ott-

honeremtés, bérlakásépítés terén mik a tervei a kormányzatnak a bérlakásállomány felfuttatása tekintetében.

(11.20)

Az utóbbi kormányzati ciklusok egyik legarcátlanabb válasza született erre. Ugye, köztudott, hogy a Jobbik egy nagyon jól kimunkált otthoneremtési és bérlakás-építési programmal rendelkezik, többször próbáltuk keresztülvinni a Házon, érdemi választ nem kaptunk még arra, hogy mik az akadályok ezzel szemben.

A Nemzetgazdasági Minisztérium minisztere azt válaszolta, hogy hát miért reklamál a Jobbik, most nem szó szerint idézem, csak a mondanivalót próbálom átadni, hiszen az utóbbi időszak egyik legnagyobb bérlakásállomány-szaporító intézkedéssorozata következett be: a Nemzeti Eszközkezelő. Tehát lényegében azt mondták, hogy bérlakásépítések helyett vegyük el az emberektől, vagy ha elvették az emberektől sokszor rajtuk kívül álló okokból, pénzügyi folyamatok okán a saját lakásukat, otthonukat, azokat béreljék vissza a korábbi tulajdonosok, ezeket nevezzük el bérlakásoknak, és máris szaporodott a bérlakásállomány. Elképesztő módon több tízezres nagyságrendben történt meg, és várható az, hogy magyar emberektől elveszik az ingatlanjukat. Viszszabérelhetik a saját tulajdonukat, pedig az a tartozás, ami miatt lényegében majdnem kilakoltatásra kerültek, nem is valós. Soha nem volt valós, csak önöket ezek a törvényi hiányosságok nem zavarják, és elnevezik ezt az egészet bérlakásprogramnak. Egészen elképesztő!

És most ugye, a félszocpolt kiterjesztenék, ami egyébként nagyon helyes, én támogatom, de megint nem érzékelik a piaci folyamatokat, hiszen nem látják, hogy a KSH szerinti átlagfizetésből egy magyar fiatalnak, akinek 16-18 milliója nincs egy lakásra, annak 13 sem lesz. Itt tisztességes bérlakás-építési programon keresztül egy bérleti jogviszony a későbbi években tulajdoni jogviszonnyá való átalakításával lehetne operálni, magyar kivitelezőkkel, magyar vállalkozókkal, a lehető legnagyobb mértékben magyar beszállítókkal, erről kellene beszélni a költségvetési vita kapcsán is, de fogadókészség zéró.

És azt is láthatjuk, hogy még a szocpol kedvezményeit is ugyanazokon a kereskedelmi bankokon kívánják keresztülfolatni a következő években, akiket most nem számoltatnak el a devizahitelezés kapcsán. Nem is tudom, hogy tudják ezt megmagyarázni, remélem, legalább a szándék megvan önökben a tekintetben, hogy válaszokat foganatosítsanak.

A még nagyobb probléma az, hogy nemcsak itt a parlamentben, de itt az ülésteremben, amikor mikrofonon kívül feltettem ezt a kérdést, kormánypárti képviselők akkor is azzal magyarázták, hogy piaci áron akarnak forintosítani, hogy állítólag a Kúria döntései megkötik a kezüket. Most ez nemcsak hogy

tényszerűen nem igaz, hanem ez egy ordenaré, arcátlan hazugság, amit nagyon remélek, hogy legalább maguk között nem tettek magukévá. Nagyon remélem, hogy az a helyzet, hogy a főnökeik azt mondták, hogy ezt kell mondani, de önök ezt nem hiszik el. Hiszen nem kell jogásznak lenni ahhoz, hogy az ember lássa, hogy szó sincs ilyesmiről. Nincs megkötve az önök keze.

Önök egyszerűen nem akarnak felvételtől árfolyamon forintosítani, és gyávák ahhoz, hogy bevallják, hogy mik a valódi indokai ennek. Hiszen elmondhatjuk, ha a Kúria jogegységi határozatai közül csak két nagyon fontos pontot emelünk ki, akkor látható, hogy a 2014. évi olyan tételek visszaadását rendelte el, amelyek nem az árfolyammal kapcsolatosak. Miről volt ott szó? A kereskedelmi árrés és az egyoldalú módosítások miatt bekövetkezett kamat- és költségáthárításoknak a visszarendeléséről volt szó. Ezekről mondták ki, hogy tisztességtelenek. Szó sem volt itt árfolyamról és az árfolyamkitettséggel kapcsolatos tételekről, tehát nem igaz, arcátlan hazugság, hogy a Kúria döntése miatt kell önöknek piaci árfolyamon vagy annak közelében forintosítani.

És hát elmondható az is, hogy a Kúria szintén kimondta azt, hogy ha az ügyfél számára különböző kedvezményeket nem léptettek életbe, nem kapta meg a tisztességes tájékoztatást, akkor igenis lehet avatkozni ezekbe a konstrukciókba, és igenis kutya kötelessége lenne egy felelős kormányzatnak beavatkozni, de erről sajnos nincsen szó. Önök egy olyan Kúria-döntésre hivatkozva nem cselekednek, pontosabban árulják el éppen a saját választópolgárait, amely döntéssel kapcsolatban a Kúriának nincsen reagálási lehetősége. Tehát gondolják már végig, hogy a hivatkozási alapjuk az önök szempontjából támadhatatlan, tökéletes kiskapu, de a cselekvést teljes mértékben elodázzák ezzel. Van egy biztos nyertes, ez már többször elhangzott, a Magyar Nemzeti Bank. A Magyar Nemzeti Bank ezen az elképesztő árfolyam-különbözeti játékon egyes becslések szerint 100, más szerint 144, egy harmadik becslés szerint 150 milliárdos többletetre tesz szert.

Én nem azt mondom, hogy az MNB legyen egy profitorientált intézet, és a profitját fizesse be a költségvetésbe, tehát egy ilyen szakmailag nem tartható demagógia felé nem indulok el, viszont azt mondom, hogy részlegesen érvényesíteni kellene azt, hogy ha ezen többlet olyan árfolyam-különbözetből származik, ami magyar választópolgárokat, ügyfeleket megkárosít, akkor ezen többletből minimum azon kéne önöknek gondolkodni, hogy egy kártérítési alapot létrehozzanak, igenis milliárdos, tízmilliárdos megátogatással, amiből lehetne rendezni azok helyzetét, akiket már önhibájukon kívül kilakoltáltak, akik már elvesztették az ingatlanjukat, akiknek adott esetben a gyámügy szétszakította a családját, hiszen önök ezekről az emberekről nem beszélnek. Piaci folyamatokról, a kitettség megszüntetéséről beszélnek, de nem az emberekről, nem az érintett polgárokról.

Mondjanak már pár szót azokról, és valamelyik államtitkár álljon fel (*Orbán Gábor felé:*), mondja el, mi lesz azokkal, először üljön le nyugodtan, de majd nyomjon egy gombot kérem, és álljon fel, reagáljon, mondjanak pár szót azokról, akik elvesztették az otthonukat, ingatlanjukat, akiknél a család is szét-esett, miért nem szól egyik törvényjavaslat egyetlen sora sem róluk, mi a tervük ezzel a több ezer, több tízezer emberrel Magyarországon. És hogy képzelték azt, hogy a perek számának csökkentési szándékával felfüggesztettek gyakorlatilag 12 ezer indítványt? Most komolyan azt gondolják, hogy ez a 12 ezer indítvány megáll? Négyszer-ötször-hatszor-nyolcszor ennyit fognak indítani a polgárok nagyon-nagyon egyszerű okok miatt. Példának okáért egy arcátlan kettős mércét vezettek be, ugye, a 180 forintos vég-törlesztés és a piaci forintosítás tekintetében, csak emiatt kifogással fog élni állításom szerint több tízezer ember. Joggal fog kifogással élni, és nem fog tudni mit tenni a mostani kormányzat az igaza bizonyítása érdekében, hiszen nincsen igaza, nem tartható az az elképesztő aránytalanság, amit be-vezettek.

Még egyszer mondom: egy kártérítési alapra lenne szükség az MNB kapcsán, annak profitjának részleges átcsoportosítása kapcsán, amiből ezeket a nagyon nehéz sorsú embereket lehetne segíteni, de hát az önök költségvetési előterjesztése is beszédes. Több mint 400 milliárdos teher van most úgymond a pénzügyi különadók tekintetében kivette bankokra, pénzintézetekre. Én azt mondom, hogy ez helyes lenne. Helyes lenne terhelni ezt a szektort, bevonni a közteherviselésbe. Csakhogy önök egész egyszerűen nem vesznek tudomást arról, hogy a banki különadótól kezdve a tranzakciós illetéken át az összes hasonló terhet a pénzintézetek áthárították. Volt olyan, amit a kelletnél magasabb mértékben, a tranzakciós illeték bizonyos társadalmi csoportok esetében a kelletnél még jobban került áthárításra, tehát a 100 százalékos szint fölött, és önök semmilyen akadályt nem támasztottak ezzel szemben. Tehát látható, hogy egyszerűen tudomásul veszik a különadók, a szektorális adók áthárítását. Tehát ezzel a 400 milliárdos csomaggal, teherrel megint csak a választókat, az állampolgárokat ajándékozzák meg - idézőjelben -, semmit nem tesznek azért, hogy az újabb terhelés ne rajtuk csattanjon.

Azt is látni kell, hogy igazából válaszokat kellene keresni, a 2006-os bankszövetségi, bűnrészességi felhívásra, amely tulajdonképpen arról szólt, hogy nyugodtan vegyék fel a devizahiteleket, az akkori ellenzék kínos csendben maradására, arra, hogy külföldi közületek, bankok figyelmeztettek, Magyarországon mégis csend volt, a felügyeleti rendszer elképesztő csendjére, és arra, hogy most már négy és fél évvel vagyunk egy kormányváltás után. És miért kell nekünk még mindig erről vitatkozni? Miért nem lehetett 2010-ben azt mondani, hogy felvételtörvényen árfolyamon forintosítunk? Ezek nem voltak devizahitelek. Viselkedjünk úgy, ahogy történt, ha forint-

ban kapta az ügyfél a hitelt, forintban kell visszafizetnie.

Önök nem rendet tesznek, hanem azt mondják, hogy kedves ügyfél, eddig 8 millióval tartoztál, az most már csak 6,5, de semmi baj, kapsz majd forint-hitelt ugyanazoktól a bűnös bankoktól, akik ellened elkövették ezt a csalást. Maradj velük szerződésben, sőt válogass közöttük, házalj közöttük, vagy találj kedvezményesebb lehetőségeket, de te közben már lehet, hogy visszafizetted a tartozásodat. Ezt kellene tudomásul venni, nemcsak azért, mert az utcán most még ezrek, aztán majd tízezrek fogják ezt az igazságot kikövetelni, hanem azért, mert az úgynevezett internetadó bevezetése kapcsán legalább annyit megtehettek volna, hogy utána hátradőlnek, és egy palack bor vagy egy pohár ásványvíz mellett - ki-ki ízlése szerint - végiggondolhatták volna azt, hogy mit mértek el ennyire ezen az egészen. Hiszen látható, nemcsak a támogatottságuk zuhanásából, de ha tipikus magyar emberek között mozgolódnának, tehát nem a Rózsadombon, hanem a magyar ugaron, akkor látnák azt, hogy mennyire verték ki a biztosítékot ezekkel az ötletekkel, döntésekkel, például az internetadó kapcsán.

A devizahiteles krízis talán még nagyobb hullámokat fog verni. Nem hiszem el, nem hiszük el, hogy önök ezzel nincsenek tisztában. Szemmel láthatóan beárazták a folyamatot, lepaktáltak a bankokkal, a következményeket nem mérték fel megfelelően. A következő hetekben, a következő hónapokban - de évekről is beszélhetünk - ugyanis egyértelműen egy hatalmas társadalmi tiltakozó hullám fog önökkel szemben megnyilvánulni. Nem kell ezt semmilyen ellenzéki erőnek gerjesztenie, ez már most létező feszültségtömeg, és teljesen egyértelmű, hogy őszinte beszéddel önök javíthatnának a helyzetükön, ha mondjuk, kiállna valamelyik vezetőjük, és azt mondaná, hogy igen, tárgyalunk a Bankszövetséggel, ennyit enged a piac.

(11.30)

Akkor maximum azt mondanák önökre, hogy gyávák vagy nem elég kezdeményezőkések, lepaktálnak külföldi hatalmakkal vagy a pénzügyvilággal. Teljesen mindegy, hogy milyen vádak fogalmazódnának meg, őszinte beszéd lenne.

Ez, ami előttünk fekszik a fair bankokról - beszélhetnének magyarul, méltányos, becsületes, tisztességes bankokról is, de fair bankokról szól az önök által benyújtott törvényjavaslat -, a jövőre vonatkozóan tartalmaz pozitív elemeket. Ezeket ne vitassuk el. Ezt azért is emelem ki, mert amikor viláthatóan nemmel fogunk szavazni erre a hibrid, törvényjavaslatnak nevezett szemétre, amit beterjesztettek a magyar emberek kifosztásának legalizálására, akkor jelezni szeretnénk, hogy vannak benne olyan elemek, amelyek támogathatók lennének, tényleg vannak, csak ezeket azért nem fogjuk támogatni, mert önök megint - mint ahogy a salátatörvényeikben is egybe

szoktak pakolni mindent - úgy teszik elénk, hogy nem tudjuk megnyomni a támogatásról szóló gombot.

De azt látni kell, hogy ha nem szembesülnek a társadalmi feszültség elképesztő hullámaival, akkor bizony sokkal komolyabb károkat fognak elszenvedni, mint az úgynevezett internetadó bevezetése és az azt követő népszerűségvesztés kapcsán. De ami még fontosabb: egy olyan törvénytelen és egy olyan, ezer sebből vérző helyzetet legalizálnak, ami után - ha ezt üzenik a piacnak, ezt üzenik a bankoknak, hogy megtarthatjátok az orvul elvitt javak egy részét - lényegében kilövési engedélyt adnak minden gazdasági ágazat minden magyar szereplőjére, minden magyar állampolgárra, minden kisvállalkozóra, hiszen akkor azt üzenik, hogy a magyar piacon bármit lehet. Lehet, hogy van némi jogkövetkezmény, de semmiképpen nem teljes körű. Önök most a teljes, elrabolt vagyont nem szerzik vissza a magyar állampolgárok számára, és kimondható, hogy ha ezt lehet, akkor az önök álláspontja szerint mindent lehet Magyarországon. Márpedig ha a választópolgárok ezt fogják érezni, akkor ne csodálkozzanak, hogy ki fognak folyni a Kossuth térről.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Két törvényjavaslatot tárgyalunk egyszerre, és mind a kettő nagy jelentőségű és -hatású. Ezért kell ismét elmondani, hogy az előkészítés, a hatástanulmányok hiánya, az egyeztetések elmaradása - és nem a Magyar Bankszövetségre gondolok - elfogadhatatlan, egy dologra jó: arra, hogy selejtes törvények szülessenek, amiket aztán vagy visszahoznak módosítgatásra, vagy azok a gyakorlatban fejtik ki rengeteg mellékhatásukat. Tudjuk, hogy unják ezt, higgyék el, nekünk is fárasztó ezt állandóan ismételtetni.

Az úgynevezett fair bankok. Z. Kárpát Dániel képviselőtársamhoz hasonlóan én is szóvá kívántam tenni, hogy hogy kerül bele egy magyar törvénybe: fair bankok. A magyar nyelv eléggé gazdag ahhoz, hogy meg lehessen találni erre a helyes szót. Vagy önök azt gondolják, hogy ez a törvény csak azoknak szól, akik angolul tudnak?

A méltányos vagy tisztességes bankolásról szóló törvényben az a meglepő, hogy túl sok újdonság valójában nincs benne. Egy pénzügyi fogyasztóvédelmi jellegű törvény, leöntve a Fidesz szokásos bizalmatlanságával, mindazzal szemben, ami a valós versenyt, a valós teljesítményt jelenti. A leírt intézkedések nagy része ugyanis már benne van 2011 óta a hitelintézeti törvényben. 2011-ben elfogadták a hite-

lek átlátható árazását előíró törvényt, aminek értelmében a jelzáloghiteleket csak referencialábhhoz kötöttén vagy legalább három évre fix kamatozással lehet nyújtani; hitelintézeti törvény 2079. §-a. *(Sic!)*

Ehhez képest a módosítások kismértékűek és nem is hatásosak. Azzal, hogy a három évre fixált kamatozású hiteleknel majd MNB-engedélyt kell kérni a módosításhoz, legfeljebb annyit érnek el, hogy a referenciakamatozású termékek felé tolja még jobban a bankokat. Egyébként is ez a jellemző most.

Amit összefoglalóan el lehet a konkrét tartalomról mondani, az az, hogy az általa érintett problémák nagy része megoldható lenne, ha a bankváltást drasztikusan megkönnyítenék. S akkor nem kellene korlátozó szabályok hegyét sem összehordani. Ez ráadásul a pénzügyi tudatosságot is növelné, és annak esélyét kínálná, hogy az emberek a maguk sorsát a saját kezükbe tudják majd venni.

Ami mégis súlyossá teszi ezt a törvényt, az nem önmaga, hanem hogy milyen célra használja a kormány. A Nemzeti Bank ügyvezető igazgatója, Nagy Márton szerint ez a törvény annak a folyamatnak az egyik eleme, ami arra irányul, hogy Magyarországon öt nagy bank maradjon. Eleve rég rossz, hogy egy fogyasztóvédelmi törvény nem a fogyasztók védelmében készül, hanem nyomásgyakorlás miatt. Másrészt rég rossz, hogy a kormány minden területen felszámolja a versenyt, a kisvállalkozásokat, ideája egy néhány óriás szereplő által uralt, oligopolisztikus berendezkedés. Ez pedig nemcsak a fogyasztóknak rossz, mert óriásira növeli a kartellezés valószínűségét, hanem a gazdasági fejlődésnek, mert elveszi a levegőt a kis- és közepes vállalkozások elől.

Ez a berendezkedés hasznos egy központosított, féldemokratikus hatalomnak, mert jobban tud ellenőrizni, de rossz az országnak, mert megfojtja, béklyóba köti. Sajnos ezt a folyamatot látjuk, nemcsak az ital-nagykereskedésben - hogy egy friss példát említsek - hanem a banki szolgáltatásokban is.

A másik törvényjavaslatról, a devizahitelek forintosításáról. A forintosítási törvényről, amit szintén szokás szerint iszonyú gyorsan vernek át a törvényhozáson, négy *(Sic!)* dolgot kell elmondani.

1. Gátlástalanul becsapták az embereket. Évekig hitegették a hiteleseket, politikai tőkét kovácsoltak nyomorukból, most pedig nagyon csúnyán és cinikusan becsapták őket.

2. Vannak azért olyanok, akik jól jártak, a tehetősebbek, akik a végtörlesztést igénybe tudták venni. Ők azonban csak a hitelesek negyedét jelentik. A többiek csak a számolgotást, a kilakoltatás veszélyét, a terheket kapták.

3. Az ügy fő nyertese a bankok mellett a közpénzeket elképesztő ütemben szóró Magyar Nemzeti Bank. Pedig a megoldás egyszerű: érvényesíteni kell a Kúria döntését, és a Magyar Nemzeti Banknak beszerzési áron kell adnia a devizát.

Nézzük a tényeket! A kormány azzal, hogy napi árfolyamon írja elő a forintosítást - tegnapig azt mondtam volna, hogy teszi kötelezővé -, ismét a bankok

oldalára állt. De már lassan senkinek sem okoz meglepetést, hogy választások idején, vagy amikor erősíteni kell a Fidesz-KDNP pozícióit, előkerül a bankok elszámoltatásával kapcsolatos kormányzati kampány, amiről már mindenki tudja, hogy hazugság. És halkan megjegyzem, hogy a bankok elszámoltatásával kapcsolatos kormányzati szlogen indikátorává válik a Fidesz gyengülésének.

A piaci árfolyamon történő forintosításról nemcsak a devizahitelesek, az emberek sokasága és mi tudjuk, hogy rossz döntés, de vezető fideszes politikusok is tudják. Ismétlem, mert ma már elhangzott, hogy Kósa Lajos pár héttel ezelőtt azt nyilatkozta, hogy a piaci árfolyam a devizahiteleseket olyan mértékben hozná lehetetlen helyzetbe, hogy a kormány eddigi intézkedései értelmetlenné válnának. Tehát Kósa Lajos számára is teljesen világos, hogy ez rossz megoldás. A kormány mégis ezt az utat választotta, azaz így, a kormány eddigi intézkedései értelmetlenné válnak - utalok Kósa Lajosra.

Becsapás a törvényjavaslat azért is, mert egyáltalán nem foglalkozik a Kúria azon döntésével, amely szerint a devizaalapú szerződések hibásak lehetnek, amennyiben az adós nem kapott megfelelő tájékoztatást az árfolyamkockázat lehetséges mértékéről. A kormány nem tárta fel, hogy a tájékoztatás mennyiben maradt el a törvényileg megköveteltől, és nem építette bele az általa megalkotott szerkezetbe a tájékoztatás rendszerszerű elmaradásának következményét.

A kormány a napi árfolyamon való átváltásra kényszeríti az embereket, azon a gyenge árfolyamon, ami a rossz gazdaságpolitikája miatt alakult ki. Könnyedén figyelmen kívül hagyja a Kúria határozatát, miszerint az árfolyamkockázatot nem lehet az adósra terhelni, ha nem volt megfelelően tájékoztatva. Ily módon a legfontosabb kérdésben elmaradt a bankok elszámoltatása.

Akik korábban előtörleszthettek 180 forintos frankárfolyamon, mentesültek mind a korábbi árfolyamkockázat jelentős része alól, mind a későbbi, a kormány okozta ingadozásoktól.

(11.40)

Az adósok egynegyede az, akiknek volt tartalékuk kifizetni adósságukat. Az adósok háromnegyede maradt a slamasztikában. Ez érthető, megszoktuk. Akinek nincs semmije, az nem ér semmit, az a kormány számára nem létezik.

Mi lesz például a hitelét 90 napja törleszteni nem tudó mintegy százezer adóssal? Még sokszor el fogjuk mondani, hogy az, amit a kormány a devizahiteles ügyében tesz, olyan, mint ahogy általában a magyar társadalmat kezeli: a gazdagokat még gazdagabbá teszi, és a szegények problémáival egyáltalán nem törődik.

Az egész történet legvisszásabb eleme a Magyar Nemzeti Bank nyeresége a devizahiteleseken. Ahogy az elmúlt években a gyengülő forint egyre rossz-

szabb helyzetbe hozta az adósokat, úgy került egyre jobb helyzetbe a Magyar Nemzeti Bank, hiszen az MNB tartalékait a korábbi alacsony árfolyamszinten szerezte be. Azt az eurót, amit a Magyar Nemzeti Bank korábban 250 forintért vett meg, most 309 forintért bocsátja a bankok rendelkezésére. Ez azt jelenti, hogy a Magyar Nemzeti Bank eurónként hatalmas hasznot könyvelhet el, és ez a haszon bizony a devizaadósok vesztesége.

Nyilvánvaló, hogy az MNB közelmúltbeli 350 milliárd forintos költségeinek alapja a devizatartalékon realizált nyereség, és az is, hogy a nyereség a devizatartalékok bekerülési ára és a forintosítási törvény által előírt árfolyam közötti különbözet gyümölcse. Az is nyilvánvaló, hogy a devizahitelesek vesztesége annak a forintleértékelésnek a keserű gyümölcse, ami az MNB nyereségét képezi. Az MNB nyeresége a devizaadósok veszteségének egyenes tükörképe, mégsem a probléma enyhítésére használják fel a többletet.

Az MNB nem lett volna képes elszánni magát arra a hatalmas költségre, amit az elmúlt néhány hónapban láthattunk, ha nem számíthatott volna erre a nyereségre. Azért számíthatott erre a nyereségre, mert tudta, hogy az átváltás nem a devizatartalékainak bekerülési árán, hanem az annál jóval gyengébb aktuális árfolyamon lesz előírva. A Magyar Nemzeti Bank ebből kovácsolt egy hatalmas tőkét a holdudvar építésére és a devizaadósok kárára.

Az LMP mélységesen erkölcsellenes és igazságtalannak találja azt a törvényjavaslatot, ami a devizaadósok kárára hatalmas profitot biztosít a Magyar Nemzeti Bank számára. Az MNB ugyanis ahelyett, hogy a devizát annyiért bocsátaná a bankokon keresztül a devizaadósok rendelkezésére, mint amennyiért azt megvette, közel 100 milliárd forintos profitot zsebel be. És az, amit az elmúlt hónapokban már megtapasztaltunk, hogy mit csinál az MNB a gyenge forinton nyert nyereséggel: összesen 350 milliárd forintot költött el offshore-hátterű luxuspartoták, műtárgyak vásárlására, és Matolcsy György közgazdaságtani elméleteinek propagálására célzó alapítványok pénzelésére. Ez óriási összeg!

Még egy megjegyzés: nem véletlen, hogy a Magyar Nemzeti Banknak fél éve nincs felügyelőbizottsága, a törvényi előírás ellenére. A megoldás, ha nem is egyszerű, de kézenfekvő: kötelezni kell a Magyar Nemzeti Bankot, hogy a devizát annyiért adja el a bankoknak, amennyibe az neki került, és persze kötelezni kell a bankokat is, hogy ugyanannyiért forintosítsák a devizahiteleket. Ez a közel százmilliárd forint hiányzik a dolog tisztességes rendezéséhez.

Ráadásul a Kúria döntése sem áll útjában annak, hogy a Magyar Nemzeti Bank a devizát az általa megfizetett átlagbekerülési áron adja el a bankoknak. Ha vételi árfolyamon forintosítanának, az ráadásul a hitelezést is segítené. A bankok minősített hitelállománya ugyanis jelentős mértékben csökkenne, a kedvezőbb átváltási árfolyamból fakadó alacsonyabb törlesztőtéteher nagyon sok adóst tenne ismét

hitelképessé, a hitel mögött álló fedezetet pedig elégessé, ami égetően fontos nemzetgazdasági érdek, hiszen éppen a magas minősített hitelállomány az, ami a hitelezésen keresztül a gazdasági élet felpezsdülését lehetővé tenné.

Végszóként csak arra kérem képviselőtársaimat, hogy fogadják majd el az LMP módosító javaslatait. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Mivel független képviselők nem tartózkodnak a teremben, tehát nem kívánnak hozzászólni, így a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most kétperces felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Heringes Anita képviselő asszonynak, MSZP-képviselőcsoport.

HERINGES ANITA (MSZP): Tisztelt kormánypárti Képviselőtársaim! Önök itt papírból, személytelenül beszélnek a devizahitelesekről. Tudják, ezek a törvények emberek életéről szólnak. Félre is beszélhetnek, de egy átlag devizahiteles jól tudja, hogy ez az elmúlt négy év mit jelentett neki.

Egy 2008-ban felvett Suzuki-devizahitel esetében 2010-ben 53 ezer forintos törlesztőrészlet volt; most pedig 110 ezer fölött van. Ez az önök hibája, az önök gazdaságpolitikájának hibája, és játéka a forinttal. Azt gondolom, hogy mindenki, aki ma nézi a devizahiteles törvény vitáját, tudja jól, hogy ez így van, és amit önök beszélnek, az csak félrebeszélés. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra jelentkezett Révész Máriausz képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Megadom a szót.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP helyében azért én jóval szerényebb lennék. Az, hogy az ország ilyen nagy része devizában, ráadásul svájci frankban adósodott el, az önök hibája. Egyetlen normális ország, egyetlen normális kormány ezt nem engedte meg a saját valutájával. *(Dr. Varga László: Az árfolyamról beszéljétek! - Heringes Anita: Ötvenhárom és száz tíz! - Az elnök csenget.)* Az ország 80 százaléka svájci frankban adósodott el, képviselő asszony. Miért? Azért, mert a kormány felelőtlen volt.

Valóban, képviselőtársunk elmondta, hogy milyen nagyszerű, hogy a kormányváltás idején sikerült 317 forintról - ennyi volt a Bajnai-kormány idején a forint-euró csúcsárfolyama - visszavinni azt egyébként 280 forint környékére. De mi volt ennek az ára, képviselő asszony? Az volt az ára, hogy a Magyar Nemzeti Banknak 7 százalékra kellett emelnie az alapkamatot. És mi volt annak az ára? Megszűnt a gazdasági növekedés, és gyakorlatilag teljesen beszűkültek az ország előtt álló perspektívák. *(Heringes Anita: Ötvenhárom és száz tíz! - Az elnök csenget.)*

Azt kell mondjam, képviselő asszony, az, hogy ez a helyzet előállt, az a Szocialista Pártnak, az MSZP-

SZDSZ-kormányának a felelőssége. Egyetlen országot nem tud mutatni a világon, ahol a kormány *(Dr. Varga László: Ez tényleg mellébeszélés már!)* engedte egyébként ilyen mértékben devizában eladósodni a saját állampolgárait. *(Heringes Anita: Négy év! - Dr. Varga László: Mellébeszélés!)*

Még egyet hadd mondjak, képviselő asszony. Itt többen elmondták az LMP, a Jobbik képviselői közül is, hogy 100 milliárd forint nagyságrendű lehet a Magyar Nemzeti Bank nyeresége. Fogadjuk el ezt a számot, bár szerintem nem számoltak jól, de mi most nem 100 milliárd forintot, 1100 milliárd forintot adunk vissza ezzel a törvénnyel egyébként az embereknek. Önök most 100 milliárd forintot vitakoznak. Azt kell mondjam, hogy ez a helyzet Magyarországon előállt, ez az önök kormánya felelőségének köszönhető. *(Dr. Varga László: Ez kamu! - Heringes Anita: Félrebeszél!)* Az a baj, hogy ezt a helyzetet kellett hosszú időn keresztül kezelnie az előző kormánynak *(Az elnök a csengetője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, míg ez a megoldási javaslat itt elénk kerülhetett. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, Heringes Anita képviselő asszonyt pedig kérem, tartózkodjon attól, hogy közbekiabál. Kétperces felszólalásra megvolt a lehetősége, és ez minden frakció számára adott.

Most írásban előre bejelentett felszólalásokkal folytatjuk munkánkat. Megadom a szót Tuzson Bence képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

TUZSON BENCE (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Amikor egy ilyen jelentőségű jogszabályról beszélünk, mint ez a mostani, akkor azt hiszem, hogy mindannyiunknak, országgyűlési képviselőknek és talán a kormánynak is és mindenkinek egy kicsit vissza kell gondolnia, és bele kell abba gondolnia, hogy mik azok az alapvetések, ami miatt mi itt ülünk az Országgyűlésben, és mi az az irány, amit mindannyiunknak követni kell.

Mindannyiunknak egyet kell abban érteni, hogy azért vagyunk itt, hogy a nemzetet valamilyen formában felemeljük. Ezek alapvetések. Az eszközökben lehetnek közöttünk különbségek, de ezekben az alap gondolatokban nem. Ezen belül pedig rendkívül fontos az, hogy munkahelyek legyenek Magyarországon, és emellett növekedjen Magyarországon a termelés, legyen Magyarországnak egy komoly termelő ipara, hiszen ha értéket állítunk elő, csak akkor lehet boldog Magyarország, akkor lehetnek sikeresek a magyar polgárok. Annak érdekében azonban, hogy ezen az úton tovább tudjunk menni, néha meg kell állni és vissza kell tekinteni.

(11.50)

Vissza kell tekinteni és le kell tudni zárni a múltban olyan kérdéseket, amelyek alapvetően igaz-

ságtalan kérdések voltak. Erről szól ez a törvénycsomag, amit most tárgyalunk, és erről szóltak a korábbi intézkedések is.

Hogyan is néz ki ez összességében, és hogyan is éri el azt a hatást, hogy Magyarországon minden devizahiteles jól fog járni? Ennek a csomagnak, amit egységként kell kezelni - és ezt hangsúlyozom, hogy egységként kell kezelni -, több eleme van. Az első eleme ennek az egységnek az, amit már elfogadtunk, a múlttól szól, a bankok elszámoltatásáról szól. Azt a pénzüsszeget, amit igazságtalanul elvettek a bankok, vissza kell adni az embereknek. Vissza kell adni kétféleképpen: vagy úgy, hogy készpénzben, akiknek már lejárt a hitele, vagy pedig úgy, hogy csökkennek a törlesztőrészek, csökken az egész tőke a hitel mögött. 1000 milliárd forint; ezermilliárd forint az, ami vissza fog áramlani a magyar gazdaságba, amit vissza fognak kapni a következő időszakban az emberek. Ez az 1000 milliárd forint nem kis összeg. Hogy érzékeltetni lehessen, hogy mekkora számról beszélünk, Magyarországon ez akkora összeg, mint a magyarok által teljes mértékben befizetett személyi jövedelemadó kétharmada, tehát óriási nagy számról beszélünk. Ezzel, hogy ezt a lépést megtegyük, lezárjuk a múltat, lezárunk egy időszakot, és a jövőbe fogunk tudni tekinteni.

A törvénycsomagnak ez a két eleme, amiről most beszélünk, már a jövőről szól. A jövőről, olyan értelemben a jövőről, hogy a fair bankokról szóló törvény a kiszámíthatóságot fogja garantálni, tudni fogják azt az emberek, hogy mi fog következni holnap. Ha valaki egy szerződést köt, pontosan fogja tudni, hogy milyen feltételekkel kötötte meg ezt a szerződést, mit várhat a bankoktól, és véget ér egy korszak, amit nyugodtan nevezhetünk kisbetűs korszaknak.

Nem a kis betűkben kell most már keresgélni azt, hogy a valóságban mi van ezekben a szerződésekben, hanem bizony átlátható, világos szabályok lesznek. A magyar fogyasztókat olyan mértékű védelem fogja megilletni, mint akár a német vagy az osztrák fogyasztókat.

Meg fog szünni az a jog, amikor a bankok csak egyoldalúan bármikor módosíthatták a szerződéseket. Csak hozzányúltak, vélt vagy valós okok alapján megemelték a kamatokat, és más feltételeket változtattak. Itt most lesz egy fix kamatperiódus, egy hároméves periódus, és ezen belül fixen fognak kamatozni a hitelek, és a hároméves periódus végén pedig lehet szó változtatásról, de azt is szigorú felügyelet mellett, a Nemzeti Bank felügyelete mellett. Abban az esetben, ha a gazdasági folyamatok változnak és csökkenteni lehet a kamatokat, akkor bizony ezeket csökkenteni is kell. Más időszak kezdődik el tehát, új időszak kezdődik a hitelezésben, egy fair, tisztességes ország tisztességes bankrendszerre tud megvalósulni. Ez kell ahhoz, hogy a következő időszakban azokat az általános célokat, amiket kitűztünk, meg tudjuk valósítani, mert akkor vagyunk hitelesek, ha ezen az úton végigmegyünk. A

kormány és a kormánypárt elindult ezen az úton, és ezt az utat végig is fogjuk járni.

A következő lépés a forintosítás kérdése. A forintosítás kérdése elsődlegesen a biztonságról szól. Ha lezártuk a múltat, kínáltunk egy látható, jól látható jövőt, fontos, hogy ez ne csak előre látható legyen, hanem egy biztonságos jövő is legyen. Érjen véget, kedves képviselőtársaim, a spekuláció korszaka, ne a spekulációra építsük a későbbiekben a gazdaságot. Építsük a munkára, és ne pedig arra, hogy egyébként hogyan néz ki a svájci frank, az euró árfolyama. Lehet játszani azzal, és lehet játszani a szavakkal, hogy éppen mikor milyen volt az árfolyam, ha jól emlékszem, 2009. március 6-án 317 forint fölött járt az euró árfolyama, itt a lényeg az, hogy zárjunk le egy korszakot. Húzzunk egy vonalat, és összhatásában figyeljük meg, hogy mit érnek ezek az intézkedések.

Az összhatás a lényeg. Nem szabad kiemelni ebből a törvénycsomagnál egy elemet és az egy elemet összességében elemezni, vagy csak ezt az egy elemet elemezni, hanem összességében kell figyelni a jogszabályt, hiszen ez a jogszabály próbálja követni és követi is a Kúria döntését, és olyan helyzetet kíván előállítani, ami későbbiekben az alkotmányosság próbáját is ki tudja állni. A bíróság olyan elveket fogalmazott meg, amiket egyébként - láttuk a legutóbbi döntésekben - az Alkotmánybíróság is követ. Ennek megfelelően ilyen jogszabálycsomagot kellett összeállítani. Ennek a jogszabálycsomagnak az összhatása, hölgyeim és uraim, az, mintha körülbelül a svájci frankot 180 forinton forintostanánk.

Tehát ha azt a lehetőséget választottuk volna, amit nem tehetünk meg, hogy csupán forintostjuk a hiteleket, akkor ilyen hatást tudtunk volna elérni. De mivel ez nem volt ennyire egyszerű, ezért egy ilyen törvénycsomagot kellett létrehozni, ami többet is tesz annál, hogy ilyen árfolyamon forintost, hanem biztonságot nyújt az embereknek, és kiszámítható jövőt ad, olyan kiszámítható jövőt, amelyben mindenki tudhatja, hogy mi fog rá várni. Az egész jogalkotásunk és az egész tevékenységünk lényege, hogy ha eszközökben nem is értünk mi egymással egyet, de annak kell lennie, hogy az emberek életét jobbá tegyünk, egy jobb, kiszámíthatóbb jövőt adjunk az embereknek, egy olyan jövőt, amelyben mindenki tudja azt, hogy mi vár rá, mindenki tudja azt, hogy bízhat az államban, bízhat a kormányban, mert attól, ami Magyarországon folyik, azoktól a jogszabályoktól, amiket itt az Országgyűlés elfogad, csak jobb lesz neki.

Mi erre törekszünk, ezért terjesztettük be ezt a jogszabálycsomagot, és ennek megfelelően kérjük önöket is, hogy támogassák ezt. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Orbán Gábor úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárának. Korlátlan időkeret áll rendelkezésre, államtitkár úr. Öné a szó.

ORBÁN GÁBOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Szeretnék a vitában elhangzott kijelentésekre, egyes megtévesztő gondolatokra reagálni most. Kezdeném azzal, hogy visszaidézem azt az észrevételt, amely szerint 2001-ben tették lehetővé, hogy devizahitelek legyenek Magyarországon. Ez a féligazság inkább csak negyedigazság. Valóban az EU-csatlakozás kapcsán a tőke szabad áramlásának követelményének eleget téve épült be a magyar jogrendbe ez a rendelkezés, amely egyébként lehetővé tette a devizahitelek megjelenését. Akkor még nem volt szükség arra, hogy ezt külön korlátozza bárki, hiszen a támogatott forint-hitelek politikájával értelmes módon lehetett lakáshitelekhez jutni Magyarországon. 2003 után lett volna szükség arra, hogy azzal párhuzamosan, miközben a családoktól ezt a lehetőséget elveszik, arról is gondoskodjon az akkori kormány, azt meg kellett volna tennie, de nem tette meg, hogy ezzel párhuzamosan a devizahitel-csapidától megóvja. Ennek az eredménye óriási devizahitelezés és tömeges probléma Kelet-Közép-Európában is egyedülálló módon.

Most keresik a felelőst azért a 70 forintért, ami száznyolcvanvalahányról 256 fölé emelte a svájci frank forintárfolyamát. Itt említett - úgy látom, már nincs itt - a képviselő úr három befolyásos, nehézsúlyúnak is mondható jobboldali személyiséget, politikusot, aki erről tehet. Valóban én is annak tekintem őket, de kötve hiszem, hogy ők intézték volna el, hogy 1,50-ről 1,20-ra szaladjon le az eurózóna válsága nyomán a svájci frank-euró keresztárfolyam. Ez ugyanis a fele az árfolyamgyengülésnek, amit itt önök keresnek.

Felteszik mindannyian a kérdést, minden vezérszónok feltette valamilyen módon, hogy mit kezdjünk ezzel az árfolyam-különbözettel. Az MSZP válasza - én nem lepődtem meg rajta egyáltalán - az volt, hogy adja oda a költségvetés, 560 milliárd forintból beszélünk. Ez a pénzszozás, azt gondolom, nem meglepő esetükben. Azt szeretném megtudni, hogy a választókerületükben hány olyan forint-hiteles vagy egyáltalán hitelt soha fel nem vett választópolgár van, aki azzal jelentkezett, hogy ő szeretné ezt kifizetni, mert úgy gondolom, hogy azt az elvet másképpen nem tudjuk követni, hogy a forint-hitelesek ne kerüljenek indokolatlan és jogtalan hátrányba azzal, hogy az elszámoltatás eszköze helyett az árfolyammal próbálnak meg manipulálni.

(12.00)

Az LMP válasza ugyanerre a kérdésre az, hogy adja oda a Nemzeti Bank, de hát azt a képviselő asszony is jól tudja, hogy a Nemzeti Bank ezt nem teheti meg, az EKB által szabott keretek nem teszik lehetővé, hogy piaci árfolyamon kívül forintosítsa. A Fidesz-KDNP válasza volt az elszámoltatás, ami a forintosítással egybekapcsolva egy 1100 milliárd forintos csökkenést jelent a tartozásban, és a forinto-

sítás nyomán ez az eredmény meg is védhető, önök pedig ezt próbálják meg kockára tenni számomra érthetetlen módon azzal, hogy itt mindenfélét az árfolyam-különbözettel kapcsolatban követelnek.

A Jobbik megközelítésére azért térek ki, mert egészen megdöbbentőnek tartom, hogy még ma is, a kúriai döntés után is lehet arról beszélni, hogy a devizahitel, aminek az elejére oda van írva, hogy devizahitel, az nem devizahitel. Nem tudom, hogyan tudnánk kivetelni a devizahiteleket, ha ilyen zavaros fejűek lennénk, hogy azt se tudjuk, hogy mi az.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Azt sem tudom elképzelni, képviselő úr, hogyan történhetett volna meg múlt hétfőn a Nemzeti Bank 8 milliárdos konverziója, ha nem volt devizahitel. Nem tudom, hogy ezen elgondolkodtak-e már, hogy akkor minek váltott le a bankrendszer 8 milliárdot, hogyha egyszer sose volt mögötte deviza.

Úgyhogy szeretném, hogy mielőtt tovább mérgeznék a közgondolkodást azzal kapcsolatban, hogy volt-e deviza a devizahitel mögött, devizaforrás (Dr. Schiffer András: *Nem volt.*), addig jó lenne, ha ezen gondolkodnának egy kicsit. (Z. Kárpát Dániel közbeszól.) Én úgy gondolom, hogy önök ebben tévednek; miután sokszor világos érveléssel meg kellett volna hogy legyenek győzve, csodálkozom, hogy még mindig kitaranak e téves álláspont mellett. (Z. Kárpát Dániel: *Én érveltem...*)

Ezenkívül a kötelező jelleggel kapcsolatban, ezt Schmuck Erzsébet képviselő asszony is elismerte, hogy most már nem mondható ki az, hogy kötelező lenne a forintosítás, hiszen az expozéban és a vitában is kiderült, hogy hány különböző lehetőség van arra, milyen csoportoknak van lehetősége arra, többek között a hat éven belül lejárató devizahiteles esetében van arra lehetőség, hogy saját elhatározásukból megtartsák ezt a devizahitelt.

Ezt szerettem volna reagálni azokra az észrevételekre, amelyek a vitában elhangzottak.

Köszönöm szépen a figyelmüket. (Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Most megadom a szót Schiffer András képviselő úrnak.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Tisztelt Országgyűlés! Előjáróban csak annyit reagálnék államtitkár úrnak, aztán én nagyon szívesen veszem, ha valóban meggyőz minket, és nem csak beszél arról, hogy meggyőzött minket, hogy az egész konstrukciónak, ami családok százezreit döntötte válságba, sok esetben valóban az volt a lényege, hogy devizaalapúnak neveztek olyan hitelkonstrukciókat, amelyek mögött valóban igazolható devizafedezet nem állt a kereskedelmi bank mögött. Ezek fiktív ügyletek voltak. Ez az egésznek a lényege.

Tehát akkor, amikor egy ellenzéki képviselő azt állítja, hogy nagyon sok esetben az ilyen ügyletek mögött valódi devizatartalom nem volt, akkor én azt gondolom, hogy közel jár a valósághoz. Arról nem beszélve, hogy mi is azt követeltük elég régóta, hogy úgy kellene hozzájárulni ehhez az egész történethez, hogy először is magát a devizaelemet számúzzuk ezekből a szerződéses konstrukciókból, hiszen a becsapásnak pontosan az volt a lényege, hogy valójában nagyon gyakran nem volt devizafedezet, és egyébként már '11-ben is arra figyelmeztettünk, hogy ott lehet kockázat a bankrendszerben is, hogy valójában nem volt meg az a devizafedezet, ami alapján az embereket egyébként megvezették.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány azt állítja, hogy ez a törvény 25 százalékkal fogja a devizaadósok terhet csökkenteni. Mi meg azt állítjuk, hogy nem tudjuk, és ami még fontosabb, hogy a devizahitel-károsultak nem tudják, hogy az a 25 százalék hogyan jön ki. Tehát ezt a törvényt jó lelkiismerettel addig megszavazni nem lehet, amíg a kormány nem áll elő. Itt a lehetőség, államtitkár úr, és mutassa be itt az Országgyűlésben, mutassa be az ország nyilvánossága előtt azt a számítási módot, amivel önök kihozták ezt a 25 százalékat!

Tegnap a Törvényalkotási bizottságban én is végighallgattam Balla frakcióigazgató urat, hogy hát ez a nagyszerű kormány 25 százalékkal csökkenti a devizaadósok terhet. Kiváló. Hol van a számítás? Honnan jött ki ez a 25 százalék? Tessék végre elmagyarázni! Tehát túl azon, hogy a Habony Művek ezt írta meg önöknek, hogy ezt kell mondani, hogyan jött ki ez a szám?

2. A Magyar Nemzeti Bank közzétett egy képletet, ami alapján az adósnak ki kell számolnia az új tartozását. Viszont az LMP meg azt gondolja, hogy feltehetően az érintett adósok döntő része nem rendelkezik matematikusi végzettséggel. Ahhoz, hogy a jegybank által közzétett képlet alapján valaki ki tudja számolni a tartozását, legalábbis matematikusi végzettségre lenne szükség.

Tehát mi azt követeljük elsősorban a jegybanktól, de az NGM is nyújthat ehhez segítséget, hogy sürgősen, napokon belül tegyenek közzé egy olyan kalkulátort, amelyen keresztül egy átlagos állampolgár is ki tudja számolni azt, hogy pontosan mennyi lesz az új tartozása.

Tehát addig erről a törvényjavaslatról érdemben dönteni jó lelkiismerettel nem lehet, amíg egyrészt a kormány nem áll elő azzal, hogy pontosan hogyan jön ki számára az, hogy pont 25 százalék, amivel az adósok tartozása átlagosan csökkenni fog; 2. amíg az érintettek nem kapnak segítséget ahhoz, hogy egy kalkulátorral ki tudják kalkulálni a saját jövődó tartozásukat. Az a helyzet, államtitkár úr, hogy ez egy vakrepülés, amit a kormány folytat. Nem tudni azt, hogy a törvény elfogadása után pontosan az egyes adósok hitelállománya, adóssága hogyan fog alakulni.

Ami igazán vérlázító ebben a történetben, hogy önök azt mondják, hogy elszámoltatják a bankokat,

és az emberek oldalára álltak, az embereken segítenek. Nagyszerű. Közben viszont a valóság úgy néz ki, hogy a Magyar Nemzeti Bank vesz 210 forintért svájci frankot, majd utána 256 forintért eladja azt a bankoknak, és kaszál rajta 46 forintot. Összesen ezen a bulin a Magyar Nemzeti Bank 100 milliárdot kaszál. Ez az a 100 milliárd forint, ami, ha valóban az emberek zsebébe kerülne, akkor a devizahitel-adósok, akik ma még ebben a csapdában rekedtek, valóban olyan helyzetbe juthatnának, ha ez a 100 milliárd forint ott lenne náluk, az emberek oldalán, mintha annak idején a bankok nem vágták volna őket át, tehát nem egy fiktív devizaalapú hitelügyletet kötöttek volna.

Magyarul, arról van szó, hogy ezzel a 100 milliárd forinttal kormányzati asszisztencia mellett Matolcsy György megrövidíti a devizahitel-adósokat. Ez a 100 milliárd forint arra kell, hogy ebből ne csak hangszereket meg egyéb műtárgyakat vásároljon a jegybank, de adott esetben különböző offshore háttérű cégeknek csorgasson ki súlyos százmilliókat, lásd az Eiffel-palota ügyét. Ezért kell ez a nagy tőkefelhalmozás a Magyar Nemzeti Banknál.

De beszéljünk világosan! Azért piaci árfolyamon kell visszaváltani forintra a devizahitel-adósok ügyleteit, mert a jegybank megveszi alacsonyabb áron, drágább áron adja tovább a kereskedelmibankrendszernek a megvett devizát. Nem így van, államtitkár úr? Nem így van? A 210 és a 256 forint között ön szerint nincs különbség? Az a 46 forint kié lesz? A jegybanké lesz. Ez összesen egy 100 milliárdos kaszálás a jegybank részéről. Mi ennek az oka, államtitkár úr? Erre tessék felelni! Az a 100 milliárd forint hiányzik az emberek zsebéből, és ott van a Magyar Nemzeti Bank kezében, hogy újabb alapítványokat lehessen létesíteni, és az offshore háttérű haveroknak ki lehessen fizetni a vételárat a különböző csodapalotákért. Erről van szó. Egy szemfényvesztés ez az egész, amit itt önök művelnek, egész egyszerűen a jegybankon keresztül meglopják az embereket!

Államtitkár úr, a másik pedig az, hogy ne bújjanak örökösen a Kúria határozata mögé. Erről már tegnap a Törvényalkotási bizottság ülésén is volt egy vitánk. Az a helyzet, hogy Magyarországon jelenleg az új Alaptörvény alapján is normakontrollra, tehát a jogszabályok felülvizsgálatára az Alkotmánybíróság jogosult, nem a Kúria. A Kúria egy jogalkalmazó szerv. Amikor a Kúria hoz egy jogegységi döntést, akkor arról tud véleményt mondani, hogy az akkor, a döntés meghozatalakor hatályos szabályok alapján mi a helyes irány, ami egyébként orientálja a többi bírói fórumot. Ettől még nincs elzárva nagyon sok mindentől a jogalkotó, hogy változtasson a szabályokon.

Ne bújjanak a Kúria döntése mögé! A Kúria döntése egyáltalán nem terelte kényszerpályára a jogalkotót, hogy egyébként biztosítsa az igazságot a devizahitel-károsultaknak. Ne hivatkozzanak a Kúriára! Nem a Kúria miatt kell piaci áron visszaváltani a devizaalapú hitelállományt, hanem a Magyar Nem-

zeti Bank miatt, amely más, kedvezőbb árfolyamon veszi meg a piacon ezt a devizát, mint amennyiért a magyar kereskedelmi bankoknak ezt továbbadja.

(12.10)

Az LMP javaslata nem az volt feltétlenül, amire itt ön visszavágott szocialista képviselőtársainknak, hogy a költségvetés pótolja ki. Mi azt mondtuk, hogy a kormány, illetve az Országgyűlés vegye fontolóra, hogy a jegybank számára előír egy magatartást, hogy hogyan kell ezekben az ügyekben eljárni. A jegybanknak meglenne erre egyébként a fedezet, hiszen hogyha azt nézzük, hogy mennyi fölösleges - fölösleges? -, mennyire törvénytelen és a jegybanki törvényes működéstől idegen kiadást eszközölt egyébként Matolcsy György és társasága az elmúlt években, akkor az látszik, hogy ennek a 100 milliárd forintnak is úgy néz ki, hogy helye van, de nem az emberek oldalán van helye, nem az emberek érdekében van helye, hanem egy újabb építkezési folyamat állomásait látjuk a jegybank működésénél. A jegybanknak nem az a funkciója, hogy egy újabb gazdasági birodalom épüljön ki Magyarországon.

Az a 100 milliárd forint, amit a Magyar Nemzeti Bank keresett ezen az ügyön, az hiányzik azoknál a devizahitel-károsultaknál, akik négy éve, és hogyha hozzáteszük a másik kilenc évet, több mint tíz éve várnak arra, hogy a helyzetükön segítsen a hatalom. Egy dolog a fairbank-törvény, de önmagában a fairbank-törvény nem fog igazságos viszonyokat teremteni azok számára, akiket egyébként a nem fair módon működő bankrendszer az elmúlt 10-15 évben megkárosított.

Úgyhogy, államtitkár úr, én továbbra is arra szeretném kérni a választ: milyen alapon állítják azt, hogy 25 százalékkal lesz kedvezőbb az adósság helyzete? Mikor lesz kint a jegybanknak vagy az NGM-nek a honlapján egy olyan kalkulátor, ami alapján egy átlagos fogyasztó is meg tudja állapítani, hogy az új szabályok szerint neki pontosan mennyi lesz az adóssága?

Adjanak magyarázatot arra, hogy Matolcsy György ezen az ügyleten miért bulizik 100 milliárd forintot, és miért van jobb helyen ez a 100 milliárd forint offshore-cégeknél meg másoknál - akikkel üzletet köt a Magyar Nemzeti Bank -, miért ne lenne ennek ott a helye a devizahitel-károsultak zsebében. Erre adjanak választ! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Most Orbán Gábor államtitkár úrnak adom meg a szót.

ORBÁN GÁBOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Nagyon röviden szeretnék egy dolgot felvetni, amin a frakcióvezető úr esetleg gondolkodhatna vagy kifejthetné bővebben a véleményét. Itt az ön hite szerint egyáltalán nem is történt semmilyen devizaakció. Ha nincs is mögötte deviza, akkor miért

mondja azt, hogy a Nemzeti Bank itt meg ott meg amott adja a devizát? Most mondta, hogy nincs ilyen, akkor miért kéri a Nemzeti Bankot, hogy bárhol adjon bármit? *(Dr. Varga László: Két dologról beszélnek!)* Elvileg nem is kéne semmit csinálni - nem igaz? -, csak kihúzni ezt a szót nem tudom honnan, a papírról. Nem így van. *(Dr. Varga László: Két dologról beszéltek. Te másról beszélsz!)* Szeretném, ha ezt a vonalat egyáltalán nem is folytatná, mert látható, hogy a saját hitvilágával... *(Dr. Varga Lászlónak:)* Legyen szíves egy pillanatra! A saját hitvilágával összeférhetetlen konfliktusban van az, amit itt előadott. Ezt az egyet szeretném, ha végre valahára tisztázná, és ezzel a témával egyáltalán nem bonyolítaná az egyébként is nagyon bonyolult helyzetet.

ELNÖK: Most Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak adom meg a szót, kétperces időkeretben.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Államtitkár úr egészen elképesztő módon meg kívánja mondani ellenzéki képviselőnek, hogy mikről beszéljenek a parlamentben, miről nem. Értse már meg, nem velünk vitatkozik kizárólag, a mögöttünk álló szavazók kérdései itt vannak a postaládánkban, az önökében is, csak nem olvassák el.

Nem válaszolt azokra a felvetésekre sem, hogy jön ki az állítólagos 25 százalékos kedvezmény. Senki nem mondta, hogy egy grammnyi devizabevonás nem történt, én elmondtam érthetően és tisztán, hogy az MNB negyedéves jelentéseiből az derült ki, ötödannyi bevonás történt, mint amennyi kihelyezés történt. De megyek tovább: egyértelmű módon arra is választ kéne találni - én feltettem ezt a kérdést, de ön erre sem válaszolt, csak kioktatta az ellenzéki képviselőket, hogy miről beszélhetnek, illetve miről ne beszéljenek -, tehát arra is választ kéne mindenképpen találnunk, hogy lehet az, hogy a bírósági perek tucatjai - mondhatnák százas nagyságrendet, de legyünk mértéktartók, tucatjai -, amikor felszólították az érintett kereskedelmi bankot, mutassa már be azt az igazolást, amely az adott ügylet kapcsán a devizabevonásra vonatkozik, ennek nem tudott szinten senki sem eleget tenni. Lehet erre azt válaszolni, hogy kétnapos swapügyletekkel vonják be portfóliókezelési szinten a forrást, de ha erről sincs igazolás, ha nemzetgazdasági szinten sem jelentkezik a deviza kellő mértékű bevonása, akkor miért védi ön itt a védhetlent?

Én értem, hogy nagyon kényelmetlen és kellemtelen a helyzete, de ne tetézzé ezt azzal, hogy az érdemi felvetésekre nem válaszol, emellett kioktatja az ellenzéki képviselőket, hogy miről beszéljenek, illetve miről ne beszéljenek, olyan kifejezéseket használ, mint hogy a közélet kútmérgezői lennének itt bizonyos képviselők. Kérem, hogy gyakoroljon önkritikát, ne oktasson ki, hanem a felvetésekre érdemben próbáljon meg válaszolni, és az ellenzék és a kormánypártiak is előrébb lesznek, hiszen itt nem az

ön véleménye és nem az én véleményem számít, itt az számítana, hogy a magyar hitelkárosultakat végre húzzuk ki a bajból. Nagyon szeretném, ha az ön számára is ez lenne az elsődleges cél és feladat. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most Répássy Róbert államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót. Én is csak röviden szeretnék hozzászólni, mert nem szeretnék stílusvitákba bonyolódni. Itt elég heves felszólalások hangzottak el az ellenzék részéről, úgy, hogy nem kímélték a kormányt, nem kímélték egyes állami vezetőket, Matolcsy Györgyöt s a többi, és ezek után szerintem egy kicsit túlzás, hogy megsértődik Zs. Kárpát... *(Z. Kárpát Dániel: Z. Kárpát. - Derűltég a Jobbik soraiban.)* - elnézést, Z. Kárpát Dániel megsértődik azon, hogy mit mondott az államtitkár úr. De a lényeg, amit elmondott, tisztelt képviselőtársaim, a lényeg, amit elmondott... - bocsánat, örülök, hogy örömet is okoztam ma.

A lényeg, amit elmondott: a devizahitel-átváltással kapcsolatban azt mondják, hogy adja olcsóbban, adja alacsonyabb árfolyamon a Magyar Nemzeti Bank. Elmondta az államtitkár úr, csak azt hiszem, elsiklott ez a mondata, de tegnap erről külön, hosszasan vitatkoztunk a Törvényalkotási bizottságban, hogy az Európai Központi Bank nem teszi lehetővé a nemzeti bankoknak, hogy egy fiktív árfolyamon, a piaci árfolyamnál lényegesen alacsonyabban adjanak el a kereskedelmi bankoknak devizát. Tehát ez, amiről önök beszélnek, kizárt, ilyen nincsen. Ezt beleírhatnánk a törvényekbe, de ez megbukna az Európai Unió Bírósága előtt, ezek a jogszabályok megbuknának, hiába is próbálkoznánk ezzel, hogy a Nemzeti Bank adjon olcsóbban devizát, egyrészt.

Másrészt pedig arról beszél az államtitkár úr - teljesen joggal szerintem, ne csináljunk úgy, mintha nem értenénk egymást -, hogy vajon miért kéne most a Nemzeti Banknak a kereskedelmi bankok részére devizát eladni, ha nem kellene a kereskedelmi bankoknak devizaátváltást végezniük ezekben az ügyekben. Persze, át kell hogy váltsák a devizát, át kell váltaniuk forintra, tehát mindenképpen szükség lesz arra, hogy a Nemzeti Bank devizát biztosítson ehhez az átváltáshoz. Köszönöm szépen a lehetőséget.

ELNÖK: Most Schiffer András képviselő úrnak adom meg a szót két percben.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Egyrészt Z. Kárpát Dániel képviselőtársam már elmondta a választ. Arról van szó szerintem, államtitkár úr, és erről már 2011-ben is itt vitatkoztunk, hogy ezeket a hiteleket úgy nyújtották a bankok, hogy valójában a deviza-forrásoldal a legtöbb esetben nem állt rendelkezésre. Ez egyébként egy újabb kérdést felvet, és

erről is beszéltünk az utóbbi egy évben, hogy most - függetlenül az elmúlt egy év jogalkotásától - komolyan kétséges, hogy akár csak a tíz évvel ezelőtti hitelintézeti szabályok alapján ezek az ügyletek érvényesek voltak-e; ezt a Kúria nem vizsgálta. Az, hogy úgy helyez ki devizaalapú hitelt egy bank, hogy a forrásoldal - nem azt mondtuk, hogy egyáltalán nem - nem elégséges mértékben biztosított, másik oldalról pedig a prudenciaszabályoknak nem tud megfelelni, hiszen nem tudja fölmérni azt, hogy a hitelfelvevő teljesítőképessége elégséges-e. Gyanítjuk, hogy a hitelintézeti törvénynek a korabeli, 2000-es évekbeli szabályaiba is ütköztek tömegével ezek a hitelügyletek, tehát már ennek alapján is ezeket érvénytelennek lehetett volna kimondani.

Répássy államtitkár úrnak meg csak annyit válaszolnék, hogy ha már itt fiktív árfolyamról van szó: ez az árfolyam nem fiktív? Ez mitől kevésbé fiktív? Mi azt mondjuk, hogy a Magyar Nemzeti Bank anynyiert adja tovább a devizát, amennyiert egyébként a piacon megvásárolta, ez pofonegyszerű, és itt kéne a Magyar Nemzeti Bankot keretek közé szorítani.

Bátorkodom azt is megjegyezni, hogy adott esetben, ha valahol pedig konfliktust kell vállalni - ha már annyira szeret konfliktust vállalni a kormány kifelé -, akkor pontosan a bankok tisztességes működése és az igazság helyreállítása a hitelkárosultak ügyében.

Köszönöm szépen.

(12.20)

ELNÖK: Most visszatérünk az előre jelzett felszólalókhöz, és ennek keretében Gyopáros Alpár képviselő úrnak adom meg a szót.

GYOPÁROS ALPÁR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. A devizaalapú hitelezés terhe évek óta nyomja a magyar emberek vállát. A törlesztőrészletek elszabadulása rengeteg család életét tette tönkre, és még mindig sok százezer ember küzd a devizaalapú, és további 1,2 millió a forintHITELEK problémájával. Ezek megoldása össz nemzeti érdek és jogalkotói kötelezettség is egyúttal. A lakosság devizakitettsége és eladósodása a személyes tragédiák mellett a fogyasztás és a beruházások csökkenését is eredményezi, ami az egész nemzetgazdaságra negatívan hat, és súlyos kockázatokat rejt magában. Mi, ellentétben a szocialista és liberális kormányok téltenségével és koncepciónélküliségével, ígéretet tettünk a devizahitelek problémájának rendezésére. Ugyanakkor nem mehetünk el szó nélkül a mellett a tény mellett sem, amiről ma már volt szó, hogy a kedvezményes kamatozású támogatott forintlakáshiteleket 2003-ban törölték el.

A devizahitelek forintosításáról szóló törvény és a tisztességes bankokról szóló törvény együttesen orvosolja a devizahitelek gondjait. A T/2055. szá-

mű javaslat segítségével megszüntethető a hiteladósokat egyoldalúan terhelő devizaárfolyam-kockázat, amely hozzájárul a pénzügyi rendszer stabilitásához. A bankok tisztességtelen hitelezési gyakorlatának kiiktatása, a fogyasztóvédelmi jogi garanciák törvénybe foglalása, a kamatkondíciók átláthatóságának növelése, valamint a devizahitelek kivezetése mind-mind olyan intézkedések, amelyekkel jelentősen csökkenthető a bizonytalansági faktor a pénzügyi szférában.

A törvényjavaslat szabályozza a forintosítás utáni kamatszintet is, a forintra átváltási kötelezettség mellett prioritás a fogyasztók számára legkedvezőbb pénzügyi feltételek kialakítása. Kulcsfontosságú, hogy ezek a célkitűzések úgy érvényesüljenek, hogy közben a forinthitelek se kerüljenek rosszabb helyzetbe. A törvényjavaslatban rögzített forintosítási irányadó árfolyamok ezt a szempontot is figyelembe veszik.

A T/1997. számú javaslat a magyar polgárok pénzügyi intézményekkel szembeni kiszolgáltatottságát hivatott csökkenteni. A bankoknak kötelességük az ügyfelek megfelelő tájékoztatása és a lehetőségekhez mért ajánlatok nyújtása. Ezzel egy időben vissza kell szorítani az egyoldalú szerződésmódosításokat is.

Tisztelt Országgyűlés! Jómagamnak tizenkettődik éve van szerencsém országgyűlési képviselői fogadóórákon jelen lenni. Ennek az időszaknak a felét képviselői munkatársként, a másik felét pedig képviselőként tettem meg. Az általános tapasztalatom erről a tizenkét évről az, hogy 2011 előtt jellemzően a fogadóórára érkező választópolgárok a kezükben önéletrajzokat szorongatva jöttek az országgyűlési képviselői fogadóórára. Szerencsére azóta az álláskeresők száma erősen megcsappant a fogadóórákon. De 2008-2009 tájékán találkozni lehetett egy teljesen új jelenséggel: felváltották a kezükben önéletrajzot szorongató választópolgárokat a kezükben banki szerződéseket szorongató választópolgárok.

S hogy is lehetett volna ez másképp 2008 és 2009 tájékától - engedjék meg, hogy itt hadd mondjak ellent Tóth Bertalan képviselőtársamnak -, amikor az emberek az akkor regnáló kormányokat egyszerűen csak bankárkormányoknak hívták. És ez nem is volt véletlen, hiszen önök beszélnek az árfolyamok hirtelen változásáról, de elfeledkeznek arról a tényről, hogy ez az önök országglása, az önök kormányzása idején is jellemző volt. Hogy mást ne mondjak, 2008 januárjában a sokat emlegetett svájcifrank-árfolyam 150 forint volt, 2009 januárjában pedig már 185 forint.

2008 és 2009 között az önök kormányai mindenféle látszatintézkedéseket próbáltak ugyan tenni a devizahitelek érdekében - ezért sem mondható az, hogy 2010-ben jelentkezett ez a probléma -, emlékszünk még erre a bizonyos etikai kódexnek gúnyolt javaslatra, mindenféle, a bankokkal kötött különalkukra és külön megoldásokra, amelyek nem-hogy segítettek volna, hanem inkább csak rontottak

a devizahitelek helyzetén, és emlékszünk a jogalkotói eszközökkel a bankoknak garantált profit témájára is. Ezért csúfolták önöket, az önök kormányait az emberek annak idején bankárkormányoknak.

A közös célunk természetesen az kell legyen, hogy azok, akik sajnos a legsúlyosabb helyzetbe kerültek, és még mindig bejönnek a fogadóórákra a banki szerződésekkel, nekik se kelljen bejönni az országgyűlési képviselőkhöz, és nekik se kelljen a bankokban sorba állni és kuncsorogni, és ők se vesszék el a hajlékukat a fejük fölül. Ha ez a cél közös, akkor meg kell érteniük - az én véleményem az -, ha befogadnánk azt a javaslatot, amely szerint a 2010-es - de kérdezem, miért pont a 2010-es, miért nem a 2008-as - árfolyamon forintosítanánk ezeket a devizahiteleket, akkor ezeket a szerencsétlen sorsú embereket abba a helyzetbe sodornánk még évekre, hogy az esetleges perek elhúzódása után ők még lehetlenebb és még súlyosabb helyzetbe kerülnének. S ráadásul abban a pillanatban megjelenének nemcsak az én, hanem az önök fogadóóráin is azok a hiteles ügyfelek, azok az adóshitelek, akik forintban kötötték meg a hitelszerződéseket, és joggal követelnék az azonos elbánást önöktől is, kedves ellenzéki képviselőtársaim.

Ezért mondom azt, hogy közös érdekünk ennek a törvénynek az elfogadása, és kérem ehhez az önök támogatását is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Most Varga László képviselő úrnak adom meg a szót normál időkeretben.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Két jogszabályt tárgyal most az Országgyűlés, és ez egy kicsit furcsává is teszi a helyzetet, hiszen a Fidesz megszólalói javarészt a számukra kedvező tekintetben próbálják interpretálni azt, ami ma itt történik. Beszélnek egy jövőben fair bankrendszerrel, s beszélnek a múlt hibáiról. Azt gondolom, hogy ezek közül nagyon sok mindenben egyet is lehet érteni. Azonban a másik jogszabály, amely azért az emberek, az adósok életét alapvetően mégiscsak jobban meghatározza, az a múltból fakad, és ez a forintosításról szól.

Nagyon sok minden elhangzott már ennek kapcsán. Én csak nagyon röviden szeretnék a múlttal foglalkozni. A 2001-ben, az Orbán-kormány alatt elfogadott jogszabály alapján vált lehetővé Magyarországon a devizahitelezés, és az is tényszerű, hogy 2010-ben 185 forint volt a svájci frank árfolyama. A módosító javaslat is a forintosításról szóló jogszabályhoz azért született meg, mert azt állítjuk, azt valljuk, hogy ugyan erősödött a svájci frank, de mégiscsak az önök kormányzása, gazdaságpolitikája volt a zöm, ami meghatározó volt ebben az árfolyamromlásban. Mi azt gondoljuk, hogy az önök gazdaságpolitikájának az árát nem a devizahiteleknek kell megfizetni, ezért javasoljuk ezt a módosítást.

Sokan beszéltek a múlttól is. Valóban, részint a világválság, részint az ilyenfajta devizahitelezés olyan társadalmi és gazdasági kockázatot jelent - de mi beszéljünk talán elsősorban a társadalmi kockázatokról, hiszen emberekről beszélünk -, ami nem vállalható. Azt, hogy ez egy rossz konstrukció, szerintem nagyjából hasonlóan látja mindenki. 2010-ben ezek kivételre is kerültek, legalábbis zömmel, hiszen nagyon szűk az a jogosult kör, aki felvehet ma ilyen hiteleket. Szerintem abban, hogy ilyen többé ne történjen, egyetértünk, hogy ilyen buborék ne alakuljon ki. Hiszen itt azért voltak olyan pénzintézetek, bankok, amelyek megfelelő hitelminősítések nélkül - ez látszik a gyakorlatban - nyakra-főre osztották ezeket a hiteleket, társadalmi problémákat okozva részint. Részint fontos az, hogy a jövőben minden egyes állampolgár lássa azt, hogy mekkora a teherbíró képessége a hitelfelvétel tekintetében.

Szerte a világon, Európa minden országában 2008 után sokat változtak, erősödtek az állami szabályozók. Azt valóban el kell ismerni, hogy erősebb állami szabályozók esetén mérsékeltebb lehetett volna ez a probléma, de szerte Európában így van, a gazdasági válság hozta ezt a problémát. Tehát az a folyamat, ami 2008 után, a válság kirobbanása után elindult, a szabályozók erősítése, ez is nyilvánvalóan fontos volt.

A jövőre nézve tehát sok szempontból hasonlóan látjuk a dolgokat, mégis van egy buborék, egy helyzet, egy óriási társadalmi kockázat, amelynek a megoldásáról szól a közélet hónapok, évek óta. Ebben született egy döntés, a Kúria döntött. Jól látszik, hogy a hatalmas társadalmi kockázat az árfolyamromlás. Az árfolyamromlás - több tanulmány alapján is mondhatom ezt, amiket megnéztem, mielőtt felszólalásra jelentkeztem - alapvetően három tényezőtől állt össze.

(12.30)

Egyrészt ez a zöm az árfolyamváltozás maga, tehát a forint gyengülése, ez a zöm adott esetben a devizának az erősödése, amiben ez a hitel folyósításra került. A törlesztőrészeket ez a kérdés mintegy 60 százalékkal emelte meg egy átlagos hitel esetében, amelyet 2008 előtt vettek föl.

A második kérdés az egyoldalú szerződésmódosítások kérdése. Ugye, a kamatemelésekről beszélünk elsősorban. Erről döntött a Kúria, tisztességtelennek, semmisnek tekinti ezeket a lépéseket, egyértelmű az ügy. Önök már a választások előtt hoztak jogszabályt erre nézve, ugye, ezek visszajárnak az ügyfélnek, megvannak ennek a meghatározott keretei, hogyan kell ezt visszafolyósítani vagy a tőkéből levonni a még élő hitelek kapcsán. Ez nagyjából 20 százaléknál emelt egy átlagos hitel esetében a törlesztőrészeket.

A harmadik, a legkisebb tétel az árfolyamrész volt, mintegy 2,5 százalékban az eladási és a vételi árfolyam közötti különbséget is ráterhelték a bankok

az adósokra. Ez nagyjából egy átlagos hitel esetében 2,5 százaléknál felelt a törlesztőrészlet emelkedéséért. Erről is kimondta a Kúria, hogy semmis.

Tehát van egy olyan helyzet, ami egy hatalmas társadalmi kockázat, egy növekvő törlesztőrészlet, egy olyan pénzügyi konstrukció, ami nem vállalható, remélem, soha többé ebben az országban, hiszen látjuk, hogy milyen társadalmi kockázatokat okozott. Szerte a világon ilyen helyzetben arról gondolkodnak, hogy hogyan lehet ezeket a kérdéseket a bankrendszer, az állam szerepvállalásával és az adósok bevonásával kezelni. Amikor én megközelítettem ezt a kérdést, akkor azt mondom, hogy ebből a három törlesztőrészlet-növelő tényezőtől egy maradt mára, ez van az asztalunkon. Hiszen döntött a Kúria az egyoldalú szerződésmódosításokról és az árfolyamrészről. Ez nem része ma ennek a történetnek. Kimondta azt a Kúria, hogy ezek nem voltak tisztességesek.

Kizárólag arról kell beszélnünk, hogyan lehet hármass szerepvállalással az árfolyamváltozásból fakadó problémákat kezelni. Jelentem, az, amit önök megállapodásként a Bankszövetséggel ma az Országgyűlés elé hoztak, azt jelenti, hogy a három szereplő közül egyetlen félre hárítják a probléma összes terhet, az adósokra. Az adósokra, hiszen a bankrendszer a másik két ügy után nem vállal szerepet abban, hogyan lehetne az árfolyamot könnyíteni az adósok szempontjából, az állam meg nem hajlandó erről beszélni. Jól láthattuk a vitában, hogy elhárítottak minden ilyen típusú kérdést.

Mit lehetne tenni ebben a szituációban? Hiszen még egy hatalmas probléma van, ami szerintem elvi kérdés. Az adósoktól önök ezzel a jogszabállyal annak a reményét is elveszik, hogy a jövőben valamikor javulhat a helyzetük, javulhat az árfolyam, és kedvezőbb törlesztőrészeket kelljen fizetniük. Elhangzott, hogy a másik két szereplő mit tehetne, hiszen nem lehet mindent az adósokra hárítani, ők így is óriási terheket viselnek. Egyrészt, ugye, a deviza biztosítása kapcsán a jegybank mintegy 150 milliárdot nyer az árfolyamon. Ez szerintem nincs rendben. Nincs rendben ez a dolog. Ez az összeg felhasználható volna az adósok terheinek csökkentésére.

Elhangzott, hogy a Matolcsy György vezette jegybank luxuskiadásokat eszközöl, kastélyokat vásárol, az unortodox gazdaságpolitikát oktató iskola rendszerbe fektet be, mindenféle alapítványokat támogat. Szerintem ez méltatlan egy olyan helyzetben, amikor ekkora társadalmi probléma van. Részint az Országgyűlésnek is lenne lehetősége fellépni ebben a helyzetben, hogy mit tehet meg a jegybank és a jegybankelnök, és mit nem. És most nem arról beszélünk, hogy a monetáris politikába való beleszólást jelentené ez, hiszen nyilván nem ezt mondom, a jegybank függetlensége persze fontos dolog. De azt gondolom, hogy ebben a tekintetben lehetne lépni. És egyébként a költségvetésben is volnának még tartalékok, ha az állam luxuskiadásait a probléma kezelésének érdekében visszafogná.

Nekem és szerintem több százezer adósnak nem megfelelő válasz az, hogy ilyen nem lehet, meg a jegybank életébe ilyen módon nem lehet beavatkozni. Számtalan unortodox megoldást hoztak önök, senkivel nem egyeztetve átalakították a munka törvénykönyvétől kezdve az emberek életét alapvetően meghatározó jogszabályokat, tényleg szétverték a rokkantellátást. Mondhatnék annyi példát egyébként, számos példát az egyeztetések nélküli, egyoldalú, unortodox megoldásokra. Szerintem kiváló lehetőség volna, részint a jegybank lehetőségeit, részint a költségvetés tartalékait figyelembe véve, az államnak segíteni, javítani az adósok szempontjából ezt az árfolyamot.

Mit tehetnének bankok? Részint beláthatnák azt, hogy az árfolyamváltással kapcsolatos problémák kapcsán van még feladatuk, részt kell venniük a problémák megoldásában azért, hogy az adósok ne lehetetlenüljenek el, hiszen ők a jövőben lehetnek az ügyfelek is, tehát a bankok hosszú távú érdeke lehetne az, hogy újragondolják ezt a megállapodást. Azt kell mondjam, hogy ha bármelyik nyugat-európai országot megnézzük vagy akár az Egyesült Államok hitelezési gyakorlatát, az szinte példa nélküli, hogy adósok tömege fizet évek óta úgy törlesztőrészleteket, hogy a hitel fedezetétől szolgáló ingatlanját már elveszítette, hogy már igazából a fizetendő törlesztőrészlet mellett megjelenik számukra az albérleti díj is.

Ez méltatlan. Ez bizony szerintem a bankok kockázata volt, hiszen ők folyósították ezeket a hiteleket, úgy gondolták, hogy elegendő az a fedezet, és a körülmények megváltozása okán a pénzügyi problémákat megint csak az adósokra kívánják hárítani vagy hárították is az elmúlt években. Na, ennek kapcsán kellett volna már nagyon régen önöknek lépni, csakúgy, mint abban az ügyben, amiről évek óta beszélnek, de tulajdonképpen nem történik semmi. Ez pedig a családi csődvédelem, a magáncső intézménye, amely végső soron egy olyan védőhálót jelenthetne, ami az emberek ellehetetlenülését megakadályozná.

Tehát összefoglalva, az én problémám az, és próbáltam nem a múltat visszamenni, nem a jövőről vitatkozni önökkel, hanem az elvekről, hogy van egy olyan gazdasági helyzet, van egy olyan buborék, vagy nem tudom, hogy fogalmazzak, egy olyan pénzügyi termék, aminek kapcsán az árfolyamváltást vagy a tőketörlesztő-részletek növekedését a három fél közül egyedül az adósra kívánják hárítani önök. Mivel a másik két ügyben döntött a Kúria, az semmis, az nem része ennek a történetnek, hanem ez egy olyan helyzet, amit ki kell emelni ebből, hiszen maga a Kúria mondta, hogy ezek a kitételek tisztességtelenek, ezek visszajárnak az adósoknak.

Innen már csak az volna a feladat, hogy a három szereplő között egy korrekt, tisztességes javaslatot letegyenek az asztalra. De önök csak az adósokra hárítanak mindent, ezért van az a javaslatunk, hogy legalább az önök kormányzásának kockázatát, az

árfolyamromlásnak ezt az elemét vegyük ki a helyzetből. Ezt vállalja az önök kormánya és az állam, 185 forintos svájci frankon forintosítsák a devizahiteleket, illetve a kormányváltáskori árfolyamon, 2010-es árfolyamon a többi devizában felvett hiteleket. Hiszen ezt a fajta árfolyamváltást alapvetően az önök felelőtlen gazdaságpolitikája okozta.

Köszönöm, elnök úr. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most Volner János képviselő úrnak adom meg a szót.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Miért is mondja a Jobbik azt, hogy ez a törvény nem nyújt igazi megoldást a devizahiteles problémájára? Miért vagyunk ezzel elégedetlenek? Miért gondoljuk azt, hogy nem is félmegoldás ez, negyed vagy éppen kevesebb, amit ez a törvényjavaslat nyújt számunkra?

Először is azt kell látni, hogy annyi jogsértést követtek el a bankok a devizahitelesek kárára, éveken keresztül gyakorlatilag változatlanul hagyta folyni ezeket a devizahiteles ügyeket a kormány, hogy az ember alig hisz a szemének. Érdekes volt például az, hogy miközben a devizahitelezés a tetőpontján volt, a hitelintézeti törvény úgy rendelkezett, hogy azoknak az embereknek, akik az ügyfelekkel kapcsolatot tartanak, szakképzettnek kell lenniük, az ügyfelet pedig fel kell világosítani az általa vállalt összes kockázatról.

(12.40)

Önmagában már ennek a feltételnek sem feleltek meg azok a banki és egyéb alkalmazottak, akik ezeket a hiteleket közvetítették. Azzal senki nem törődött, hogy az ügyfelek számára egy többoldalas, sokszor a közzgazdászok által is nehezen érthető, sok áttétellel rendelkező törvényjavaslatot miért kellett volna megérteniük azoknak az ügyfeleknek, akik egyébként nem rendelkeztek ilyen végzettséggel. Nem kapták meg a szükséges felvilágosítást.

De továbbmegyek. Amikor arról van szó, hogy milyen kockázatokat láthatott maga előtt az ügyfél a hitelfelvételkor, érdemes mérlegre tenni a következő kérdéseket. Vajon miért van az, hogy az Egyesült Államokban, amelyet a Jobbik véletlenül sem tekint mintademokráciának, a nindzsának nevezett emberek - akiket egy angol mozaikszó alapján képeztek -, a munkával, a vagyonnal, semmiféle életkilátással nem rendelkezők is hitelhez jutottak, hitelezési boom alakult ki? Annak a következményeit nyögte utána éveken keresztül, még manapság is a világ, hogy a bankok felelőtlenül jártak el. Gyakorlatilag ugyanez Magyarországon, mondjam azt, hogy megtorlatlanul maradt.

Az Egyesült Államokban például - a magát nemzetinek valló Orbán-kormányval ellentétben - őszin-

tén beszéltek arról, hogy a bankokat meg kell büntetni, viselniük kell a következményeket azért, mert általános, mélyreható gazdasági válságot okoztak. Magyarországon sajnos ezzel kapcsolatban nem történt semmi. Amikor tapasztalja a kormány az egyik törvényteleniséget a másik után, akkor sem tesz semmit kétharmados parlamenti felhatalmazással annak érdekében, hogy a tisztelt Ház olyan törvényeket fogadjon el, amelyekkel egy héten belül garantáltan meg lehetne teremteni a rendezés végleges és hatékony jogi feltételeit. Ez nem történik meg, éveken keresztül mutogatnak egymásra, mutogatnak a Legfelsőbb Bíróságra, mutogatnak az Európai Unióra, de a kormány érdekes módon ebben az esetben elfelejti használni azt a hatalmat, amellyel egyébként önállóan még az alkotmányt is képes volt megváltoztatni.

Az is érdekes, hogy a kormány a saját emberét teszi a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének élére, és ez az ember, aki vezeti ezt a szervezetet, nem indít közérdekű keresetet a devizahitelek védelmében, hanem hagyja, hogy az egyébként adósságszűrésben fuldokló emberek saját pénzükön, az utolsó forintjaik előkaparásával reménytelen küzdelmet folytassanak a bankok profi jogászaival szemben. Hölgyeim és uraim, hol van itt az igazság?! Hol van itt a józan ész? Három és fél, négy millió embert érint családtagokkal együtt ez a kérdés, amelyről most beszélünk, annyian vergődnek adósságszűrésben. Ha nem szabadítja ki a törvényhozó hatalom ezeket az embereket ebből az adósságszűrésből, akkor Magyarország gazdasági felemelkedése nem tud bekövetkezni. Ezeknek az embereknek a kieső jövedelme, az, hogy az összes pénzüket a legszorosabb értelemben vett megélhetésükre, a villanyszámlára, az áramszámlára, az alapvető élelmiszerek vásárlására fordítják és az összes többi a bankoknak adják, ez gyakorlatilag olyan szinten lefékezi a magyar gazdaság növekedését, hogy reménytelen abban bízni, hogy életszínvonal-javulás lesz ebben az országban, amíg ezt a kérdést nem rendezzük.

Az is érdekes, hogy milyen kockázatokat vállaltak a devizahitelek. Egyrészt itt volt az árfolyamkockázat, ami azért érdekes, mert ha megnézzük a devizahitelezés adatait és a hivatalos, az Európai Központi Bank utasítására elkészített statisztikákat, ott megkülönböztetnek a hitelintézeti szektor forrás- és eszközoldalai adatainál különböző hitelfelvételeket és hitelkihelyezéseket. Az euró kategória mellett van egy úgynevezett egyéb kategória, amiben túlnyomórészt a svájcifrank-hitelek szerepelnek. Érdekes megnézni, ez most is megtekinthető a Magyar Nemzeti Bank honlapján. Azt fogják látni a hitelintézeti szektorra vonatkozó jelentésből, hogy közel ötször annyi hitelt helyeztek ki az egyéb devizában, mint amennyit a bankok maguk is felvettek. Tehát a hitelek töredéke mögött volt csupán devizafedezet, és ezzel senki nem foglalkozik, mert papíron megtörtént ugyan a deviza folyósítása, a gyakorlatban azonban nem. Ami megtörtént, az az, hogy az ügyfelek-

nek kiszámlázták az árfolyam-különbözetet, és az ügyfelekre hárították ennek minden terhét, noha a hitelintézeti szektorra vonatkozó adatokból kristálytisztán látszik, hogy a bankrendszer maga nem volt kockázatviselője ennek az árfolyamváltozásnak, tekintettel arra, hogy csak ötödrészből volt a hitelek mögött ténylegesen devizafedezet.

Az még érdekesebb dolog, ami a banki hitelkamatokkal történt. Mi is történt itt? 2008-ban volt egy világgazdasági válság. Elkezdődött, a svájci frank kamatszintje, a svájci jegybanki alapkamat mélybe zuhant, ezzel párhuzamosan emelkedett a magyar hitelek által fizetett kamatszint. Ezzel egy elképesztő kizsákmányolás indult meg az országban, mert miközben a bankok sokkal olcsóbban jutottak hozzá a svájci frankhoz, sokkal alacsonyabb kamatok mellett, brutálisan elkezdtek a magyar hiteladósok kamatait emelni. Ezen sem a mostani előterjesztés, sem az összes többi érdemben nem változtatott semmit. Ezért fordulhatott elő az, hogy mind az árfolyamváltozás, mind a kamatváltozás terhét a devizahitelek egy az egyben viselték, önkényesen a nyakukba tették a bankok a megemelkedett kamatokot úgy, hogy arra közgazdaságtanból létező magyarázat gyakorlatilag nem volt, és ennek a következménye az, hogy miközben másfélszeresére változik az árfolyam, annyival nő a svájci frank értéke a forinthez képest, aközben az ügyfelek több mint kétszer akkora törlesztőrészt fizetnek. Ezt a magát nemzetinek mondó kormány hagyja, nem tesz ellene semmit.

Tessék csak megnézni, amikor gyakorlatilag piaci árfolyamon történik a forintra váltás, lehet azzal takarózni, Répássy államtitkár úr, hogy nem teszi lehetővé az Európai Unió, hogy visszaadják a devizahiteleknek az árfolyam-különbözetet. Dehogyan! Ezt ő is pontosan tudja, hiszen önök rendelkeztek az árfolyamgát intézményének bevezetéséről, ami igaz, hogy átmenetileg, de mégiscsak kedvezőbb árfolyamon történő törlesztést tett lehetővé. No de abban is benne volt a csapda, amit a kormány nem hangsúlyozott; az, hogy az árfolyam-különbözet öt éven keresztül egy elkülönített számlán kamatozott a bankok javára. Ez nem azt jelenti, hogy az ügyfelek, hurrá, milyen jól jártak, máris kedvezőbb árfolyamon törleszhetnek a futamidő későbbi részében. Nem! Ez azt jelentette, hogy öt évre egy kis könnyebbséget kapnak, öt év múlva pedig az eredeti árfolyam-különbözet az elkülönített számlán hozzájön majd a törlesztőrészekhez, és a korábrinál még nagyobbra nőnek majd a törlesztőrészek. Tehát érdemben a kormány sajnos ezen a problémán láthatóan nem segített.

Mi lenne itt a megoldás? Nyilván az, hogy ha nincs a hitelek mögött devizafedezet, akkor nem is jogos, hogy ezt a devizaárfolyam-különbözetet a kormány az emberekre hárítsa. Különösen nem jogos akkor, ha a 2010 tavaszán történő választási győzelem időpontjában nézem meg a svájci frank árfolyamát. Akkor 170-180 forintos szinten mozgott a svájci frank. Utána a kormány éveken keresztül

szerencsétlenkedett, mutogatott jobbra-balra, miközben kétharmados parlamenti felhatalmazással önállóan, a pártokkal való egyeztetés nélkül alkotmányt tudott módosítani, a devizahitelek problémáját nem oldotta meg. Aztán eltelt több év, az árfolyam az akkori szint másfélszeresére növekedett, és most önök azt mondják, hogy bizony ezt a terhet, a kormány tehetetlenkedésének, határozatlanságának, tétováságának terhét, az időközben évek alatt bekövetkezett brutális árfolyamváltozást nyeljük le a devizahitelek. Kérem, ez az árfolyam-különbözet nem a devizahitelek miatt állt elő, hanem azért, mert a kormány nem rendezte a helyzetet. Nem élt azzal a parlamenti felhatalmazással, amivel a választók felruházták; valószínűleg azért, mert a bankrendszerrel sem akkor, sem most nem mert érdemben szembe menni.

Ugyanígy a kamatoknál is: mi az, amit meg kellene lépni? Megtettem, hogy megnéztem a magyar és a lengyel devizaadósok törlesztőrészletei között a különbséget. Jelentősen több törlesztőrészletet kénytelenek ugyanakkora összegű, ugyanabban az időpontban felvett svájcfrank-hitel után fizetni a magyar devizaadósok, mert nekik jelentősen nagyobb kamatot kell fizetni a hitelek után, mint a lengyel adósoknak. Hogy is következhet be ez? Lengyelországban nem hagyja a szabályozó hatóság és nem hagyja a kormány, hogy a bankok kizsákmányolják az embereket, visszatereli a helyes kamatszintre a fizetendő terheket, Magyarországon meg gyakorlatilag az elmúlt években szabad kezűt kaptak a kereskedelmi bankok arra, hogy kifosszák a lakosságot. Ehhez sajnos az Orbán-kormány végig asszisztált.

Ez nyilván egy olyan pálya, amihez nem tudunk gratulálni. Még egyszer mondom, az a törvényjavaslat, amellyel most önök megpróbálják rendezni ezt a kérdést, még félmegoldásnak sem nevezhető, hiszen sem az igazságosság, sem a jog nem azt mondja, hogy így kell rendezni ezt a kérdést, hanem valóban a bankokra kellene azokat a terheket visszahárítani, amelyeket ők éveken át jogtalanul szedtek be a szerencsétlen hiteladósoktól. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

(12.50)

ELNÖK: Most kétperces felszólalások következnek; Lukács László György képviselő úrnak adom meg a szót elsőként.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A vitában többször elhangzott a Kúria jogegységi határozatával kapcsolatos álláspont, és én nem is értem, hogy mi hirtelen itt a kormány részéről ez a nagy fetisizmus a jogegységi határozatok körében; ő úgy gondolja, hogy köti őket a jogegységi határozat. Érthetetlen egyébként, hogy miért gondolja úgy, és legalább jó lenne elmondani, hogy ők miben érzik úgy, hogy köti őket a jogegységi határozat.

Én sokkal inkább azt látom, hogy egy magára valamit is adó jogászember ilyet nem mondhatna, hiszen aki ismeri a jogegységi határozatok célját, tudja, hogy az pontosan nem az, hogy a törvényalkotást kösse bármilyen módon, hanem hogy az ítélkező bíróságok számára a jog továbbfejlesztése, az egységes ítélkezési gyakorlat kialakítása érdekében hozzon egy egységes álláspontot. Álláspontom szerint semmi más nem történik itt, mint hogy önök most a Kúriára kenik a dolgot, úgy, ahogy előtte a bíróságokra kenték, az Alkotmánybíróságra kenték; egyszerűen nem vállalják be, nem vállalják fel a felelősséget, hogy ez az önök dolga, hogy itt tart ez a helyzet.

A másik pedig az, hogy ne tegyenek úgy, hogy valami is köti az önök kezét. Bármilyen lehetőség, bármilyen megoldási mód, ami hasznos a devizahitelezés szempontjából, az önök kezében megvolt. Másrésztől a meglátásom az, hogy felelőtlen volt a kommunikációjuk mindvégig ebben az ügyben, megdölgötlanul kezdtek el mindent ígérgetni a választóknak, és talán Kósa Lajos távolmaradása is és dubaji nyaralása annak köszönhető, hogy talán ne kavarjon nagyobb gondot önöknek itt valamilyen nyilatkozattal, a kommunikációs kamikázéjával, és nehogy véletlenül hiba csússzon a gépezetbe.

Úgy gondolom, a Fidesz-kormány egyetlenegy dolgot tudott ebben megtenni: amit megígérték, hogy nem hagynak senkit az út szélén; lehagyták a mondat másik felét, ismerjük: majd egyenként rugdosnak mindenkit helyette az árokba. Ezzel a jogszabállyal, ezzel a törvényjavaslattal semmi más nem történik, mint hogy lendül a láb, és most rugdossa bele az útszélén álló embereket az árokba. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most Schiffer András képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Folytatnám, tudniillik arról van szó, hogy ha őszintén beszélne a kormányoldal, akkor azt mondanák el az embereknek, hogy például a decemberi jogegységi határozatra azért volt szükség, mert ugyanolyan típusú pereknél a bírói fórumok különböző döntéseket hoztak. Ha valami jelentősége a jogalkotó számára volt a jogegységi döntésnek, az az, hogy azt lássuk, hogy a hatályos joganyagban hol van olyan hézag - és ebben a jogegységi határozat tud iránymutató lenni -, amit ki kell pótolnia a törvényhozásnak. De semmilyen tekintetben egy jogegységi határozat az Országgyűlést nem köti, ezt tegyük félre!

Kettő. Varga képviselőtársamnak akartam csak felelni, hogy természetesen ez a kormány, illetve az Orbán-kormány sok minden miatt felelős. Egyrészt az első Orbán-kormány 2001-ben indította el ezt a folyamatot, a második Orbán-kormány pedig felelős azért, mert nem történt semmi négy évig. Erről elfelejtettek számot adni a nagy szónoklatok közepette, hogy ezek a törvények miért nem három évvel ezelőtt jöttek ide. De speciel az árfolyam-növekedésről én

azért egy kicsit halkabban beszélnek arról az oldalról. Tudniillik ami többek között ezt a csapdahelyzetet előidézte, az az, hogy a megelőző ballib kormányok, illetve a Járai-Simor-jegybankvezetés idején túlságosan erősen volt tartva a forint, ez hajszolt bele családokat a devizahitel-csapdába.

És még valami, államtitkár úr: arról elfelejtenek beszélni, hogy akkor, amikor az EKB-ra mutogatnak, lenne egy olyan teendője is a magyar kormánynak, hogy a pénzügyi piacok és a monetáris politika újr szabályozása végett vállaljon konfliktusokat globális szinten, vállaljon konfliktusokat az Európai Unión belül; ezt önök nem teszik, folyamatosan másra kenik a felelősséget. Pontosan tudjuk, hogy önök adott esetben egy hétféle alatt megírják egy új Alaptörvényt vagy egy új polgári törvénykönyvet, Vas Imre nyilván szívesen aláírja és benyújtja. Nem tudtak ebben a kérdésben egyről a kettőre jutni négy év alatt, ez a helyzet!

Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Most Teleki László képviselő úrnak adom meg a szót.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Azt gondolom, nem a számok nyelvén szeretnék most megszólalni, hanem érzelmi alapon hatni a Fideszre, mert a devizahitelek most már ott vannak, hogy a televíziót se merik nézni egy-egy ilyen adás kapcsán, mert félnek, hogy újra és újra el fogják húzni réteszerűen ezt az egész dolgot, mégpedig azért, mert négy év alatt nem tudták megoldani a devizahitelek problémáját, holott tudják önök nagyon jól, hogy milyen problémával bírnak azok, akik ilyen devizahitelt vettek fel.

Elsősorban, azt gondolom, a családokkal mondták fel önök a párbeszédet, mégpedig azért, mert családok mentek szét az elmúlt négy-öt évben, és azt lehet mondani, hogy a válaszok azért, mert nem tudták kezelni ezt a pénzügyi problémát, az önök felelőssége elsősorban. Ezen kívül azt gondolom, a társadalomban sokkal nagyobb problémát is vet hosszú távra, mert nemcsak a családokban, hanem egy társadalmon belül is kohézióbontást fognak előidézni ezzel az egész devizahitel-problémának a nem megoldásával. Önök mindent megpróbáltak megoldani, amit akartak, egy-két héten belül, mert voltak olyan törvények, amelyeket akár egy héten belül is át tudtak vinni. A kérdés az és a devizahitelek kérdése mindig az, ha találkozunk velük, hogy miért nem akarják, miért nem tudják megoldani ezt a kérdést, miért kellett ahhoz még négy évnek eltelnie, és még most sem biztos, hogy megoldódik ez a kérdés.

Tehát azt gondolom, hogy ha a családokat újra és újra olyan helyzetbe akarják hozni, hogy akár válaszok legyenek, akár pedig öngyilkosságokat kövessenek el, akkor jó irányba mennek. Ezért tehát én azt kérem önöktől, hogy azt a problémát, amire négy

éven keresztül nem tudtak megoldást találni, most már oldják meg, mert fontos a családok számára, és azt gondolom, azt a társadalmi párbeszédet, amit felmondtak akár a devizahitelekkel, akár a szegényekkel, akár a kiszolgáltatottakkal, próbálják meg újra elkezdni annak érdekében, hogy valami történjen ebben a dologban.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Most normál időkeretben Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak adom meg a szót.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A vita nagyon sokrétűvé vált, már mennyiben vitának lehet nevezni, de végre azért kormánypárti reakciók is születtek, megnyugtató válaszok ugyanakkor nem.

Elképesztő a Kúria különböző határozataival való takarózás kormányzati részről, és az, hogy az ezzel kapcsolatos ellenzéki felvetésekre semmiféle cáfolat nem érkezett, pedig egyértelmű módon az ítélkezési gyakorlatot befolyásolhatja az, amiről önök beszélnek, de a törvényalkotási szokásokat és egyáltalán a következő cselekvéssorozatot semmiképpen.

Egyébként pedig elképesztő ellentmondásokra jutnak a kormánypárti képviselők, hiszen a Kúria maga hozta határozatban, hogy nincsen szó átváltásról, átszámításról van szó. Mi kell az átszámításhoz? Nem deviza kell hozzá, kockás füzet kell hozzá! Egészen elképesztő módon próbálnak takarózni a Kúria különböző határozataival, vagy azok tartalmának ismerete nélkül, vagy azok tökéletes félremagyarázásával, hiszen látható, hogy amikor azt mondják, hogy a Kúria miatt kell piaci árfolyamon forintosítani, akkor elfelejtik azt, hogy miről szólt a korábbi Kúria-határozat: kereskedelmi árrésről és az egyoldalú módosítások miatti kamat- és költségemeléséről, ezeknek a tisztességtelen mivoltáról; nem az árfolyammal összefüggő tételekről.

Nem igaz, hogy az önök keze meg van kötve, ez hazugság. Továbbra is fenntartjuk, hogy arcpirító, hazug indokkal próbálják ezt a törvényjavaslatnak nevezett hibrid szemetet keresztülvinni a magyar közéleten, aminek a társadalmi következményeit önök fogják viselni, de mi is rosszul járunk vele, a választópolgárok is rosszul járnak vele.

Éppen ezért - önöket úgysem tudjuk meggyőzni, de legalább a jegyzőkönyv számára - el kell hogy mondjuk, hogy van Magyarországon, aki átlát a szitán, és igenis lélekbátorságra hívnám fel önöket. Vallják be őszintén, hogy miért van erre szükség! Önök megbeszélték a bankokkal, hogy eddig mehetnek el, kötötték egy paktumot velük, ennyi a cselekvési terük. Vallják be azt, hogy a bankokkal való béke, ez a fenntartott állapot fontosabb az önök számára, mint az, hogy az utolsó forintig a magyar emberekől indokolatlanul elvett összegeket visszacsoportosítsák. Máskülönben miért nem válaszoltak arra itt államtitkári szinten, hogy mégis hogyan képzelhető

el az, hogy a kockázatkezelés szinte teljes mértékben kimaradt az érintett bankok részéről? Volt olyan liberális szakértőnek nevezett személy, aki azt mondta, hogy hát ugye, mert erre nem is volt szükség, ezt nem írta elő senki. Nem igaz, ez törvényi előírás volt, és ennek az elmaradása önmagában borítaná ezt az egész rendszert, csak önök erről nem hajlandóak tudomást venni.

Elhangzott nagyon helyesen az is, hogy olyan emberek hajszolták bele a polgárokat ezen hitelnek nevezett valamik aláírásába, akik a szükséges végzettség híján voltak, vagy akik indokolatlan extrajuttalékot, jutalmakat kaptak azért, hogy behajszoljanak polgárokat ilyen konstrukciókba. Velük kapcsolatban egyetlen olyan esetet sem ismerünk, hogy a vádlottak padján hasonló személy ülne, tehát elképesztő, hogy következmények nélkül hagynak egy ilyen minősített, feltárt és dokumentált visszaélés-sorozatot.

(13.00)

El kell hogy mondjam azt is, hogy Damm Andrea és különböző kiváló szakértők vizsgálatai alapján a szerződések 70 százalékában, ha a svájci frankot a forintosítás napján állítólag átváltotta a bank vagy bevonta valahonnan, akkor azt nem tudták felmutatni. Erről nem készült igazolás. Amikor a bíróság előtt ezt számon kérték, semmit nem tudtak megmutatni. Vagy mondjunk egy másik példát: az autóhitelek 90 százalékában nem volt idegen devizaösszeg tisztességes módon feltüntetve, és használható átváltási árfolyam sem. Tehát önök most olyan ügyletek alapján legalizálnak 1000 milliárdos elvonást magyar emberek részéről a bankok irányába, amelyek vagy bizonyítottan csalárdak és hamisak, vagy pedig bizonyítási szakaszban van a csalárd és hamis mivoltuknak a megerősítése és bebizonyítása.

Tehát látható az, hogy egész egyszerűen legalizálnak egy szemfényvesztést, az évszázad pénzügyi csalását, rablását. Felsoroltunk legalább olyan négyöt tételt, amivel kapcsolatban nem tudtak érdemi cáfolattal előállni. A minimum az lenne ilyenkor, hogy amíg ezek a cáfolatok meg nem születnek, visszavonják ezt az előterjesztést, társadalmi vitára bocsátják, üljenek le az érintettekkel. Ha gondolják, itt a folyosón nagyon szívesen megvárok bárkit, felsorolom azt a 15-20 társadalmi és érdekvédő szervezetet, akikkel a Jobbik havi szinten leül egyeztetni, és nem titkolom: akiktől a muníciónk jó részét is szerezzük, mert önöknél jóval jobban értenek ehhez a területhez, és adott esetben nálunk is, hiszen a tárgyalóteremben évek óta ők azok, akik igazságot keresnek és találnak. Lehet persze pökhendi, lekezelő módon most mosolyogni a bajszunk alatt, nem zárja ki semmi, de ennek a társadalmi hatásait önök kell hogy megigják majd, nem mi fogjuk, viszont az országnak ez nem jó.

Mi nem vagyunk ellendrukkerek, nem azt szeretnénk, hogy önök rosszul járjanak egy ilyen rendezési terv keresztülvitele után. Azt szeretnénk, ha itt, ebben a Házban mindenkinek az lenne a célja, hogy a károsultak számára az utolsó elvett forintot is visszajuttassuk, és az az érzésünk, hogy önöknek nem feltétlenül ez a céljuk, hiszen máskülönben miért paktáltak volna le a bankokkal. Sőt, mondok egy sokkal durvábbnak tűnőt: miért alakították ki az előző ciklusban az úgynevezett ingatlantömeget kezelő szervezési formát - Volner János képviselőtársam hosszas levezetések tartott erről is -, amely arra alkalmas, hogy állami tulajdonba vont, tömegesen megjelenő ingatlanmennyiséget kezeljen, még egyszer mondom, állami kezelés alatt? És hogy jön ez össze azzal, hogy várhatóan devizahitelek százai-ezrei fogják elveszteni az ingatlanukat, adott esetben az állam kezébe kerülnek ezek, ahogy a Nemzeti Eszközkezelőn keresztül lényegében ez megtörtént, hiszen mi történt itt?

Amikor feltettük a kérdést, hogy lesz-e több bérlakás, az a válasz született, hogy nesze nektek, van több bérlakás, mert a Nemzeti Eszközkezelő több tízezer lakás elvételéhez hozzájárult, ahhoz, hogy ezt magyar emberektől elvegyék és visszabéreljék a korábbi tulajdonosok az ingatlanjaikat. A kormány erre azt mondja, hogy nesze nektek, van több bérlakás.

De egy ilyen Magyarországból mi nem kérünk. Egy olyan Magyarországot szeretnénk építeni, ahol minden fiatal, minden középkorú számára bővülnek az életlehetőségek, nem a tőlük elvett tulajdonjogi ingatlanok, lakások, egyebek jelentik a bérlakástömeget, hanem a piacon biztosított és az állam által biztosított és egyre szélesebb lehetőségekkel lehet élni, és egy olyan Magyarországot szeretnénk építeni, ahol ez a pénzügyi csalássorozat valódi elszámoltatásba torkollik, és megtelik a vádlottak padja felelősökkel.

Nem fogunk megnyugodni addig, amíg ez nem történik meg.

Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most Harangozó Gábor István képviselő úrnak adom meg a szót.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Én megpróbálom egészen egyszerűen megfogalmazni, hogy véleményem szerint miről szól a devizahitelek ügye, és hogy miért is nagyon árulkodó, hogy a forintosításos javaslatot együtt tárgyaljuk azzal a javaslatlall, amit önök fairbank-törvénynek neveznek.

Tudják, én azon nagyon szerencsés helyzetben voltam az életem egy szakaszában, hogy részben Belgiumban éltem, részben pedig Magyarországon. Egyszerre volt hitelem Belgiumban is, és egyszerre volt hitelem Magyarországon. Ráadásul Belgiumban annál a banknál volt hitelem, amelyik bank annak a banknak volt az anyabankja, amelyik banknak a leánybankjánál vettem fel Magyarországon a hiteletemet.

Tehát ismertem az ottani anyabanknak a hitelezési gyakorlatát, ismertem azt, hogy énnekem mint ügyfélnek miket kellett vállalnom, miket vállalt a bank, és amikor jött a gazdasági válság, akkor miket terheltek át rám Belgiumban, és miket terheltek át rám Magyarországon. Tudják, az, amit a magyarországi bankok, ezeknek a nyugat-európai bankoknak a leánybankjai Magyarországon műveltek, az felháborító bűncselekmény. Belgiumban ezért, amit a magyar bankok műveltek, nem tüntettek volna az emberek, hanem szerintem még lövöldöztek volna is.

Tehát az, hogy tisztességtelenül jártak el ezek a bankok, az számomra nem kérdés. (*Vargha Tamás: Miért nem akkor dumáltatok?*) Államtitkár úr, várjon egy picit, jó! Tehát számomra ez nem kérdés. (*Zaj, közbeszólások a kormánypártok sorában. - Dr. Varga László: Nem kell átverni az embereket!*) A kérdés az, hogy látva önök azt, hogy ezek a bankok milyen hatékonyan fosztották ki, ha úgy tetszik, a magyar népet, hogy a válság leginkább sújtotta időszakában is ezek a bankok vastagon nyereségesek voltak, ezek után, amikor önök hatalomra kerültek, akkor mit is csináltak. Hát, nem azt csinálták, hogy ezeket a bankokat kötelezték volna arra, hogy akkor ne nyúzzák tovább a magyar népet, ne vegyék el tőlük az extraprofitot - ahogy önök fogalmaztak -, hanem mit mondtak? (*Dr. Répássy Róbert: Brüsszeli Che Guevara!*) Azt mondták, hogy tisztelt bankok, önök nagyon jól tudják a magyar emberektől behajtani a pénzt. Tudják mit? Csináljuk együtt, és felezzünk vagy osszuk meg! Erről szólt az önök bankadója.

Nem arra kötelezték a magyarországi bankokat, hogy ezt a pénzt el se lehessen venni a magyar emberektől és a magyar vállalkozóktól, hanem egyszerűen még ráraktak ezekre a bankokra egy bankadót, ami bankadót a korábbi terhekkel együtt megnövelve, a bankok áthárították a magyar lakosságra, a magyar vállalkozókra, és így a magyar embereknek nemhogy csökkentek volna a terheik, hanem brutálisan megnöttek. Tartott ez a folyamat egészen addig, amíg a devizahitelek el nem kezdték perelni a bankokat, hogy a tőlük igazságtalanul elvett pénzt, a tőlük igazságtalanul kicsikart többletköltségeket adják vissza ezek a bankok.

Tudják, az is egy nagyon érdekes dolog, hogy én korábban dolgoztam gyakornokként az árutőzsdén is segédbrókerként. Mi akkor a gabonakereskedelemben azzal foglalkoztunk, hogy a gabonakereskedelemben az a lényeg, hogy amikor én eladom a gabonát egy határidős kereskedésben, hogy majd később szeretném ezt a gabonát értékesíteni, ha ezt egy exportügylettel akarom lebonyolítani, akkor ennek van árfolyamkockázata is, hogyha mondjuk, a szerződés euróban vagy dollárban, vagy más valutában kötött meg.

Hogy a gabonakereskedelemben ez az árfolyamkockázat ne terhelje a kereskedőt, ezért a kereskedők úgynevezett fedezeti ügyleteket csinálnak, aminek a lényege az, hogy a tőzsdén megkötött fedezeti ügylet-

tel gyakorlatilag teljesen mindegy, hogy merre fog az árfolyam elmozdulni, hogyha az árfolyam kedvezőbb lesz, akkor a tőzsdén gyakorlatilag elvesztik a pénzt, de a kereskedelemben megnyerik, és ha az árfolyam kedvezőtlenebb lesz, akkor a tőzsdén megnyerik és a kereskedelemben veszítik el. Tehát végül: az a lényeg, hogy pontosan annyiért fogják a terményt forintban értékesíteni, mint amikor a szerződést aláírták.

Ha a terménykereskedelemben ez egy normális, bevett dolog, akkor miért nem lehetett a bankoknak, akik egyébként ahhoz értenek, hogy hogyan kell az ő kockázataikat lefedni, fedezeti ügyletekkel biztosítani azt, hogy ne legyen árfolyamkockázat? - miközben egyébként a lakosságtól meg nagyon komoly kezelési költséget szedtek be. Tehát még a fedezeti ügyletnek az árát is bevették a lakosságtól, de elvileg nem csináltak fedezeti ügyleteket. Szerintem sehogy, hanem ez az egész egy átverés volt, és ezért azzal a részével, hogy a bankokat ebben el kell számoltatni, ezzel tökéletesen egyetértek, csak hogy ezt nem önök kezdeményezték, hanem azok az emberek, akik pórul jártak, mentek bírósághoz, és kezdtek pereket nyerni, és amikor elkezdtek pereket nyerni, utána jött a Kúriának az a jogegységi határozata, ami alapján önöknek most lépni kell.

(13.10)

Ezzel azt a pénzt, amit a bankok tisztességtelenül elvettek - ez alapján a határozat alapján, ami miatt, még egyszer mondom, az emberek kezdeményezésére megnyert perek nyomán önöknek most kényszerből meg kell hozniuk egy törvényt -, a bankokkal rendezni lehet. Igen ám, de ez csak a költségek egyik része volt, a másik része pedig az árfolyamváltozásból adódott, abból az árfolyamváltozástól, ami pedig az önök kormányzati politikája miatt következett be, és ennek viszont nem óhajtják a következményeit vállalni.

Ahogy erről már sokan beszéltek előttem, a Kúria döntése nem arról szól, hogy nem lehet a mainál kedvezőbb árfolyamon elszámolni a lakossággal, hanem arról szól, hogy az árfolyamváltozás nem a bankok költségét kell hogy terhelje, mert az árfolyamváltozás nem a bankok miatt következett be; ez így igaz. A bankok, ami pénzt elvettek tisztességtelenül, azzal nekik külön el kell számolni, ami pedig az árfolyamváltozásból következett be, azért pedig, tisztelt hölgyeim és uraim, önök, az önök kormánya volt a felelős, és önöknek kéne lépéseket tenni azért, hogy az így pórul járt lakoságnak ezt a többletterhet ne kelljen megfizetnie.

Ezért egyetlenegy tisztességes megoldás fogadható csak el: ha önök teleplakátolták az egész országot azzal, hogy elszámoltatják a bankokat, akkor tessék önöknek is elszámolni, és nem a mai árfolyamon ráverni az emberekre az elhibázott gazdaságpolitikájuk árát, és otthagyni a tönk szélén a családokat, hanem ugyanúgy, mint ahogy a tehetősebb em-

bereknek biztosították a 180 forintos svájcifrank-elszámolás lehetőségét, most a végelszámolásnál tessék biztosítani a 180 forintos svájcifrank-elszámolás lehetőségét, illetve a 265 forintos euróelszámolás lehetőségét mindenkinek. Ez lenne a tisztességes dolog.

Az pedig tényleg önmagáért beszél, hogy önök most, hogy gyakorlatilag nem tartható fönn a bankokkal az az alku, amiben korábban megegyeztek, hiszen a lakossági perek kapcsán összedől az az alku, most hozzák be a fair bankok törvényét, amivel egyébként 2010-ben kellett volna kezdeni, és akkor azt mondanám én is, hogy le a kalappal, ez az, amit csinálni kell, ez az az út, amin Magyarország európai országgá válhat. Nem! Önök öt éven keresztül a bankokkal együttműködve, a bankokon keresztül szedtek ki rengeteg pénzt a magyar családok és magyar vállalkozások zsebéből a megnövekedett többlet-eken keresztül, és most úgy számolnak el, hogy a bankokat elszámoltatják, önök pedig fölteszik a kezüket, és azt mondják, hogy hát, tetszettek volna jobb politikai erőre szavazni, nem tették meg, így jártak.

Remélem, hogy ebből majd a magyar lakosság is tanul, és kezdi fölismerni azt, hogy önök igazából kit és milyen érdekeket képviselnek. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most kétperces időkeretben Tukacs István képviselő úrnak adom meg a szót.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ellenzéki képviselőtársaim, nem értem, hogy miért vannak meglepődve ezen a mostani helyzeten. Nem értem, hogy miért hitték el egy pillanatig is azt, amit Varga minisztertől kezdve a Fidesz prominenseiig mindenki ígértett átváltás ügyében.

Csak szeretném emlékeztetni önöket, hogy a devizahitelek ügye, amely szinte esszenciaként jelent meg, mondjuk, az ócsai katasztrofális és szegénytelen akcióban, úgy kezdődött, hogy végtörlesztés, ami nyilván azoknak volt jó, akiknek van pénzüik, akinek meg nincs, azoknak nem.

De egy mozzanatra azért szeretném emlékeztetni önöket, hogy mennyire szavahihető a kormány és annak többsége. Amikor a törvények tárgyalásánál elég világosan kérdeztem az akkori, ha jól emlékszem, előterjesztőt, akit Rogán Antalnak hívnak, hogy meglesz-e a lehetősége a szabad elvonulás jogának a törvényben, magyarul annak, hogy akinek már elvették a lakását és érvényesítették a jelzálogjogát, legalább hitele ne maradjon már fenn, akkor erre a válasza egyértelmű igen volt. Ott van benne a parlamenti jegyzőkönyvekben, vissza lehet keresni. No mármost, akkor van szabad elvonulás vagy nincs? Ezért nem értem én, hogy mitől van meghökkenve most ellenzéki képviselőtársaim többsége, hogy de nem az történt, amit a kormány mondott. Hát persze hogy nem az történt! Az önkormányzati

választásokig ez fontos volt, aztán most már meg nem annyira fontos.

Én messze pártolom azokat a képviselőtársaimat, akik erre világosan felhívják a figyelmet, de azt is szeretném leszögezni, hogy a meglepődésnek nem sok oka van. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Nincs jelzés.)* Ha nincs jelentkező, akkor az együttes összevont vitát lezárom.

Megkérdezem Répássy Róbertet, kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Igen. Akkor ön a szó, államtitkár úr.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt körülbelül négy órában lefolytatott vita nagyobb része a „ki a hibás?” kérdéséről szólt. Ki a felelős? - a legtöbben ezt a kérdést feszegették, és természetesen erről megvan a véleményünk, a kormánynak is van határozott álláspontja ebben a kérdésben.

De szerintünk az lenne a helyes, ha az Országgyűlés a megoldásokkal foglalkozna, és elsősorban a megoldások keresésében támogatná az Országgyűlés a kormányt, mert úgy vélem, úgy gondolom, hogy ebben egyetértünk, hogy a devizahitelek súlyos problémáját csak országgyűlési döntésekkel, törvényekkel tudjuk orvosolni, és a kormány a maga részéről mindent megtett az elmúlt években azért, hogy könnyebbé váljon a devizahitelek helyzete. Természetesen soha nem ígértük, hogy egy csapásra meg tudjuk oldani a devizahitelek problémáját, hisz óriási nagy teherről van szó, több százezer családról van szó; szerencsére folyamatosan csökkenő számú családot terhel a devizahitel, de mindig is fognak maradni olyanok, akik segítségre szorulnak.

A kormány eddig hét vagy nyolc alkalommal terjesztett az Országgyűlés elé törvényjavaslatot, attól függ, hogy hány törvényt számolunk ide. Korábban már, az előző országgyűlési ciklusban három alkalommal mindenképpen foglalkozott az Országgyűlés a devizahitelek problémájával. Először az egyösszegű végtörlesztést tette lehetővé a devizahitelek egy jelentős részének - több százezer emberről beszélünk -; ezt követően az árfolyamgát intézményét tette lehetővé, az árfolyamgát intézményével segítette a devizahiteleket abban, hogy kimeneküljenek a csapdából. Ezután, akik nem tudtak kimenekülni, azok számára az eszközkezelőt hozta létre az Országgyűlés a kormány javaslatára, tehát mindazokat, akik már reménytelen helyzetbe kerültek, de nem akartuk közösen, hogy a fejük fölül elveszítsék a fedelet, ezeket az embereket az eszközkezelő segítette.

A 2014-ben létrejött új kormány és az Országgyűlés most immáron a harmadik és a negyedik törvényben foglalkozik a devizahitelek és általában a fogyasztói kölcsönt felvevő, több százezer család helyzetével. Hiszen először az Országgyűlés a Kúria

jogegységi döntése, a Kúria több döntése alapján megalkotta a tisztességtelen szerződési feltételeket érvénytelenné nyilvánító törvényt, ezt követően a bankok elszámoltatásáról szóló törvényt alkotta meg, amelynek következtében közel 1000 milliárd forint kerülhet vissza a családokhoz, azokhoz a családokhoz, akik nemcsak devizahitelesek, hanem forint-hitelesek is. Körülbelül 1 millió 300 ezer családról beszélünk, akik ebben a helyzetben vannak, velük szemben a bankok tisztességtelenül jártak el. 1000 milliárd forint nem kis pénz, természetesen nem egyformán jut ez vissza a családokhoz; annak a függvényében, azt kell mondjam, hogy sajnos attól függ, hogy mennyire tisztességtelenek voltak velük szemben a bankok, van, akit kevésbé érint a visszafizetési kötelezettség, van, akit jobban érint, és könnyebb helyzetbe hozza ezeket a családokat a bankok által visszafizetendő összeg.

Most elérkeztünk ahhoz, hogy döntsön az Országgyűlés a jövőbeni szigorúbb szabályokról, amelyek jelentősen megszigorítják a fogyasztói kölcsönök nyújtásának feltételeit, és egy tájékoztatási kötelezettséget írnak elő részletesen a bankok számára ezek a törvényjavaslatok, illetve az egyoldalú szerződésmódosításokat minimális esetre szűkítik az előttünk fekvő törvényjavaslatok.

(13.20)

És végül, de nem utolsósorban ebbe a sorba illeszkedik a devizahitelek átváltásáról szóló törvényjavaslat. Mindez együtt jelentősen fogja könnyíteni a devizahitelesek helyzetét. Sohasem ígértük, és most sem tudunk olyan megoldást ajánlani, amellyel egyik pillanatról a másikra eltűnik a tartozása a devizahiteleseknek, de ezek a törvények azt ígérik, azt ajánlják föl, hogy egy jelentősen csökkentett mértékű tartozást, egy végre forintban tervezhetően fennálló tartozást a jövő években ki fognak tudni fizetni azok a családok, amelyek számára egy tervezhető forint-hitel-tartozás megoldást jelent.

Természetesen beszéljünk arról is, hogy vannak már olyan hitelszerződések, amelyek már nem állíthatók helyre, valószínű, hogy ezek a hitelek az átváltás után sem kerülnek visszafizetésre. Tehát mindannyian tudjuk, hogy olyan felelőssége van az Országgyűlésnek - és a kormány tisztában van ezzel a felelősséggel -, hogy mindez a sok törvény, amit most elfogadott az Országgyűlés az elmúlt öt évben, még ezek sem fognak tudni mindenkit a csapdából kimenelni. De a kormány azt ígérte, hogy senkit nem hagyunk az út szélén, és ez így is lesz, a bankok elszámoltatása után a kormány azokkal is törődni fog, akiknek a megváltozott hitelfeltételek nem jelentnek megoldást.

Kérem viszont az országgyűlési képviselőket, hogy úgy mondjam, minden kölcsönös vádaskodás és minden jogos vagy kevésbé jogos kritika mellett is azt kérem a tisztelt Háztól, hogy a kormány által

beterjesztett két törvényjavaslatot, amely jelentősen javítja a devizahitelesek helyzetét és más kölcsönfelvevők helyzetét, kérem, hogy támogassa a Ház, kérem, hogy a jövő héten szavazataikkal fogadják el a kormány által benyújtott törvényjavaslatokat. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a jövő heti ülésen kerül sor.

Most soron következik a **Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat, valamint az Állami Számvevőszék véleményét tartalmazó előterjesztés általános vitájának folytatása** és lezárása. A törvényjavaslatot a T/1794. számon, az Állami Számvevőszék véleményét a T/1794/11. számon ismerhetik meg. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatokat tegnap 16 óráig lehetett benyújtani.

A mai napon mindösszesen 8 órás időkeretben tárgyalja az Országgyűlés a törvényjavaslatot. A múlt heti házbizottsági ülésen elhangzottak értelmében a tévéközvetítés ma 17 óráig tart. A módosult napirendre figyelemmel a tévéközvetítés időkerete is módosult.

Tájékoztatom az ülés résztvevőit, hogy a tévéközvetítési időben a frakciók időkereteit munkatársaim az üléstermi jelzőtáblán most igyekeznek megjelölni, és majd folyamatosan figyelemmel kísérhetik a táblán az időkeretet. *(A táblán megjelennek az időkeretek.)*

Tisztelt Országgyűlés! Most akkor képviselői fel szólalásokra kerül sor. Elsőként Gelencsér Attila képviselő úrnak adom meg a szót.

GELENCSÉR ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2010-es kormányváltás óta a gazdaságpolitika célja a foglalkoztatás bővítése, a versenyképesség javítása, a kiegyensúlyozott gazdasági növekedés biztosítása, valamint az államadósság csökkentése, illetve a költségvetési hiány 3 százalék alatt tartása. Ennek érdekében a kormány az elmúlt négy és fél évben jelentős strukturális átalakításokat hajtott végre, többek között a munkaerőpiac, a nyugdíjrendszer, az adórendszer, az oktatás és a közigazgatás területén.

Az eredmények azt mutatják, hogy a költségvetési és pénzügyi egyensúly helyreállítására, az államadósság csökkentésére, valamint a munkaerőpiac keresleti és kínálati alkalmazkodására, a gazdasági növekedés újraindítására irányuló törekvések már meghozták az elvárt pozitív fordulatot. Az elért eredmények jelentőségét bizonyítja, hogy Magyarország 2013 júniusában mintegy közel tíz év után kikerült a 2004 óta fennálló túlzottdeficit-eljárás alól.

Egy ország gazdasága csak akkor lehet sikeres, ha támogatja a munkát, és segíti, hogy polgárai minél nagyobb számban dolgozhassanak. Ezért is örömteli,

hogy továbbra is dinamikusan növekszik a foglalkoztatás hazánkban. A Központi Statisztikai Hivatal jelentése szerint már 4 millió 182 ezren dolgoznak a 2014 július-szeptemberi időszakban, ami 192 ezerrel több, mint egy évvel ezelőtt. A munkanélküliség újabb mélypontra, 2,4 százalékponttal 7,4 százalékra esett ebben az elmúlt egy esztendőben.

A korábbi szocialista kormányok foglalkoztatáspolitikájával szemben 2010 óta a kormány a munka-alapú gazdaság felépítése mellett kötelezte el magát, annak érdekében, hogy minél több embernek legyen tisztességes megélhetése Magyarországon. A foglalkoztatás növekedéséhez ráadásul egyre jelentősebb mértékben járul hozzá a versenyszféra, ami a kormányzat jól működő, aktív foglalkoztatási programjainak köszönhető. Ma 430 ezerrel dolgoznak többen, mint 2010 elején; csupán az elmúlt egy évben közel 200 ezer fővel emelkedett hazánkban a foglalkoztatottak száma.

A munkahelyvédelmi akció és a közfoglalkoztatási programok kiterjesztésének eredményeképpen pozitív tendencia figyelhető meg a munkaerőpiacon is, a foglalkoztatottak és az aktívak száma jelentősen meghaladja a válság előtti szintet. Ezzel párhuzamosan a munkanélküliségi ráta is folyamatosan csökken. A kedvező folyamathoz hozzájárult mindezekon felül a munkavállalást ösztönző eszközrendszer kialakítása.

A pedagógusbér emelése, valamint a közszférában 2015-ben működni kezdő további életpályamodellek szerinti illetményemelések, a rezsicsökkentés, a foglalkoztatottság bővülése, ezáltal pedig a reáljövedelmek emelkedése következtében a háztartások fogyasztási kiadásai várhatóan 2,6 százalékkal nőnek jövőre.

A devizahitelekkel kapcsolatos banki elszámoltatás és ezáltal a lakosságnál jelentkező többletjövedelem szintén jelentős mértékben segíti a fogyasztás bővülését. A belső kereslet így 2015-ben egyre nagyobb mértékben járul hozzá a gazdaság növekedéséhez.

Tisztelt Képviselőtársaim! A 2014-2020 fejlesztési ciklussal új időszámítás kezdődik a hazai fejlesztéspolitikában. A magyar vállalkozások lehetőségei mostantól megsokszorozódnak. Összesen több mint 34 milliárd eurónyi támogatás érkezik hazánkba. Ez a hozzá szükséges hazai társfinanszírozással együtt mintegy 12 000 milliárd forint fejlesztést jelent az elkövetkezendő években.

A korábbi évekhez hasonlóan a kormány kiemelten kezeli az uniós támogatások felhasználását. Nominális összegben az uniós fejlesztések felhasználásához kötődő terület a legnagyobb haszonélvezője a 2015. évi költségvetésnek, hiszen az uniós forrásból megvalósuló programokra, beruházásokra több mint 2500 milliárd forintot költ a költségvetés, amely egyébként a GDP 7,5 százaléka, azaz közel 350 milliárd forint összegű, azaz 16 százalékos növekményt mutat az ez évihez képest.

Magyarország az új uniós költségvetési ciklus egyik legnagyobb nyertese, az egy főre jutó támoga-

tás soha nem volt akkora Magyarországon, mint ebben a költségvetési ciklusban.

(13.30)

A második helyet értük el Európában az egy főre jutó uniós pénzek tekintetében. A kormány felkészült arra, hogy a hazánkba érkező fejlesztési forrásokat célzottan és egyszerűbben használja fel, és abban is határozott, hogy a források 60 százalékát a foglalkoztatás és versenyképesség növelésére épülő gazdaságfejlesztésre fogja fordítani. Fontos változás az is, hogy a pályázók a korábbinál már jóval átláthatóbb, egyszerűbb és ésszerűbb pályázati eljárásokkal számolhatnak.

Tisztelt Országgyűlés! Segély helyett munkát - ez a kormány politikájának alapelve. A kormány hosszú távú célja az üzleti világgal szorosan együttműködve a teljes foglalkoztatottság elérése. Ez azt jelenti, hogy mindenki, aki tud és akar, dolgozhasson. Mindannyiunk érdeke, hogy 2018-ra senkinek se legyen szüksége jövedelempótló támogatásra, mert lesz munkája, amelyből megélhet, sőt amelyből még gyarapodhat is.

A kormány eddigi foglalkoztatást ösztönző intézkedései és a gazdaságpolitika tehát meghozta a várt eredményt: Magyarország jobban teljesít a foglalkoztatásban. Az Európai Unión belül hazánkban csökkent a legnagyobb mértékben a munkanélküliség az elmúlt egy évben. 22 éves csúcson van a foglalkoztatás, több hónapja már 4 millió felett van a foglalkoztatottak száma, és mint mondtam, 11 százalékról 7,4 százalékra süllyedt a munkanélküliségi ráta.

A kormány kiemelt célkitűzése a segélyezetttek visszavezetése a munka világába, amelynek érdekében ebben a kormányzati ciklusban is számos intézkedés születik még. Az elkövetkezendő évek során a jelenleg foglalkoztatást helyettesítő támogatásban részesülő ellátottak fokozatosan átkerülnek majd a munkaerőpiacra, először várhatóan, döntő részben a közfoglalkoztatásba, majd az elsődleges munkaerőpiacra.

2015-ben még a mostaninál is több embernek biztosít munkát a közfoglalkoztatás. A 2015. évnek az elmúlt évekhez hasonlóan kiemelt prioritása a Start-munkaprogram folytatása, fokozatos kiterjesztése. Az eddigi átlagos évi 200 ezer közfoglalkoztatotton felül 2015 második felében további több tízezer ember, a jelenleg jövedelempótló támogatásban részesülők mintegy egynegyede kaphat lehetőséget a közfoglalkoztatásban való részvételre. A kormány célja, hogy olyan programok induljanak, amelyek még inkább könnyítik a közfoglalkoztatásból a versenyszférába való visszalépést vagy belépést.

A kormány a közfoglalkoztatás rendszerének kiterjesztésével az elsődleges munkaerőpiacról kiszorultak számára is megteremtette az értékteremtő munkában való részvétel lehetőségét. Különösen a

munkaerőpiacon hátrányban lévők, az alacsony iskolai végzettségűek, a tartósan munka nélkül lévők, valamint a megváltozott munkaképességű személyek foglalkoztatását és foglalkoztathatóságát kívánja növelni a kormány. A program átfogó célja, hogy elősegítse a versenyszférába, az elsődleges munkaerőpiacra történő visszatérést.

A Start-munkaprogram finanszírozása 2015-ben is a Nemzeti Foglalkoztatási Alapból valósul meg, amelyre a 2014. évinél 35 milliárd forinttal több, azaz 270 milliárd áll majd rendelkezésre. A jövő évben is országos és kistérségi mintaprogramok indulhatnak, emellett az önkormányzati közfoglalkoztatási programok és a szociális földprogramok finanszírozására továbbra is lehetőség nyílik.

Tisztelt Képviselőtársaim! A foglalkoztatás élénkítésének szándékával összefüggésben a normatív jövedelempótló ellátások köre szűkül. A foglalkoztatás bővülésével párhuzamosan a segélyekre, a jövedelempótló támogatásra szánt kiadások érdemben csökkennek. Ugyanakkor erősödik az önkormányzati segélyezés, amelyhez a csekélyebb adóerő-képességű önkormányzatok központi költségvetési támogatásban részesülnek.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Most Harangozó Tamás Attila képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! A rendészeti területen kétségtelenül az a legnagyobb horderejű fejlemény, hogy a költségvetési javaslatban is megjelenik az új hivatásos-életpályamodell bevezetése. Ugyanakkor még korai lenne pezsgőt bontani ebben az ügyben.

Emlékezetes, hogy Orbán Viktor 2010-ben jó fizetséget és olyan karrierpályát ígért kormányprogramjában a rendőröknek, olyat, amibe - idézem szó szerint - „a kiszámítható és biztos jövedelemmel járó előmenetel vagy a lakáshelyzet megoldása egyformán beletartozik”. Majd jött a súlyos csalódás, jó fizetés helyett illetménybefagyasztás, kiszámítható előmenetel helyett a szolgálati nyugdíj megszüntetése, teljes bizonytalanság és egzisztenciális félelem lett. Ennyit kaptak a hivatásosok az Orbán-kormány első négy évében. Holott 2010 őszén, de még '11 tavaszán is szakmai egyeztetéseket folytattak a rendvédelem területén működő szakszervezetekkel a Belügyminisztérium illetékesei.

Most mégis előkelő idegenként viselkednek, mintha az elmúlt négy év meg sem történt volna. Kérdőíveket töltögettetnek az állománnyal, vélemények kérnek be a szakszervezetektől, mintha legalábbis még soha nem lett volna szó az életpályamodell bevezetéséről. Azonban akárcsak négy éve, most sem látható a bevezetés pontos menetrendje, az állomány előmeneteli és jövedelmi helyzetére gyakorolt pontos hatása.

Ami ennyi csalódás után némi bizakodásra adhat alapot, hogy ezúttal valóban írásba adták, hogy átlag 30 százalékkal nőni fognak a bérek, igaz, csak az év közepétől, tehát már a 30 százalék nyilván nem igaz az egész évre vetítve. Azonban óvatosságra intő, hogy ez a konkrét szám nem magában a költségvetési törvényben, hanem csupán annak indoklásában jelenik meg. A költségvetési törvényben ugyanis nincs külön nevesített előirányzat a hivatásos-életpályamodell bevezetésére, ezt ugyanis a - nagyon találó és nagyon konkrét alcímen szereplő - különféle kifizetések 61,1, majdnem 61,2 milliárd forintnyi céltartalékából kell majd biztosítani. Ez mondjuk, magában jellemzi a költségvetés minőségét.

Megdöbbenő és cinikus módon ugyanaz a költségvetési sor, ugyanez a céltartalék szolgál a központi költségvetési szerveknél tervezett létszámcsökkenésből eredő egyszeri kiadásokra, Magyarán, az emberek tömeges kirúgásának fedezetére is. Míg a hivatásos állományt érintő 30 százalékos bérfelállítás terve több helyen felbukkan az indoklásban, addig ezekről a kirúgásokról nem túl meglepő módon mélyen hallgat a törvényjavaslat. Csupán Lázár János sajtótájékoztatójából sejthető, hogy igen nagy méretű létszámleépítést tervez a kormány a közszférában.

A költségvetés vitája megfelelő lehetőséget nyújt arra, hogy a kormány és a kormánypárti képviselőtársaim végre összeszedjék bátorságukat, és őszintén elmondják, hol és milyen mértékű leépítéseket terveznek. A végén nehogy kiderüljön, hogy a különféle kifizetések fedőnéven futó előirányzat nagyobbik része nem is a rendészeti dolgozók és katonák illetményének emelésére, hanem a kirúgások finanszírozására lett elkülönítve.

Eppen ezért módosító javaslatot nyújtottunk be, amelyben világosan elkülönítjük a hivatásos állomány illetményemelésére ígért összeget. E módosító javaslat támogatásával, amely arról szól, hogy a 44 milliárd forint igenis megcímkezve, névre szólóan az illetményemelésre legyen elkülönítve, ennek támogatásával a kormánypárti képviselőtársaim lehetőséget kapnak a felvetődő kételyek eloszlatására.

A hivatásos állomány illetményemelésének terve kifejezetten üdvözlendő egyébként. Azt a véleményünket sem rejtettük soha véka alá, hogy kiemelt erkölcsi és anyagi megbecsülést kell biztosítani azoknak, akik arra tesznek esküt, hogy akár életük és testi épségük kockáztatásával is megvédik a hazát vagy épp polgártársaikat.

Ugyanakkor arról sem szabad megfeledkezünk, hogy a rendészeti szervekhez és a Magyar Honvédséghez nem csak hivatásos állományban dolgozók tartoznak. Csakúgy, mint bármely államigazgatási szervnél vagy közintézménynél, ezeknél a szerveknél is dolgoznak kormánytisztviselők, közalkalmazottak és egyéb munkavállalók, akiknek munkája a mindennapi működés szempontjából ugyanúgy nélkülözhetetlen. Sajnos, az ő helyzetükön semmit nem javít az előtünk fekvő költségvetés, sőt. A 2008 óta változatlan összegű köztisztviselői illetményalap

jövőre sem emelkedik egyetlen fillérrel sem. Miközben a kormánypropaganda óriásplakátokon sulykolja, hogy Magyarország jobban teljesít, addig a közsférában dolgozók többsége az elmúlt években egyetlen fillér illetményemelést sem kapott.

Sokatmondó adat, hogy a 2011. évi adóváltozások ellentételezésére - tudják, képviselőtársaim, az önök által igazságosnak tartott egykulcsos adó bevezetése miatt - még jövőre is 51,7 milliárd forintot fognak kifizetni a közsférában dolgozóknak.

(13.40)

Még egyszer mondom, hogy mindenki értse: 51,7 milliárd forintot önök arra fognak kifizetni, hogy a közsférában dolgozó emberek az önök egykulcsos adója miatt 2015-ben ne keressenek kevesebbet, mint 2011-ben. Ez az önök igazságos egykulcsos adórendszere. Vagyis ennyivel járnak rosszabbul a közsféra dolgozói, ha egy az egyben érvényesíténnk velük szemben az igazságosnak hazudott egykulcsos adórendszert. Ezért a rendészeti szerveken és a Magyar Honvédségen belüli bérfejlesztések elkerülése érdekében a nem hivatásos állományba tartozók béreinek a rendezése is elkerülhetetlen, csakúgy, mint az előző kormányzati ciklusban teljesen befagyasztott illetményalap emelése.

Szeretném már jó előre leszögezni, hogy a feszültség enyhítésére nem az a jó megoldás, amire a katasztrófavédelem területén már láthattunk elrettentő példát az elmúlt években. Ott ugyanis a közalkalmazottakat egyszerűen kirúgták, és jogfosztott, éhbéért dolgoztatott közfoglalkoztatottakkal helyettesítették őket egy rendvédelmi szervnél. E tekintetben meglehetősen baljós előjel, hogy az új életpálya kidolgozásával összefüggő feladatot miniszteri biztós-ként az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság vezetője, Bakondi György felügyeli majd.

Az Orbán-kormány torz adórendszere még egy fontos kérdést vet fel a beígért átlag bruttó 30 százalékos illetményemelés tekintetében. Csak a belügyi szerveknél ugyanis 2013-ban 33 883 főnek 5,3 milliárd forint bérkompenzációt kellett kifizetniük az adórendszer miatt, amiről az előbb beszéltem. Ebből következik, hogy ezeknek az embereknek hiába emelkedik 30 százalékkal a bruttó bére, ha további kompenzáció nélkül érvényesítik velük szemben az orbáni adórendszert. Ebben az esetben az érintettek döbbenetesen tapasztalják, hogy a hónap elején ténylegesen bankszámlára átutalt összeg korántsem fog 30 százalékkal növekedni.

További eldöntetlen kérdés, és nincs is rá egyelőre válasz, hogy mi lesz azzal a bruttó 24 ezer forintos juttatással, amit ma illetménytáblán kívüli kiegészítő juttatásként fizetnek ki a tiszthelyettesi és zászlósi állománynak. Ha az illetménytábla szerinti illetményt úgy emelik, hogy közben ezt a kiegészítő juttatást megszüntetik, akkor ez az állomány köny-

nyen azzal szembesülhet, hogy érdemben nem is fog növekedni a havi fizetése.

Tehát az előttünk fekvő költségvetési javaslat az ígért illetményemelés tekintetében jelenleg több kérdést vet fel, mint amennyit megválaszol. Arra nyomatékosan felhívjuk a kormány figyelmét, hogy a munka dandárját végző és igen nehéz anyagi körülmények között élő tiszthelyettesi és zászlósi állomány nem lehet a részletszabályok vesztese, ezért vegyék figyelembe mind az adórendszer torzító hatásait, mind a most biztosított különjuttatásokat, és e fölött biztosítsanak valódi, érdemi béremelést. Négy év hitegetés, az állomány többszöri megalázása után ennek már éppen itt lenne az ideje.

Ami az egyes rendészeti szerveket illeti, a rendőrség legfőbb feladata jövőben is szemlátomást a pénzbehajtás marad. Az e-útdíj fizetés ellenőrzése továbbra is a rendőrség feladata lesz. Számtalanszor indítványoztuk a Honvédelmi és rendészeti bizottságban is, hogy elképesztőnek tartjuk, hogy miközben tízmilliárdokat, százmilliárdokat szednek be lassan az e-útdíjból, ennyi bevételt szerez a kormány ebből az adóbevételből, a mai napig a hivatásos rendőrökkel ellenőriztetik ezeknek a díjaknak a meglétét. Ez azt jelenti - hogy mindenki értse -, hogy minden megyében egyébként a megyei közlekedés biztonságáért felelős, kiképzett, felszerelt, egyenruhás rendőrök ücsörögnek azokban a rendőrautókban, amelyekben nem történik más, mint egy kamerán keresztül azt lesegetik, hogy van-e e-útdíj a kamionon vagy nincs.

Számtalanszor kértük, most is felhívjuk a figyelmet, örültségnek tartjuk a rendőri erőforrások ilyen típusú pazarlását, és minden egyes egyéni országgyűlési képviselő vagy önkormányzatban érintett vagy eddig ott érdekelt ember pontosan tudja, hogy főleg vidéken mekkora szükség lenne ezeknek az embereknek a valódi közterületi, rendőri feladatok ellátására való átirányítására, és egyébként nem egy, gyakorlatilag a sebességméréssel hasonlatos munka végeztetése velük, úgy, még egyszer szeretném kiemelni, hogy temérdek tíz- és százmilliárd forint bevételt hozó ügyről van szó, ahol nagyon könnyen beleférne, hogy a kormány más módon oldja meg, és nem a rendőrség feladatává teszi egyébként ezt az ellenőrzést.

(A jegyzői székben Hegedűs Lorántné
Mirkóczki Ádám váltja fel.)

A másik nagy kérdés, ha már itt tartunk, hogy maga a Magyar Nemzeti Bank is külön felhívta a figyelmet a véleményében, hogy nem látja, hogy a 40 milliárd forint pluszforrást - jövőre 169 milliárd bevételt várnak - ebből a típusú bevételből, az e-útdíjból vajon mi indokolja, és miből származik. Ha a kormány bármelyik jelen lévő képviselője ezt meg tudná indokolni, nem is nekem, hanem akár a Magyar Nemzeti Bank hivatalos álláspontjára is tudna

válaszolni, az nagyon megtisztelő lenne, hiszen ezt az egyik nagyon fontos kockázatának említi a Magyar Nemzeti Bank is a jövő évi költségvetésnek.

Ezen túlmenően bírságokból összesen 38 milliárd forint bevételt tervezett a kormány. Feltehetően ennek az összegnek a nagyobbik részét szintén a rendőrségnek kell majd beszédnie szabálysértési bírság és objektív közigazgatási bírság formájában. Itt jegyezni meg, hogy nagyban csökkenti a költségvetés átláthatóságát, hogy a korábbi évek gyakorlatától eltérően a különböző jogcímenek beszédett bírságokat nem szerepeltetik külön soron, tehát nem lehet megnézni sem a jövőre való tekintettel, sem az idei év beszámolója tekintetében, hogy ezeken a bírságokon belül, a 38 milliárd forinton belül melyik típusú bírság - objektív felelősség, szabálysértési bírság - mennyit tesz ki, és egyébként milyen folyamatok állnak emögött. Mert egyébként azt is kéne talán a kormánynak és a politikának elemeznie, hogy milyen típusú deviáns viselkedés, illetve tevékenység az, amelyik évről évre változik és milyen módon. Ezt ezekből a számokból már nem lehet megtudni.

A költségvetés 1,68 milliárd forintot biztosít az úgynevezett közbiztonsági program végrehajtására, ami feltehetően az ország jelentős részére elrendelt folyamatos 24 órás szolgálat fenntartását jelenti. A közbiztonsági szempontból veszélyeztetett településeken a rendőri jelenlét erősítése kifejezetten üdvözlendő cél, azonban az új életpályamodell bevezetésével véget kellene vetniük a rendkívüli megoldások állandó jellegű fenntartásának. Kampányszerű, folyamatos túlszolgálatok, valamint az állomány felesleges és pazarló mozgatásával járó kampányszerű akciók helyett végre a rendőrség szervezeti struktúrájának és szolgáltatás szervezési rendjének modernizálására lenne szükség. Elmondom magyarul is. Valószínűleg tartósan nem lehet azt fenntartani - néztek a Belügyminisztérium államtitkárára -, hogy Győr-Moson-Sopron megyéből buszoztatják át a rendőröket naponta Hajdú-Bihar megyébe és vissza, vagy ha az „és vissza” elmarad, akkor etetik, altatják Hajdú-Bihar megyében őket, fizetik nekik a túlórát, majd buszoztatják vissza Győr-Moson-Sopron megyébe. Ez átmeneti jelleggel, nagy problémát okozó időszakban elképzelhető. Erre egy rendőrség folyamatos működését alapítani és felépíteni nem lehet. Nemcsak azért, mert nem hatékony rendészeti szempontból sem, hanem azért sem, mert az isten pénze erre nem elég. Önök annyi pénzt költenek el erre, amennyi pénzből egy tisztességes szolgáltatás szervezéssel, béremelés melletti létszámfejlesztéssel is tehetek volna azoknál a rendőri szerveknél, amelyek ott helyben vannak, és ismerik a környék problémáit.

A rendőrségnél továbbra is a kiemelt célok között szerepel a 112-es segélyhívó rendszer kiépítése. Ez évek óta az egyik legnagyobb és igen vontatottan előrehaladó projektje a Belügyminisztériumnak. Számptalan kérdést és problémát vet fel a mai napig. Meglátjuk, hogy sikerül-e végre jövőre nyugvópontra juttatni.

A költségvetési javaslat 5,5 milliárd forintot irányoz elő a büntetés-végrehajtási intézetek fejlesztésére. Erre valóban égetően nagy szükség van. Ugyanakkor a fogvatartotti létszámnál szemlátomást semmit nem változik az, hogy a túltelítettség az egyik legnagyobb probléma lesz, aminek az eredendő és egyértelmű oka az önkéntes büntetőpolitikájának elhibázottsága, a mindenkit azonnal becsukni típusú büntetőpolitika, ahelyett, hogy a jóvátétellel, ahelyett, hogy az áldozatok jóvátételével, és ahelyett, hogy az emberek társadalomba visszavezetésével foglalkoznának elsősorban.

Végezetül, nem lehet elmenni szó nélkül amellett, hogy azokat a zárolásokat, amelyeket idén megtettek, a jövő évi költségvetés tervezésekor a bázisba beépítették a bv-nél is és a titkosszolgálatoknál is, itt kiemelten az NBSZ-nél. Úgy tűnik, mint ha több pénz jutna nekik, ez egy családka szám, itt több száz millió forinttal kevesebb fog jutni egy-egy szervezetnek, mert az idén elvont pénzeket, még egyszer mondom, bázisként jelentették meg.

Arra kérjük önöket, hogy a módosító javaslatainkat, amelyeket újra beadunk, hogy a BSZKI-nak legyen pénze fejlesztésre, hogy a TEK kerüljön vissza a rendőrség szervezeti rendszerébe, és hogy a béremelés nevesítve szerepeljen a költségvetésben, ezeket támogatni is szíveskedjenek.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiból.)*

(13.50)

ELNÖK: Most Firtl Mátyás képviselő úrnak adom meg a szót.

FIRTAL MÁTYÁS (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2015. évi költségvetés tárgyalását megelőzően fogadtuk el az adótörvényeket, ellenzéki oldalról erős kritikával. De kérdezem: mi az alapja annak, hogy fenntartsuk a nagy alrendszereket, ha nem az adóbevételek? A 2010 óta elindított adópolitikánk véleményem szerint meghozta az eredményét, lehetőség szerint mindenkit igyekeztünk bevonni az igazságos közteherviselésbe.

Tisztelt Ház! Az előttünk lévő költségvetés a makrogazdasági adatokat figyelembe véve 2015-ben is folytatja azt a növekedési folyamatot, amelyen elindultunk, amelyet az Európai Unió és az IMF is elismer. Az Eurostatnak megfelelően számoljuk az adatainkat, és a közös összefogásunk eredménye, hogy a játékszabályokat betartva kénytelenek voltak kiengedni bennünket a túlzottdeficit-eljárás alól 2013-ban. Ezt azért hangsúlyozom, tisztelt képviselőtársaim, mert voltak ellendrukkerek, hogy egyáltalán ki fogunk-e valaha is kerülni a túlzottdeficit-eljárásból. És csak halkán kérdezem meg: kik voltak 2004-től kormányon, kik nem tudták kivezetni ezt az

országot a túlzottdeficit-eljárásból? Ezért van annak jelentősége, hogy a magyar kormány megfelelő módon, megfelelő költségvetésekkel ki tudta hozni az országot a túlzottdeficit-eljárásból.

A kormány fenntartható költségvetési pályát biztosító gazdaságpolitikáját a pénzügyi piacok is elismerik. A 2014. év egészére 3,2 százalékos GDP-növekedés valószínűsíthető. A kormány továbbra is elkötelezett a költségvetési hiány, valamint az államadósság csökkenő pályájának biztosításában. A GDP-arányos hiánycél jövőre 2,4 százalék. 2015 egészében 2,5 százalékos GDP-növekedés prognosztizálható. A háztartások fogyasztása 2,6 százalékkal növekszik, köszönhetően az eddig bevezetett intézkedéseknek: pedagógusbér-emelés, életpályamodellek, rezsi-csökkentés, a foglalkoztatottság bővülése. Az inflációt 1,8 százalékra várjuk, arra várható.

Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Ház! Tegnap Turi-Kovács Béla képviselőtársamat hallgatva, aki kisgazda megközelítésben szólalt meg, jutottam arra az elhatározásra, hogy jómagam a német CDU-CSU-hoz hasonló Fidesz-KDNP-szövetség kereszténydemokrata-keresztényszociális megközelítéséből elemzem a költségvetést. Éppen ezért szeretném leszögezni, hogy az ország sorsában döntő fontossága volt a KDNP és a Fidesz szövetségének a megkötése. Ez az együttműködés Magyarország és az Unió legsikeresebb konstrukciója. Meggyőződésem, hogy az elvek, az értékrendek érvényesülése, gyakorlatba való átültetése nagy arányban benne van Magyarország eddigi eredményeiben. Eszmerendszerünk alapjai a létező legszilárdabbak, ezért egy stabil pénzügyi hátteret és kiszámítható jogrendet feltételező költségvetés meghatározásánál ezeknek az elveknek érvényt szerez. Ezért jó és szilárd mindaz, ami a családok megerősítését, a gazdasági növekedést elősegítő költségvetés megalkotásához szükséges.

A három legfontosabb cél, amit a jövő költségvetésének elő kell segítenie: a családok megerősítése, a munkahelyteremtés és a gazdaság növekedése. Ezek nemcsak támogatandók, hanem abszolút egybeesnek a legalapvetőbb kereszténydemokrata gondolatrendszerrel: a családok támogatása, az értékek védelme, a szociális igazságosság gondolata, a közjó megerősítése, a nemzeti identitás megerősítése. XVI. Benedek pápa a Caritas in Veritate című enciklikájában hangsúlyozza, hogy Európában a jólétek ma jellemző foka elképzelhetetlen a vállalkozó dinamikus alakja nélkül. A gazdaságnak az embert kell szolgálnia, gazdaságot pedig csak a vállalkozók tudnak teremteni, sikeres gazdaságot sikeres vállalkozók. Ebben a gondolatrendszerben a gazdasági növekedés szolgálja a közjót. Ezért fontos a gazdasági önrendelkezés, a gazdaságfejlesztés.

Tisztelt Ház! Kereszténypolitikánk számos aspektusa közül egyetlen szeretnék kiemelni, ez a fontos aspektus pedig a nemzeti elkötelezettség. Ez másmilyen perspektívából láttatja a költségvetést. Az erős nemzet erős közösségeket jelent, erős családokat, erős gazdaságot és a jövőre hittel tekintő ma-

gyarságot. Mindabban a döntésben, ami a magyar családokat helyezi első helyre, a gyermekvállalás ösztönzését, hogy a demográfiai mutatók javuljanak, hogy gyarapodjon a nemzet, a nevelést, amelyen a jövőnk múlik, az adópolitikánk, a gazdasági önrendelkezés, minden idők legnagyobb gazdaságfejlesztési programja; ezek mind a nemzetben való gondolkodást, a nemzeti érdekek melletti leghatározottabb kiállást jelentik. Mi mindannyian felelősek vagyunk a magyar nemzetnek térben és időben minden döntésünkért, amikor a magyar emberek, a családok, a gyermekek, az idősek, a vállalkozók életét befolyásoló döntéseket meghozzuk. Ezért támogatjuk, segítjük és a magyar emberek érdekében megvalósítjuk a költségvetésben megfogalmazottakat.

Néhány területet kiragadva: első a család. Jövőre is családi adórendszerben adózunk, és a dolgozó családok zsebében 240 milliárd forint marad. A kis keresetű, többgyermekes családok zsebében marad a teljes bruttó fizetés. A házasságkötést is új adókedvezményrel ösztönözzük. Új otthontámogatási program indul. A banki elszámoltatásnak köszönhetően 1000 milliárd forint járhat vissza a magyar családoknak, a törlesztőrészletek akár 25-30 százalékkal is csökkenhetnek. Még több ember számára lesz elérhető a közfoglalkoztatás, folytatódik a munkahelyvédelmi akcióterv, és a kisgyermekes szülők rész munkaidős foglalkoztatása után is jár az adókedvezmény. Ingyenes tankönyvellátás, pedagógusbér-emelés, hároméves kortól kötelező óvoda. Több pénz jut a sport támogatására és fejlesztésére - ezt csak egy mondattal jellemezném -, de több pénz jut az egészségügyben is fejlesztésre, adósságrendezésre, a házi orvosok juttatásának növelésére. A sportba fektetett támogatást annyian szokták kritizálni, ezzel kapcsolatban szeretném megjegyezni, ez az egyik legjobb befektetés annak érdekében, hogy az egészségügyben ne jelenjen meg annyi ellátott ember.

A rendvédelmi dolgozókról az előttem szóló Harangozó Tamás képviselőtársam úgy fogalmazott, mintha nem lenne elégséges az, amit a kormány ebben a költségvetési évben tervezett, holott minden ágazatában, a belügyben, a bv-ben, a honvédelem területén a költségvetés maga is növekedett, s ezen felül természetesen jön a 30 százalékos illetmény-növekedés, amit bár sokan kritizáltak, de mégiscsak el kell ismerni, hogy ez megvalósul, és egy hosszú ideje meglévő igényt fogunk kielégíteni. S itt is megjegyezném, hogy ezen túlmenően a honvédelem területén új lakástámogatási program is elindul.

Aztán külön meg kell említeni azt, hogy a mezőgazdasági értékesítő szövetkezetek nem fizetnek a jövőben helyi iparűzési adót. A sokak által sokat kritizált áfacsökkentéssel kapcsolatban is azért mégiscsak történt előrelépés, hiszen a vágott sertés 5 százalékos áfája mellett megjelent a vágott marha, illetve a juh 5 százalékos áfalehetősége, és természetesen szó van még a fordított áfa bevezetéséről is bizonyos területeken. Ezen az úton is elindultunk. És a mezőgazdaságnál azt is meg kell jegyezni, hogy

több forrás jut az iskolatejprogramra, több forrás jut a gyermekek egészséges gyümölcscellatására, és államtitkár úr éppen tegnap jelentette be a mézzel kapcsolatos javaslatát, amellyel szintén az egészséges gyermekétkeztetés irányába mozdulunk el.

(14.00)

A tegnapi nap folyamán, tisztelt Ház, foglalkoztam jómagam is a Honvédelmi és rendészeti bizottság tagjaként a honvédelmi fejezettel, de most egy másik bizottság tagjaként, az Európai ügyek bizottságának tagjaként szeretném felhívni a tisztelt képviselőház figyelmét, és nyomatékkal, mert ezt is, ha úgy tetszik, egyfajta kárörvendéssel fogadták, hogy mi is lesz Magyarország 2014-2020-as költségvetési forrásainak elnyerésével kapcsolatban. Hát, a kormány, tisztelt képviselőtársaim, olyan sikeres tárgyalást tudott lefolytatni, természetesen nem könnyű tárgyalások révén, hogy soha nem látott, 12 000 milliárd forintos uniós forrás érkezik ebbe az országba, több, mint valaha. Ez pedig mégiscsak a kormány tárgyalásának megfelelő eredmény. Ebből természetesen kiemelt gazdaságfejlesztést tudunk megvalósítani az elkövetkező időszakban, hangsúlyozottan gazdaságfejlesztést, munkahelyteremtést.

Itt egy kis kitérőt engedjenek meg nekem, mert a 2007-2013-as költségvetési időszakban, amikor a Szocialista Párt határozta meg a regionális operatív programokat, már akkor lehetősége lett volna gazdaságfejlesztésre sokkal többet fordítani. Talán nem itt tartana az ország gazdasága, ha ők is egy kicsivel többet szántak volna a gazdasági szféra fejlesztésére, és ezáltal a válság idején nem olyan helyzetbe került volna az ország, amilyen helyzetbe került.

Tisztelt Képviselőtársaim! A 2015. évi költségvetési törvényjavaslatban az előre nem várt kockázatok kivédése érdekében ismételten lesz Országvédelmi Alap, továbbá a központi költségvetési szervek pénzügyi problémáinak kezelésére a céltartalékok között 60 milliárd forint áll rendelkezésre a jövő évben, ami a kormány döntését követően használható fel. Az előirányzat lehetőséget biztosít az év közben a tartozásállománnyal összefüggő gazdálkodási nehézségek rendezésére a leginkább érintett ágazatokban.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mint azt már az előzőekben is mondtam, a KDNP frakciója támogatja a 2015. évi költségvetésben megfogalmazottakat, és azon lesz, hogy lehetőség szerint a legnagyobb mértékben meg is valósuljon mindaz, ami itt megfogalmazásra került. Köszönöm, hogy meghallgattak, köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most Vágó Sebestyén képviselő úrnak adom meg a szót.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A 2015-ös

költségvetés kapcsán én elsősorban, sőt kizárólag a saját szakterületemet érintő kérdésekről, a szociális kérdésekről szeretnék beszélni. Elsőként arról a megdöbbentő tényről szeretnék beszélni, hogy a 2015-ös költségvetésben a kormány által lebegtetett szociális életpályamodellnek semmi jelét nem látjuk. *(Dr. Rétvári Bence: 12 milliárd forint!)* Én is fordultam szóbeli kérdésben a kormányhoz e tekintetben, akkor azt a választ kaptam, hogy még egy érdekvédelmi szervezet bekapcsolódott a tárgyalásokba, de formai hibák voltak a megállapodásban, azért nem született meg. Ehhez képest, hogy egy-két technikai akadályt kellene már csak elhárítani, hogy az életpályamodell, amire olyan sokan várnak egyébként a területen, megvalósuljon, ehhez képest a 2015-ös költségvetésben ennek nyomát sem látjuk. Ez azt jelenti, hogy legközelebb 2016. január 1-jétől várhatják a szférában dolgozók, hogy emelkedik a bérük.

Pedig megállapíthatjuk azt sajnos, hogy ma Magyarországon egy szociális területen dolgozó, középfokú végzettséggel szociális területen dolgozó ember nagyon sok esetben kevesebb pénzből gazdálkodik, mint azok a kliensek, akikkel neki a szakmáján belül, a hivatásán belül foglalkoznia kell. Nagyon sokan egyébként ténylegesen az éhhalál küszöbén állnak. Éppen ezért tapasztaljuk azt, hogy akár felsőfokú végzettséggel, nagyon sok tapasztalattal és nagyon jó képzettséggel rendelkező szociális szakemberek ahelyett, hogy Magyarországon a végzettségüknek, képzettségüknek megfelelően kamatoztatnák a tudásukat, azt a tudást, amit egyébként magyar adófizetők pénzéből szereztek, kénytelenek vagy fogyatékkal élő vagy idős személyt ápolni, gondozni Nyugat-Európában vagy a legrosszabb esetben egy szállodában mosogatni, vagy egy multinacionális áruházlánc berlini, londoni vagy dublini áruházában a polcokat feltölteni.

Ez pazarlás. Ezt a pazarlást csak úgy tudjuk megállítani, ha ténylegesen annak a munkának megfelelő és annak a felelősségnek megfelelő bért megkapják a szférában dolgozók, ami megilleti őket. Elvárjuk tőlük a minőségi munkát, mert nagyon sok múlik azon, hogy milyen minőségű munkát végeznek. Ehhez képest az állam ezt semmiféleképpen nem próbálja honorálni nekik, ezt az állam anyagi szempontból sehogy nem próbálja meg biztosítani a számukra. Itt elkövetkezhet az, hogy nem maradnak a szakmában olyan emberek, akik ezt a rendszert a vállukon vinni tudják.

Nagyon sok problémánál feljön az a felvetés, egyébként frakciótól függetlenül, egy nagyobb probléma kapcsán előkerülő törvényjavaslat tárgyalásánál minden frakcióból elhangzik az a mondat, hogy ezt a kérdést komplexen kell kezelni. Egy kiragadott példát szeretnék említeni. Legutóbb, amikor a pedofil bűncselekményekkel kapcsolatos törvényeket tárgyaltuk, akkor is minden frakcióból azt a kijelentést hallottuk, hogy komplexen kell kezelni ezt a kérdést is, csak együttműködéssel oldható meg ez a probléma, csökkenthető ez a jelenség.

Ha ezt a kiragadott példát vesszük, ennek a rendszernek egyik fontos alapköve, a probléma megoldásában legfontosabb segítő eszköz a szociális és gyermekvédelmi ellátórendszer. Ehhez képest azt tapasztaljuk, hogy megvonások lesznek erről a területről a 2015-ös költségvetés alapján. Visszatérve arra, amit az előbb is mondtam, ha komplexen akarjuk kezelni a problémákat, ha komplexen nézzük a helyzetet, akkor hogy akarjuk, hogy akár a felismerésben, akár a prevencióban, akár egy félresiklóban lévő vagy félresiklott életpálya megállításában, megfordításában megfelelő szakmai és emberi segítséget tudjunk nyújtani, ha ezekre a forrás egyre jobban csökken, ezekre a programokra és a szakmai tevékenységre a forrás csökken.

Így ezeket a problémákat sem fogjuk tudni megoldani, akár ezt sem. Egyébként véleményem szerint, lehet, hogy szakbarbár vagyok, de úgy gondolom, rengeteg társadalmi és egyértelműen persze szociális, de akár egészségügyi és mentális problémát is meg tud oldani, ki tud küszöbölni, meg tud előzni egy jól működő szociális és gyermekvédelmi rendszer, amelyik időben felfedezi a problémákat, időben felfedezi akár a problémás eseteket is, és arra megfelelő, helyi szinten vagy akár a probléma jellegének megfelelő szinten segítséget is tud nyújtani. És akár a további károsodást meg tudja állítani, akár preventív jelleggel, így egyáltalán a károsodás és a kár lehetőségét ki tudja zárni.

Tehát úgy gondolom, ahelyett, hogy ezeknek a programoknak kevesebb költségkeretet adunk, ezeket a programokat inkább hevesebben, sokkal nagyobb elánnal és sokkal nagyobb összegekkel kell támogatni. Egy 2012-2014 közötti, kormánytervekről szóló határozatban szerepel, ha már a komplex rendszert nézzük, az iskolai szociális munkás fogalma. Az iskolai szociális munkás fogalma, amit elvileg 2013. szeptember 1-ig kellett volna bevezetni, és azóta már az iskolákban szociális munkásoknak kéne tevékenykedniük az előbbi témakörökben elmondott problémák kiküszöbölése, problémahelyzetek feltárása, krízishelyzetek megoldása szempontjából és annak érdekében.

*(A jegyzői székben Gelencsér Attilát
Móring József Attila váltja fel.)*

Ehhez képest ennek nyomát sem látjuk még a 2015-ös költségvetésben sem. Tehát már eleve hároméves csúszást lehet borítékolni. Egyébként pont ezért, hogy ezt a mulasztását, a saját határozatával szembeni mulasztását a kormánynak kiküszöböljük, illetve hogy segítsünk kiküszöbölni, mi beletettünk egy ilyen tételt módosító indítványként a 2015-ös költségvetésbe, hogy igenis, ha már akár két éves csúszással is, de 2015. szeptember 1-jén ez a fajta intézmény el tudjon indulni. Ezek az emberek áldozatos és embereken segítő, gyermekeken segítő munkájukat szeptember 1-jétől meg tudják kezdeni az oktatási intézményekben.

Tapasztaljuk azt is a társadalomban, hogy a drogprobléma egyre nagyobb probléma. És azt is tapasztaljuk, hogy az eddigi rendszer, akár a ráfordított költségeket nézzük, akár a programokat nézzük, nagyon sok esetben nem célravezető. A probléma egyre nő. Éppen ezért nem értjük azt sem, hogy már évek óta az erre szánt összeg sem emelkedik. Éppen ezért javasoltuk azt is, hogy a droprevencióra szánt összeg emelkedjen.

Egy kormánypárti felszólalásban hallottuk azt, hogy a 2015-ös költségvetésből látszik, hogy elő akarja segíteni akár a régóta munka nélkül lévő emberek, és példaként mondta, a megváltozott munkaképességű személyek munkába állását. Ehhez képest a megváltozott munkaképességű emberek foglalkoztatási támogatása 15 százalékkal csökken a 2015-ös költségvetésben a '14-eshez képest, illetve a megváltozott munkaképességű személyek keresetkiegészítése 17 százalékkal csökken.

(14.10)

Én pont az ellenkezőjét olvasom ki a 2015-ös költségvetésből, mint amit az előttem felszólaló kormánypárti képviselőtársam mondott. Vagy benne van a hiba, vagy benne, vagy a rendszer úgy, ahogy van, rossz. Szerintem köztes megoldásokat kéne ehhez találnunk, hogy megválaszoljuk.

A másik nagyon nagy probléma, amit mi már évek óta mondunk, és ombudsmani jelentés is szól róla, az nem más, mint a gyermekpszichiátriák helyzete. Jelenleg Magyarországon összesen 60-70 gyermekpszichiáter dolgozik. Nagyon nagy a hiány a gyermekpszichiátriái fekvőbeteg-ellátást nyújtó intézményekből, ezzel szemben pedig látjuk azt, hogy a jelenlegi gyermekek - most nem kezdem el sorolni, hogy milyen hatások következtében - milyen mentális problémákkal rendelkeznek, mennyire megszaporodott a 18 év alatti öngyilkossági kísérletek száma, ehhez képest azt látjuk a fekvőbeteg-ellátást nyújtó intézmények terén vagy akár az orvosság terén is, hogy Nyugat-Magyarországon például egyetlenegy ilyen intézmény sincs.

Hogyan várjuk azt, hogy a gyermekeink mentális problémája megoldódjon, a gyermekek körében tapasztalható ilyen problémák nagyon nagy száma akár az európai viszonyokat is tekintve vagy akár európai viszonylatban is tekintve megváltozzon, hogyha erre nem fordítunk nagyobb összegeket? Hogyan várjuk el akár egy pályaválasztás előtt álló orvostanhallgatótól azt, hogy a gyermekpszichiátriát váltsa, ha látja, hogy semmi lehetősége nincs arra, hogy akár a gyakorlati idejét letöltse, akár később az általa választott szakterületen praktizáljon?

Ezekre várjuk a válaszokat, és egyébként módosító indítványainkkal ezekre a problémákra meg is próbáltuk megadni a választ. Már csak bízhatunk abban, hogy ez befogadásra kerül. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Schmuck Erzsébet... *(Jelzésre:)* Elnézést, Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. A képviselő asszony befejezheti a telefonálást, addig reagálnék az imént elhangzottakra.

Amire a képviselő úr felhívta a figyelmet, alapításban nyilván szinte mindenki egyetért azzal, hogy azok az emberek, akik szociális intézményben dolgoznak, az egyik legnehezebb munkát végzik fizikai, lelki értelemben egyaránt. Tényleg a társadalom lelegelesebb, legrászorultabb, akár gyermekkorú, akár felnőttkorú személyeit gondolják, akár idős korukban, és ezért valóban mindenképpen a lehető legnagyobb elismerés illeti őket, nemcsak szavakban, de tettekben is. A képviselő úr azt mondta, hogy hiányolja - szó szerint azt mondta, nyomát sem látja - a 2015-ös költségvetésben ezen emberek plusz-megbecsülésének. Van nyoma a költségvetésben. Ezt ágazati bérpótléknak hívják, ami meg is jelent a jövő évi költségvetésben, összesen 12 milliárd forint, amit idén január 1-jétől fizetünk az itt dolgozóknak. Ez van, akinek 7 ezer forintot, van, akinek 12 ezer forintot jelent, ami már érezhető mértékű összeg, de messze nem annyi, mint amit nyilván szeretnénk ezeknek az embereknek adni, akik tényleg emberfeletti munkát végeznek az intézményekben. Éppen ezért fontos az a szociális életpálya, amit ön is mondott, ennek az első lépése megvalósult idén január 1-jétől, és jövő évben is biztosítjuk ennek a fedezetét.

Ahogy azt ön is tudja, az intézményrendszer átalakítása után pedig ugyanúgy, ahogy a pedagóguséletpályát is kidolgoztuk, itt is egy életpályát kívánunk kínálni az itt dolgozóknak, de ehhez arra van szükség, hogy előtte azt az intézményen belüli átalakítást megtegyük, aminél úgy gondoljuk, hogy hatékonyabban tudjuk fölhasználni, és jobb minőségben tudunk szolgáltatni vagy közszolgáltatást végezni ezeknek az embereknek.

A megállapodás aláírása miért nem született meg? Ön is tudja, képviselő úr, hogy október 1-jén ennek a szövegnek az aláírásáról született egy megállapodás, mind a két fél egyetértett, hogy milyen tartalom legyen ebben a szövegben, majd utána, amikor eljött - azt hiszem, két héttel ezelőtt hétfőn - az aláírás napja, akkor Czibere államtitkár úr várta a szobájában a szakszervezetek képviselőit, akik eljöttek és elmondták, hogy igaz, hogy október elején azt mondták, hogy aláírják ezt a szöveget, de végül mégsem írják alá. Aztán rá két-három nappal tüntetést szerveztek, akkor is mondta Czibere államtitkár úr, hogy akkor nem délelőtt, hanem a délutáni órákban várja a korábban leegyeztetett szöveg aláírására őket, nem jöttek a szakszervezetek, akkor sem írták alá. Közben az ágazatban dolgozókat képviselő egy másik nagy szakszervezeti szövetség kifejezte, hogy ő viszont tárgyalna, és nem tartja reprezentatívnak azokat, akik közben tüntetnek.

Úgy gondolom, hogy ha mindenki egyet tudott volna érteni a leegyeztetett szövegben és aláírta volna, amit egy hónappal ezelőtt elfogadtunk, akkor békésebb lenne itt a hangulat ezen a téren is. Mi mindenesetre az ágazati bérpótléket mindenképpen fontosnak tartjuk, mert az itt dolgozók a legfontosabbak, hogy ők megbecsültebbnek érezzék magukat valamivel, mint pár évvel ezelőtt. Bízunk benne, hogy ez tovább nőhet.

A miniszterelnök úr hétfőn az azonnali kérdések és válaszok órájában - valószínűleg ön is itt volt - azt mondta, azt az ígéretet tette, hogy a jövő évben kidolgozzuk ezt az életpályamodellt.

Ami a gyermekétkeztetés kérdését illeti - hiszen ez is szorosan hozzátartozik ehhez a szociális témához -, ön is nagyon jól tudja talán, képviselő úr, hogy négy és fél évvel ezelőtt 29 milliárd forint volt a gyermekétkeztetésre a költségvetésben. Ez a 29 milliárd idén 53 milliárd volt már, jövőre pedig 58 milliárd forint lesz, tehát 4 év alatt megkétszereztük a gyermekétkeztetésre fordítandó összeget.

150 ezer gyerek kedvezményrel, 270 ezer gyerek pedig teljesen ingyenesen ehet, így biztosított az, hogy majd a kötelező óvodáztatás bevezetésével 3 éves kortól nem lehet éhezni gyerek, mert akinek a szülei nem tudják ezt biztosítani neki, annak az állam fogja biztosítani. A szülőktől ezt a feladatot - ha valaki nem tudja vagy nem akarja ellátni - az állam elveszi, és az óvodában, az iskolában a napi többszöri egészséges étkezést biztosítani fogja mindenkinek.

Ha a költségvetést végignézi a képviselő úr, a szociális szolgáltatásoknál, a gyermekvédelmi és gyermekjóléti szolgáltatásoknál összességében 16 milliárd forintos pluszforrást talál; az intézmények színvonalának javítására 2 milliárd forintos pluszt ebből.

Tehát úgy gondolom, hogy ezen a téren, ha kis lépésekben is, de messze az inflációt meghaladó mértékben igyekszünk javítani az itt dolgozók helyzetén. De nagyon jól tudjuk, hogy van még munkánk azzal, hogy ezeket a tételeket a későbbiekben még tovább növeljük. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most Hörcsik Richárd képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! Kedves Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy a 2015-ös költségvetéssel kapcsolatban mint az Európai Unióval kötöttsége elnöke is elsősorban az Európai Unióval összefüggő tételekről adjak egy rövid tájékoztatást.

Mint nyilván képviselőtársaim is tudják, ebben az évben volt hazánk európai uniós csatlakozásának 10. évfordulója, és az értékelések között sokszor hallottuk különböző konferenciákon, ahol magam is részt vettem - függetlenül attól, hogy a kormányhoz vagy az ellenzékhez közel álló előadók mondták el -

de egyvalami közösen mégis előjött ezeken a konferenciákon, tudniillik ez az állítás, hogy nem igazán tudtuk kihasználni az európai uniós tagságunkból származó előnyöket az elmúlt 10 év alatt.

Úgy hiszem, hogy ilyen sommás vélemények egy olyan felhívást, mondhatni olyan kihívást jelentettek különösen az elmúlt esztendőben a kormány számára, hogy okulva az elmúlt periódus, tehát a 2007-13-as uniós pályázati rendszer hibáiból, hogy az új periódusban - a 2014-20 közötti uniós költségvetési időszakban - sokkal kevesebb, de koncentráltabb célt tűzzünk ki magunk elé, hogy valóban a reálgazdaság fejlődését és a foglalkoztatás bővítését szolgáló projekteket valósítsuk meg; nem csak a saját szempontunkból, hiszen a kormánynak megvan egy programja, például a munkahelyteremtés, a teljes foglalkoztatás elérése, ami összhangban van az európai uniós direktívával, amit úgy nevezünk, Európa 2020, ahol szintén ezek a célok fogalmazódtak meg már az elmúlt időszakban.

Nos, úgy vélem, tisztelt képviselőtársaim, hogy mind a Miniszterelnökség, mind pedig a Nemzetgazdasági Minisztérium uniós szakemberei jól dolgoztak a 2014-20-as uniós költségvetési periódus EU-s pályázatai és pénzügyi rendszereinek megtervezésében, mert például a mostani költségvetést tanulmányozva úgy látom, hogy a 2015-ös költségvetést lehet sok névvel illetni, de leginkább azzal lehetne, hogy az nem más, mint az uniós források költségvetése is. Hiszen a jövő évben - mint ahogy ez többször elhangzott az elmúlt általános vitában - igenis minden korábbinál talán a legtöbb uniós forrás kifizetésére van lehetőségünk, és ez bizony meghatározza a következő év költségvetését is.

(14.20)

Tisztelt Képviselőtársaim! Kiindulásként szeretném hangsúlyozni, hogy az előbb elmondottak alapja nem más, mint az Európai Bizottság és Magyarország között még a nyár folyamán véglegesítésre került úgynevezett partneri megállapodás, amely a 2014-2020 közötti időszakban a legfontosabb európai uniós alapok, tehát az Európai Regionális Fejlesztési Alap, a Kohéziós Alap, az Európai Szociális Alap, az Európai Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Alap és az Európai Tengerügyi és Halászati Alap forrásai lehívásának a feltételeit határozza meg.

Ahogy Varga miniszter úr is utalt rá az expozéjában, a partnerségi megállapodás Magyarország számára tehát mintegy 25 milliárd eurónyi forrást irányoz elő, amely kiegészülve a szükséges hazai társfinanszírozással, valamint az úgynevezett költségvetésen kívül folyósított agrártámogatásokkal együtt a 2014-2020 közötti időszakban összesen 12 ezer milliárd forint fejlesztést jelent.

Még kimondani is sok, olyan ez az összeg. Viszszatekintve az elmúlt uniós költségvetési ciklusokra, úgy hiszem, hogy nyugodtan kijelenthetjük, bármely

részen ülünk a patkónak, hogy ennyi támogatás még nem érkezett Magyarországra, mint ebben a költségvetési ciklusban. Óriási összegekről beszélünk.

De mindez jelen pillanatban még csak egy lehetőség. Ez nem biankó csekken kiállított pénz, amit minden önkormányzat vagy választó megkap, hanem ezért tenni kell. Ez egy óriási felelősség, elsősorban a kormány számára, és úgy hiszem, hogy éppen ennek a rendszernek a kidolgozásában látszik ez a felelősség, hogy megpróbálja megkönnyíteni az uniós források lehívását.

Ugyancsak felelősséget jelent azoknak is, akik pályáznak, akár vállalkozók, önkormányzatok, hiszen egy pályázatot nemcsak megírni, nemcsak beadni, nemcsak megnyerni kell, hanem megvalósítani, és még legalább öt évig működtetni, hiszen ne felejtjük el, hogy nemcsak a magyar szervezetek, hanem az európai uniós szervezetek is ellenőrzik ezen pénzek megvalósítását.

Aztán ismételtelen szeretném kiemelni azt a tényt, amit a részletes vitában már többen megtettek, hogy a kormány a források 60 százalékát a foglalkoztatás és a versenyképesség növelésére épülő gazdaságfejlesztésre kívánja fordítani.

Hölgyeim és Uraim! Tehát ez a pályázók számára azt jelenti - egy fontos üzenet -, hogy a jövőben, nemcsak a következő egy évben, hanem az elkövetkezendő hétéves ciklusban a korábbinál jóval átláthatóbb, egyszerűbb és ésszerűbb pályázati eljárásokkal számolhatunk.

Úgy hiszem, hogy innen is köszönet illeti a külügyi kormányzat azon tagjait, akik az elmúlt két-három évben ennek a lehetőségét kidolgozták, megvívták a saját csatájukat Brüsszelben. Gondolok itt például Győri Enikő államtitkár asszonyra, aki létrehozta „a kohézió barátai” csoportot, akiknek együttes lobbija nélkül nem tudunk volna ennyi uniós forrást kiharcolni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előbbieken már utaltam arra, hogy a 2004-es esztendő egy történelmi fordulópont, nemcsak azért, mert ekkor csatlakoztunk az Európai Unióhoz, de abban is fordulópont volt, sajnos negatívan, mert ebben az évben indult az Európai Unió eddig legtovább húzódo túlzottdeficit-eljárása éppen Magyarország ellen, amely közel 9 esztendeig tartott, és amely a polgári kormány fegyelmezett fiskális politikájának köszönhetően került megszüntetésre.

Tehát amennyiben a jövő évi költségvetés kapcsán az úgynevezett maastrichti kritériumokra is tekintünk, úgy vélem, hogy nincs mit szégyenkeznünk, hiszen a költségvetési deficit továbbra is a 3 százalékos küszöb alatt marad, várhatóan a GDP 2,4 százalékában, a GDP-arányos államadósság pedig a GDP 75,4 százalékára fog csökkenni. E kedvező folyamatokat elősegítik az uniós összehasonlításban is magas GDP-növekedési adatok, amelyek folytán az Európai Bizottság őszi előrejelzésében a Magyarországra vonatkozó korábbi adatait is javította pozitív felhanggal.

Tisztelt Képviselőtársaim! Figyelve az elmúlt két nap általános vitáját, a költségvetési vitában elhangzottakat, röviden, azt hiszem, érdemes az Európai Bizottságnak a költségvetési törvényjavaslattal kapcsolatos esetleges szerepéről is szólni. Ez az európai szemeszter. Az elmúlt 3-4 év alatt az Európai ügyek bizottságában nagyon sokszor volt erről szó - s külön Balczó képviselőtársamnak volt ez kedvenc témája -, és nagyon sokszor körüljártuk, akár ellenzék, akár a kormánypárt részéről. Igen, mert ez komoly szuverenitási problémákat vet föl.

Szeretném elmondani, hogy az európai szemeszternek hívott gazdaságpolitikai koordinációnak az a célja, hogy a tagállamok külön-külön összehangolják a költségvetési és gazdaságpolitikájukat az uniós szinten elfogadott célokkal és szabályokkal - ami egy roppant nehéz munka -, vagyis a már előbb említett Európa 2020 stratégiával. E cél érdekében az Európai Bizottság a kormány által minden évben benyújtott éves konvergenciaprogram, valamint a nemzeti reformprogram kapcsán fogalmaz meg úgynevezett országspecifikus ajánlásokat.

Azt is szeretném hangsúlyozni, hogy az Országgyűlésnek van egy szakbizottsága, az Európai ügyek bizottsága, ahol mi ezt a programot és az ajánlásokat részleteiben tanulmányoztuk és meg is vitattuk, és mindig nemcsak a Nemzetgazdasági Minisztérium szakértőjét hívjuk meg, hanem az Európai Bizottság képviselőjében a nagykövet urat is meghívjuk, és itt megismerjük mind a kormány, mind az Európai Bizottság álláspontját.

Tisztelt Országgyűlés! Rátérve az uniós fejlesztések témakörére, néhány sajátosságot szeretnék kiemelni. Egyrészt fontos emlékeztetnem képviselőtársaimat az n+2-es szabályra. A 2015. év jelenti az utolsó évet ebben a tekintetben, amikor a 2007-2013-as fejlesztési ciklusban megítélt uniós forrásokat fel lehet, és hadd mondjam, fel kell használni. Tehát magyarul, azok a források, amelyeket 2015. december 31-ig nem tudunk kifizetni, lényegében elvesznek. Éppen ezért ebből a szempontból a törvényjavaslat az ország érdekeit szem előtt tartva teljes abszorpcióval számol, tehát, ahogy mondta miniszterelnök úr is, nem szeretnénk, ha egyetlen cent is visszagurulna Brüsszelbe. A cél, hogy ne ragadjon bent uniós forrás. Mindez azt is jelenti, hogy még a jövő évben is mintegy - írd és mondd - 1400 milliárd forintnyi uniós forrást kell eljuttatni a pályázókhoz, a 2007-2013 közötti időszak projektjeinek sikeres lezárása érdekében.

Ez egy óriási feladat. De úgy hiszem, hogy a feladat szép és a cél nemes, tehát hogy egyetlen cent se guruljon vissza Brüsszelbe. És itt valóban egy olyan új rendszerre van szükség, amit kiépített a kormány, másrészt pedig egy olyan együttműködésre - itt nemcsak a vállalkozókkal, hanem az önkormányzatokkal is és mindenkivel, aki európai uniós pályázatot benyújtott -, hogy azt meg is kell valósítani.

A 2015. év másik sajátossága, hogy egyúttal a 2014-2020 közötti időszaktól is előirányoz uniós

támogatásokat, mintegy 300 milliárd forint értékben. Az új időszak projektjeit a hamarosan véglegesítendő operatív programok tartalmazzák. Reméljük, hogy ezt Brüsszel december 31-ig jóvá is fogja hagyni.

Amint arra képviselőtársaim is utaltak már az elhangzott vitákban, jövőre a költségvetésben a szükséges hazai társfinanszírozással együtt több mint 2500 milliárd forint uniós támogatás lehívására lesz lehetőségünk. A költségvetésen kívül, tehát úgymond közvetlenül a gazdáknak, a termelőknek juttatott tételek összege pedig 389 milliárd forint.

(14.30)

Ugyanakkor meg kell néznünk, a mérlegnek van egy másik serpenyője is, ami nem más, mint a befizetések. Ezt is meg kell említenünk, az uniós költségvetésbe fizetendő hazai hozzájárulást, ami 295 milliárd forintot tesz ki. A számok itt is önmagukért beszélnek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy a jövő évi költségvetés kapcsán még három tényezőt emeljek ki nagyon röviden: 1. az EU önerő alapot, 2. a helyi önkormányzatok uniós fejlesztéseihez szükséges saját forrás kérdését, valamint 3., a határ menti területi együttműködés ügyét.

Az eddigiekben is nagy segítséget jelentett az EU önerő alap, jövőre 26 milliárd forintot irányoz elő. Ennek tehát a fő célja az, hogy az európai regionális fejlesztési alaphoz és a kohéziós alaphoz támogatásban részesülő állami kedvezményezettnek önerejéhez tudjon támogatást nyújtani. Mindig az önerő volt a legnagyobb akadályozója egyébként az uniós pénzek lehívásának.

A második: az önkormányzatok és a társulásaik európai uniós fejlesztési pályázatait sajátforrás-kiegészítésének támogatására pedig 16,9 milliárd forint áll rendelkezésre. Itt is nagyon sokszor problémát jelentett az önkormányzatoknál az önerő kérdése, amiért végül is nagy nehezen mindig az állam próbált meg jótállni.

Végül a határ menti területi együttműködés kapcsán a magyar-román, illetve a magyar-szlovák viszonylatban a legintenzívebb a kooperáció. Csupán e két relációban mintegy 10 milliárd forint áll jövőre rendelkezésre. Szeretném hangsúlyozni, hogy ennek konkrét megvalósulása a határ mindkét oldalán érezhető, és ezért fontos ennek a költségvetésben való szereplése.

Hölgyeim és Uraim! Úgy hiszem, hogy valóban ez a költségvetés az európai uniós pályázatok költségvetése is lesz. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most Schmuck Erzsébet képviselő aszszonynak adom meg a szót.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársai-

im! A költségvetés egy kormány gazdaság- és társadalompolitikájának az összefoglalója. Ezt mondta tegnap Varga Mihály miniszter úr (*Dr. Rétvári Bence: Vagy tegnapelőtt.*) a felvezetőjében, és ezt mi is így gondoljuk.

A kérdés persze az, hogy milyen szempontok szerint ítélünk meg egy gazdaság- és társadalompolitikát. Nézzük meg először az önök vállalásai szerint!

A Széll Kálmán-tervben önök összefoglalták a 2011-2015. évi fő célkitűzéseiket és fő programjaikat. De mi történt ez alatt a négy év alatt?

Azt ígérték, azt mondták, hogy 1,5 százalékos lesz a költségvetési hiány, 65 százalékra csökken az adósság. Azt már tudjuk, hogy ez nem így lesz, és ezek nem teljesülnek.

A takarékos állami gazdálkodás sem valósult meg, sokkal többet költ magára az állam, mint 2010-ben. Bár a szociális és nyugdíjrendszeren már akkor is szorítani akartak, ezt azonban túlteljesítették, 132 milliárddal többet vontak ki.

Az oktatási kiadások 5,8 százalékról 4,7 százalékra csökkentek. Ez önmagában 350 milliárd forintos megszorítást jelent. Magyarul: nem sikerült elérni azt a pénzügyi stabilitást - alacsony költségvetési hiány és csökkenő adósság -, amit terveztek, miközben mégis durva megszorítások voltak, amelyek tovább élnek a jelenlegi költségvetési tervezetben is.

Minek köszönhető ez? Miért nem csökken például az adósság, miközben a hiányt azért kinkeservel 3 százalékos alá szorították? Ennek egy mondatban az oka: kudarcot vallott a kormány gazdaságpolitikája, alapjaiban bukott meg. De megnézhetjük az egyes elemeket is.

A kormány legnagyobb kudarca az adósság szinten maradása. Eltapsoltak 3000 milliárd forintnyi nyugdíj-megtakarítást, ezzel egyébként implicit adósságot csináltak, megszorítások sorozatát hajtották végre, az adósság mégsem csökkent.

A hazai stratégiai partnerségek megkötése semmit nem számított, a jövedelemkiáramlás nem csökkent. Ráadásul pont a stratégiai partnerek járnak élen abban, hogy újrabefektetés helyett hazaviszik a pénzt; 1000 milliárd kerül ki az országból.

Az egykulcsos adó is megbukott. 444 milliárd forintot hagytak a felső ötödnél, miközben 134 milliárdot elvettek a szegényebektől. Utóbbi hatása nyilvánvalóan az elszegényedés, előbbinek azonban a remélt fogyasztás- és beruházásélénkítő hatása elmaradt. Hogy miért? Arra most hosszú lenne kitérni, a lényeg, hogy az egykulcsos adó gazdaságpolitikai is kudarc.

A hazai tőkeképződés elmaradása miatt nem csökkent exportfüggőségünk. Továbbra is néhány nagy multi-vállalatcsoporttól függ a gazdaságunk, mint 4 vagy 8 éve.

Nem csökkent a magyar piacon az alapvető szükségleti cikkekben az import aránya. Ezt adminisztratív erővel meg lehet próbálni alakítani, de anélkül, hogy versenyképes hazai, helyi termékek lennének, nem lehet változtatni. Akkor csak az lesz,

hogy a Tesco helyett majd a CBA hozza be az import dolgot.

Nem csökkent külső energiafüggőségünk. Matolcsy György 2010 márciusában 500 milliárdos épületfelújítási programot ígért. Ha ez megvalósult volna, most energiaszámlánk is sokkal kisebb lenne. Nem fektettünk a jövőbe, a megújuló energiák kisvállalkozásokat támogató fejlesztése helyett nyakunkba vettünk egy gigadósságot és egy kezelhetetlen óriásprojektet: Paks II.

A kieső bevételek miatt bevezetett különadók vonzó dolgok, nem lehet alóluk kibújni, biztos bevétel, lehet célozni, csak sok mellékhatásuk van: csökkentik a beruházásokat, és ha nyakló nélkül kezdik el alkalmazni minden szektorra, sokszor politikai büntető célzattal, akkor szétzilálja a gazdaságot. Ennek hatása mostanra be is ért.

Megfojtják a gazdaságot, a szabad kezdeményezést. Minden piacon olyan oligopolisztikus berendezést szeretnének, ahol a Fideszhez kötődő oligarchák uralkodnak. Ezzel forrásokat teremtenek maguknak a hatalmon maradáshoz, a gazdaság motorját jelentő kisvállalkozásokat viszont megfojtják.

A magyar gazdaság egy feudális mocsárba süllyed, aki pedig el szeretne valamit érni és nem alkalmazottként, elmenekül az országból. Ennek negatív hatásai már kezdenek látszani.

Kivonják a forrásokat az oktatásból. Ennek hatása hosszabb távon érvényesül, de annál durvább lesz.

A pangó gazdaság és a holdudvar pénzhétsége miatt elkezdték gyengíteni a környezetvédelmi feltételek ellenőrzését, felosztani az eddig védett területeket, azaz felélik a meglévő természeti tőkét. Ez megint csak a talpra állás alapjait veszélyezteti.

Tehát azt ígérték, hogy az ország 2015-ben fenn tartható pályára áll majd, és stabil lesz a költségvetés. Túl azon, hogy minden vélemény szerint alultervezték a tartalékokat, meg lehet nézni, hányszor módosították az egyes években a költségvetést. 2011-ben 10 módosítás, '12-ben 14 módosítás, 2013-ban 11 módosítás, 2014-ben 6 módosítás - megjegyzem, hogy eddig; lehet, hogy lesz ez még több is. Azaz a Fidesz eddig mindig olyan költségvetéseket alkotott, amelyek már az első hónapokban megbuktak, kiigazítások, megszorítások sorozata kellett, hogy állva maradjon.

Ezek után nehéz elhinni, hogy ezután másképpen lesz. Tehát a Széll Kálmán-tervben vállaltak messze nem teljesültek, az ígéretek ígéretek maradtak.

Engedjék meg, hogy egy más megközelítésből is kritizáljam az önök gazdaságpolitikáját. Önök bebetonoztak egy rossz gazdasági struktúrát, márpedig egy adott struktúra meghatározza a lehetőségeket. Egy rossz gazdasági struktúrából nem is nagyon jöhet ki jó eredmény. Önök nemcsak a bankoknak, de a befektetői tőkének, a multinacionális vállalatoknak is az oldalára álltak a hazai kis- és közepes vállalkozásokkal szemben. Stratégiai partnerséget a multikkal kötnek. Jól megtámogatják őket, hogy

néhány - és ezt szó szerint értem - munkahelyet létrehozának, és a nyereségüket kivigyék az országból.

Büszkék az autópárra, de elfelejtik, hogy válság idején autót nem vesz az ember. És megjegyzem azt is, hogy igencsak megdöbbenő olyanokat olvasni, mint ami ma az Index oldalán van, hogy önök azt ígérték korábban, hogy az Audinak a győri gyára bővítésére 11,2 milliárd forintot adnak, és akkor kiderül, hogy fű alatt a négyszeresét, 40 milliárdot költenek erre. Egyszerűen megdöbbenő, hogy hogyan garázdálkodnak az adófizetők pénzével! És egyébként ennek a folyamatnak a vége a közmunka éhbérért, amire önök nagyon-nagyon büszkék.

Még szeretnék néhány szót szólni a mértékekről és az arányokról. Nagyon-nagyon szeretnék választ kapni arra, hogy hogyan kerülhetnek be egy ilyen időszakban olyan tételek a 2015. évi költségvetésbe, mint a Magyar Művészeti Akadémia 5,26 milliárdja, az olimpiai központ 44 milliárdja, a stadionok 20 milliárdja, a Miniszterelnökség Várba való költöztetésére 5 milliárd, Paks II.-re 28 milliárd.

(14.40)

Ez összesen több mint 100 milliárd, és önök a másik oldalon mondják-mondják azt, hogy 10 milliárdot adnak a háziorvosi hálózatnak a fejlesztésére, vagy pedig elnapolják a második gyermek után járó kedvezmények 2015-től való bevezetését, amit tegnap Turi-Kovács Béla képviselő úr is kritizált.

Azt gondoljuk, hogy itt lenne az ideje egy picit lassítaniuk, az emberekkel és az ellenzékkel is beszélni, és valóban, egy kiutat mutató, valóban az emberek érdekeit szolgáló gazdaságpolitikát megalakítani. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Most az elsőként jelentkezett független képviselőnek, Szabó Szabolcsnak adom meg a szót.

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy felolvassam a hozzászólásomat az időre való tekintettel. Először is szögezzük le, hogy a 2015. évi költségvetés tervezete semmi újat nem tartalmaz. Egyértelműen azt az utat folytatja Magyarország jövőre is, amit a második Orbán-kormány elkezdett, vagyis elvesz a szegényektől, és ad a gazdagoknak. Kivéreztetik a köznevelést, a felsőoktatást, az egészségügyet, nyakló nélkül támogatják a stadionépítéseket és a presztízsbetűzéseket, ráadásul számtalan új adót vezetnek be, illetve emelik az adótételeket.

Ez a költségvetés nem a magyar társadalom érdekeit szolgálja, ez a költségvetés a fideszes haveri kör érdekeit szolgálja. Másként fogalmazva, azt is mondhatnánk, hogy ez egy lázálomban született költségvetés. Önök mindig azt mondják, hogy egy jól teljesítő Magyarország, egy jobban teljesítő Magyarország képe tárul elénk, miközben csak azt látjuk,

hogy a közmunkások, a szegények, éhezők, alultápláltak, iskolázatlanok országának a képe tárul elénk. De önök ezzel nem hajlandóak foglalkozni.

Nézzük meg egy kicsit közelebbről a gyerekek, a szociális kiadások, valamint az oktatás helyzetét! Ha címet kellene adnunk a költségvetésnek ez alapján, akkor körülbelül az út a semmibe vagy az út a szegénységbe és az elmaradottságba címet kellett volna adni ennek a törvényjavaslatnak.

A bevezetőben önök úgy fogalmaznak, hogy a 2015. évi költségvetés megőrzi a kormányzás eddigi eredményeit. Önök tényleg azt akarják megőrizni, hogy minden harmadik gyermek nélkülöz? Ez egyébként a 18 éven aluliaknak a 31,9 százaléka. Valóban meg akarják őrizni azt a kasztrendszer, amit a köznevelésben kialakítottak? Valóban az a cél, hogy a gimnáziumokban tanulók számát csökkentik, a szakiskolákban tanulók számát pedig növelik? Valóban az a cél, hogy csökkentik az egyetemre és főiskolákra járók számát? Valóban ez a XXI. századi Magyarország, amire itt az európai támogatásokat mi kapjuk?

Az oktatásra fordított kiadások például a GDP arányában csökkennek, erre Schmuck képviselőtársunk is már utalt. A köznevelésre fordított kiadások ezen belül erősen alultervezettnek tekinthetők. Az a pénz, amit a KLIK-nek előirányoztak, egyébként az MNB megállapítása szerint sem lesz elegendő. Mindenféleképpen erre majd jövőre évközben kell pluszforrásokat átcsoportosítani, még akkor is, ha egyébként 2 ezer fővel csökkentik a KLIK-nek a megengedett keretszámot. Ugye, vagy el kell bocsátani embereket, vagy nem tudják a státusukat betölteni. És még akkor sem lesz elegendő ez a pénz, ha a most benyújtott köznevelésitörvény-módosító alapján az önkormányzatokra próbálnak további költségeket áttolni, hiszen ugye, tudjuk nagyon jól, hogy azért nem volt nagyon sok iskolában kréta, meg nem volt flipchart, nem működött a digitális tábla vagy a projektor, mert a KLIK-nek nem volt rá pénze.

A felsőoktatásban egy nagyon szerény emelést irányoztak elő, de hozzá kell tenni, hogy a néhány évvel ezelőtti összeghez képest ez is egy nagyon alacsony összegnek tekinthető, márpedig pénz nélkül nem lesz minőségi oktatás. Minőségi oktatás nélkül nem lesz felzárkózás, így csak azt érik el kormánypárti képviselőtársaim, hogy rosszul képzett, nyelveket nem beszélő, új szakmát megtanulni képtelen emberekkel árasztják el a munkaerőpiacot, akik aztán persze nem találnak munkát, csak közmunkásként tudnak majd dolgozni.

Az önök példaképe egyébként Oroszország, mint ezt megtanultuk már az utóbbi évben, úgyhogy engedjék meg, hogy Lenintől idézzek: tanulni, tanulni, tanulni! - ucsitszja, ucsitszja, ucsitszja! Legalább neki fogadják ezt el, hogy igaza volt, ha már az ellenzéki képviselőkre nem hallgatnak.

Mi benyújtottunk néhány szimbolikus jellegű módosító javaslatot a felsőoktatásra a KLIK-nek, a Pedagógiai Szakszolgálatnak, a mindennapos testne-

velésnek a fejlesztése érdekében tornaterem-építésre irányoztunk elő, a paksi beruházás, az Eximbanknak nyújtott támogatások, a Nemzeti Együttműködési Alap terhére. Bízunk benne, hogy legalább ezeket a szimbolikus javaslatokat támogatni fogják, az egész költségvetési struktúrával meg számoljanak el a lelkiismeretükkel meg a választóikkal. Ez utóbbival, azt gondolom, hogy nagyobb problémájuk lesz. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Most Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azért arra hívnám fel a tisztelt képviselő úr figyelmét, hogy amikor ilyen nagy szavakat mondogat a választókkal kapcsolatban, azért tekintsen rá a parlamenti arányokra, hiszen a választók ebben az évben háromszor véleményt mondtak, és önök nem-hogy kormánypárti frakciót nem tudnak alapítani, de még frakciót sem. És amikor a kritikát megfogalmazza, akkor bízom benne, hogy ön is demokrataként a nép akaratát tartja legfőbb döntéshozónak ebben az országban.

Márpedig az emberek azt mondták, hogy az elmúlt négy év politikája nem az elszegényítésről szólt. Az elmúlt négy év politikája nem a tudástól való elzárásról szólt, hanem az elmúlt négy év egy olyasfajta politikát hozott nekik, szemben Gyurcsány Ferenc és Bajnai Gordon politikájával, amelyiket úgy gondolták, hogy folytatni kell, és nem pár szavazattal többen gondolták ezt úgy, hanem markánsan többen gondolták, hogy ezt folytatni kell. Tehát, amikor ön azt mondja, hogy négy évig elszegényítés volt, és ez az újabb költségvetés ebbe a sorozatba illeszkedik bele, akkor kérem, vegye figyelembe ne csak a párt-társainak a véleményét, hanem Magyarország közvéleményének a véleményét.

Önök is és Schmuck Erzsébetnek is mondanám a következő pár gondolatot, bár ő - szokás szerint, ahogy szinte mindegyik ellenzéki képviselő csinálja -, amint befejezi a felszólalását, máris veszi a kártyáját, a kalapját, és már itt sincs, hiszen nem vitatkozni jött, csak elmondja a rá kirótt penzumot, és utána már itt sincs. Ezzel nagymértékben csökkenteni a hitelességét, hogy utána megvédeni az álláspontját már nem akarja, csak egyszerűen felolvasni adott esetben. Tisztelet a kivételnek, azon képviselőknek, akik itt vannak, ezúton is kifejezem elismerésemet *(Novák Előd: Nem, ez a dögöljön meg a szomszéd tehene!)*, nem akarok olyan lenni, mint a rossz plébános, aki az ott lévő híveknek szidja azokat, akik nincsenek ott. Tehát köszönöm azoknak, akik itt vannak. Az LMP-frakcióból, most úgy látom, éppen senki sincs bent a parlamentben.

Tehát képviselő asszony ugye, azt mondta, hogy ez a megszorítások költségvetése. Szeretném kérdezni, hogy abban az országban, ahol a nemzeti össz-

termék 3,9 százalékkal emelkedik ebben az évben, és a jövő évben is hasonló mértékben, bízunk benne, hogy emelkedni fog, ebben a 2-3 százalékos sávban mi szükség van megszorításra akkor *(Dr. Varga László: Ezt kérdezzük!)*, amikor bővül az országnak a gazdasága. Megszorításra akkor lenne szükség, amikor, mint a szocialisták idején, 7 százalékkal csökkent az ország gazdasági teljesítménye 2008-2009-ben, akkor ők valóban ehhez az eszközhöz nyúltak, de egy bővülő gazdaság esetében szerencsére arra van lehetőségünk, hogy egyes ágazatoknál többletforrásokról is dönthessünk.

Azt is mondták, azt is mondta Schmuck Erzsébet, talán független képviselőtársam is, hogy növekszik Magyarországon az elszegényedés. Én úgy látom, hogy a foglalkoztatottság nő. Márpedig, ha egy országban több százezerrel többen dolgoznak, évről évre egyre többen, akkor azt mondhatjuk, hogy az elszegényedés is csökken, hiszen a legnagyobb szegénységben nyilván azok élnek, akiknek nincsen munkája, akik 20-30 ezer forintos segélyből tengetik az életüket, azok viszont most már akár 70 ezer forintos közmunkabérből vagy 100 ezer forint fölé emelt, legalább minimálbérből tudnak megélni. *(Dr. Varga László: Ki kell mozdulni a belvárosból!)* Ez még mindig nem egy nagy összeg nyilvánvalóan, de már jóval több, mint amiből korábban segélyből éltek.

Amikor önök az egykulcsos adót említik, akkor kérem, hogy mindig tegyék hozzá, hogy ez egy egykulcsos, családi típusú adózás, hiszen óriási differencia az, hogy azok számára, akik gyermeket nevelnek, mind az adó mértékéből, mind a járulékból olyasfajta kedvezményeket engedünk, olyasfajta adómértéket hagyunk a családoknál, ami talán Franciaországban még fellelhető, de más európai országban nem nagyon, és ezt így kell társadalompolitikai hatásában értékelni; az egykulcsos adó teljesítményre ösztönzését, az egykulcsos adó fehéritő hatását, hogy a kis személyi jövedelemadó-kulcs nyilvánvalóan ösztönöz arra, hogy mindenki a teljes jövedelmét vallja be legálisan, megszűnjön az a rendszer, ami azért öt évvel ezelőtt mindenki előtt ismert volt, hogy valaki be volt jelentve minimálbérré, és a maradék pénzt zsebbe kapta. Ez senkinek nem jó, sem az illetőnek, sem a munkáltatónak, sem az államnak, sem a közkasszának. Ezt kellett valahogy megállítani, ezért volt szükség az egykulcsos alacsony adózásra.

(14.50)

Képviselőtársam említette a gimnáziumi férőhelyek számának a csökkentését. Árulja már el nekem, hogy melyik sorából olvasta ezt ki a magyar költségvetési törvénytervezetnek. Honnan veszik a költségvetésből ezt a számot? Az kétségtelen, azt szeretnénk, hogy többen tanuljanak szakmunkásképzésben, szakiskolai képzésben, hiszen a képzetlenség-

ből, a munkanélküliségből ez az egyik kivezető út, ha ilyesfajta végzettséget szereznek 3 év alatt, 4 év alatt, de a középfokú oktatásra az idei 196 milliárd forint helyett jövőre 209 milliárd forint, 13 milliárddal több szerepel a költségvetésben. Azzal, hogy a 14-18 éves korosztályra többet költünk, önök honnan vonják le azt a következtetést, hogy 24 százalékkal csökken az oktatásra fordított összeg és mindemellett csökken a gimnáziumi férőhelyek száma; ez igencsak élénk fantáziára utal, tisztelt képviselőtársam.

De mondhatnám a felsőoktatás területén is a pluszforrásokat 7 milliárd forint értékben, mondhatnám az új kutatási-fejlesztési, innovációs nagy támogatási csomagot, amelynek 70 milliárd forint része a költségvetésből kiolvasható, további 100 milliárd kiolvasható lesz az európai uniós források felosztásából. Ez 170 milliárd forint a leginkább high-tech kutatásokra, a leginkább innovatív gazdasági ágazatoknak, egyetemi kutatási irányoknak a fejlesztésére. Emellett - ma már én is elmondtam, mások is elmondták - a szociális életpályának az idén bevezetett első lépésére 12 milliárd forintos pluszforrás szerepel, a szociális szolgáltatók, gyermekvédelmi szolgáltatások esetében szintén súlyos milliárdokkal nagyobb összegek szerepelnek ebben a költségvetésben.

Úgyhogy bízom benne, hogy ha az önök támogatását ez nem is nyeri el, de ahogy az előző négyévnél hasonló politikai lépésünket utólag is a választók egy egyöntetű döntéssel jóváhagyták, úgy bízom benne, hogy az ő szándékaikkal találkozik, hogy Magyarországon minél többen munkából élhessenek, és minél kevesebbeknek kelljen a szociális ellátórendszerben segíelyekből élnie. Köszönöm szépen. *(Novák Előd: Kint a téren minden rendben van? Az nem érdemel szót? - Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most kétperces hozzászólások következnek, ennek értelmében Tukacs István képviselő úrnak adom meg a szót.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Firtl képviselőtársam hozzászólására szeretnék reagálni két dologban, egyrészt adóügyben, másrészt az egészség ügyében. Adóügyben azért, mert abban teljesen egyetértünk, képviselőtársam, hogy adózni azért kell, hogy tudjuk fizetni a közszolgáltatásokat, de ugye, abban meg önt ér egyet velem, hogy egy adórendszer nem lehet olyan, amely lobbierdekeket kiszolgálva megpróbál élelmiszerboltokat kiszorítani a piacról, amely a büntetés eszköze, mint a reklámadó, amely következtelen, mint a népegészségügyi termékdíj, mert szappant meg sampont is adóztat most már a chips meg a kóla mellett.

Nem lehet modernizációellenes egy adórendszer. Ez a félig visszaszívott internetadó azért arra utal, hogy nem volt ez egészen rendben a modernizációról gondolkodó kormánypárti többség köreiből. Végül nem lehet következtelen egy adórendszer, mert amikor önök azt mondják, hogy onnan kell

elvenni, ahol több jövedelem termelődik meg, és ezt alkalmazzák, mondjuk, gazdasági társaságok esetében, következetesen tagadják, hogy a személyi jövedelemadó-rendszerben pedig nem kellene különbséget tenni tehetős meg nem tehetős, magyarul, szegény meg gazdag között. És hogy Rétvári képviselőtársamnak is mondjak egy kedves mondatot, akkor kellett volna itt dicsérgetni a parlamenti képviselőket, amikor az adóvitában önök közül ketten, írd és mondd, ketten ültek itt, az államtitkárunk meg egy képviselőtársuk, aki volt ehhez elég türelmes. *(Novák Előd: Vajon Rétvári Bence meddig marad itt ma? Nemsokára indulnia kéne!)*

Végül stadionügyben szeretném elmondani, hogy ízlés dolga, nekem nem tetszik, hogy van egy hosszú táblázat stadionfelújításokkal, de képviselőtársam, attól még sem én, sem a gyerekek, sem az unokám nem lesz egészségesebb, hogy ezekben a stadionokban a magyar labdarúgás sajátos változatát élvezve, mondjuk, 7-8 idegenlégióval fociznak emberek. Ehhez egy másfajta egészségpolitikai közelítés kellene. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban. - Hajrá Diósgyőr!)*

ELNÖK: Most Gyopáros Alpár képviselő úrnak adom meg a szót két percre.

GYOPÁROS ALPÁR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck képviselő asszony nekiment a felszólalásában és jól oda is csapott egyet a piaci munkaadói nagyvállalati szférának, és nekiment, és jól odacsapott egyet a közmunkaprogramnak is. Nem tiszttem megvédeni az Auditberuházást, az Audit, illetve az Audi kormányzati támogatását, nem is tudom, hogy pontosan milyen cikkre utalt, de azért azt hadd tegyem hozzá, hogy az Audi mégiscsak a Nyugat-Dunántúl és az ország egyik legjelentősebb nagyvállalati munkaadója, amely elsősorban szakképzett munkaerőnek ad munkát. Tisztességes bért fizet, több ezer, több tízezer családnak biztosítja az egzisztenciáját, közvetve és közvetlenül 30 ezer embernek ad munkát. Ezt azért kellett elmondanom, mert az LMP frakciója sajnos már nem először megy neki az Audi tevékenységének.

A másik pedig a közmunkaprogram. Már több felszólalásomban is elmondtam korábban, kénytelen vagyok elismételni magamat, hogy a közmunkaprogramra igenis igény van, és nemcsak a kormánynak és a nemzetgazdaságnak van rá igénye, és nemcsak az önkormányzatoknak van rá igénye, hanem a közmunkaprogramban részt vevőknek is igénye van rá. A közmunkaprogramban részt vevők maguk is keresik a munkalehetőséget ahelyett, hogy segíelyeket vegyenek fel; a közmunkaprogramban részt vevők hasznos tevékenységet végeznek jellemzően; a közmunkaprogramban részt vevők gyakran termelőtevékenységeket végeznek - zöldségeket, gyümölcsöket természetesen -, nemcsak kötelező önkormányzati feladatokat látnak el, hanem kvázi piaci szerepet is

vállalnak így az önkormányzatokkal karöltve, hovatovább már-már a feldolgozóipacban is részt vesznek akkor a közmunkaprogramban részt vevők.

Tehát van igény a közmunkaprogramra, és van igény a közmunkaprogramnak a 2015-ös költségvetésben való többlettámogatására. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most visszatérünk az előre bejelentett felszólalókhöz, ennek értelmében Molnár Ágnes képviselő asszonynak adom meg a szót.

DR. MOLNÁR ÁGNES (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az ország költségvetése ugyan egy évre szól, de úgy gondolom, hogy a folyamatok megismerése érdekében a 2015-ös költségvetési törvényjavaslat vitájánál nem vonatkozhatunk el a korábbi kormányok tevékenységétől és az ebből fakadó hatásoktól. *(Burány Sándor: Öt éve kormányoztok, Ági!)* Nem mehetünk el szó nélkül amellett, hogy a 2010 előtti években a korábbi szocialista kormányok felelőtlen gazdálkodása az egészségügyben is súlyos károkat okozott. *(Dr. Rétvári Bence: Így van!)* Engedjék meg, hogy ennek alátámasztására néhány tényadatot ismertessek.

Az Egészségbiztosítási Alap egyenlege 2002-2010 között - két év kivételével - negatív volt, ráadásul három egymást követő évben a hiány a 300 milliárd forintot is meghaladta. A 2002-2006-os évek teljes egészségügyi alapot érintő hiánya 1226 milliárd forintot tett ki, ez mai áron számítva közel 2000 milliárd forint. Ez a döbbenetes adat óránként 45 millió forintot jelent, és azt is, tisztelt képviselőtársaim, hogy az így felhalmozott hiány magasabb, mint a teljes egyéves magyar egészségügy költségvetése.

A felelőtlen gazdálkodásnak köszönhetően a GDP-arányos államháztartási hiány 2006-ra történelmi mélypontra süllyedt, és elérte a 9,4 százalékot; ez elképzelhetetlenül magas adat. Az Európai Unióhoz történő csatlakozást követően egyébként a baloldali kormányoknak egyik évben sem sikerült teljesíteni a maastrichti 3 százalékos hiánycélt, ez viszont az Orbán-kormányának immár a harmadik évben sikerült. *(Híszékeny Dezső: 2014-15-ről beszélj!)*

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Még egy fontos kiegészítés ehhez, ami jól mutatja az akkori szocialista szemléletet: az óriási hiány kialakulásához hozzájárult az a 2002-es béremelés, amelynek nem volt meg a fedezete, ezért ez tulajdonképpen nem volt más, mint pénzért vásárolt választási győzelem. Félreértés ne essék, a béremelésre szükség volt, azt azonban nem hitelből kellett volna megvalósítani, hanem úgy, ahogy az elmúlt négy évben történt, tervszerűen, valódi forrásokra alapozva.

A mostani kormányzat felelős gazdálkodásának köszönhetően az egészségbiztosítási kassza hiányát sikerült lépésről lépésre, fokozatosan csökkenteni. A hiányt a 2009-es 149 milliárd, majd a 2010-es 92 milliárd forintról 2013-ra sikerült közel nullára csökkenteni, sőt idén, a szeptember végi adatok alapján az egyenleg már többletet mutat. Ráadásul mindezt úgy sikerült elérni, hogy közben az egészségügyben közel 100 ezer dolgozó bérért több lépcsőben emeltük, bevezettük a rezidensek ösztöndíjrendszerét, stabilizáltuk a gyógyszerellátást, a népegészségügyi rendszer alapjait leraktuk, 22 új mentőállomást építünk, és további 60 korszerűsítése zajlik, 341 új mentőautót állítottunk munkába, 300 milliárd forint értékben fejlesztéseket indítottunk el, több körben hajtottunk végre konszolidációt a kórházaknál, s a finanszírozás emelésének köszönhetően jövőre az alapellátásra 2010-hez képest már 30 százalékkal több pénz jut.

(15.00)

A kormányzat most folytatja az egészségügy megerősítését, az ágazat jövőre még több pénzhez fog jutni.

A kormányzat által prioritásként kezelt háziiorvosi rendszer megerősítésére 10 milliárd forintos többlet a jövő évi költségvetési tervezetben látható, többlet van többek között a mentés helyzetének a javítására, és biztosított az új rezidensösztöndíjakkal kapcsolatos kiadások fedezete.

Az Orbán-kormány idején, 2010-hez képest ma közel 20 százalékkal, egészen pontosan 18,8 százalékkal fordítunk többet az egészségügyre. Védőnői szolgáltatásokra 25 százalékkal, otthoni szakápolásra 30 százalékkal, mentésre 31 százalékkal, a szakrendelőkre és a kórházakra is 13 százalékkal több pénz jut.

Folytatjuk és befejezzük azt a több mint 300 milliárd forint hatalmas értékű fejlesztést, amely az intézményeinkben zajlik 400 projekt formájában. A 2010-ben elkezdett munka folytatását a 2015. évi költségvetés továbbra is biztosítja. Ennek eredményeként a népegészségügyi szempontokon alapuló egészségügyi átalakítást folytatni tudjuk, amely megerősíti 2015-ben, majd 2016-ban is az alapellátást, amely fenntarthatóvá teszi a fekvő- és járóbeteg-intézményeket, amely életpályamodellek bevezetését teszi lehetővé, ami a képzett munkaerő megtartását, megbecsülését eredményezi, amely az egészségügyi ellátórendszer működőképességének az alapja.

Köszönöm figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat.

Folytatjuk a rendes felszólalásokat. A következő felszólaló az MSZP képviselőcsoportjából Varga László képviselő úr.

Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Urak! Sok minden elhangzott kormánypárti részről az előző felszólalásban és a korábbiakban is, azonban ez egy olyan költségvetés, amelyet megelőzött egy teljes kormányzati ciklus az önök részéről, tehát szerintem nem elegáns már a '10 előtti időszakra visszautogatni, viszont komoly következtetéseket lehet levonni a 2010 óta eltelt időszak kapcsán is, hiszen ekkor nőtt a lemaradás a régiós országokhoz képest.

Az az egyensúlyjavulás, amiről nagyon sokat beszélnek, csak látszólagos, hiszen tulajdonképpen még annyit sem javult az egyensúly, amennyit a magán-nyugdíjpénztári megtakarítások államosításával, elkobzásával elérhettek volna. Ne felejtjük el, az 3000 milliárd forintnyi megtakarítások elkobzását jelentette az önök részéről, nagyjából a 10 százaléka a GDP-nek, mondhatjuk. Azt gondolom, hogy ennek látszania kellene az államadósságon. Nem látszik, nagyjából egy helyben topog a kormány ebben a tekintetben.

Nyilván a hiány, amely most 3 százalékon belül található ezekben az években, ez is részint ennek köszönhető, hogy ez a fajta jövőnek való tartalékolás - talán a korosztályunkból ezt egy jó páran értik - megszűnt. Az a fajta nyugdíjtartalék, az a fajta rendszer megszűnt, és nem számíthat rá már a mai 30-as, 40-es korosztály.

Általánosságban megállapítható, hogy nőtt a szegénység, nőtték a társadalmi különbségek, több mint 4 millióan élnek a létminimum alatt. Az volt frakciónk állítása, és ezt több helyen is mondjuk, ez alapján a költségvetés alapján várható, hogy akár az 5 milliót is megközelíti a létminimum alatt élők száma az országban. Nyilvánvalóan tovább nőnek így a különbségek.

A foglalkoztatási helyzet gyakorlatilag minimális javulást mutat, amit mutat, azt pedig jelentős mértékben a közfoglalkoztatásnak, a közmunkaprogramnak köszönhetően. Nyilván vannak területek, ahol egyébként ez sok mindent jelent embereknek, de azért végső célként nem lehet megfogalmazni, hiszen az elsődleges munkaerőpiacon kell nekik helyet találni majdan.

A beruházási klíma egyre rosszabb, áramlik ki a tőke az országból. Meggyengült a forint, ez az előző napirendi pontnál is, a devizahitelesek kapcsán is egy fontos kérdés volt.

Az uniós források kapcsán hallunk sokszor sikerpropagandát. Itt mondjuk ki, hogy reálértéken kevesebb ez a forrás. Ennek több oka van, nyilván ez évben infláció sem volt, de azért a korábbi években volt, illetve jelentősen romlott a forint, ami nyilván azt jelenti, hogy ugyan forintban ki lehet mutatni részint forrásbővülést, de az Európai Uniótól megkapott források valójában reálértéken nem nőttek, éppen ellenkezőleg.

Tehát sok megszorítást, társadalmi konfliktust láthatunk a költségvetésben, és mindezt egy olyan

politikai klíma kíséri, amikor az Orbán-kormány szigetelődik el, több tekintetben is korrupciógyanú fogalmazódik meg, így jelentős kockázatok vannak ebben a költségvetésben. Ezt a Költségvetési Tanács is elmondta. Nyilván a nemzetközi konjunktúra romolhat, egyre rosszabb híreket hallunk; önök egy nagyon optimista verzióhoz kötik a költségvetést. Nagyon optimisták abban a tekintetben, hogy az EU-források beáramlanak. Ennek kapcsán is nem mi, a Költségvetési Tanács fogalmazott meg kérdőjeleket. A fogyasztáshoz köthető adóbevételeket önök nagyon növelnék. Azt látjuk, hogy azért ebben is vannak kérdőjelek.

Fokozatosan csökkentik ebben a költségvetésben a szociális kiadásokra szánt összegeket, miközben számos adóemelés kíséri a költségvetést. Havonta több ezer forintot fog kivenni ez a családok zsebéből. Csak néhány tétel, hiszen volt itt internetadó, amiből végül is az óriási tömegnyomás és közfelháborodás kapcsán meghátráltak, de a kafetéria adóterhének növeléséről kell hogy beszéljek. Itt van a szappanadó; a népegészségügyi termékdíj kiterjesztése kapcsán az anomáliákat már említették előttem. De a mosószeradót is említhetném, illetve azt, amit önök ezen a héten szavaztak meg, és nyilván diszkriminatív is sokakkal, ez az élelmiszerár-emelkedést is jelentő élelmiszer-felügyeleti díj emelése. Hát nem nagyon lehet megmagyarázni, hogy miért nem fog ez emelkedést okozni, még ha önök kísérletet is tettek rá, és egyébként meg nyilván az ebből való bevételeket nem a felügyelet kiterjesztésére, hatékonyabbá tételére költik, hanem csak a nagyon pici részét. Igazából ez a tétel nagyrészt beolvad a költségvetésbe.

Nagyon picit visszakanyarodnék a devizahitelesek kérdésére, hiszen látszik, hogy az MNB komoly árfolyamnyereséget mutatott ki 2014-ben, azonban a költségvetés ebből nem profitál. Sokféle módja lenne ennek, nyilván osztalékbefizetést is tehetne. Itt 400 milliárdos nagyságrendről is beszélhetünk.

Ez azért érdekes szerintem, és az előző napirendi pontnál is szóba került, mert pont ez lehetne az a nagyságrend, ha már az MNB került szóba és a devizahiteles-mentésről szolt az előző napirendi pont, amelyet az árfolyam javításába, a devizahitelesek helyzetének javításába belerakhatna az állam. Az előző napirendi pontnál nem cáfolták a napirendi pont végén azt a következtetésünket, hogy az állam, bankok és az adósok hármásából a forintosítás jelenlegi formája egy az egyben az adósokra hárítja majd a devizahitelek törlesztésének terheit.

Majd beszélgessenek állampolgárokkal, nézzék meg, hogy az ő tőketörlesztőjük, mondjuk, egy 7-8 éve fizetett hitel után hogy fog kinézni, hogy fog kinézni maga a tőketartozás egyben, hiszen nagyon sokan, a többség úgy lesz vele, hogy többel fog tartozni, mint amennyi hitelt felvett, mondjuk, 2007-2008 táján. Itt lenne egy lehetőség akár a költségvetésben kezelni nagyrészt a problémájukat. Nem tesszik. Szerintem ez óriási felelőtlenség. Hazudtak az embereknek, a választások előtt nem ezt ígérték nekik.

A család- és szociális támogatások jelentősen csökkenni fognak, erről sokan beszéltek már, mintegy 68 milliárd forinttal. A munkanélküli-ellátásokat megkurtítják. Szerke Európában ellenkező folyamatokat indítottak el a kormányok a válságra reagálva, azért, hogy bent tartsák az embereket megfelelően abban a körben, ahol megfelelően fenn tudják magukat tartani. Önök nem ezt teszik, inkább egy unortodox politikát folytatva nemhogy az árok irányába taszítják őket, hanem még egy jó nagyot utánuk is rúgnak. Ez szerintem elfogadhatatlan; csakúgy, mint a családi pótlék és a gyermekek után járó juttatások 4 százalékos csökkentése is.

Akárhogy is beszélhetjük ezt, és nyilván napokig vitázhatunk a költségvetésről, merőben másképp látjuk. A társadalmi különbségek és az olló ilyen módon nyílik. Ez mindig ott tragikus, azokban a társadalmi csoportokban, ahol a leginkább rászorulnak, és azokon a területeken földrajzilag az országban, ahol több ilyen rászoruló van.

(15.10)

Én kelet-magyarországi képviselő vagyok, ezért ezeket mindig hangsúlyozni fogom, és mindig el fogom mondani, ha másként látom ezeket a dolgokat. Teszem ezt az emberek érdekében.

Ennyit körvonalakban, nyilván, gondolom, fogunk reagálni, és fogunk még erről vitázni. Azonban néhány tételt hadd említsek meg, amelyeket hiányolok még a költségvetésből, hiszen egyéni képviselő vagyok Miskolcon és öt településen, Sajóabonyban, Parasznyán, Radostyánban, Varbón és Sajólászlófalván. Nekem fontos ennek a térségnek a sorsa, és nem igazán látok olyan egyedi tételeket, amelyek javítanák az itt élők helyzetét, vagy fejlesztéseket generálnának. Mondhatják nekem, hogy nem itt kell ezt, hanem az EU-s forrásokért kell lobbizni, nem itt kellene megemlíteni, mégis egyre-másra szoktak évről évre a költségvetések ilyen tételeket tartalmazni. Tudjuk jól, hogy a tartalékokból is sok ilyen egyedi fejlesztés, támogatás történik.

Meg kell említenem a történelmi Avas rehabilitációját mint egy fontos célt, az avasi kilátó évek óta halogatott felújítását, a miskolci belterületi utak felújítását, hiszen siralmas állapotban vannak az ottani utak, a sokat hangoztatott családbarát járdahálózat kiépítését, a Herman Ottó Emlékpark felújítását, társasházak és panelépületek rehabilitációjának folytatását. Ebben nagyon komoly lemaradások vannak, az előző ciklus zömmel úgy telt el, hogy nem sikerült előrelépni. Itt a vagyonszorongást is kiemelném.

Azt a problémát, amit többször az Országgyűlés asztalára tettünk, nem sikerült kezelni. Több helyi probléma okán is komoly lakásszövetkezetek konszolidációja szükséges. Működésképtelen lakásszövetkezetek tömege van Miskolcon, van, ahol kikapcsolták az áramot, nincs lift vagy világítás a lépcsőházakban.

Ez tarthatatlan közbiztonsági szempontból is. Miskolcra fejlesztése: ma egy féllábás beruházás van, ez nem tartható. További források szükségesek, csakúgy, mint az Avas Szálloda rehabilitációjára. Nyilván a varbói tó környékének fejlesztésére is szükséges forrás, illetve a parasznyi háziorvosi rendelő felújítására, csakúgy, mint a többi település fejlesztése érdekében.

Ezekben az ügyekben módosító indítványokat juttattam el önökhöz Gúr Nándor képviselőtársammal egyetemben. Mind-mind olyan cél, amely picit jobbá teheti ezt a költségvetést, amely általában véve ugyan elfogadhatatlan, de azt gondolom, hogy ilyen egyedi forrásokkal, támogatásokkal nagyon picit javíthatnak a helyzeten. Kérem, hogy az ott élők érdekében támogassák ezeket a javaslatokat. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Folytatjuk a felszólalásokat. A Fidesz képviselőcsoportjából Kovács Sándor képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy a 2015-ös költségvetési évről nagyon fontos társadalmi réteget érintő fejezetéről, a nyugdíjalapról váltsunk néhány szót. A kormánynak a nyugdíjasok nemcsak kiadást jelentenek, hanem egy olyan erőforrást, amelyre számíthatunk később és számolunk is a tapasztalatainkkal, akár a képzéseknél, akár a mentori programnál, de megemlíthetjük az európai uniós forrásokat is. Az egyik 75 éves barátom úgy fogalmazott, hogy szeretné ezt ő is kihasználni, mert amíg az agya mozog, úgy gondolja, hogy fiatalos. Azt gondolom, a nyugdíjastársadalomra ezzel a szemmel is tekintenünk kell.

Tehát a 2015. évi költségvetési Nyugdíj-biztosítási Alap alkalmas arra, hogy bizonyítsa a kötelező társadalombiztosítási nyugdíjrendszer alapvető célkitűzéseit, a nyugdíjellátások értékállóságának megőrzését, valamint a nyugdíjrendszer működésének feltételeit. A nyugdíjalap költségvetése a hatályos jogszabályokban meghatározottak szerint mutatja be a kötelező társadalombiztosítási nyugdíjrendszer bevételeit és kiadásait. A bevételi oldal az ellátások finanszírozását szolgáló járulékokból, szociális hozzájárulási adóból és egyéb forrásokból történő befizetések mellett a működési bevételeket tartalmazza. A nyugellátási kiadások oldalát az egyéb ezekhez tartozó, valamint a kötelező nyugdíj-biztosítási rendszerhez, nyugdíj-biztosítási szervezetekhez tartozó intézmények működtetésével kapcsolatos kifizetések képezik.

A bevételi oldal alakulását alapvetően a bruttó keresettömeg 2015. évre tervezett 4,8 százalékos mértékű emelése határozza meg, a bevételek döntő részét, együttesen 99 százalékát a biztosítottak által fizetett nyugdíjjárulék, illetve a szociális hozzájárulási adó foglalkoztatási befizetései adják. A kiadási

főösszeg 99,4 százaléka a nyugellátási kiadásokra kerül kifizetésre 2015-ben. A nyugellátások 2015. évi előirányzata tartalmazza a januárban végrehajtásra kerülő 1,8 százalékos nyugdíjmelés fedezetét, a nyugdíjmelés mértéke a törvényi előírásoknak megfelelően megegyezik a fogyasztói árindex tervezett emelkedésével. A nyugellátások reálértékének megőrzése tehát biztosított.

A bevételek, ahogy említettem: a nyugdíjak 99 százalékat a Nemzeti Adó- és Vámhivataltól érkező szociális hozzájárulás nyugdíjalapot megillető része, valamint a biztosítottak által fizetett egyéni nyugdíj-járulék összege képezi. A munkáltató által befizetett rész összege 2046,953 milliárd forint, a biztosítottak által befizetett összeg 948 milliárd 894 millió forint. Egyéb járulék címén 12 milliárd 421,9 millió forint bevétellel számol a költségvetés. Ezek összegén belül, engedjék meg, hogy az egyszerűsített foglalkoztatás utáni közterhet emeljem ki, mivel én is Kelet-Magyarországról jöttem, és nagyon fontos, hogy az ilyen egyszerűsített foglalkoztatások, amelyek különböző alkalmi munkákat jelentenek, a 2010. évi LXXV. törvény 8. §-ának (2) bekezdése alapján történnek, amely szerint a munkavállalót a munkaviszony minden naptári napjára a mezőgazdasági és turisztikai idénymunka esetében 500 forint, az alkalmi munka esetében ezer forint, a filmiparban - bár ez keleten nem jellemző, de megemlítem - 3 ezer forint összegben terheli. A késedelmi pótlékok 11,965 milliárd forintban, az egyéb bevételek 2,5 milliárd forintban, az MVM által kezelt vagyongazdálkodás 1,5 millió (Sic!) forintban, a költségvetési szervek általi befizetések 1,8 milliárd forintban jelennek meg a nyugdíjalap bevételeinél.

A 2015-ös kiadásoknál, ahogy az előzőleg mondtam, a kifizetések 99 százalékat a nyugdíjak kifizetése jelenti. Öregségi nyugdíjra 2440 milliárd 510 millió forintot, hozzátartozói nyugellátásra 381 milliárd 8 millió forintot, egyösszegű méltányossági kifizetésre 500 millió forintot, szolgáltatásfüggő nyugdíjra 185 milliárd 208 milliót, tehát a nyugellátásokra összesen 3007 milliárd 227 millió forintot tervezett a kormány; egyéb kiadásokra 6,7 milliárd forintot, amelynek csak a postaköltsége 4,5 milliárd forint. A vagyongazdálkodásra eső kiadási rész 29,3 milliárd forint. A költségvetésben a működési célú költségvetés tervezésének alapja a Nyugdíj-biztosítási Alap fejezetébe tartozó költségvetési szervek számára az 1381/2014. VII. hó 17-ei kormányhatározatban foglalt 50,2 millió forint összegű zárolás szerinti csökkentett bázis többlet-előirányzata a költségvetési javaslatban nem szerepel.

Engedjék meg, hogy a végén néhány, több évre áthúzódó projektet megemlítsék: egy EKOP-os programot, amely az adatkezelési, adategyeztetési eljáráshoz nagyon fontos beruházás, egy másik EKOP-os programot, amely a saját számlás nyugdíjjárulék-kezelés ügyfolyamatát fejleszti, egy adminisztratív adatokra épülő magyar mikroszimulációs nyugdíjmodell fejlesztése. Ez mind azt jelenti, amit régen is

értettünk alatta, hogy az egyéni számla megvalósításához vezető utakra többet fordított a kormány, és ezeknek a pályázatoknak a folytatását is szem előtt tartja. (Dr. Szakács László: *Most mondták, hogy nem lesz! Sajtótájékoztatón bejelentették, hogy nem lesz!*)

Azt gondolom összefoglalva, hogy a nyugellátások 2015. évi előirányzata tartalmazza a januárban végrehajtásra kerülő 1,8 százalékos nyugdíjmelés fedezetét, a nyugdíjmelés mértéke a törvényi előírásoknak megfelelően megegyezik a fogyasztói árindex tervezett emelkedésével, a nyugellátások reálértékének megőrzése tehát biztosított. A nyugdíjalap benyújtott költségvetése nullszaldós, tehát a tervezett bevételek fedezik a felmerülő kiadásokat Ezzel teljesül az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény előírása, valamint az a kormányzati célkitűzés is, amely szerint a felmerülő kiadásokat alapvetően a biztosítottak és a foglalkoztatók befizetései fedezik.

2015-ben sem szükséges tehát központi költségvetési hozzájárulás a nyugdíjalap egyensúlyának fenntartásához. Megtisztelő figyelmüket megköszönöm. (Taps a kormánypártok padsoraiból.)

(15.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a Jobbik képviselőcsoportjából Novák Előd képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Engedjék meg, hogy az Országgyűlés népesedéspolitikai albizottságának elnökeként rávilágítsak arra, hogy a családtámogatások egyáltalán nem nőnek, sőt a legtöbb esetben kifejezetten csökkennek. Amiről legtöbbet beszélnek, az a második gyermek esetén járó adókedvezmény megduplázása, amire egyébként a Jobbik már 2010-ben javaslatot tett. Most önök ismét lesöpörték azt, hogy ez a jövő évre bevezetésre kerüljön, és akkor már ne 10 ezer forint, hanem a duplája, 20 ezer forint járjon gyermekenként. Lesöpörték, és ez csak 2016-tól, apró lépésekben - tulajdonképpen négy év várakozással - fog végre megvalósulni, miközben nagyon jól tudjuk, hogy a családok addig nem tudnak egyről a háromra lépni, míg a második gyermek meg nem születik. Tehát szó sincs arról, akármennyit is beszélnek róla, és akármennyire is a közmédiákban csak ilyesmiről szólnak a hírek, és arról eshet szó, hogy növekednének a családtámogatások, illetve annak a legnagyobb összege, azt tudjuk, hogy az adókedvezmények nem fognak.

Persze fog az első házasság után járni egy jelképes adókedvezmény, de azért mégis ha a családok támogatásáról beszélünk, akkor azt látjuk, hogy a jelenleg már meglévő családok nem fognak többet kapni. Többet kap majd az, aki ezután megházasodik. Nevezhetünk persze gyermek nélkül is, főleg egy

frissen házasuló párt családnak, de mégsem tekinthetjük a családok gerincének és jelentős részének azokat, akik akár csak ezen adókedvezmény hatására szánják el végre magukat - persze nyilvánvalóan több más okból is, és elsősorban más okokból -, hogy megházasodjanak, de a családok döntő része azért nem kap még annyit sem, mint az idén, mert nem hajlandók a nyugdíjrendszerhez hasonlóan inflációkövetővé tenni a családtámogatási rendszert. Ez azt jelenti, hogy évről évre kevesebbet ér akár az a 10 ezer forintos adókedvezmény, akár az az anyasági támogatás, amelynek az éves keretösszegét most már nemhogy inflációkövetővé nem teszik, de még kifejezetten csökkentik is az idei évhez képest. Azért nyújtottunk be több módosító javaslatot, hogy a nyugdíjrendszerhez hasonlóan inflációkövetővé tegyünk a családtámogatási rendszert, például a gvest vagy az anyasági támogatást. A gyermekápolási táppénznél még ezen túl is megyünk, ott egyenesen megdupláznánk, hiszen tudjuk jól, hogy milyen sokan vannak, akik akár nem is mernek elmenni gyermekápolási, gyermekgondozási táppénzre, mert félnek a munkahelyük elvesztésétől. Ezért fokozni kellene ennek a támogatását.

Miközben tehát - Biszku Béla megnyugtatóására is mondjuk el - a kommunista luxusnyugdíjakat egy forinttal sem csökkentik, továbbra is kapják a több százezer forintos luxusnyugdíjukat, és általában a nyugdíjrendszer inflációkövető, mindeközben a családtámogatási rendszer egyáltalán nem az. A házasságok kötését valóban szorgalmazzák, bár kissé viccesen hozzátehetjük, hogy a lagzik drágábbak lesznek, ha arra gondolunk, hogy az alkoholos italokat megadóztatják, de ezt azért nem rovom fel igazán, mert ha már valamit adóztatni akarnak, akkor azt gondolom, helyes, hogy az alkoholos italokat adóztatják meg.

Az viszont már kevésbé koherens, hogy miközben elvileg könnyíteni, szorgalmazni szeretnék a házasságkötést, közben lesöpörték például azt a javaslatunkat, hogy az egyházi esküvő állami elismerését végre foglaljuk törvénybe. Ami egyébként egy régi fideszes programpontra volt, mielőtt 2002-ben elbukták a választást - államtitkár úr bólogat is -, de az előző ciklusban mégis hiába nyújtottam be ezt a javaslatot, és hiába volt ön is államtitkár, ezt sajnos lesöpörték. Bízom benne, hogy ha jobbikos javaslatként nem is megy, akkor ön majd benyújtja, akár a holnapi nap folyamán; csak elő kell venni a régit, Ctrl+C, Ctrl+V - Schmitt Páltól lehet tanácsot kérni, hogyan működik az ilyen -, és be lehet nyújtani egy javaslatot egészen egyszerűen. És akár pénzeszközök nélkül is tudják szorgalmazni a házasságkötések számának az emelkedését, annál is inkább, mert 2012-től átléptünk egy bűvös határt, amikortól sajnos többségbe kerültek a házasságon kívül született gyermekek Magyarországon. És nem csak nemzetgazdasági, nemzetstratégiai érdek, mert elég, ha csak a nyugdíjrendszer fenntarthatóságáról beszélünk, hiszen nem lesz fenntartható ez a rendszer - ezt önök

is nagyon jól tudják - néhány évtizedes távlatban, ha nem sikerül a jelenlegi katasztrofális demográfiai folyamatokon változtatni, és a népességfogyást nem sikerül megállítaniuk, mint ahogy eddig nem sikerült, tegyük hozzá. Tehát ha ezt nem sikerül megállítani, akkor nem lesz fenntartható a nyugdíjrendszer sem. Ezért kellene szorgalmazni valóban a házasságkötések számának az emelését.

Nem minden pénzkérdés, ezt nagyon jól tudjuk, elég, ha csak a szemünket Kárpátaljára vetjük, amely a Kárpát-medence legszegényebb régiója, ennek ellenére ez az egyetlen olyan régió, ahol nem fogy a magyarság, bár, mint mondtam, ez a legszegényebb rész. Ez is mutatja, hogy ez nem pusztán pénzkérdés, vagy talán nem is annyira pénzkérdés, de mégis, egy költségvetés vitájában most elsősorban ilyen kérdésekről tudunk beszélni. Az egyeb, akár az előbb említett házasságkötést könnyítő, nem pénzkérdést jelentő javaslat, vagy az egyházi esküvő állami elismerése, vagy akár a családbarát intézmények megteremtésére vonatkozó jobbikos javaslatok elfogadása a korábbi asztrálról való lesöpülésük után elősegíthetnék a demográfiai fordulatot. De ha most itt költségvetési törvényjavaslatról beszélünk, akkor csak azok mellett a módosító javaslataink mellett tudok érvelni, amelyek például inflációkövetővé tennék a családtámogatási rendszert.

Egyébként maga Balog Zoltán miniszter úr mondta legutóbb a népesedési kerekasztal ötéves születésnap konferenciáján, hogy javaslatok vannak bőven, minden államtitkársága készen áll a demográfiai fordulat elérésére, ezt célul tűzték ki, már csak a pénzügyminisztériumot kell megnyerni. Hát, köszönjük szépen! Magam is tudom, hogy az illetékes elhivatott szakemberek ezt persze hogy fontosnak tartják, de amíg a kormány, amíg az Országgyűlés, amíg önök, képviselők minden mást fontosabbnak tartanak, addig nem lesz demográfiai fordulat. Persze mi a Népjóléti bizottságban fontosnak tartjuk, nem véletlen, hogy létrejöhett a népesedéspolitikai albizottság - ezúton is köszönöm elnök asszonynak és a bizottság tagjainak -, mi ott érezzük ennek a fontosságát, de országgyűlési szinten ezt sajnos még nem jelenthetjük ki.

Intéztem is egy szóbeli kérdést a miniszter úrhoz, az volt a címe, „Egyetért-e azzal, hogy a magyarság legnagyobb problémája a népességfogyás?”, erre kérdeztem rá, de nem kaptam választ. Nem mert kijelenteni, hogy igen, ez a legnagyobb problémája. Nagyon örülök, hogy e hét hétfőjén államtitkár asszony már elismerte, hogy ez az, ez egy nagy előrelépés, de miniszteri szinten ez még nem került kimondásra. Pedig ha valóban az első helyre soroljuk a népességfogyás megállításának a feladatát, akkor nem lehet forráshiányra hivatkozva leszavazni a demográfiai fordulatot célzó javaslatainkat. Akkor radikális áfacsként kellene végrehajtani a gyermekeveléshez szükséges cikkeknél. Akkor álmilag támogatott otthonteremtési, bérlakás-építési és -vásárlási programot kell kialakítani, hogy család-

dok jöhessenek létre itthon a külföldre menekülés helyett, miközben Magyarországon történelmi mélyponton van az éves lakásépítések száma. Be kellene vezetni a szociális kártyát, hogy a családtámogatásra szánt pénzek - amiket most a költségvetésben is sokszor céltalanul, nem megfelelően célozva kifolytunk - ne a szülők gyermeknevelést nem érintő igényeire vagy szenvedélyeire fordítódjanak olykor, hanem kifejezetten arra, amire az állam ezt szánja. Ezért volna szükség a szociális kártya bevezetésére.

A családi adókedvezményt több más adónemre is ki kell terjeszteni. Azt is régóta követeljük, hogy ezt az alacsonyabb keresetű dolgozók is igénybe tudják venni. Az idén volt ezzel kapcsolatban előrelépés, a járulékokkal kapcsolatban, de több más adónemben is gondolkozhatunk. Ha a gazdagok kormánya egy kis empátiával belegondol azok helyzetébe is, akik nem keresnek több százezer forintot, akkor rájön, hogy más adónemekre is ki kell terjeszteni ahhoz, hogy igénybe tudják venni ezt a sokat hangoztatott mértékű, mondjuk, a három gyerek után járó 99 ezer forintnyi adókedvezményt.

És a negyedik gyermek esetén is emelni kell a családi adókedvezmény gyermekenkénti összegét, akár csak szimbolikus mértékben is. A négygyermekes családmóddal megbecsülése, népszerűsítése indokolt volna. Nem valamiféle plafonként kellene kezelni a három- és többgyermekeseket, mint ha a három gyermek fölött már semmilyen új vállalásról nem beszélhetnénk. Sőt, a második gyermektől járó kedvezményt számos olyan területen is be kellene vezetni - például tömegközlekedés, táboroztatás, köztétkeztetés -, ahol ma még kizárólag a nagycsaládoknak jár kedvezmény.

S bizony el kellene törölni az önkéntes által bevezetett bölcsődei gondozási díjat, és növelni kellene az intézmények és férőhelyeik számát az óvodák esetében is. Egyébként Kapitány Balázs, a KSH Népeség-tudományi Kutató Intézetének igazgatóhelyettese is az egyik legutóbbi előadásában rávilágított arra, hogy ellentmondást figyelhetünk meg a kormányzati politikában. Látszólag persze próbálnak demográfiai fordulatot célozni, mégis, miközben a házasságkötéseket szorgalmazzák, a Ptk.-ba beemelték az élettársi viszonyt.

(15-30)

Vagy kiemelte azt, hogy persze, három évig igénybe vehetően bevezették a gyes, felemelték, de ezt egy 6 órás munkavállalási korlátozással egészítették ki. Növelik a bölcsődei férőhelyek számát, de fizetőssé teszik. És még sorolhatjuk azokat az ellentmondásokat a kormányzati intézkedésekben, amelyek azt mutatják, hogy nincs egy jól átgondolt stratégia, vagy nem gondolják kellően komolyan, nem vallják azt, hogy a magyarság legnagyobb problémája a népességfogyás, amellyel kapcsolatban na-

gyon sok javaslatunk van; például az úgynevezett lombikbébiprogram, amelyről majd Szilágyi György képviselőtársam is talán személyes vallomást is tesz, és az ezzel kapcsolatos módosító javaslatunk mellett majd még ő fog hosszabban érvelni.

Ha már így, ilyen időkeretek közé szorították ezt a költségvetési vitát, szemben minden más olyan általános napirendi ponttal, amikor elvileg időkorlátozás nélkül szólhatunk hozzá... (Dr. Rétvári Bence: *Három napja erről vitatkozunk.*) Nagyon sajnálom, hogy az év legfontosabb törvénye esetén az általános hárszabályi rendelkezésekkel szemben időkeretbe szorították a vitát, és még a felvetéseinket is. Köszönöm figyelmüket. (*Szórványos taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselő úr, a kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kért szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Tisztelt Ház! Csak kétszer két mondatban reagálnék még Varga képviselő úr felszólalására és aztán Novák képviselő úr felszólalására. Varga képviselő úrnak volt egy általános blokkja és egy speciális miskolci blokkja. Engedje meg, hogy csak az általánosra válaszoljak itt és most.

Az első gondolata az volt, hogy a munkanélküliség csökkenése Magyarországon minimális. Lehet, hogy ön úgy gondolja, hogy minimális, de ennél az Európai Unióban az elmúlt egy évben csak kisebbek voltak. Mert annál nagyobb mértékben, mint Magyarországon, nem növekedett a foglalkoztatás, és főként nem nagyon csökkent nagyobb mértékben a munkanélküliség, mint Magyarországon. Tehát ön lebecsülheti Magyarországon a munkanélküliség csökkenését, csak akkor valószínűleg a többi európai uniós országot még ennyire sem tartja, hiszen ott még ilyen mértékű sem volt a munkanélküliség csökkenése. De azért tegyük hozzá, hogy négy év alatt 11,1 százalékról 7 százalék környékére, majd nem 7 százalékra csökkent a munkanélküliség Magyarországon.

Ön beszélt arról, amit máskor mások is sokszor mondanak. Ön azt mondta, hogy 4 százalékkal csökkenni fog jövőre a családi pótlék. Tegyük hozzá, hogy ez nem így van, mindenkinek ugyanannyi családi pótlék fog járni jövőre is, mint amennyi idén járt. Tehát semmivel nem csökken a családi pótlék összege. Ez egy retorikai fordulat, amit önkéntes időről időre elmondanak, de a törvények egyértelműek ebben, ugyanakkora családi pótlék jár jövőre is mindenkinek, mint amennyi idén járt. Semmi nem fog csökkenni, mindenki ugyanazt a juttatást meg fogja kapni jövőre is.

Amiben viszont nő a támogatások lehetősége, és erre felhívnom a figyelmét Novák képviselő úrnak, hiszen ő a fiatalok lakhatási kérdését említette, pontosan a családok otthonteremtési kedvezménye,

rövidítve az új csok-program, amelyben szeretnénk, ha a következő években már 4 milliárd forint összegben használnák ki a fiatalok ezt. Az idei évben körülbelül a klasszikusan szocpolnak nevezett mostani kedvezményben 700 millió forint az, amit a fiatalok kihasználnak. Mi bővítjük a felhasználás körét, már egygyermekesek is igénybe vehetik, nemcsak új, de használt lakás vételére is felhasználhatják. Ezért gondoljuk, hogy sokkal többen fogják ezt igényelni, és ennek a többletnek a fedezete meg is van teremtve itt a jövő évi költségvetésben. Bízunk benne, hogy minél több fiatal teszi ezt meg.

Már nem emlékszem, melyikőjük mondta, hogy Magyarországon csökken a lakásépítések száma. Én legutóbb arra emlékszem, hogy az elindult új lakásépítések aránya 30 százalékkal nőtt. Így is nyilván még nincs a válság előtti szinten, de az előző évhez képesti 30 százalékos növekedés, azt hiszem, szép növekedés. És ha ebbe az irányba megyünk, akkor el fogjuk érni a válság előtti időszakot is.

A családi típusú adózásban pedig szerintem igencsak fontos, és ennél tovább már nagyon nem is lehet menni, hogy a kis jövedelmű vagy átlagjövedelmű, 2-3 gyermeket nevelő, azt mondom, 3 gyermeket nevelő családoknál a bruttó és nettó jövedelem most már egybeesik, ugyanannyi a bruttója, mint a nettója a családoknak, semmifajta közterhet így ők nem fizetnek, hanem ugyanannyi pénzt visznek haza, mint amennyit nekik bruttóként folyósítanak a munkáltatóik.

Őn mondta, hogy a negyedik gyermeknél is legyen családi adókedvezmény. Hát nyilván van a negyediknél is, csak nem ugrik ott az adórendszerünk. Ugye, úgy van, hogy az első két gyermeknél most 62 500 forint, a harmadiknál ugrik ez 200 ezerre, és így megy tovább a további gyermekeknél is. Ennek ugye a 16 százalékos része az a kedvezmény, amit igénybe vehetnek. Tehát nyilván, ha valaki még több gyermeket vállal, akkor még nagyobb része esik kívül a jövedelmének az adózás rendszerén. Tehát még nagyobb kedvezményben részesül arányosan, egy negyedik gyerekkel is annyi, mint a harmadik gyerekkel, többszöröse annak, mint az első vagy második gyerekkel.

Az viszont egyértelmű, és majd négy év múlva vagy három és fél év múlva térjünk vissza rá, ugyanis meg fogja valósítani ez a kormány, amit most vállalt, hogy négy év alatt a második gyermekek után járó adókedvezmény mértékét is megduplázzuk, pontosan azért, hogy a második gyermek után a nagy ugrással az adókedvezmény esetében a harmadik gyermekek is világra jöjjenek mindenhol, ahol ezt szeretnék. Ez természetesen egy lehetőség, egy támogatás az állam részéről.

A gyermekek szempontjából indulunk ki, a gyermekek érdekét tartjuk a legfontosabbnak, éppen ezért, aki gyermeket vállal, hogy milyen körülmények között, azt az állam ilyen szempontból egyáltalán nem tekinti, azoknak mindenképpen egyenlő kedvezményeket adjunk mindenhol. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Rendes felszólalásra a Fidesz-képviselőcsoportból Vigh László képviselő úr következik. Parancsoljon!

VIGH LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az idei költségvetés 2,5 százalékos gazdasági növekedéssel számol, ami '15-ben bizony meg is valósul, 2,4 százalékos hiánnyal, 1,8 százalékos inflációval és 75,4 százalékos államadóssággal. Azért mondtam el ezt a sort, mert régen, amikor el szoktuk mondani ezt a sort, akkor mindig elkezdtek támadni az Unióból, az IMF-től, és mindenféle gazdaságkutató mondta, hogy a hiányunk nem lesz 3 százalék alatt. És akkor hozzátették, hogy a gazdasági növekedésünk meg nem lesz annyi, amennyit mi terveztünk. Az idei évben hasonlóképpen tettek velünk, azt mondták, hogy a gazdasági növekedésünk 1 és 2 százalék között lesz, és mit ad isten, a gazdasági növekedésünk több mint 3 százalék.

Ilyenkor azt várnánk a különböző elemzőktől, hogy azt mondják nekünk, elnézést kérünk, bocsászatok meg, ne haragudjatok, már megint rosszul riogattuk az embereket, már megint nem volt igazunk. Ez az első év, amikor sem az ellenzék, sem a különböző gazdaságkutatók ezt a számsort nem támadják.

Én a hozzászólásomban ma inkább az önkormányzati szférára térnék ki, hiszen az önkormányzati szféra, amelyben én is részes voltam, 20 évig voltam polgármester, azt gondolom, egy sikerágazat. Amit az elmúlt 24 évben a településeink fejlődtek, az előtt le a kalappal, 3177 településen meg lehet látni a polgármesterek, önkormányzati képviselők munkáját. Hihetetlen, de 1990-ben, a rendszerváltáskor, amikor áttértünk a tanácsrendszerrel az önkormányzatiságra, volt olyan Zala megyei település, ahol még a vezetékes ivóvíz sem volt kiépítve.

Azóta nagyon sok helyen rekonstruálták a villanyhálózatot, mindenhol vízrendszer épült, gázrendszer. Ami még talán hiányosság, és nagyon fontos, hogy pótoljuk, szennyvízrendszert kell még több településen építeni. Vannak fehér foltok. Ami szintén fejlesztésre méltó, és fontos, hogy odafigyeljünk rá, óriási esőzések voltak szűkebb hazámban, Zala megyében szeptember-október hónapban, és a Szévíz-Principális-csatorna tisztítása, úgy gondolom, fontos, hogy támogatásra szoruljon a következő ciklusban.

Nagyon nehéz a településeket kiegyenlíteni, hiszen azt vállaltuk, hogy a különbségeket csökkentjük. Az én választókerületembe tartozik az ország legkisebb települése, úgy hívják, hogy Iborfia. Ez a település 13 fős. A településeink közül a legnagyobb Zalaegerszeg, amely 60 ezer fős, és ha ezeket ki akarjuk egyenlíteni, nincs egyszerű dolgunk. Egyébként a kormány olyat tett, amire az elmúlt 24 évben nem volt példa, 1300 milliárd forintot adott adósságkiegyenlítésre, az önkormányzatok a hitelszámláikon a kifizetetlen szállítási tartozásaikon 1,3 milliárdot halmoztak fel.

Azt gondolom, hogy ez egy óriási teher, ami elment az önkormányzatokról, és azok az önkormányzatok, amelyek nem adósdtak el, kaptak egy kis jutalom-pénzt. Azt látom mostanság a választókerületemben, hogy nagyon sok út, épület újul föl ezekből a pénzekből. Úgy gondolom, jó célra ment, amikor azt mondta a kormány, hogy mindent vigyünk el, ami az önkormányzatok adóssága.

Azt gondolom, hogy a költségvetés tisztességesen kezeli az önkormányzati rendszeren belül az óvodát, az óvodai előkészítést, ami az iskolára való felkészítést szolgálja. Okos gondolat, azt gondolom, támogatandó, hogy hároméves kortól a gyermekek óvodába járjanak. Az is, úgy gondolom, támogatandó, hogy az ne kapjon családi pótlékot, aki nem járja óvodába a gyerekeit.

(15.40)

Azt mondják, hogy a gyermek, illetve a felnőtt élete eldől 3 és 7 éves kor között; azt gondolom, ez egy nagyon fontos terület.

A másik fontos terület az alapfokú oktatás. Nagyon sok vita előzte meg az államosítást. Amikor elkezdődött az államosítás, felhívott egy polgármester telefonon, és azt mondta, hogy miért visszük el az iskolát a településéről, hiszen most újította fel. Azt kérdeztem tőle, hogy valóban elviszik, vagy netalántán ott marad. Azt mondta, igazság szerint ott marad, de mégsem az övéké. Én azt mondtam neki, ha felújította, akkor az ő fénye, az ő díszé az az épület, ugyanúgy odajárnak a helyi gyerekek, ugyanúgy a helyi pedagógusok tanítanak.

A kormány mindösszesen annyit tett, hogy kivette azt a vitát, amely éjfélig tartott, amikor a települések összejöttek, hat-hét-nyolc fenntartóval, és azon vitatkoztak, hogy ki mennyit adjon egy iskolai normatívához még, hiszen a végén már úgy tűnt, hogy egy 100 milliós költségvetésű iskolához 40 milliót kaptunk, tehát 60 milliót kellett hozzátenni, ami felhalmozta forráshiányainkat. Azt gondolom, ez nagyon helyes gondolat volt.

Egyébként az én településemen, ahol lakom, ott például még azt csináltuk a szocialista érában, hogy magánszemélyekkel létrehoztunk egy alapítványi iskolarendszert azért, hogy megmentjük az általános iskolákat. Szeretném jelezni, hogy ma is öt iskolát működtetünk, és nagyon jól működik. Igaz, hogy nem 38 és 40 gyerek van egy osztályban, hanem mindösszesen 10-15 fő, hihetetlen, hogy milyen jó tanítás folyik ezekben az iskolákban.

A másik téma, amiről gyorsan szeretnék még beszélni, az a közös önkormányzati hivatal. A közös önkormányzati hivatalokkal kapcsolatban az ellenzék elmondta, hogy innentől fogva vége a településeknek. Összeálltunk mintegy kétezren, és azt látom Zala megyében és az országban, hogy nem döntötte el negatív értelemben a települések sorsát. Azt rebesgették, hogy néhány település bezár; egyetlenegy

ilyen települést nem láttam, amely bezárt volna, és negatív értelemben rossz dolgok indultak volna el. Azt gondolom, az a folyamat, amit annak idején elindítottunk, folytatásra méltó.

Itt szeretném még megjegyezni, hogy a háziorsvosi szolgálat, amely szintén egy nagyon fontos terület, 10 milliárd forinttal szintén többet kap.

És az iskolához még visszatérek egy gondolattal: 50 milliárddal többet tettünk be ebben az évben a költségvetésbe a KLIK-hez, és 38 milliárd forintot kapnak a pedagógusok a béremelésre.

Czomba Sándor államtitkár úr, azt hiszem, a hét elején mondta itt a parlamentben, hogy először fordult elő, hogy 11 hónapja 4 millió fölött van a foglalkoztatás, 3,7 millió ember helyett - amikor 2010-ben átvettük a kormányrudat - 4,2 millió ember dolgozik, ez 500 ezerrel több. Ez azért egy óriási szám és egy óriási mennyiségű embertömeg, akiket munkába tudtunk állítani.

A választókerületemben volt - most már nem oda tartozik - egy kisváros, Pacsa, ahol létrehoztunk egy csirkefeldolgozót, a csirkefeldolgozóban jelenleg 160-170 fő dolgozik. Az ügyvezető igazgató megkérte bennünket, hogy szeretne egy 30 fős bővítést csinálni. A múlt héten összehívtam a LEADER-közösségünket, amelybe 31 település tartozik, és azt kértem, segítsenek abban, hogy ezt a 30 fős létszámot fel tudjuk tölteni. A polgármesterek megígérték, hogy mindazt a 2-3 embert elhozzák a 30 településről, aki nem dolgozik, nincs közmunkában; nem nagy reményünk van arra, hogy ha odaviszünk arra a munkahelyre mintegy 100 főt, hogy 30-cal tudjuk bővíteni a cég dolgozói létszámát.

Ezt azért meséltem el, mert amikor arról beszélgettünk, hogy mekkora szám a 3,7 millió helyett, hogy 4,2 millió dolgozik, azt gondolom, az óriási teljesítmény, és nem az én teljesítményem, nem a kormányé, nem a Fidesz-KDNP-é, hanem az egész országé. Azt gondolom, ezt meg kell becsülni, hihetetlen, mekkora munka van abban, hogy ma 4,2 millió ember dolgozik.

És itt térnék rá a másik témánkra, a közfoglalkoztatásra, amely nagyon sok bántást és nagyon sok kritikát kap az ellenzéki oldalról, és egy-egy kritika után, amikor kimegyünk a folyosóra, azt szoktam kérdezni a képviselőtől, aki felszólalt, hogy hány közmunkásod van és hány Start-munkaprogramosod. És akkor szokták mondani, hogy hát nekem nincsen Start-munkaprogramosom meg közmunkásom, de tudom, mert hallottam.

Annyit szeretnék elmondani, hogy húsz éve foglalkozom Start- és közmunkaprogrammal, azóta vagyok polgármester, és ki kell emelnem az ő munkájukat. Hihetetlen, hogy kistelepüléseinken mennyit dolgoznak, mennyi épületet újítanak fel. Csak az én településemet alapul véve, paprikát, paradicsomot, burgonyát termelnek a helyi konyhára, hihetetlen, hogy milyen tisztán tartják falvainkat, településeinket, városainkat. Nagyon fontos tevékenység az, amit ők csinálnak, azt gondolom, meg kell őket be-

csülni, és nagyon fontos, hogy ezt a programot folytassuk.

Azt szoktam mondani, hogy minden település úgy fejlődik, ahogy a polgármester és a képviselő-testület az adott lehetőségből a legtöbbet ki tudja hozni. Azt látom, hogy van egy-két olyan település, amely külön lehetőségeket talál; azt gondolom, a működésnek ez már egy magasabb szintje, ha olyan dolgot tud kihozni a településéből, ami nincs benne, és mégis a helyi kreativitás megtalálja azt a dolgot, amiből még nagyobbra tud menni egy-egy település.

A parlamentben voltam, ez öt-hat éve történt: felhívtak telefonon, hogy az egyik kis faluban leégett egy ház teteje, tudnék-e segíteni másnap. Kedd reggel volt, kimentem a településre, és azt láttam, hogy leégett a tetőszerkezet, és egy apuka sírt az udvaron két kicsi gyermekkel, az édesanyja meg bent feküdt a házban. Kérdeztem, hogy miben segíthetek, és azt mondták, segítsék abban, hogy el tudják ma kezdeni az építkezést, mert csütörtökre esőt mondanak. Sikeredt a technikai dolgokat átvariálni, elkezdtek az ácsok építeni a tetőt, sikerült mintegy 2400 cserépet ajándékba szereznünk, és csütörtökre állt a házon a tető, állt a cserép.

Ezt azért meséltem el önöknek, mert az az igazság, úgy gondolom, minden reggel azért kelünk fel, azért dolgozunk, hogy az embereknek, a családoknak, a polgároknak, a vállalkozásoknak, a településeknek jobban menjen. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Esett az eső?)* Manapság meg azt látjuk, sokan azon dolgoznak, hogy mit tudnak azért tenni, hogy minél rosszabbul menjen ennek az országnak. Azt gondolom, nem ezen kéne dolgoznia az ellenzéknek, nem ezen kéne dolgoznia a képviselőknek, hanem azért, hogy az adott településen, az adott választókerületben minél több minden megvalósuljon.

És hadd dicsekedjek azzal, hogy választókerületem központjában, Zalaegerszegen most azon dolgozunk, hogy egy új szívcentrum épüljön, azon dolgozunk, hogy egy nagy cég egy 500 fős munkahelyteremtő beruházást fog indítani. Ezért érdemes felkelnünk mindennap és ezért érdemes dolgoznunk.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból. - Korózs Lajos hangosan tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjából Szél Bernadett képviselő asszony következik.

Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Én magam is tudnék színes történetekkel szolgálni a vidéki Magyarországon tett látogatásaimról, még Zala megyébe is ellátogattam, ahol az Orbán család bányáit vizsgáltam meg, hogy hogyan működnek a Natura 2000-es területen, viszont az LMP képviselőcsoportjának sajnos nincsen annyi ideje, hogy ilyen sok színes képpel illusztrálja azokat

a törvényjavaslatokat, amelyeket önök itt benyújtottak, meg amelyeket mi próbálunk módosítani.

Egyvalamiben teljesen egyetérttek Vigh László képviselőtársammal: itt azért kell felkelni minden reggel képviselőként, hogy az ország javát szolgáljuk, de ezt nem szoktam hangsúlyozni, mert nekünk ez természetes, de ha a Fidesznek ezt ennyire mondani kell, akkor nyilván a Fidesz meglehetősen nagy létszámú frakciójában ez valami kohéziós gyakorlat lehet, viszont azt gondolom, hogy ami természetes, arról nem kell feltétlenül túl sokat beszélni.

Őszintén sajnálom, hogy Rétvári Bence államtitkár úr már nincs itt a körünkben, mert igazából ott szerettem volna elkezdni, ahol abbahagytuk egy korábbi diskurzusunk során, de örömmel látom, hogy Czibere államtitkár úr itt van velünk, és azt gondolom, ő is fog tudni reflektálni azokra a pontokra, amiket itt ki szeretnék emelni a mai felszólalásomban.

Ott kezdeném, hogy tegnap Rétvári Bence államtitkár úr sajnos erősen félreértett minket, félreértett engem, meg lehet, hogy ezt az egész témát is egy kicsit félreérti, mert amikor mi arról beszélünk, hogy a vállalkozóvá válást elő kell segíteni ebben az országban, akkor például azokra a kisgyermekes nőkre is gondolunk, akik nem alkalmazottak, szülnék egy gyermeket, és utána szeretnék egy vállalkozást indítani. Na most, tudja, államtitkár úr, ezek a nők, ezek az asszonyok olyan problémával szembesülnek, hogy rögtön az egész tb-t meg kell fizetniük, holott ők nem tudják a vállalkozásukat kapásból 8-10-12 órában csinálni, merthogy kicsi gyermekük van.

A Lehet Más a Politika már évek óta kiáll azért, hogy legyen egy olyan megfelelő, fokozatosan bevezetendő tb-járulék, hogy ahogy telnek az évek, az első évben csak 25 százalékot, aztán 50-et, 75-öt, majd az egészet kelljen megfizetni annak érdekében, hogy fokozatosan tudjon a vállalkozást tervező nő visszatérni a vállalkozásába, és ne fojtsák meg az egészet azzal, hogy kapásból a nulladik pillanatban a teljes tb-t meg kell fizetni.

(15.50)

Ez abszolút egy életből vett példa. Női politikusként, azt hiszem, kicsit könnyebb a nőekkel szót érteni, engem megkerestek azzal szakmájukat végzett asszonyok, és mondták, hogy jó lenne ezt elérni, mert nekik ez egy komoly probléma, hogy otthon vannak a kisgyerekekkel, indítanak a vállalkozást, de nem tudják a tb-t kitermelni. Úgyhogy én azt gondolom, hogy kompromisszum kell hogy legyen ebben a parlamentben, hogy a nők ügye és a családok ügye mindennél fontosabb, merthogy meglehetősen elhanyagoltuk a nőket az elmúlt 25 évben, hogy csak pár évtizedet mondjak. Én azt gondolom, hogy ez egy olyan intézkedés lenne, amit jó szívvel támogathatna a Fidesz-KDNP is meg mindenki más ebben a parlamentben, hiszen azt gondoljuk, hogy ez egy olyan

fontos dolog, ami szerintem mindenki által támogatható. Ennek megfelelően mi le fogjuk tenni a javaslatot - már le is tettük - a mostani költségvetésben is.

Hadd emeljem ki azt is, hogy ha női foglalkoztatásról beszélünk, akkor ne legyen az egy evidencia, hogy csak alkalmazott nőkről beszélünk. Önök próbálnak - csak hogy egy kicsit boncolgassuk ezt a témát - azoknak a nőknek megoldást adni, akik alkalmazottak, és megengedhetik maguknak azt, hogy rész munkaidőben dolgozzanak. Viszont van a nőknek egy olyan csoportja, amely alkalmazott, de rugalmas munkára van szüksége, mert rész munkaidőből kapott bérből nem él meg. És van a nőknek egy harmadik csoportja, amely meg vállalkozóként szeretne dolgozni, például kozmetikus, és szeretné a szakmáját folytatni gyermekvállalás után is. Én azt kérem önöktől, hogy itt a következő időszakban olyan szemmel vizsgálják meg ezt a költségvetést, hogy erről a két fontos csoportról ne feledkezzenek meg, én erre szeretném önöket inspirálni.

A szociális nyári gyermekétkeztetésről is szeretnék pár szót mondani, mert én azt gondolom, hogy egy olyan helyzetben... - tegnap ugye, volt egy jelentés, amit letettek ebben az országban mértékadó tudósok, szakemberek, és ország-világ előtt nyilvánvalóvá vált, hogy Magyarországon a 7 évnél kisebb gyermekeknek csaknem fele szegénységben él. Szóval, én azt gondolom, hogy önök emellett nem mehetnek el egy szóval. Ugye, Font Sándor képviselőtársam tegnap azt mondta, hogy én túldramatizálom a helyzetet itt a szegénység terén. Én azt gondolom, hogy önök nem néznek szembe a helyzettel.

Önök nem néznek szembe azzal a helyzettel, hogy Magyarországon a gyermekszegénység az egekben van, sereghajtók vagyunk olyan országok társaságában, mint Románia és Bulgária. És azt gondolom, hogy azt is látnia kell, Czibere államtitkár úr pontosan tudja, hiszen szakembere ennek a témának, hogy a nélkülözés összes mértékadó indexe nőtt. Én elég sokat leveleztem önnel, ismerem az ön álláspontját, viszont én azt szeretném kérni, hogy vegyék figyelembe azt, hogy önöknek még bőven van adóssága a magyar gyermekek irányába.

Amikor eljön a nyár, akkor kezdődnek a problémák. Önök nagyon büszkék arra, hogy ha jól számolom, 360 millió forinttal megnövelték a nyári szociális gyermekétkeztetés keretösszegét, ami most így 3 milliárd forint. Csakhogy jó sok kormány óta nézzük azt a mozt, hogy ebben az országban van, mondjuk, 550 ezer rászoruló gyermek, akinek az egyötöde kap nyáron nyári szociális gyermekétkeztetést. Ez azt jelenti, hogy a négyötöde nem kap. És én azt gondolom, hogy nem az a helyes, hogyha önök 360 millió forinttal ezt megtoldják, hanem én azt gondolom - és ezt módosító javaslatban le is tettük az önök asztalára -, hogy 5, azaz ötmilliárd forinttal kellene megtolni ezt az összeget, hogy egyetlenegy gyerek se éhezzen Magyarországon nyáron.

Én azt elismerem, hogy abban van haladás, hogy amíg iskolaidő van, addig legalább egyszer kapnak

meleg ételt. Értem, de mi van nyáron? Mi van nyáron, amikor ezeknek a gyerekeknek a négyötöde kiesik a rendszerből? És azért hangsúlyozom, hogy itt egyrészt pénzkérdésről van szó, de van itt, ami nem pénzkérdés, hogy az önkormányzatok mennyire tudják teljesíteni a feltételeket. Én elég sokat foglalkoztam ezzel a témával, akkor még Czibere államtitkár úr nem volt itt körünkben, vegye figyelembe, legyen kedves, azokat a javaslatokat, amiket letettem, én azt gondolom, hogy ezek olyan javaslatok, amelyek szakmai és - azt gondolom - emberi konszenzust is kell hogy élvezzenek. Én nem gondolom, hogy önök megengedhetik maguknak azt, hogy ez így menjen tovább. 360 millió forint nem elég, 5 milliárd forintra van szükség. Például Orbán Viktor is megfinanszírozhatná ezt, ugyanis amennyit ő kért arra, hogy a Várba költözzön, az pontosan ennyi. Orbán Viktor ne költözzön a Várba, maradjon, ahol van, legyen olyan szíves, és adja ezt a pénzt a rászoruló gyermekeknek, hogy nyáron kapjanak egy tál meleg ételt. *(Korózs Lajos: Éljen! - Taps az MSZP soraiból.)* Legyen ez miniszterelnök úr felajánlása az ügy érdekében. El fogjuk fogadni.

Még egy témát szeretnék behozni, helyesebben kettőt. Szintén államtitkár úrra nézek, mert ön pontosan tudja, hogy a szociális ágazatban milyen helyzet van. És itt megint miniszterelnök urat kell egy kicsit képbe hoznom, mert erősen megdöbbenem az ő hétfői nyilatkozatán. Hétfőn egy kérdésre adott válaszában miniszterelnök úr azt mondta, hogy ha jól emlékszik, elkezdődött a tárgyalás első köre a szociális ágazattal. Ez az, amiben miniszterelnök úrnak pontosan képből kellene lenni, ugyanis ők azok az emberek, a szociális ágazatban dolgozó emberek, akik a nemzetgazdaság legrosszabbul fizetett alkalmazottai. És szeretném még egyszer mondani, hogy amíg mi itt ülünk és dolgozunk, addig a mi gyerekeinkre ezek az emberek vigyáznak, a mi időseinkre ezek az emberek vigyáznak. És ezek az emberek 70-80 ezer forintot keresnek, és az ő bérük 2008 óta nem emelkedik, és önök - már megbocsásanak - folyamatosan hitegetik őket, és egész egyszerűen most is csak egy ígéret van az asztalon, hogy jövőre valamit emelnek, de önöknek már nem hisz senki, mert egész egyszerűen, amit eddig letettek az asztalra, az szegényletes volt. Ezeket az embereket folyamatosan hitegették. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból.)*

És azért azt hadd emeljem ki, államtitkár úr, hogy a Fidesz 2010-es programjában ez benne volt. Emlékeztetnék rá, hogy nyertek pár választást... *(Közbeszólásra reagálva:)* - igen *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Hányat is?)*, és azt gondolom, hogy akkor ideje lenne betartani, amit ígérték. Kezdjék a szociális dolgozókkal, kezdjék azokkal az emberekkel, akik az időseket, akik a betegeket, akik a gyerekeket gondozzák!

Hozzáteszem, hogy nagyon keveset kérnek ezek az emberek. 30 milliárdból megoldható lenne. Én úgy látom, hogy 10 milliárd van, tehát 20 milliárddal

kellene kiegészíteni. Most mondjam azt, hogy inkább ezzel kellene foglalkozni, mint Paks bővítésével, amire 28 milliárdot betervezték? Nézzék, az, amit mi leteszünk az asztalra, a módosítójavaslat-köteg, annak mind megvan a fedezete a költségvetésben. Ugye, körülbelül 500 módosítót nyújtottak be összesen, annak az egyötödét, tehát 80-at az LMP frakciója tette le az asztalra. Mi mindennek megtaláltuk a fedezetét. Én azt gondolom, hogy megvan itt a pénz, csak önök nem jó helyre teszik. És ezek az emberek nem kérnek sokat, csak annyit kérnek, amennyit az egészségügyi dolgozók kaptak. Nagyon kicsi emelést kérnek, adják meg nekik.

Hozzáteszem azt is, hogy nem elég, mert életpályamodellre is szükség van. Nem jó dolog az - hogy finoman fogalmazzak -, hogy egy pályakezdő ugyanannyit keres, mint aki már évtizedek óta a pályán van. És mindez, mondok, 70-80 ezer forint, 84 400 forint. Szóval, ilyen pénzekről beszélünk, ez így nincs rendjén. A frakciónknak az a véleménye, hogy itt azonnali és valódi béremelésre van szükség, nem bérpótlékra, be kell épülni a bérbe. Nem toldozgatni-foltozgatni kell, hanem rendes, valós béremelésre van szükség, államtitkár úr.

És még egy témával szeretném kiegészíteni az itt elmondottakat, mert azt gondolom, hogy ez is a Fidesz-KDNP-nek egy nagy adóssága. Tudják, ebben az országban fogyatékosággal élő embertársaink is vannak, és vannak megváltozott munkaképességű embertársaink is. Önök elkövetek egy nagyon súlyos mulasztást, az országos fogyatékosügyi program 2013. évi lejártával önök nem gondoskodtak arról - holott törvény előírja -, hogy a 2014-20-as időszakra egy fogyatékosügyi programot le kellett volna tenni az asztalra. Azóta, én azt tudom, hogy önök már társadalmi egyeztetésre bocsátottak egyet, de abban általánosságok szerepeltek. És ami ennek az egésznek a fontosabbik része, a végrehajtási terv, az intézkedési terv. Én azt nem tudom, hogy hogyan áll, legyenek kedvesek, mondják el, már csak azért is, mert 2015-ben ezt kell kezdeni végrehajtani.

A probléma az, hogy nem látom a fedezetét a költségvetésben, miből fogják ezt megcsinálni. Mi úgy látjuk, hogy körülbelül 8 milliárd forintra van szükség; ha nem ennyire, akkor cáfolja meg. Én mindenesetre OFP-végrehajtásra 8 milliárd forintra benyújtottam önökhöz egy módosító javaslatot. Én azt gondolom, hogy ez a legfontosabb feladataink egyike. Ebben az országban addig nincs rend, amíg megváltozott munkaképességű és fogyatékkal élő embertársainkról nem tudunk gondoskodni a törvényi előírások szerint. Önök nem engedhetik meg maguknak, hogy ebben mulasztás legyen.

Ezen túlmenően még egy módosító javaslatunkat szeretném az önök figyelmébe ajánlani. A megváltozott munkaképességűek foglalkoztatásához bértámogatást nyújtanak, de a számításaink szerint ezt körülbelül 5 milliárd forinttal meg kell emelni, ennyivel tervezték alul önök a költségvetést. Ezt azért fontos látni, mert Magyarországon nagyon

nehéz munkát találni, de a megváltozott munkaképességű embertársainknak még nehezebb munkát találni. És külön nehezíti a helyzetet, hogy ők rehabilitációs kártyát nem kapnak. Ez egyébként megkönnyítené az elhelyezkedésüket. És az őket foglalkoztató nonprofit szervezetek nem tudják kigazdálkodni azt a bért, ami számukra nyújtható, ezért nagyon nagy szükség lenne arra, hogy önök megemeljék az erre nyújtható forrásokat.

Én szeretném felhívni az önök figyelmét arra, hogy ha ez elmarad, tehát ha önök ezt a módosító indítványt elvetik, akkor ez azt fogja eredményezni, hogy ezek az emberek még rosszabb helyzetbe fognak kerülni. Eddig se voltak jó helyzetben, nagyon rossz helyzetben voltak. Én magam egy albizottság elnökeként funkcionáltam az előző ciklusban, ahol nagyon sokat foglalkoztam ezzel a témával, azt gondolom, hogy ez is egy olyan ügy, amely pártok között, frakciók között, parlamenti erőcsoportok között konszenzust kellene hogy élvezzen, hogy ezen a területen előremozduljunk.

(16.00)

Az ott kezdődik, hogy a törvényeket betartjuk, szeretném tudni, hogy hogyan áll a végrehajtási, az intézkedési terv, és szeretném tudni, hogy ezt miből kívánják önök finanszírozni, mert borzasztó nyugtalanító azt számomra látni, hogy ebben a költségvetésben egy csomó luxuskiadásra van fedezet; Orbán Viktor a Várba költözik, stadionokat építünk és folytathatnám, és a legalapvetőbb humán kötelességeinknek nem teszünk eleget, hogyha ez így elfogadásra kerül.

Úgyhogy tisztelettel kérem Czibere államtitkár urat és az összes többi, itt körünkben helyet foglaló államtitkárt és minden egyes képviselőtársamat, hogy ilyen szemmel nézze az LMP képviselőcsoportjának a módosító javaslatát, nem egy van köztük, amit akár önök is benyújthattak volna. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a tegnapi naphoz hasonlóan Balczó Zoltán képviselő úr, európai parlamenti képviselő közvetlenül jelezte felszólalási szándékát, így a mai napon 3 perces időkeretben szólalhat fel. Ez az időkeret nem számít bele a Jobbik-frakció időkeretébe.

Megadom a szót Balczó Zoltán európai uniós képviselő úrnak.

Parancsoljon!

BALCZÓ ZOLTÁN európai parlamenti képviselő: Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Az előző felszólalásokban több kormánypárti képviselő foglalkozott az uniós forrásokkal, és kis túlzásokkal olyan kép alakulhatott ki, hogy mi gyakorlatilag itt a tejjel-mézzel folyó Kánaánba kerültünk be,

és ezt a képet szeretném egy kicsit árnyalni a valódi mérleggel.

Az idei költségvetésben a nemzeti stratégiai referenciakeret 1262 milliárd forint uniós forrással számol. Szeretném leszögezni, a Jobbik nagyon fontosnak tartja ezt a forrást, ennek célszerű felhasználását; sajnos azért, mert a fejlesztéseink 90 százaléka, annál több uniós forrásokból valósul meg. Sajnos, ez egy szegénységi bizonyítvány, hogy saját, önálló forrásaink nincsenek esetleg olyan célokra, ami nem esik egybe az Unió úgynevezett prioritásaival.

Nos, amikor a soha nem látott forrásokról halottunk, ott általában manipulált számok szerepelnek. Hozzáadják a saját részt, és azt mondják, hogy ez onnan érkezik, Brüsszelből. Az összehasonlításnál pedig nem az euró összegét mondják az előző ciklushoz képest, hogy mit értünk el, hanem az akkori árfolyamon, az akkori forintot a mostani 300-310-essel. Ezért szeretnék majd tényszámokat mondani.

És még egy dolgot hadd tegyek hozzá: mint az EU Bizottság tagja az előző ciklusban, végigkísértem, és azt kell mondanom, hogy a kormány jobb pozíciót nem tudott elérni. Az a szomorú, hogy jelenleg az Unió azt nyújtja, amit itt látni fogunk. A nettó pozíciónk tehát, a befizetést levonva, 23,3 milliárdról valóban növekedett 25,7-re, ez 300 forintos euróval évi 1000 milliárdról - ez a nettó - 1077. De döntően miért? Nagy büszkén mondta a miniszter úr, hogy 500 milliárd forinttal megnövekedtek az agrárforrások. Azért növekedett meg, mert elfogadtuk a 25 százalékkal induló kezdeti helyzetet, ami olyan módon határozta meg a magyar mezőgazdaság helyzetét, ami bűn volt, és most, hogy eljutottunk az eredetihez, a száz százalékhöz, ez nem egy dicsőség.

A kohéziós borítékban mínusz 20 százalékkal több van, mint eddig volt. Ez ténykérdés, és az Unió teljes költségvetése 4,5 százalékkal csökkent az előző ciklushoz képest. Ilyen még nem volt; a számunkra fontos kohéziós boríték 20 százaléka, mert a teljes kohéziós alap 8,4 százalékkal csökkent. Tehát azt fejezte ki az Európai Unió többsége, hogy tovább folytatódik az a tendencia, ami az előző ciklusban, hogy az úgynevezett centrumországok és a perifériaországok között a leszakadás tovább fog folytatódni. Ez a szomorú valóság. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Czibere Károly államtitkár úr kért szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

CZIBERE KÁROLY, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Három olyan témát említett, amely a mi államtitkárságunkhoz tartozik.

Azt gondolom, hogy előljáróban átfogóan meg kell hogy köszönjem az észrevételeit mind a célok tekintetében, mind az elkötelezettség tekintetében, de azt gondolom, hogy egynémely javaslat tekintetében is ugyanazon az alapon állunk. Azt gondolom,

hogy nemcsak most, hanem a jövőben is fogjuk kérni a segítséget, illetve várjuk a javaslatokat, és azokat meg fogjuk fontolni, hogy hogyan tudjuk beépíteni a saját javaslatainkba valamennyi területen, mind a három területen.

Az első kérdés a gyermekétkeztetés volt. Azt gondolom, hogy az meglehetősen összezsúsolása a számoknak, ha azt mondjuk, hogy az rgyk-ban, a rendszeres gyermekvédelmi kedvezményben részesülő gyermekeknek - akik valóban hátrányos helyzetűek - a számát összevetjük a gyermekétkeztetési számokkal, hiszen a gyermekétkeztetés alapvető célja az, hogy ne fordulhasson elő - és azt gondolom, ez közös ügyünk - ma Magyarországon, hogy bármely családban egy gyermek is éhezik. Azt gondolom, hogy ez közös alapunk kell hogy legyen. Ebben tehát az 530 ezres szám nem valid, hiszen az az rgyk-s gyerekek száma, és nem azoknak a gyerekeknek a száma, akik valamilyen módon érintettek abban, hogy éheznek, mondjuk, az elmúlt egy hónapban előfordult velük, hogy éheznek, ezt a statisztikák néhány tízezresre becsülik.

Tehát ennél fogva azt gondolom, hogy alapvetően arra kell céloznunk, hogy a nyári gyermekétkeztetésben, amely viszont 124-125 ezer gyermeket érint alapvetően, a következő évben tovább tudjuk szélesíteni azoknak a gyermekeknek a körét, akiket ebbe be tudunk vonni, és az, hogy 25 százalékkal nő az erre fordított keret, az pontosan ezt teszi lehetővé. Mi magunk is most dolgozunk azon, hogy a jövő évi pályázaton, az önkormányzatok számára kiírt pályázaton hogyan lehetne még több önkormányzatot bevonni. Mi is érzékeljük ezt a tartózkodást az önkormányzatoktól.

Végeztünk egy felmérést, hogy körülbelül miért, milyen okok miatt látnak az önkormányzatok korlátokat. Ezeket mi fogjuk kezelni, vissza fogunk kérdezni olyan önkormányzatokra, amelyek nyilvánvalóan hátrányos helyzetű térségben vannak. Nyilvánvalóan nagyon sok hátrányos helyzetű gyermek él azon a településen, és rá fogunk kérdezni, hogy no, te miért nem pályázol, miért nem pályáztál tavaly, és ezeket a válaszokat, ezeket a reakciókat fel fogjuk dolgozni, és igyekezni fogunk olyan pályázatot kiírni, hogy minél több önkormányzat részt tudjon venni. A célzottságát erősíteni fogjuk ennek a programnak, és ennek nyomán azt gondolom, hogy további gyermek-ezrek tudnak bekapcsolódni a programba.

Azt is osztom, amit úgy fogalmazott, hogy bőven van adósságunk a gyermekek felé, hiszen itt nem lehet megállni. Tehát abban, hogy a tanévben, illetve a nyári gyermekétkeztetésben a források jelentősen növekednek a következő évben - az egyik 25 százalékkal, a nyári gyermekétkeztetésben és 5,5 milliárddal a tanév közben a kedvezményre fordítható összeg -, azt gondolom, hogy ez egy nagyon fontos eredmény. De nem lehet megállni, tovább kell gondolkodnunk, hiszen hétvége is van, amikor az intézmények zárva tartanak. Azt gondolom, hogy a következő év tavaszán ki kell dolgozni olyan szakpolitikát,

amely azokra a további napokra is valamilyen lehetőséget ad, amelyek ebben a két rendszerben nincsenek lefedve. Én minden erre irányuló javaslatot örömmel fogadok.

A második kérdés az életpálya és a béremelés kérdése. Azt gondolom, hogy megint közös az ügy. A kormány ugyanígy, teljes mértékben tisztában van azzal, hogy ma a nemzetgazdaságban a leginkább alulbérezett szektor a szociális, gyermekjóléti és gyermekvédelmi ágazatban dolgozók. Azt gondolom, hogy ugyanígy értékeli és nagyra becsüli a kormány - ahogy itt hallottuk miniszterelnök úrtól is - az ágazatban dolgozók munkáját. Azt gondolom, hogy itt is van adósságunk, ez teljesen természetes, de azt gondolom, hogy ez a kormány tett is ezen a területen. Az ön által is említett ideai bérpótlék egy fontos eredménye volt ennek, és az is fontos eredménye volt, hogy január 20-án elindultak az életpálya-munkacsoportok, amelyek öszre az első tervezeteiket lerakták mind a továbbképzés, mind a rekreáció, mind a bértábla, mind az ágazati egyeztetések területén, sőt egy ötödik csoport az ágazatszabályozással kapcsolatban is fogalmazott meg javaslatokat. Tehát azt gondolom, hogy ezek elindultak, és szeretnénk ezeket a munkacsoportokat, amelyek a szakterületi dialógus fontos fórumai, tovább működtetni, nemcsak az életpálya bevezetéséig, hanem azt követően is fontos, hogy legyen egy folyamatos egymásra figyelés és egy folyamatos egymásra tekintés ebben az egyeztetési folyamatban.

A következő lépésnek annak kell lennie, hogy az ágazat kapacitásainak hosszú távú terveit összerakjuk. Ahogy ön is tudja, és szerintem mások is tudják, a szociális és a gyermekvédelmi szektorban úgynevezett kapacitáségyenetlenségek és finanszírozási egyenetlenségek vannak.

(16.10)

Vannak olyan területei a szolgáltatási szektornak, szociális, gyermekvédelmi szektornak, ahol nagyon kemény munkát végeznek, viszonylag kevés forrás van ehhez allokálva, de vannak olyan részei is ennek a szektornak, ahol - hogy mondjam - mérsékeltebb a szakmai eredményesség és a teljesítmény. Nem mondom nyíltan pazarlásnak, de azt gondolom, hogy felülvizsgálatra szorul egy-egy területe ennek a szolgáltatási szektornak. Amíg hosszú távú garanciákat nem tudunk letenni annak érdekében, hogy fenntartható, hosszú távon fenntartható, kiszámítható legyen a szolgáltatási szektor kapacitásstruktúrája mind terület-, mind szakterület-specifikusan, addig, azt gondolom, nagyon nehéz mit mondani a jövőről. Én azt gondolom, a kormány felelőssége az, hogy azt mondja, hogy itt van egy középtávú fejlesztési koncepció, amely tehát hosszú távon fenntarthatóvá teszi a szolgáltatásstruktúrát, amelyből következik az életpálya és a béremelés. Mi arra teszünk ígéretet, hogy a következő hónapokban ez a középtávú fejlesztési terv elkészül, és ennek

megfelelően akár már júliustól a béremelés következő üteme meg tud valósulni.

A harmadik pedig az országos fogyatékosügyi program. Az első teendőm volt az, amikor államtitkár lettem, hogy ezt elővettük, meg is jelent, és most készen van az intézkedési terv is. Valamennyi javaslatot örömmel veszünk, és be fogjuk fogadni. Közös ügy, hogy a fogyatékosügyet megemeljük, azt gondolom, és a fogyatékosok ügyét előtérbe helyezzük. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most kettőperces felszólalások következnek. Elsőnek Törő Gábor képviselő úrnak adok szót, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

TÖRŐ GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Egy költségvetési vitában sokszor előfordul, hogy az üléspontok határozzák meg az álláspontot, de azt gondolom, hogy az ellenzéki kritikái észrevételek mellett is néha beköltözött az elismerés irányunkba, még ha fű alatt is. *(Dr. Szakács László: Valamit félreérthetl.)*

Harangozó Tamás hozzászólásában kifejtette, hogy a rendőrség utaztatása hogy szerepel a költségvetésben. Emlékezzünk, 2002-2010 között miről szólt a költségvetési vita: az 1-2 milliárd forintos adósságállományát hogyan fizetjük ki a rendőrségnek.

Szóba került Harangozó Tamás részéről a túlórától, hogy spóroljunk ezen a költségvetés területén. Emlékezzünk vissza 2002-2010 közé, a tűzoltók pótlékát 2010-ben a jelenlegi Fidesz-kormánynak kellett kifizetni, szintén többmilliárdos összegben. *(Dr. Hörcsik Richárd: Úgy van!)* Emlékezzünk az életpályamodellekre! Több képviselőtársam kitért erre. 2002 és '10 között arról szólt a média minden szegmense, hogy fél hónap után nem lehetett kihívni a rendőrséget, mert elfogyott az üzemanyag-költségkerete.

Vágó Sebestyén, Szél Bernadett szintén kitért az életpályamodellre. Azt gondolom, hogy megfelelő viták után megfelelő költségvetési háttérrel ezt végig tudjuk tárgyalni, le tudjuk folytatni a vitát, és ahogy a pedagógusoknál, úgy a többi ágazatban is ezt végre lehet hajtani.

Szintén Varga Lászlóra is kitérek, az adóelemelésre azt tudom mondani, hogy például a szapanadónál egy kilónál 11 forint, az egy tízdekás szapanannál egy forint ötven fillért jelent. 2002 és '10 között önök az energiát duplájára emelték, a távhőszolgáltatást a duplájára emelték, összességében azt tudom mondani, hogy ez nem számottevő az önök részéről.

És még egy másodpercet a hazudozásra. Jelen pillanatban egy miniszterelnök hazudott, azt úgy hívják, hogy Gyurcsány Ferenc, aki hazudott reggel, délben meg éjjel. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ugyancsak kétperces felszólalásra az MSZP képviselőcsoportjából Szakács László képviselő úr következik. Parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Az enyém a következő két és fél perces, ha jól értettem, az előzőhöz is viszonyítva. Arra én most nem reagálnék. Ami egy forinttal több, az pont egy forinttal több, mint ami eddig volt, mert az eddig nulla forint volt. *(Moraj a Fidesz soraiból.)*

Amire én reagálnék, amit Molnár Ágnes képviselő asszony is elmondott, az első *(Az elnök csenget.)* fejezetével nem foglalkoznék a beszédének, hiszen az inkább a 2006-os zárszámadási vitában elmondott lehet, csak kicserélték rajta a dátumot nagy valószínűség szerint, de most egy önök által végigkormányzott ciklus utáni következő költségvetésnek az elfogadásáról vitatkozunk, érdemes egyébként ezt rögzíteni. Amit ön elmondott az egészségügyről, az nagyon fontos, és nagyon jó volna, ha már a nulláról indulva ezek a folyamatok elindulnának. Csak jóval a nulla alatt vagyunk, képviselő asszony. Elmondom, hogyan. 45 ezer fő vár pillanatnyilag a várólistákon műtétre, csípőprotézisre 7326-an, térdprotézisre 8794-en, szürkehályog-műtétre 18 401 beteg vár, és a tavalyi költségvetésben önök vállalták, hogy ezt 3 ezerrel csökkentik. Én úgy gondolom, hogy ez a vállalás nem egy túl nagy vállalás a 45 ezerhez képest.

A közmunkaprogram. Mi nem azt támogatjuk, hogy ez van. Bánom, hogy Vigh képviselőtársam már elment. Én örülök, ha vannak olyan kistélepülések, mint az övéi vagy éppen Boldog István képviselőtársamé, aki mindig nagyon büszkén elmondja, de ez nagyobb településeken már nem működik. A közmunkaprogramban, ha valaki rövid ideig dolgozik, annak átmenetinek kell lenni, és onnan vissza kell neki mennie a munkaerőpiacra. Oda nem tud visszamenni, mert az önök által elfogadott adórendszer egész egyszerűen a versenyképességet, a növekedést, a gazdaságot csökkenti, és ezzel nem teremtdnek, hanem megszűnnek munkahelyek, és nem lehet oda visszamenni dolgozni. Ez a baj a közmunkaprogrammal.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ismételt felszólalásra a Fidesz képviselőcsoportjából Kovács Sándor képviselő úr kért szót. Azzal adom meg a szót, képviselő úr, hogy öten várnak még ön után a Fidesz-frakcióból tévé előtti felszólalásra, ennek megfelelően kérem, hogy korlátozza a saját felszólalását.

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Azt gondolom, hogy nagyon fontos fejezetről szeretnék beszélni, mégpedig a szociális kiadások az önkormányzat fejezetében. Államtitkár úr tegnapelőtt tartott egy sajtótájékoztatót, ahol a segélyezés átalakításáról volt szó. Azt gondolom, hogy meg kell

világítani, hogy az állam és az önkormányzatok segélyezéssel kapcsolatos feladatellátását élesen szét kell választani, és ennek a kormányának az a feladata, hogy a nagyobb adóerő-képességgel rendelkező önkormányzatok vállaljanak részt abból a szociálpolitikai feladatból, amit a településeken élő rászorultaknak segélyezés formájában oda kell adni. Úgyhogy ennek érdekében a hatáskörök is tisztázódtak, és azt gondolom, hogy nagyon fontos megemlíteni, hogy átlátható és visszaélésektől mentes szociális szolgáltatásokat kell bevezetni.

Tehát nagyon röviden: meg fog szűnni néhány ellátás, de ugyanakkor át is alakulnak. Egy nagyon fontosat hadd mondjak el: a rendszeres szociális segély át fog alakulni. Három, mondjuk úgy, ellátotti csoport jön be helyette: a nyugdíjkorhatárt öt éven belül betöltők, ők foglalkoztatást helyettesítő támogatásra válnak majd jogosulttá; valamint van még két csoport, az egészségügyi állapotukra tekintettel nem foglalkoztathatók, illetve aki a 14 éven aluli gyermeke felügyeletét nem tudják megoldani; ezt úgy fogják hívni, hogy egészségkárosodási és gyermekfelügyeleti támogatásban fognak részesülni.

Nagyon fontos, hogy amint említettem, ezeket a segélyeket a települési támogatás fogja kiváltani, hiszen ezekre a krízishelyzetekre az önkormányzatoknak válaszolnia kell, és lehetőségük lesz az adóerő-képesség hiányában központi források megrendelésére is.

Köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Rendes felszólalásra az MSZP képviselőcsoportjából Heringes Anita képviselő asszony következik. Parancsoljon, képviselő asszony!

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Hát, a költségvetési törvénytervezet általános indoklásában a környezetvédelem megemlítésre sem került, de ezen már meg sem lepődünk, hiszen ismerjük már a kormány környezettudatos gondolkodását. Hiszen földművelésügyi államtitkárunk is munkatársainak elmondta ugye, hogy nem kell pápábbnak lenni a pápánál; ezt sokan úgy is értelmezték rögtön, hogy első a gazdasági érdek - de már ezen sem lepődünk meg, hogy mindenek fölött a gazdasági érdek áll. Ezért ezen sem lepődünk meg, hogy a környezetvédelem szó meg sem jelenik az általános indoklásban.

Pici segítséget szeretnénk nyújtani, hogy mik azok az apróságok, amiket módosítaniuk kéne ahhoz, hogy normálisan lehessen tárgyalni ezt a költségvetést, és az emberek számára is elfogadható legyen. Például beszéljünk most a termékdíjról, melyet ugye '95-ben vezettek be.

A legfontosabb célja az volt, hogy a környezeti veszélyeztetések, károk megelőzésének csökkentésére pénzügyi forrásokat teremtsen. 2013-ban önök bevezették a lerakási járulékot, melynek eredeti célja

nem más volt, mint hogy a kevesebb hulladék termelését támogassa.

(16.20)

A 2015-ös költségvetés-tervezetben a hulladéklerakási járulékból származó bevétel 9 milliárd forint, a környezetvédelmi termékdíjből meg 63,3 milliárd forintot számol a költségvetés. Hölgyeim és Uraim! Ebben a 63,3 milliárdban már benne van a szappan- és mosószeradó is, ezt 10 milliárd forinttal számolja a költségvetés. Ez az, amit önök majd szappan- és mosószeradóként fognak befizetni.

Ami viszont érdekes, hogy eredetileg ezt arra hozták létre, hogy a hulladékgazdálkodási feladatokat támogassák. Mégis, a bevételekből 17,6 százalékot fordítanak majd erre, ami 12,7 milliárd forint. Nagyon aranyos, hogy a szappanadó 80 százalékát is majd elnyeli a központi költségvetés, melyből ugye, majd akkor stadionok épülnek, mint látjuk. A szegény, kiskeresetű emberek majd a szappanadóban ezt befizetik, és kívülről nézhetik majd a stadionokat, mert belépőre már nem lesz pénzük. De mint tudjuk, és többször elmondták már képviselőtársaim, sajnos ez az elszegényedés költségvetése, amit önök most 2015-re benyújtottak.

A hulladékgazdálkodást már említettem, hogy eredetileg a lerakási járulék erre lett kitalálva, mégis látjuk, hogy 80 százalékban teljesen másra fogják költeni, de legalább majd az adófizetők még fizethetik az új átmeneti hulladék-közszolgáltatással kapcsolatos kiadásokat, amely soron látjuk, hogy 4 milliárd forint található rögtön. Már én többször elmondtam önöknek, hogy ezek a nonprofit önkormányzati cégek éppen hogy fenntartani sem tudják magukat, és hogy a 2013-as szinten önök befagyasztották a lerakási járulékot, az nem megoldás, hiszen eddig sem tudták fizetni. Akkor az, hogy be van fagyasztva ez az összeg, nem fog változtatni ezen. Talán segíteni kellene a költségvetésben ezen cégeken is, hogy mondjuk, a kistelepüléseken az embereknek egyrészt ne kelljen ennyit fizetni a személyszállítási díjért, másrészt az önkormányzati cégek is fönntudjanak maradni, a szolgáltatónak se jelentsen problémát ez a szolgáltatás.

Nagyon-nagyon érdekes, önök többször elmondták, hogy az épületszigetelési programra majd több pénzt fordít a kormány. Ahogy mi néztük a költségvetést, az is nagyon-nagyon aranyos, hiszen 743 millió forintról 654 millióra csökkentik az erre adott pénzt. Persze, majd arra fognak hivatkozni, hogy majd az uniós forrásokból kívánják finanszírozni. Ez is azért bájos, bárhogy nézzük, kedves képviselőtársaim, hiszen az uniós források jól jönnek, de az uniós zászlót nem hajlandók megtűrni a Parlament épületén, épületében.

Igazán érdekes az is, hogy míg 2008 és 2010 között az önök által szidott, szidalmazott szocialista kormány még 292 723 lakóegység felújítását támo-

gatta a szigetelési programban, addig önök 2011-ben már csak 4045-öt és 2012-ben már csak 1082-t. Bárhogy nézzük, ez még a legkisebb számítások és hallomás alapján is nagyon durva csökkenést jelent.

Az allergiásoknak egy ideje már az 1 százalékot nem tudják a személyi jövedelemadójukból önöknek utalni. Ahogy Lázár János miniszter úr is elmondta, hogy majd azt, amit egyébként 2009-ben felajánlottak 1 százalékot - 1,1 milliárdot ajánlottak föl az adózók, abból 642 milliót önök másra költöttek el. Mi vártuk azt, hogy a költségvetésből ez látszódjon, hogy ez az összeg majd hol jelenik meg. Gondolom, ez egy apró tévedés, hogy ez nincs.

Környezetvédelmi civil szervezetek. Az előző négy évben a kormány folyamatosan csökkentette a zöld és környezetvédelmi civil szervezetek működését és programjaik megvalósításának támogatását állami források keretéből. 2002-ben, az első Orbán-kormány távozásakor évi 1,2 milliárd forint volt erre, ma ehhez képest nagyságrendileg kevesebb, annak ellenére, hogy a feladataik nem csökkentek. A kormány 2015-ben 63,3 milliárd forintos, mint mondtam, termékdíjbevételekre számít, ebből 12,7 milliárd forintot szán a hulladékgazdálkodási feladatok támogatására. Ebben az esetben véleményünk szerint szükségszerű az állami feladatokat átvállaló környezetvédelmi és civil szervezetek pályázati úton történő keretének megemlése.

És már csak egy apróságot szeretnék megemlíteni önöknek. A paksi stadion is megújulhat, és nagyon-nagyon reménykedünk, reménykedem benne paksiként, hogy a mostanában felreppenő hírek, hogy az MVM megvonja a támogatást a paksi futballcsapattól, az nem arról szól, hogy nem fideszes városvezetés van mostantól, mert ez eléggé kicsinyes lenne.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A Fidesz képviselőcsoportjából Tapolczai Gergely képviselő úr következik.

Parancsoljon, képviselő úr!

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): *(Hozzászólását jelnyelvi tolmács közreműködésével teszi meg.)* Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! A fideszes képviselőtársaimra tekintettel vagyok, és rövidebbre fogom a mondanivalómat.

Engedjék meg, hogy három speciális témát említsek meg, mind a három témához beadtam módosító javaslatot.

Az egyik a fogyatékos személyek országos érdekvédelmi szervezeteinek a támogatása. Tudni kell, hogy a 2009. évhez képest 60 százalékkal csökkent az állami támogatás. Az elmúlt években sikerült a 2009. évi szintre, annak 95 százalékára felhozni a támogatás összegét.

A mostani módosító javaslatom egyik célja, hogy visszaálljon általában véve a 2009. évi szint.

Azokon fő a szervezetek kapnak támogatást, akik egyben az Országos Fogyatékosügyi Tanácsnak a tagjai is. Időközben viszont változott az Országos Fogyatékosügyi Tanács tagságának az összetétele. Bekerültek olyan kisebb szervezetek is, amelyek eddig nem kaptak működési támogatást. A javaslatom másik célja pont ez, hogy ők is kapják meg ezt a támogatást. Ilyen az Afázia Egyesület, a Démoszthenész Egyesület, illetve szeretném egy olyan szervezetnek is emelni a támogatását, amelyek évtizedek óta nagyon magas színvonalon, magas szakmai szintű munkát végeznek a fogyatékos személyekért, illetve a fogyatékos gyermekek érdekében. Az egyik a Dévény Anna Alapítvány, amelyik 80 százalékos hatékonysággal gyógyítja a nem szervi betegségben szenvedő gyerekeket. A másik pedig a KézénFogva Alapítvány, aminek a szakmai munkáját is ismerik szerintem a képviselőtársaim.

A második téma pedig a jelnyelvi tolmácsolószolgálatok és a vakok elemi rehabilitációja sorával kapcsolatos. A tervek szerint az erre betervezett támogatást uniós forrásból kívánják majd kiegészíteni, ám ez egy olyan átmeneti időszakot feltételez, ami valószínűleg szolgáltatási problémákat fog okozni. Ezért az ehhez kapcsolódó módosító javaslatom célja, hogy az átmeneti várható problémákat megoldja, és visszaállítsa az előző évi szintre, illetve a tolmácsolószolgálatok növekedését is figyelembe kell venni. A kiegészítő támogatást már nem tudják száz százalékban jelenleg kifizetni a szolgálatok. Plusztámogatást javasolnék a módosítómban erre a területre is.

A fogyatékosok sportjával kapcsolatban: az összes, sportra fordítható költségvetési támogatás emelkedett, csak a célokat nézve más besorolásba helyezték ezeket. Az én javaslatom célja, hogy a fogyatékosok sportjára tervezett összeg visszaálljon az ez évi szintre, plusz nevesítve legyenek a jövő évi világtételek ebben, a téli siketlimpia, a nyári speciális olimpia és a szervátültetettek nyári világtétele. Ezek nevesítve kapjanak támogatást, és plusz figyelembe vesszük a '16-os paralimpiai játékokat és az erre való felkészülést, a kvalifikációs versenyen való részvételeket, ezek is megnövelt támogatást kellene hogy kapjanak.

Nagyon kérem ebben a parlamenti képviselőtársaim segítségét és támogatását. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

(16.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a Jobbik képviselőcsoportjából Szilágyi György képviselő úr.

Parancsoljon, képviselő úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Nehéz helyzetben vagyok, mivel végignézve a tavalyi költségvetési vitában elmondott beszédemet, feltűnően hasonló problémákról szeretnék idén is beszélni. Ugyanazok a tendenciák és folyamatok mutathatók ki a 2015-ös költségvetésben, melyek az elmúlt években már kirajzóldtak. Sajnálattal látom, hogy e folyamatok elsősorban negatív irányba mutatnak és zajlanak.

Ambivalens érzéseim még inkább felerősödnek azok után, hogy a 2014. évben minden korábbinál nagyobb összegek jutottak a magyar sportba, a probléma azonban ott van, hogy ezek az összegek rossz helyre és rossz szisztéma szerint áramolnak a végfelhasználókhoz, a sportolókhoz.

Többször felhívtuk a figyelmet arra a tarthatatlan állapotra, hogy a Magyar Olimpiai Bizottság, mely vezetőségében több sportági szakszövetség vezetője jelen van, ellenőrzi a szakszövetségeknek juttatott támogatásokat, meghatározza az idei évtől már a sportág-felzárkóztatási és -fejlesztési összegeket. A felhasználó ellenőriz. Tehát ezt mi problémának tartjuk, ez nem egy ideális állapot, semmiképpen nem nevezhető annak.

A sport-szakállamtitkárságot lassan megfosztották minden döntési jogkörétől. Ennyi erővel meg is szüntethették volna. A Fidesz által hangoztatott marketingszlogen, mely szerint stratégiai ágazat a sport, azonban e forgatókönyv szerint nevetésgesen hangzott volna.

A költségvetési sorokat átolvasva viszont arra leszünk figyelmesek, hogy nemcsak a sportszakmai döntéseket, a pénzelosztást, hanem magukat az államtól kapott költségvetési pénzeket is privatizálták, elsősorban olyan sportszervezetek, melyek vezetői fideszes pártkatonák lettek az elmúlt négy évben.

A sportlétesítmény-fejlesztésekkel kapcsolatban is anomáliákat tapasztalunk. Feltételezhetnénk, hogy a labdarúgó-sportlétesítményekre fordítandó összeg mértékekor több, helyszínenként eltérő szempontrendszer és háttér tanulmány alapján került meghatározásra a labdarúgó-stadionokra fordítandó erőforrás-hozzárendelés mértéke. Feltételezhetnénk, hogy egy harmadosztályú labdarúgó-sportlétesítménynél az a cél, hogy sikerüljön egy sportolásra alkalmas, mondjuk, UEFA C-kategóriás stadiont kialakítani, amely elsősorban a sportszakmát szolgálja ki, míg egy budapesti első osztályú, nemzetközi porondra kijutással kecsegtető sportklubnál az a cél, hogy egy UEFA A-kategóriás stadiont alakítsanak ki, amely egyszerű keretek között, de maradéktalanul megfeleljen a UEFA A-kategóriás szabályainak, kiszolgálva ezzel a szurkolókat, a sportszakmát, a média és a szponzorokat, VIP-nézőket minden alapigényét.

Azonban a számok nem ezt mutatják, és már most fel szeretnénk hívni a figyelmet arra a tényre, hogy az arányokat nem sikerült megfelelően eltalálni.

ni, a sportlétesítmények fejlesztésének újragondolása szükséges, mivel így megjelenhetnek újabb akasztói, dunaújvárosi vagy zalaegerszegi stadionkapacitási hiányosságok, míg ott, ahol valódi igény jelentkezik például a szurkolói vagy a nemzetközi kihasználtságra, a nem megfelelően előkészített erőforrásbiztosítás miatt nem tudnak hazai, nemzetközi rendezvényt rendezni.

Látjuk például a mezőkövesdi, a felcsúti vagy a kisvárdai politikai hátteret, de nagyon bízunk benne, hogy nem kizárólag a személyekhez kötött politikai lobbierő az, ami a pénzeket irányítja, és sikerül a tényleges igényeknek is megfelelni a stadionfejlesztési erőforrások meghatározásakor.

Kérjük a költségvetési tervezetben jelölt tételek ismételt visszaellenőrzését, átgondolását, a szükséges erőforrások pontosítását, mert a most elköltségre kerülő összegek nagyban befolyásolják a sportág előremozdulásának lehetőségeit.

Ezenkívül érthetetlen az a tény, hogy a közelmúltban felépült vagy épülőben lévő sportlétesítmények hasznosítására, üzemeltetésére sem az előzetes tervezésnél, sem a költségvetés tervezésénél nem gondoltak. Építeni, ugye, szeret mindenki. Nagy pénzek mozognak, ki tudja, milyen irányokba. Azonban nem elég valamit felépíteni, folyamatosan fejleszteni, működtetni kell, magas színvonalon, magasan képzett szakembergárdával. Ez az a szempont, amely megkülönbözteti a magyar és a nyugat-európai sportlétesítmény-fejlesztéseket. Sajnos a Fidesz-kormány a szocializmus legrosszabb hagyományait követve nem gondol bele a felépült tanuszodák, sportcsarnokok, stadionok üzemeltetési nehézségeibe. Ezen létesítmények fenntartása nehézkes, mivel folyamatos veszteséget termel. Ha most nem különítünk el az üzemeltetésükre pénzt, akkor gyorsan elkezdődik az amortizáció. Ennek a folyamatnak kiváló példáját mutatja a jelenlegi Puskás Stadion.

Itt azért megjegyezném, hogy az építésknél is a Puskás Stadionnál is megjelent egy olyan anomália, hogy már most, a tervezési fázisban szinte botrányszerűen alakult, hiszen az NSK kötött a Köztivel egy 2 milliárd forintos tervezési szerződést, azt mondták, hogy az UEFA és a FIFA előírásait mindenképpen figyelembe veszik, majd most kiderült, hogy annyira vették figyelembe, hogy újabb 650 millió forintra kötötték a Köztivel szerződést pótervezési munkákra. Tehát nem kötbért kértek tőlük, vagy megbüntették volna, hogy rossz volt a tervdokumentáció, hanem újabb 650 millió forintot adnak nekik. Tehát ez a folyamat elkezdődött, és még sok létesítményt át sem adtak.

A jövő héten átadandó Tüskecsarnok üzemeltetésére például a 2015-ös költségvetésben egy fillér előirányzat sem szerepel, annak ellenére, hogy 2015 nyarától a tervek szerint már uszoda is üzemel majd a területén. A pénzt ezek után a többi, már eddig is

száználmas helyzetű sportlétesítményből kell majd elvonni. Ez a példa kiválóan mutatja a jelenlegi kormány dilettantizmusát.

A költségvetési pénzek elosztásának mikéntjével nem kívánok most hosszan foglalkozni, mivel nyugodtan felolvashatnám a tavaly elmondott beszédem, sokkal fontosabb most kiemelnem, hogy a helyzet a 2015-ös évben rosszabb lesz, mint idén volt, mivel minden jelentős, tehát hangsúlyozom, minden jelentős sportra vonatkozó tétel 10-15 százalékkal csökkent az ideai előirányzatokkal összehasonlítva.

Ezenkívül a 2015-ös költségvetés nem gyógyítja azokat a sebeket a magyar sportban, melyek az elmúlt években minden sportban élő és dolgozó szakember számára nyilvánvalóvá váltak.

A Jobbik Magyarországért Mozgalom törvénymódosító javaslataiban az apró, de mégis sok sportoló, sportolni vágyó magyar ember és a sportban dolgozó szakember életét tenné könnyebbé, elősegítve a magyar sport sikerességének fenntartását és a sport népszerűsítését. Ehhez kérem képviselőtársaim segítségét.

A módosító javaslatainkat végigtekintve az egyik legfontosabb szempontnak a doppingellenes harcot tekintjük. Nem múlik el úgy egyetlen nemzetközi sportszövetségi ülés sem, hogy a doppingellenes harc ne kerülne terítékre. Sajnos nekünk, magyaroknak a 2004-es athéni olimpián törtétek miatt erre a témára különösen érzékenynek kellene lennünk. Ezt az érzékenységet teljes mértékben hiányoljuk a költségvetésből. A teljes magyar sportra szánt majdnem 100 milliárdnyi összegnek egy apró töredéke az, amit a magyar kormány a doppingellenes harcra fordítana jövőre. A 165,2 millió forint valóban nevetségesen hat egy olyan világban, ahol a doppingeszeretek egyre kifinomultabbak.

Fontosnak tartom megjegyezni, hogy a dopping nemcsak az élsportban van jelen, hanem egyre nagyobb arányban jelenik meg a szabadidősport területén is. A doppingellenes harc nemcsak az olimpiai válogatottat kell hogy érintse, hanem ki kell terjeszteni minden olyan területre is, melyek jelenleg nem voltak a fókuszpontban. Gyermekünk egészsége az edzőtermekben, konditermekben, az interneten vásárolt étrend-kiegészítőkön, hormonokon, szteroidokon keresztül egyre nagyobb veszélynek van kitéve. Emiatt egyre fontosabb minél több amatőr sportoló figyelmét felhívni a doppingolás veszélyeire, illetve a doppingellenes harcot is egyre kifinomultabb eszközökkel kell vívni. Ehhez a költségvetési támogatás emelése szükséges. Kérem képviselőtársaimat, hogy segítsék a doppingellenes harcot, és támogassák javaslatainkat.

Nagyon fontosnak tartjuk felhívni a figyelmet egy másik, mostohagyermekként kezelt területre, a fogyatékkal élők sportjára. Itt már az előbb képviselőtársam elmondta, és mi is beadtunk egy módosító

javaslatot, hogy erre a területre 39,2 millió forinttal többet szánjunk a költségvetésből, és segítsük a fogyatékkal élő sportolókat.

Az elmúlt évek egyik legfontosabb döntésének tartjuk, hogy 2012 szeptemberétől Magyarországon az alap- és középfokú oktatási intézményekben bevezetésre került a mindennapos testnevelés. Büszkeséggel tölt el minket, mivel a Jobbik 2010-es választási programjának egyik fő pontja volt a mindennapos testnevelés bevezetése.

Az elmúlt évek tapasztalatait figyelembe véve elmondható, hogy az iskolák többségében hely-, illetve tornateremhiány miatt nehézségekbe ütközik már az első évfolyamok számára is a mindennapos testnevelésórák megtartása. Szükséges, hogy a tornatermek száma növekedjen, és a mindennapos testnevelésórákat méltó körülmények között lehessen minden magyar iskolában megtartani.

Emellett még fontos megjegyezni, hogy a tornatermek bevételét is jelentenek az iskolák számára, mivel a délutáni, illetve esti órákban a szabad kapacitás terhére a termeket az iskolák bérbe adják. Ezt figyelembe véve gazdasági szempontból is hasznos a tornatermek számának növelése. A tornaterem-építési programot a Jobbik 2,1 milliárd forinttal kívánja növelni a 2015-ös évben.

Egy perc türelmet kérek szépen mindenkitől, és elnézést, meg vagyok fázva, úgyhogy most tartok egy pár másodperces szünetet. *(A képviselő kifújja az orrát.)* Köszönöm szépen.

ELNÖK: Be fogom számítani az idejébe, képviselő úr.

(16.40)

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. A mindennapos testnevelés mellett vannak hosszú idő óta, több mint tíz éve futó sikeres programok. Magyarország és a magyar sport alapját az utánpótlás-fejlesztő programok határozták meg. A londoni nyolc aranyérmünkből hét versenyző volt részese a világhírű Héraklész-programnak. Úgy véljük, hogy e programok támogatása mindennél fontosabb, és a programban részt vevő sportágak kiterjesztése is szükséges lenne. Az utánpótlás-nevelési feladatokhoz a Jobbik további 231,1 millió forintot kíván hozzárendelni a költségvetésből. Kérem önöket, hogy majd nézzék át ezeket a módosító javaslatokat, és támogassák a Jobbik ezen törekvéseit.

Most egy éles kanyarral még egy módosító javaslatra szeretném felhívni az önök figyelmét, vagy kérném a támogatásukat hozzá. Ez a módosító javaslat arról szól, hogy szeretnénk, ha a rendkívüli kormányzati intézkedésekből 2 milliárd forinttal az egészségügyi ágazati előirányzatoknál az asszisztált reprodukciót, az IVF-et támogatnák. Nem nagyon

szeretem, hogyha a képviselők, mondjuk, behoznak a parlamentbe akár magánügyeket, magánpéldákat - mindenkinek megvan a saját magánügye, és van egy privát szféránk -, de most mégis engedjék meg, hogy saját példát hozzak föl arra vonatkozóan, hogy ezt a módosító javaslatunkat támogassák.

Több mint 20 éve élek együtt a feleségemmel, van két szép kislányunk. Több mint 10 évet vártunk arra, hogy az első gyermekünk megszülessen. Amikor először szembesültünk azzal, hogy valami nincs esetleg rendben, akkor orvostól orvosig jártunk, hozzáteszem, nem tudták az orvosok megállapítani, hogy lenne bármilyen problémánk. Sem nekem, sem a feleségemnek nem volt semmi kimutatható problémája, azt mondták, hogy mind a ketten egészségesek vagyunk, és nyugodtan tudunk gyermeket vállalni. Ez mégsem sikerült, úgyhogy egy idő után belekerültünk ebbe a programba, és mind a két kislányom a lombikbíbiprogram keretében született meg, istennek hála, így saját tapasztalatból tudom, hogy egy-egy házaspárnak, aki ezzel a problémával küzd, mit kell átélnie egy ilyen beavatkozás során.

Csak hogy tudják, körülbelül egy ilyen beavatkozás olyan 1 millió forintba kerül az államnak, 1-1,2 millió forintba kerül egy ilyen beavatkozás. Ezt természetesen a tb öt próbálkozásig támogatja, de a támogatás azt jelenti, hogy ezeknek a pároknak önerőből körülbelül 300-400 ezer forintot kell fizetniük egy-egy ilyen beavatkozás során. Amikor legelőször elmentem a legelső injekciós dózist kiváltani, és azt mondták a gyógyszerárban, hogy 80 ezer forint lesz, akkor hirtelen megkérdeztem, hogy lehet-e bankkártyával fizetni ott helyben. Tehát nem egy olcsó dolog, és nagyon sok házaspár, aki pedig nagyon szeretne gyermeket, nem tud részt venni, mondjuk, ebben a programban, mert nincs 300-400 ezer forint önerő, nem áll rendelkezésre. Mi találkoztunk nagyon sok olyan házaspárral, akik vagy eladták az autójukat, vagy jelzáloghitelt vettek föl éppen, és megterhelték a házukat csak azért, hogy ebben a programban részt tudjanak venni, és nagyon sokan még ennek hatására sem tudnak részt venni benne.

Tehát ez a 2 milliárd forint - az előbb említettem, a Puskás Stadion tervezése került 2 milliárd forintba -, úgy érzem, ez a 2 milliárd forint a költségvetéshez mérten nem egy olyan nagy összeg, ez körülbelül egy évben olyan 6-8 ezer családnak vagy házaspárnak tudna segíteni abban, hogy ha nincs pénzük, akkor is részt vehessenek ebben a programban. Én azt mondom, hogy egy olyan népesedési politikánál, amivel találkozhatunk akár a kormány részéről is, és kifejeződik az, hogy az lenne a szükséges, hogy minél több magyar gyermek születhessen, az olyan párokat és az olyan családokat, akik szeretnének és vállalnák ezeket a gyermekeket, sőt azt mutatja a példa, hogy általában, akiket az IVF-

program keretén belül gyermekkel áld meg az isten, azok mindent megtesznek azért, hogy az a gyermek a legtökéletesebben betöltse az élete során, azt az életpályát írja le, ami neki megfelelő vagy ami a társadalomnak hasznára válik, én úgy érzem, hogy segíteni kellene ezeket a családokat.

Tehát kérem önöket, hogy támogassák ezt a módosító javaslatot, 2 milliárd forinttal, az IVF-program keretében járuljunk hozzá ezeknek a családoknak ahhoz, hogy az álmuk teljesülhessen, és gyermekeket nevelhessenek az életük során. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja időkeretéből öt perccel átadott a Fidesz-képviselőcsoportnak.

A következő felszólaló a Fidesz képviselőcsoportjából Molnár Ágnes képviselő asszony, ismételt felszólalásra. Parancsoljon!

DR. MOLNÁR ÁGNES (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az általános költségvetési kérdések tisztázása után engedjék meg, hogy most két olyan területről beszéljek, amelyekkel a magyar emberek, a betegek a legtöbbet találkoznak a mindennapjaik során. Az egyik a gyógyszerellátás, a másik pedig az alapellátás ügyei.

A gyógyszerellátásban és az alapellátásban évente több mint 100 millió orvos-beteg találkozás, és közel 60 millió gyógyszerész-beteg találkozás adja meg az alapját e két terület kiemelt jelentőségének, fontosságának. Nagyon örömteli az a kormányzati célkitűzés, hogy az egészségügyi ellátórendszert népegészségügyi szemlélettel kell átalakítani és tovább erősíteni. A mai napon több képviselőtársamtól is elhangzott, hogy mindenki aggódik gyermekei egészségéért, saját egészségéért, felelősen szeretne gondolkodni családjáéért. Kérem szépen, itt a nagy lehetőség, itt az ideje, hogy népegészségügyi szemlélettel elkezdjük az egészségügyi ellátórendszert rendbe tenni.

Ahhoz, hogy a népegészségügyi szemléletű ellátórendszer átalakításához hozzákezdjünk, ehhez kulcskérdés, hogy a rendszer alapjait, méghozzá az alapellátást meg tudjuk erősíteni. Ezt a következő években a kormányzat prioritásként kezeli. Az elmúlt négy évben is már jelentős előrelépések történtek, több körben is sikerült emelni a finanszírozást, amely a házi orvosok mellett a házi gyermekorvosokat, az iskolaorvosokat, a védőnőket és a területi ellátást végző fogorvosokat egyaránt érintette, a praxisváltó programmal pedig a fiatal házi orvosokat tudta a kormány segíteni.

Ma már 26 százalékkal, sőt, ha a 2015-ös költségvetési tervet nézzük, összesen már több mint 30

százalékkal több pénz jut az alapellátás finanszírozására, mint 2010-ben. Ugyanakkor azzal is tisztában vagyunk, hogy ez még nem elég, és tovább is kell lépünk. Tehát olyan intézkedéseket kell hoznunk, amelyekkel az alapellátás a mostaninál szakmai és anyagi szempontból egyaránt megbecsültebb lesz. A 2015-ös költségvetési tervezetben 10 milliárd forint többletpénz van már erre a célra, és kormányzati szándék, hogy a későbbiekben még több forrás álljon rendelkezésre, folytatódjék az alapellátás megerősítése 2016-ban is.

Nagyon fontos cél lesz az is, hogy a házi orvosok a mostaninál magasabb szintű ellátást biztosítsanak szorosan ehhez kapcsolódó népegészségügyi feladatokkal. Tehát a jövő átalakításában az alapellátásban részt vevő orvosoktól azt várjuk, hogy a törzsét, az alapját adják a népegészségügyi ellátórendszer kialakításának, és ebben aktívan vegyenek részt. Vonzóvá kell tennünk a házi orvosi, védőnői pályát, és ehhez a jelenleginél is jobb személyi, anyagi és működési feltételeket kell teremteni. Ha az alapellátást erősíteni tudjuk, azzal tudjuk tehermentesíteni a kórházainkat, szakrendelőinket, és ez egyértelműen a betegeknek, az orvosoknak és a költségvetésnek is egyaránt kedvező lesz.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha a gyógyszerügyet nézzük, talán a legfontosabb kérdés, hogy a betegeknek milyen gyógyszerterhekkel kell szembenéznük, azaz milyen a támogatások rendszere. 2002-2010 között az egyes gyógyszer-támogatási kulcsok csökkentésével jelentősen, 60 milliárd forinttal növekedtek a betegterhek a támogatott gyógyszerek körében.

(16.50)

Például egyes olyan nagy népegészségügyi jelentőségű betegségek esetében rendszeresen szedett gyógyszereknél, mint a magas vérnyomás, a koleszterinszint-csökkentők, a térítési díj megduplázódott. Ezzel szemben az elmúlt években a gyógyszer-támogatási rendszer átalakításának következtében a lakossági gyógyszerterhek 10 milliárd forinttal csökkentek. Nem tévedés, csökkentek. Mindezek mellett az elmúlt években lehetőség volt új gyógyszerek befogadására, többek között szív- és érrendszeri betegségek, daganatos betegek, vírusos májgyulladás, sclerosis multiplex kezelése terén. Tehát a 2015. évi költségvetés a gyógyszer-támogatás rendszerének a szükséges egyensúlyát biztosítja.

Ha a közvetlen lakossági gyógyszerellátást nézzük, 2010-ben a helyzetet gazdasági, szakmai és morális válság egyaránt jellemezte. Minden negyedik gyógyszertár veszteségesen működött. A patikaliberalizációval kialakult struktúra a népegészségügyi célkitűzések végrehajtására alkalmatlan volt. 2010-től a kormány egy új gyógyszerellátó modell alapjait

rakta le. Szükség is volt rá. A lakossági gyógyszerellátás ennek eredményeként újra az egészségügy része, a liberalizáció leállt, ismét érvényesül a szükségleti elv, a gyógyszertárak gyógyszerési többségi tulajdonlására vonatkozó döntések megszülettek, és a gyógyszerellátás első számú felelőse a gyógyszerész.

Mindezek mellett három nagyon fontos és a gyógyszerellátás megerősítését biztosító finanszírozási elem is megjelent a gyógyszertárak működtetésében. Először is, a költségvetés a patikáknak évi 3,6 milliárd forintos úgynevezett generikus ösztönzött biztosít, hogy a betegek és a finanszírozó részére is a legkedvezőbb árú, preferált generikus gyógyszerek kiadása történjen meg. A gyógyszerellátás biztonságát, eredményességét, illetve a betegbiztonságot növeli a költségvetésben szereplő 4,5 milliárd forintos gyógyszerári szolgáltatási díj. Ezzel tovább tudjuk erősíteni a gyógyszertárak mint népegészségügyi találkozó helyek ellátásában és a népegészségügyi mozgósításban vállalt szerepét. Tehát fontos második finanszírozási elem a 4,5 milliárdos gyógyszerári szolgáltatási díj, ami a 2015-ös költségvetésben szerepel. Ezenkívül 700 millió forint áll rendelkezésre az egy települést egyedül ellátó, kis forgalmú gyógyszertárak működési támogatására, amellyel a kormányzat közel ötszáz település folyamatos gyógyszerellátását segíti. Ezeket a fontos gyógyszer- és betegbiztonságot garantáló elemeket a 2015. évi költségvetés is biztosítja.

Tehát összességében elmondható, hogy a deliberalizáció, valamint a jelzett finanszírozási változások eredményeként a veszteséges gyógyszertárak száma 2013-ig az egyharmadára csökkent, az ágazat adózás előtti eredménye a 2010-eshez képest 2013-ban több mint két és félszeresére nőtt, a beszállítói tartozások pedig több mint 30 százalékkal csökkentek. A gyógyszerellátás elindult kifelé a gazdasági, szakmai és etikai válságból, és a stabilizáció jeleit mutatja. Az új modell gazdaságilag racionálisabb, szakmailag biztonságosabb és etikailag is érzékenyebb az előzőnél. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A kormány részéről Rákossy Balázs államtitkár úr kért szót. Tájékoztatom államtitkár urat, hogy a kormány tagja bármikor soron kívül felszólalhat, időkorlát nélkül. De a tv-időkeretből összességében... - miért megy a Fidesz-frakció ideje? Ment az óra - a Fidesz-frakció idejéből 8 másodperc, a KDNP idejéből pedig 1 perc 12 másodperc van. Természetesen mind a kettőt elhasználhatja, de úgy gondolom, úgy korrekt, ha ezt az időkeretet államtitkár úr betartja. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÁKOSSY BALÁZS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt

Országgyűlés! A költségvetési törvényjavaslat vitája során az eddig elhangzott főbb kritikai észrevételekre szeretnék reagálni néhány szóban. Több képviselő is érintette hozzászólásában a különböző nemzetgazdasági ágazatokban dolgozók bérhelyzetét. Szeretném felhívni a figyelmüket arra, hogy a benyújtott törvényjavaslat alapján a kormány 2015-ben is folytatja a közszférában az életpályamodellek kiterjesztését. Ennek kapcsán a fegyveres és rendvédelmi szervek dolgozói első ütemben 2015. július 1-jétől jelentős, 30 százalékos béremelésben részesülnek, amire a költségvetés 44 milliárd forintot biztosít. Ezenfelül tovább folytatódik a 2013-ban elkezdett pedagógus-életpályamodell keretében a keresetek emelkedése, jövőre átlagosan 10 százalékos mértékben nőnek a bérek.

Mindezek mellett immár negyedik éve több lépcsőben zajlik az egészségügyi dolgozók béremelése is, amelynek egyaránt részesei az ápolók, az orvosok, a szakorvosok, a rezidensek, a háziorvosok, a védőnők és a fogorvosok. Az egészségügyi dolgozók voltak az elsők, akiknek a kormány béremelési programot indított, továbbá ösztöndíjprogramot vezetett be az orvosok és egészségügyi dolgozók elvándorlásának megakadályozására, valamint az egészségügyi hiányszakmák pótlására is.

A szociális ágazatot illetően 2014. január 1-jétől került bevezetésre a szociális ágazati bérpótlék, amely a szociális intézményekben dolgozók bérének kiegészítésére nyújt fedezetet. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérem, hogy a KDNP időkeretét is ezzel törölni szíveskedjenek, mert a jegyző úrral egyeztetetten néztük az időt.

Most Varju László független képviselő úr felszólalására kerül sor, a rendelkezésére álló időkeret terhére.

Parancsoljon, képviselő úr!

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Az elmúlt két napban módomban volt már hozzászólásban ostorozni ezt a kiválóan nem nevezhető költségvetési javaslatot, ezért most engedjék meg, hogy két olyan témával hozakodjak elő, ami inkább pozitív megítélésbe helyezi mindazt, amit önök, illetve a képviselőjük javasolt.

Szeretném jelezni, hogy dr. Tapolczai Gergely úrnak a fogyatékkal élők ügyében tett többszörös javaslatát én örömmel tudom támogatni, bár nem tudom, hogy mely témától kívánja elvonni a forrást, ez még nem derült ki, de ha ez kifejezetten például a stadionokról szól, ahol erre lehetőség van és jelentős forrás áll rendelkezésre, akkor szeretném jelezni, hogy a támogatásomat bírja a képviselő úr indítványa.

A másik hasonlóan fontos terület a nemzetiségek ügye. Ebben a vonatkozásban számos tárgyalás volt, és úgy láttam, hogy mindez eredményre vezethet, azaz azok a módosító indítványok, amelyek itt elhangzottak az elmúlt időszakban, mindenképpen olyanok, amelyeket támogatni kell. Ezt abban a helyzetben is mondom, hogy általában véve - ahogy korábban említettem is - önmagában az egész költségvetést ebben a formájában támogatni nem lehet, viszont ezt a két kezdeményezést igen.

Ez olyannyira így van, hogy kritikával kell élni ezzel a költségvetéssel szemben, és azt kell mondanom, hogy az egészre vonatkozóan nem szemléletváltásra, hanem kormányváltásra van szükség.

(17.00)

Ha ezt így magában meg tudja oldani a kormány, akkor legalább a miniszter úr lemondása hozzájárulna sokban ahhoz, hogy Magyarország 2015. évi költségvetése egy új előterjesztéssel valóságos lehetőség legyen, gazdasági fejlődésre, növekedésre adjon módot.

Ezt azért is mondom, mert az utolsó példám nem tud pozitív lenni az önök számára. Ez a példa bizonyos értelemben hosszú láncolatból ér el ide, a költségvetésig, de az arcátlanságukat azt nagyon egyértelműen mutatja. Ez pedig az energiagazdálkodás területén a gázbeszerzésre vonatkozik. Az elmúlt években önök kialakítottak egy olyan lehetőséget, hogy a nemzetközi gázárscsökkenés kihasználására helyzetbe hoztak magáncéget, magyar tulajdonú magáncéget úgy, hogy mindezt az MVM Rt. magyar állami vállalat közreműködésével. Ez így jött létre. Eközben pedig az MVM-nek itt, ebben a költségvetésben önök külön juttatást akarnak nyújtani. Azt gondolom, ez elfogadhatatlan, megdöbbentő. Ez ellen mindenképpen tiltakozni kell.

Összefoglalva, mindaz, amit önök itt költségvetésben ilyen módon tettek, az elfogadhatatlan. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy Varju képviselő úr felszólalása közben a tévéközvetítés befejeződött. (Varju László: Letiltották?) Folytatjuk a vitát.

Most nemzetiségi szószóló felszólalására kerül sor. A szószólók úgy egyeztek meg egymással, hogy 15 és 5 percben osztják föl a szószólókra eső 20 perces időkeretet.

Elsőnek most megadom a szót Ritter Imrének, a német nemzetiség szószólójának, aki felszólalásának első mondatait immár hagyományosan németül fogja elmondani, de a határozati hárszabály értelmében ezt őneki saját magának le kell fordítani. Ezek

előrebocsátásával adom meg a szószóló úrnak a szót, 15 perces időkeretben. Parancsoljon!

RITTER IMRE nemzetiségi szószóló: Sehr geehrter Herr Vorsitzende, sehr geehrtes Parlament! Erlassen Sie mir bitte meine Rede mit einem Zitat von Johann Wolfgang von Goethe zu beginnen. Er hat gesagt: „Toleranz sollte eigentlich nur eine vorübergehende Gesinnung sein: sie muß zur Anerkennung führen. Dulden heißt beleidigen.“

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Parlament! Engedjék meg, hogy a hozzászólásomat egy Johann Wolfgang von Goethe-idézetrel kezdjem, amely így hangzik: „A tolerancia csak egy átmeneti állapotot jelölhet, mely elismeréshez kell vezessen. Az elfogadás önmagában sértés.“

Hadd fejtsem ki röviden Goethe idézetét nemzetiségi vonatkozásban! Az elfogadás, a tolerancia egy nemzetiség szemszögéből olyan, mintha csak megtűrnék, elviselnék a jelenlétüket. Holott évszázadokon keresztül tették hozzá tudásukat, munkájukat, tehetségüket az ország boldogulásához, amelyben éltek, s amelynek polgárai voltak. Ha kellett, életüket áldozták érte. Magyarországért.

Az elfogadás tehát nem elég. Csak az elfogadás - önmagában sértés. Többet szeretnénk. Többet várunk. Elismerést. Az elismerésre őseink élete elégséges alapot ad, mi még dolgozunk érte. Az elismerés feltétele, alapja a megismerés.

Az elmúlt napokban itt a magyar parlamentben ezen a téren 25 év mulasztását próbáltuk legalább részlegesen pótolni, áttekintést adni a magyarországi nemzetiségek és szervezeteik tevékenységéről, életéről, nehézségeikről, lehetőségeikről. Szószóló kollégáim tudatosan törekedtek arra, hogy felszólalásuk valóban átfogó és hiteles tájékoztatás legyen, és bízom benne, hogy aki ezeket a felszólalásokat meghallgatta, közelebb került ahhoz, hogy a toleranciából megismerés, netán elismerés lehessen.

Engedjék meg, hogy én most ezúttal elsődlegesen a 2015. évi központi költségvetésről szóló törvénytervezetre vonatkozóan adjak egy rövid összefoglaló áttekintést a Magyarországon élő nemzetiségeket érintő legfontosabb területekről.

A nemzetiségi civil szervezetek. Az áttekintést a nemzetiségi civil szervezetek pályázati támogatásával kezdem, hiszen ők a nemzetiségi kultúra, a nemzetiségi hagyományok, a nemzetiségi identitás letéteményesei. A nemzetiségi civil szervezetek működési, illetve programtámogatása 2014-ben egyaránt 110 millió forint volt, ami 2002 óta, azaz 12 éve nem emelkedett. Az Emberi Erőforrás Támogatáskezelőhöz 2013. és '14. évben benyújtott érvényes pályázatok azt mutatják, hogy az igényelt jogos támogatások töredékét, mintegy egynegyedét lehetett csak megítélni, forráshiány miatt. A nemzetiségi anyanyelvi diáktáborokra biztosított 40 millió forintos keret

még szűkösebb. Jellemző példaként: a jogos német pályázati igények alig 15 százaléka került elfogadásra, szintén forráshiány miatt.

Az egyedi döntésű támogatások területe. A nemzetiségi bizottság üdvözlő és köszönettel veszi, hogy a kormányközi nemzetiségi vegyes bizottságok révén több nemzetiségi közösség - horvát, szlovák, szlovén, szerb - jut rendszeresen támogatáshoz. Ugyanakkor változtatni kell azon a helyzeten, hogy a magyarországi nemzetiségek többsége esetében ez a lehetőség rendszerszerűen nem áll fenn, ezért erre külön forrás biztosítása szükséges, annál is inkább, mivel a nemzetiségi önkormányzatok által átvett nemzetiségi intézmények számának örömteli növekedésével az ez irányú jogos igények már jelentősen emelkedtek, és emelkedni fognak a jövőben is.

Az országos nemzetiségi önkormányzatok. A szószóló kollégáim által már elmondott, rendkívül sokrétű és szerteágazó feladatokat ellátó országos nemzetiségi önkormányzatok esetében az államháztartási jogszabályok 2008. évi változásai, a 2012. évi további törvényi változások, majd a 2014. évi államháztartási és számviteli átállás folyamatosan és tartósan megemelték a működési költségeket. Mindezek ellenére azonban az országos nemzetiségi önkormányzatok támogatása 2008 és 2010 között minimálisan, az elmúlt négy költségvetési évben pedig, éppen a törvényekkel előírt változások, többletfeladatok időszakában, egyáltalán nem növekedtek.

A települési és a területi nemzetiségi önkormányzatok támogatása. A települési és területi nemzetiségi önkormányzatok támogatási rendszerében jelentős változás történt 2008-ban a feladatalapú támogatásra történő átállás bevezetésével. Ennek „eredményeként” viszont lehetetlenül alacsony összegűre változott a gyakorlatban az általános működési támogatás mértéke, és befagyasztásra került annak összege is.

A települési nemzetiségi önkormányzatok éves szintű működési támogatása átlagosan bruttó 221 833 forint, ami havi nettó 14 556 forintnak felel meg. Ráadásul ez az átlagos működési támogatás, a kisebb nemzetiségi önkormányzatok ennek is csak egy részét, havi nettó 9000 forintot kapnak. Illetve kapnának, hiszen ebből a kötelező bankszámlavezetés miatt még bankköltséget is kell fizessenek.

Valamennyi felsorolt terület esetében azonban nemcsak az a probléma, hogy hat-nyolc-tíz-tizenkét éve nem nőtt a támogatás összege, hanem legalább ilyen súlyos gond, hogy már az indulásnál is mélyen alulfinanszírozottak voltak. Ezen évtizedes, negatív, egyre fojtogatóbb előzményeket követően a benyújtásra került 2015. évi központi költségvetésről szóló törvénytervezet egyelőre továbbra sem tartalmaz egyetlen forint emelést sem, sőt az egyedi döntésű nemzetiségi támogatások összege 735 millió forinttal még csökkentésre is került 2014. évhez képest.

Joggal mondhatják erre sokan, hogy ez a költségvetés-tervezet a hosszú évek óta a fulladás ellen egyre fáradtabban küzdő magyarországi nemzetiségeket még jobban a víz alá nyomja, hiszen akik ezt mondják, az eddig elmondottak alapján is, ezt valós állításokkal, objektív tényekkel támaszthatják alá.

(17.10)

Mi, a magyarországi nemzetiségek szószólói azonban nem értünk egyet ezzel a megállapítással. Azt gondoljuk, hogy az életben semmit nem adnak ingyen, mindenért meg kell dolgozni, meg kell küzdeni. Ezért már a nyáron elkezdtük felmérni és összeállítani a magyarországi nemzetiségek 2015. évi költségvetéssel kapcsolatos igényeit. Javaslatunkat már jóval a 2015. évi költségvetés benyújtása előtt megküldtük valamennyi frakciónak, szaktárcának. Több héten át tartó folyamatos munkával, több lépésben történt egyeztetéssel, kompromisszumkész nyitottsággal, még a költségvetési törvénytervezet általános vitájának megkezdése előtt eljutottunk egy olyan, konszenzuson alapuló módosítójavaslat-csomaghoz, melyet a szaktárcák szakmailag megalapozottnak ítélték, melynek támogatására minden parlamenti frakció és a független képviselők részéről is ígéretet kaptunk. Előre is köszönjük.

Ez egyértelmű áttörést, érdemi, pozitív elmozdulást jelenthet a magyarországi nemzetiségek és a magyar politika kapcsolatában, a következők miatt.

1. Az előző parlament 25 év után biztosította a magyarországi nemzetiségek parlamenti képviselőt, ennek köszönhetően van lehetőségünk végre kifejtetni a magyar parlamentben a véleményünket.

2. A 2013. évben a nemzetiségi intézmények nemzetiségi önkormányzati fenntartásba vagy tulajdonba vétele törvényi feltételeinek, lehetőségeinek kibővítésével és az átvett nemzetiségi köznevelési intézmények működési támogatásának érdemi emelésével és normatívvá tételével jelentős előrelépés történt a kulturális autonómia bővítése irányába.

3. A 2015. évi központi költségvetési törvénytervezethez a Magyarországi nemzetiségek bizottsága által benyújtásra kerülő, az érintett szaktárcákkal, valamennyi parlamenti frakcióval és független képviselőkkel is leegyeztetett módosító javaslat parlament által történő elfogadása végre érdemi, átfogó javulást eredményezhet a magyarországi nemzetiségek életében.

4. Végül, de nem utolsósorban az új magyar parlament e döntése egyúttal súlyt adhat és hitelessé teheti a nemzetiségi szószólók intézményét; azt jelenti, hogy a magyar politika valóban komolyan gondolja a magyarországi nemzetiségek parlamenti jelenlétét, szerepét, végre valóban egyenrangú partnernek tekint bennünket.

A 2013. évi központi költségvetési törvényről készített beszámolóval, zárszámadással kapcsolatos, néhány héttel ezelőtti hozzászólásomat azzal kezdem, hogy könnyű helyzetben vagyok, mivel felelőség és kööttség nélkül mondhatok őszinte véleményt, mivel nekünk, a magyarországi nemzetiségeknek a 2013. évi és az azt megelőző évek központi költségvetéseihez, azok előkészítéséhez és elfogadásához sajnos semmi közünk nem volt.

Ezzel szemben a 2015. évi központi költségvetésről szóló törvénytervezetre vonatkozó módosító javaslatunkat önállóan állíthattuk össze, egyeztetettük végig a szaktárcákkal és a frakciókkal, annak végösszegére vonatkozó politikai döntésnél a véleményünket érdemben figyelembe vették, sőt a végösszeg ismeretében, azon belül az egyes nemzetiségi területek prioritásait, a részösszegek nagyságát és belső arányait mi magunk, a Magyarországon élő nemzetiségek dönthettük el.

Először fordul elő az elmúlt 25 év során, hogy a magyar parlament elé úgy kerül majd döntésre a központi költségvetési törvényjavaslat és módosításai, hogy annak a Magyarországon élő nemzetiségeket meghatározóan érintő részeiről nem nélkülünk és a fejünk felett döntöttek, hanem abban a Magyarországon élő nemzetiségek véleményét érdemben meghallgatták és figyelembe vették. Ez méltán és túlzás nélkül nevezhető legalábbis a mi szempontunkból történelmi változásnak.

Végezetül hadd emlékeztessenek a 2014. június 30-án történt első, ünnepi parlamenti felszólalásom záró gondolataira. A demokrácia kétségkívül a legfejlettebb politikai forma, annak ellenére, hogy a demokráciában a kisebbségben levő nemzetiségek közvetlenül, szavazataikkal soha nem érvényesíthetik akarataikat. Mi, magyarországi nemzetiségek már csak azért sem, azon egyszerű okból kifolyólag, hogy szavazati jogunk nincs. A nemzetiségek boldogulása attól függ, hogy a többségi társadalom mennyire lojális, érzékeny, milyen jogos, pozitív diszkriminációt alkalmaz a nemzetiségek javára. Ez a magyarországi demokrácia érettségének is egy próbája lesz. Mi, a magyarországi nemzetiségek szószólói megtettük, amit lehetett, ami rajtunk múlt. Önökön, a magyar parlamenten a sor, hogy módosító javaslatainkat elfogadják, megszavazzák. Ez már az önök felelőssége.

Ez a szavazás egyértelműen megerősítheti és vitathatatlaná teheti azt a mintegy két éve érezhető igen pozitív változást, melynek lényege, hogy a magyar politika megértette és megérti: a nemzeti összetartozást, a nemzeti egység megteremtését itthon kell megalapozni, a magyarországi nemzetiségek felkarolásával, valódi, garantált nemzetiségi jogok biztosításával. Csak ez adhat stabil alapot, hitelességet és eredményességet a határon kívül élő magyar nemzetiséggel kapcsolatos, általunk támogatott és teljesen

jogosnak tartott törekvéseknek. Ez mindannyiunk közös érdeke. Ennek alapján mi, a Magyarországon élő nemzetiségek is végre őszintén, jó szívvvel, hitelesen képviselhetjük Magyarországot anyaországainkban és egész Európában, melyet kiemelt feladatunknak tekintünk.

Danke für Ihre Aufmerksamkeit - köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (Taps.)

ELNÖK: Én is köszönöm szépen, tisztelt szószóló úr. Következő köri felszólalások következnek. Elsőnek megadom a szót Becsó Zsolt képviselő úrnak, a Fidesz-képviselőcsoportból.

Parancsoljon, képviselő úr!

BECSÓ ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! 2010 óta a kormány jelentős intézkedéseket tett a munkaalapú gazdaság megteremtése érdekében. Ezek közül is kiemelkedik a 2012 nyarán bejelentett munkahelyvédelmi akció elindítása. 2015-ben is tovább folytatódnak azok a foglalkoztatást ösztönző kormányzati programok, amelyek eddig 890 ezer ember foglalkoztatását tették lehetővé és 205 milliárd forinttal csökkentették a munkáltatók terheit. Jövőre a munkahelyvédelmi akcióban már részmunkaidőben is jár az adókedvezmény a kisgyermekes szülők után, és a munkáltatói szociális hozzájárulási adókedvezmény is kibővül. Jövőre is megmarad a részmunkaidőben dolgozó nők utáni adókedvezmény, amit 2011-ben vezetett be a kormány, amikor a társadalombiztosítási járulékot 27 százalékról 20 százalékra csökkentette. 2015-ben is folytatódik a gyed extra, amiben szintén adókedvezményekkel ösztönözzük a munkáltatókat a kisgyermekes édesanyák foglalkoztatására.

Tisztelt Ház! A kormány célja a családi adórendszer további bővítése, a második gyermek vállalásának ösztönzése. A kormány tervei szerint 2016-tól 2019-ig több lépcsőben kerül sor a két gyermekkel rendelkezők adókedvezményének további növelésére. Az egy éve bevezetett gyed extra 2015-ben is folytatódik, mert egyértelművé vált, hogy alkalmas a gyermekvállalás és a kisgyermekes édesanyák foglalkoztatásának jelentős ösztönzésére. A kisgyermekes szülők munkaerő-piaci helyzetének javítása érdekében a munkahelyvédelmi akció keretében nyújtott munkáltatói szociális hozzájárulási adókedvezményt is bővíti a kormány. A módosítás alapján a kisgyermekes szülők után érvényesíthető munkáltatói szociális hozzájárulási adókedvezmény a részmunkaidőben foglalkoztatottak esetében is bruttó százezer forintos összeghatárig vehető igénybe.

(17.20)

Kiemelt feladat továbbá, hogy az aktív korú, munkára képes emberek minél nagyobb arányban

jussanak munkajövedelemhez, ne legyen szükség jövedelemptóló támogatás folyósítására.

A munkaalapú társadalom megerősítéséhez, a versenyképes gazdaság működtetéséhez nélkülözhetetlen eszköz a versenyképes szakképzés is, aminek hatékony működtetése érdekében kiemelt feladat a duális alapon folyó szakképzés rendszerének erősítése, valamint a szakképzés működtetésének, irányításának hatékonyabbá tétele. Ennek érdekében szükséges a szakképzés egységes irányítási és végrehajtási rendszerének megteremtése.

Tisztelt Ház! A kormány a közfoglalkoztatás rendszerének kiterjesztésével még szélesebb rétegek számára teremtette meg az értékteremtő munkában való részvétel lehetőségét. A 2015. évnek az elmúlt évekhez hasonlóan kiemelt prioritása a Startmunkaprogram folytatása, fokozatos kiterjesztése; 2015. évi célkitűzés, hogy a program keretében lehetőség szerint minél több dolgozni kívánó ember részt vehessen értékteremtő munkában, különösen a munkaerőpiacon hátrányban lévők, az alacsonyabb iskolai végzettségűek, a munka nélkül lévők, valamint a megváltozott munkaképességű személyek foglalkoztatását kívánja növelni a kormány. A program átfogó célja, hogy elősegítse a versenyszférába, az elsődleges munkaerőpiacra történő visszatérést.

A vállalkozások komplex fejlesztése a prioritás fő célja, a növekedési potenciállal rendelkező vállalkozások, elsősorban a mikro-, kis- és középvállalkozások vállalati kapacitásainak komplex fejlesztése, jövedelemtermelő képességük növelése és a piaci pozícióik javítása érdekében. Ennek eléréséhez szükséges a technológiaintenzív tevékenységek további kiépítése, a magas hozzáadott értékű termelés és stratégiai szolgáltatások hazai meggyökereztetése, továbbá kiemelten a kkv-szektor modernizációja, foglalkoztatásban betöltött szerepének erősítése.

A prioritási tengelyben megjelenő beavatkozások esetében különösen fontos az egyes vállalkozásfejlesztési projekteken belül a vállalati szervezet és a humán erőforrás fejlesztésének, a munkahelyteremtés, az infokommunikációs technológia és alkalmazások használatának, illetve az üzlet- és piacfejlesztési tevékenységeknek az integrálása.

És végül, de nem utolsósorban: a gazdasági növekedés további ösztönzése érdekében a hazai kis- és középvállalkozások társasági adója változatlanul alacsony marad. A kormány 2011-től csökkentette a társasági adót 19 százalékról 10 százalékra, 500 millió forintos adóalapig, ezt jövőre is fenntartja. Emellett a kormány határozott célja, hogy egykulcsos legyen a társasági adó még ebben a ciklusban. Jövőre társaságiadóalap-kezdményt vehetnek igénybe a felsőoktatási intézményeket támogató vállalkozások, és változatlanul adókedvezményt kapnak a látványcsapatsportokat, az előadói, művészeti szervezeteket és a magyar filmeket támogató vállalkozások.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló az MSZP képviselőcsoportjából Hiszékeny Dezső képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője.

Parancsoljon, képviselő úr!

HISZÉKENY DEZSŐ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Olyan ügyről szeretnék szólni, ami nem szerepel a 2015. évi költségvetésben, nem szerepel, de az én megítélésem szerint szerepelnie kellene. Ez az ügy a panelépületek felújítása.

Azt gondolom, ennek az ügynek van egy története. Volt egy olyan időszak, amely eltagadhatatlanul sikeres időszak volt, jelentős számban újultak meg panel-lakóépületek, és ezen belül természetesen az abban található lakások is. Azt gondolom, ez sikeres program volt, bár azt nem állítom, hogy teljesen tökéletes volt. Bizonyára lehetett volna ezen finomítani és javítani, de az mindenképpen elmondható, hogy azoknak a 35-40 éve épült épületeknek, amelyek jelentős számban találhatóak az országban - nagyrészt Budapesten vagy a megyei városokban nagy számban építettek ilyen épületeket -, a 25-30 százalékat a korábbi panelprogramban sikerült felújítani.

Azoknak az épületeknek a lakóközösségei, akik vállalták azt, hogy felújítják az épületet, nemcsak azt nyerték meg, hogy egy gazdaságosabban működtethető épületben lakhatnak, kevesebb rezsit fizethetnek, hanem azt gondolom, esztétikai szempontból is ezek az épületek mást nyújtanak, mint korábban nyújtottak, és szerintem azt sem szabad elfelejtenünk, hogy ezeknek a lakásoknak, ezeknek az épületeknek az értéke is jelentős mértékben nőtt.

Azt is tapasztalhattuk, hogy a közelmúltban ez megváltozott. Az elmúlt időszakban, gyakorlatilag 2010 óta a kiírt pályázatok száma nulla. Úgy gondolom, ez kellemetlen hír, és az még kellemetlenebb, hogy komoly csúszásban volt a kormány, hiszen volt, akit még a 2009-ben elfogadott pályázatok alapján 2013-ban tudtak kifizetni, gyakorlatilag akkor valószínűleg meg négy év csúszással az, amit 2009-ben sikeresen megnyertek ezek a lakóközösségek. És ahogy elnéztem a 2015. évi költségvetést, azt tapasztaltam, hogy ez a szám most sem fog nőni.

Ugyanakkor azt is gondolom, hogy ebben az ügyben gondolkodhatnánk együtt, annál is inkább, mert hoztam egy idézetet, felolvasnám önöknek, Bencsik János államtitkár tette ezt akkor még államtitkárként. 2010-ben egy panelprogrammal kapcsolatos interpellációra válaszolva mondta a következőket: „Az első évek során egy lassabb felfutású bevezető szakaszban évi 100 ezer, majd fokozatosan gyors-

sítva évi 150-200 ezer lakás egyenértékű ingatlanfelújítására kerülhet sor. Arra törekszünk, hogy a pályázati rendszer kiszámíthatóan működjön, ne változzanak évről évre a pályázati feltételek, a lakók és lakóközösségek évekre előre is tudjanak tervezni. Egy létrehozandó zöldbankon keresztül kívánjuk biztosítani azt a hitelkonstrukciót, amelynek törlesztőrészeit a beruházás megtérülése alapján fogjuk megszabni annak érdekében, hogy a háztartások napi kiadásait ne terhelje a felújítás elvégzése.”

Ezek szimpatikus és szép szavak, bár visszaemlékszem, hogy 2010-ben mi történt az államtitkár úrral. Ha jól emlékszem, akkor egy frakción belüli belső harcnak esett áldozatául, de talán most országgyűlési képviselőként az ebben a témában benyújtott módosító javaslatomnak - amely megfelel az általa elmondottaknak - lehet, hogy lesz egy támogatója a Fidesz padsoraiból.

ELNÖK: Jegyző Úr! A költségvetési törvény vitáján vagyunk, úgyhogy tisztelettel arra kérem, hogy ahhoz illeszkedően beszéljen - jó? Köszönöm szépen. A házszabály előírásai értelmében, amennyiben nem ez történik, kénytelen vagyok megvonni öntől a szót.

HISZÉKENY DEZSŐ (MSZP): Én úgy gondolom, hogy a magyar társadalomban élő több százezer család lakóhelyének felújítása a költségvetéshez tartozó témakör.

ELNÖK: Egyértelmű, én azt nem vitatom, de Bencsik államtitkár úr múltja pillanatnyilag nem az, az az elmúlt négy évhez kötődött, és hogy milyen körülmények között hagyta el a frakciót, az semmiféleképpen nem a költségvetéshez illeszthető téma.

HISZÉKENY DEZSŐ (MSZP): Köszönöm szépen. Figyelemmel leszek arra, amit mondott, bár az utóbbi időben nagyon sokszor hallottunk nyolc évről; én csak négy évet mentem vissza. Mindenesetre próbálom ehhez tartani magam. Azt gondolom, az, amit én mondanék önöknek, egy olyan program lehet, amely a Fidesz számára is elfogadható, hiszen minden elemében illeszkedik ahhoz, amit a Fidesz az elkövetkezendő években tervez.

Mik ezek? Az egyik az, hogy szeretné a lakásokban a rezsit csökkenteni. Azt gondolom, a valódi rezsicsökkentés az, ha ezeket a lakásokat és ezeket az épületeket felújítjuk. Azért mondom, hogy valódi rezsicsökkentés, mert ez igazságos, hiszen a jelenlegi rezsicsökkentés azoknak kedvez, akik medencét, szaunát, egyebeket működtetnek; itt viszont a lakóépületekről van szó. Tehát azt gondolom, itt a rezsicsökkentés lehetne egy közös pont az elkövetkezendő időszakban.

Célunk nekünk is és azt gondolom, a Fidesznek is, sőt valamennyi pártnak, aki az országban műkö-

dik, hogy a hazai építőipar jusson megrendelésekhez. Ez egy olyan program lehet, ahol a hazai építőipar kiteljesedhet, és az államnak is jó, a befolyt adók és járulékok, azt hiszem, növelhetik az államkasszát.

A másik ilyen közös pont lehet az új munkahelyek teremtése. Azt hiszem, ha ezt közösen végig gondoljuk, akkor láthatjuk, hogy egy ilyen nagyszabású program vagy egy ilyen program valóban növelheti a munkahelyek számát. A következő ilyen közös pont lehet az energiafüggőség és az energiainport csökkentése. Folyamatosan erről beszélünk, hogy ez probléma, és ezért szükséges újabb és újabb olyan létesítményeket építeni, amelyek ezt az igényt kielégítik.

(17.30)

Akkor, ha csökkentjük ezt az energiaigényt, azt hiszem, hogy ennek is eleget tudunk tenni. Ezért azt gondolom, hogy ha ezt végiggondolják, és figyelemmel lesznek arra, hogy a Magyarországon élő több százezer család arra vár, hogy legyenek ilyen pályázati kiírások, akkor ez lehet egy olyan közös pont, amiben együtt tudnánk gondolkodni.

Végezetül abban bízom, hogy az általam benyújtott módosító indítvány, hiszen nem ellenkezik a Fidesz elképzeléseivel, talán majd támogatásra talál. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. A kormány nevében Nagy István államtitkár úr kért szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársam! Tisztelt Ház! Többedszerre esünk abba a hibába, amikor a magyar költségvetést tárgyaljuk, akkor olyan szegmenseit hiányoljuk, ami az európai uniós finanszírozásból történik. A környezetvédelmi beruházásoknál pedig ez kifejezetten így van.

Szeretném elszlatni kedves képviselőtársamnak a kételyeit, hiszen jómagam, korábban polgármesterként ismerem ennek a működését, és nagyon hálás vagyok azért a lehetőségért, hogy Mosonmagyaróvár városában a panelok 90 százalékát szigetelni tudtuk, pontosan ennek a programnak a következtében. Éppen ezért tudom, hogy mit jelent az embereknek az a lehetőség, hogy ezt meg lehet tenni, a felére lehet visszavenni a költségeiket, és nyilván a házaik értéke panelenként 1,5-2 millió forinttal drágább. A szükségességében egyetértünk, abban a kritikában, hogy nem foglalkozik vele a költségvetés, abban viszont nem, ezt engedje meg nekem.

De ha itt vagyunk a környezetvédelemnél, akkor felmerült néhány kérdés Heringes Anita felszólalásában is és Sallai R. Benedek képviselőtársam felszó-

lalásában is. Engedjék meg, hogy néhány érintett kérdésben, amit szintén a költségvetésből hiányolnak, rávilágítsak arra, hogy mindezek honnan, milyen forrásból, hogyan tudnak megvalósulni.

Először is a ramsari egyezményről, annak finanszírozásáról hadd ejtsek néhány szót, hiszen ennek az egyezménynek a feladatait az FM-nek a központi személyi állományával és a munkatársain keresztül munkaköri feladatként teljesítjük. Tehát minden évben megrendezzük a vizes élőhelyek világnapját, melynek a forrását a tárca biztosítja. Működtetjük a Magyar Ramsari Nemzeti Bizottságot, az abban szereplő érdek-képviselői szervek tagjai - mint kutatóhelyek, egyetemek, civil szervezetek, gazdálkodók - ingyenesen, önkéntesen, társadalmi munkában végzik a feladataikat kiemelt eredményességgel.

A nemzeti parki igazgatóságokkal kapcsolatosan hadd válaszoljak úgy, hogy a 2015. évi költségvetési támogatásuk megegyezik a 2014. évi támogatással, azonban a 2015. év során jelentősen befolyásolja több bevételi tényezőjüket a meghatározó források módosulása, az eddig részükre is elérhető agrártámogatások csökkenése, illetve elmaradása, a SAPS és az AKG. Az igazgatóságok eddig is minden pályázati lehetőséget kihasználtak, hogy saját bevételeiket tovább növeljék. A 2014-20-as időszakban várhatóan a KEHOP- és a GINOP-konstrukciók keretében közel 50 milliárd forint forrás áll majd rendelkezésre a természetvédelmi feladatok ellátására.

A tárca mindent megtesz, hogy az általa meghirdetendő állattenyésztési támogatásokat az igazgatóságok maximálisan kihasználhassák, továbbá - amennyiben szükséges - saját tárcán belüli forrásátcsoportosításokat is végrehajthat. Itt szeretném megjegyezni, hogy Heringes képviselő asszony hiányolja a parlamenti akcióban meghirdetett és megállapodott pénz-visszafizetési forrásokat. Jelzem: az még a 2014-es költségvetés keretében, idén megvalósul, nem visszük át a következő esztendőre, az RKI-ból most kerül átcsoportosításra, tehát a siker sokkal hamarabb érkezik, mint a következő költségvetés.

Sallai R. Benedek képviselőtársam a CITES működtetéséhez is fűzött néhány észrevételt. A veszélyeztetett, vadon élő növények nemzetközi kereskedelmét szabályozó washingtoni egyezménynek Magyarország 1985 óta tagja. A régióban jelentős szerepünk van az állat- és növényfajok, a belőlük készített termékek kereskedelmében, ennek ellenőrzésében. A jogellenes eredetű szállítmányok felderítésében hazánk mindig is és most is az élen jár. Szigorú hatósági ellenőrzési rendszert alakítottunk ki és működtetünk - vámszervek, rendőrség, környezetvédelmi és természetvédelmi felügyelőségek -, amelyek hatékonyan képesek kiszűrni az illegálisan forgalomba került állatokat, növényeket. A jogellenes cselekmények ellen a hatóságok megfelelő szigorral lépnek fel, és a cselekmény súlyával arányos szankciókat alkal-

maznak. A tárca rendszeresen, évente több alkalommal képi, továbbképi az érintett hatóságok tisztségviselőit.

Magyarország a vonatkozó európai uniós jogszabályok alakításában is aktívan részt vett, ugyanakkor nemzetközi szinten eddigi munkánk elismeréseként hazánkat 2013-ban beválasztották az egyezmény állandó bizottságába is. Ezenkívül regionális szerepünket jól mutatja, hogy épp az idén nyertük meg egy Twinning-program megvalósításának jogát Szerbiában, melyben a magyar szakemberek fél éven át képezték a szerb hatóságok szakembereit a területen.

Meggyőződésem, hogy Magyarország eddig is és most is mindent megtesz az egyezmény végrehajtása és a hatálya alá tartozó fajok védelme érdekében. A természetvédelem nincs mulasztásban a védett állatfajok okozta gazdasági károk enyhítésének kötelezettségében, mert rendelkezésre állnak a meglévő jogi rendelkezések és a szükséges költségvetési fedezet is.

A természet védelméről szóló törvény szabályozza a védett állatok kártételének megelőzését és a kárviselésre vonatkozó szabályokat is. A törvény szerint, amennyiben védett állat másnak kárt okozhat, a gazdálkodónak, az ingatlan tulajdonosának, használójának, vagy kezelőjének feladata az esetleges kár megelőzése. A jogszabály alapján, ha a kártétele a gazdálkodó nem képes megelőzni, kérheti a természetvédelmi hatóság szakmai segítségét vagy a természetvédelmi hatóságon keresztül a kellő szakértelemmel rendelkező szerv közreműködését. Amennyiben mégis bekövetkezett a kár, akkor a jogszabály adta keretek között a gazdálkodó jogosult kártalanításra. A fenti jogszabályok alapján minden évben sor kerül a jogos kártalanítási igények kielégítésére.

Felmerült az európai táj egyezmény kérdésköre is. Firenzében, 2000-ben, október 20-án kelt az európai táj egyezmény kihirdetéséről szóló törvény, törvényben hirdették ki itt, Magyarországon is. A törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről a természetvédelemért felelős miniszter gondoskodik a kultúráért felelős miniszterrel egyetértésben és a területfejlesztésért és területrendezésért felelős miniszterrel együttműködve. Ennek érdekében jött létre az európai táj egyezmény nemzeti koordinációs munkacsoport is.

Az egyezmény hazai végrehajtásában komoly előrelépést jelent, hogy a táji szempontok beépültek az országos fejlesztési és területfejlesztési koncepcióba, a fejlesztéspolitikai és területfejlesztési célokat összehangoló integrált dokumentumba. Az országos területrendezési terv, valamint a Balaton-törvény övezeteket jelöl ki a táj törvényi szintű védelmére, a táj védelmének szempontrendszerbe beépült a települési tervezésbe és egyes egyedi hatósági eljárásokba.

A lakossági tájékoztatás, a téma iránti fogékonyság növelése érdekében tett intézkedések az alábbi-

ak. A tájegyzmény végrehajtásáért felelős tárcák az Európa Tanács tájdíja adományozását megelőző évben nemzeti szintű pályázatot írnak ki az európai szintű versenyre történő felterjesztésre. A 2012. évben a természetvédelemért felelős miniszter a nemzeti szintű pályázati rendszer kapcsán megalapította a magyar tájdíjat, amelyet először 2013-ban adtak át. Kiadványokat jelentetnek meg, műhelykonferenciákat tartanak, és a TÉKA-programot üzemeltetik.

A Kárpátok-egyezményt is felhozta képviselő úr, amely a 2014. szeptemberi miniszteri konferenciáján elfogadta a Kárpátok-egyezmény fenntartható turizmus stratégiát. A stratégiát összeállító munkacsoport munkájában tárcánk is részt vett. Információk szerint a Miniszterelnökségnél folyamatban van az egyezményhez kapcsolódó, a kulturális örökség védelméről szóló jegyzőkönyv.

A kárpáti védett területek hálózata munkacsoport koordinálásával a „Biorégió a Kárpátokban” projekt keretében olyan szakmai dokumentumok készültek el a Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatóság közreműködésével, melyet a hazai nemzeti parki igazgatóságok is eredményesen hasznosíthatnak majd a kezelési tevékenységük, illetve a kezelési tervek készítése alapján. A munkacsoport tevékenységében természetesen a tárcánk is részt vett.

Súlyos gondként merült fel a kisméretű szállópornak a kérdése, melynek csökkentése ágazatközi intézkedési programjáról szóló kormányhatározat öt beavatkozási területen mintegy 23 fő intézkedést tartalmaz a levegő PM10-szennyezettségének csökkentésén, a PM10-kibocsátás minél hatékonyabb mérséklésén keresztül. A programban szereplő intézkedések végrehajtására 2013. év végéig megközelítőleg 100 milliárd forintnyi, többnyire pályázati forrás került felhasználásra, elsősorban a közlekedési szektorban.

(17.40)

A Földművelésügyi Minisztérium 2014. évre meghatározott 54 millió forintos, valamint a 2015. évre tervezett szintén 54 millió forintos fejezeti kezelésű előirányzatának kiragadása a teljes ráfordítási összegből ezért meglehetősen torz képet fest a tényleges helyzetről. A Földművelésügyi Minisztérium első helyi felelősségi körébe sorolt feladatokat ugyanis nagyságrendileg kisebb ráfordítást igényelnek, mint a programban kiemelt szerepet kapott, közlekedési szektorban meghatározott intézkedések végrehajtása.

Mindemellett a tárca kerete közvetlenül az FM hatáskörébe tartozó intézkedések megalapozását szolgáló tanulmányok, vizsgálatok, jogszabálytervezetek, adatszolgáltatások elkészítését célozza, és nem tartalmazza azokat az egyéb, kormányzati és európai uniós forrásokat, amelyek közvetlenül vagy közvetet-

ten járulnak hozzá a közlekedési és azon kívüli szektorokban előírt feladatok megvalósításához.

A légszennyezettség-csökkentés irányába ható intézkedések többek között a most megjelent „Ott-hon melege” program, mely a fűtés-korszerűsítési, a nyílászárócsere- és a háztartásigépcsere-programot foglalja magában, számos egyéb, korábbi energiahatékonysági program, mint például a panelprogram, az ökoprogram vagy a zöldberuházási rendszer alprogramjai is.

A közlekedési kibocsátáscsökkentési intézkedések többek között a jelenleg is folyó nagyméretű buszcseréprogram és jármű-korszerűsítési feladatok végrehajtása, a közlekedési szokások befolyásolását szolgáló, szemléletformáló kezdeményezések folytatása, a munkahelyi közlekedési tervek kialakítása és terjesztése és természetesen a folyamatos infrastruktúra-fejlesztési intézkedések megvalósítása.

Mindezekre tekintettel határozottan kijelenthetem, és reményeim szerint minden fennmaradó képtelt eloszlathatok a tekintetben, hogy az egészséges, tiszta levegő biztosítása és a PM10-szennyezettség csökkentése a kormányzat eltökélt szándéka, amelyért jelentős erőfeszítéseket tesz, és amire komoly mértékű erőforrásokat szán.

Többször került ma szóba a hulladékgazdálkodás kérdése is, hiszen nem kizárólag a hulladékgazdálkodást, nem kizárólag a közszolgáltatást foglalja magában, annál sokkal összetettebb szakterület. Így a felvetésben jelzett támogatásnövekedés nem kizárólag a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás területét segíti, annak érdekében ugyanis, hogy az Európai Unió által előírt hasznosítási arányok teljesüljenek, a hulladékgazdálkodási területen tevékenységet végző gazdálkodó szervezeteknek - nemcsak a közszolgáltatóknak - megfelelő lehetőséget kell teremteni. Mindez kiemelt feladata Magyarországnak, mivel a hasznosítási kötelezettségek nem teljesítése az Európai Unió részéről kötelezettségszegési eljárást és pénzbírságot eredményezhet. Mindezeknek megfelelően az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség országos szinten szervezi és koordinálja az elkülönített hulladékgyűjtési, -feldolgozási és -hasznosítási tevékenységeket. Az OHÜ ennek érdekében megtervezi és végrehajtja az országos hulladékgyűjtési és -hasznosítási tervet.

Kiemelt feladat továbbá a hulladékgazdálkodással kapcsolatos hasznosító ipar fejlesztése, a lakosság környezettudatos nevelésével kapcsolatos oktatási, nevelési és szemléletformálási tevékenységek ellátása.

Mindenesetre nagyon szépen köszönöm, hogy lehetőség van arra, hogy szót váltsunk, párbeszédet folytassunk a környezettel kapcsolatos témákban. Azt hiszem, ahogy eddig, ezután is a földművelésügyi tárca minden munkatársa áll minden kérdés elébe. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A Jobbik képviselőcsoportjából rendes felszólalásra Szávay István képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt szeretném megköszönni Ritter Imre német nemzetiségi szószóló előző felszólalását, amit nyilván nemcsak saját, hanem a többi nemzetiségi szószóló nevében is tett. Nagyon fontosnak és példaértékűnek tartom mindazt, amit elmondott, akár abból a szempontból, hogy a magyar parlament nemzetiségi szószólói támogatják a külföldi magyarság törekvéseit, akár abból a szempontból, amit elmondott, hogy ennek a költségvetésnek a rájuk eső fejezetével úgy alapvetően meg vannak elégedve, illetve olyan módosító javaslatokkal éltek, amit talán befogadni látszik a kormány. Ezt természetesen mi magunk is támogatni fogjuk. Nagyon sokszor elmondtuk, hogy mennyire fontosnak érezzük azt, hogy a hazai nemzetiségek otthonuknak érezzék Magyarországot, és úgy érezzék, hogy azon jogok teljességével rendelkeznek, amely jogok teljességét mi magunk is fontosnak tartjuk, hogy a környező országokban élő magyar közösségek számára biztosított legyen. Külön köszönöm azt a mondatot, amely arról szólt, hogy a nemzetiségek anyaországuk kormányainál is ezekben a kérdésekben közben fognak járni. Nagyon szépen köszönöm még egyszer ezt önöknek.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kedves Képviselőtársaim! Alapvetően a nemzetpolitikát érintő támogatási részokról, fejezetekről kívánok beszélni, azonban előtte engedjenek meg még két másik módosító javaslatot, amelyhez hozzá szeretnék szólni. Az egyik a Nemzeti Együttműködési Alap támogatását érinti, ahol most 5 milliárd 400 millió forintról beszélünk. Örömteli, hogy a korábbi évekhez képest itt egy jelentős növekményt látunk a korábbi 3-3,5 milliárd forinthez képest. Láthatóan itt egy jelentős növekedés tapasztalható. Két dolgot szeretnék ezzel kapcsolatban megjegyezni, sőt hármat. Az első, hogy én magam további 2,5 milliárd forintot szeretnék javasolni a Nemzeti Együttműködési Alap költségeinek növeléséhez, még hozzá azért, mert ezzel lesz csak elérhető az az eredeti összeg, amellyel ennek az alapnak az elődje, a nemzeti civil alapprogram rendelkezett. Néhány évvel ezelőtt, sőt a kormányváltáskor még 7,7 milliárd forint állt pályázati úton a hazai civil szervezetek rendelkezésére, amit egyaránt felhasználhattak, illetve pályázhattak működési célra, illetve programjaik finanszírozására. Tehát örömteli az, hogy a tavalyi évhez képest egy komoly növekménnyel találkozunk. Azonban ez még mindig nem éri el azt a szintet, amely szinttel önök a kormányt annak idején, 2010-ben átvették.

Másrészt viszont szeretném abbéli aggályaimat is kifejezni vagy félelmeimnek hangot adni, hogy nagyon bízom benne, hogy ez a jelentős növekmény nem annak köszönhető, mert esetleg önök azon gondolkodnának, hogy a személyi jövedelemadó felajánlható 1+1 vagy legalábbis a civileknek felajánlható 1 százalékat eltöröljék. Már csak azért is, mert a civil berkekben elterjedt ennek a híre az utóbbi időben, és azért az önök civileket vegzáló és a civil szervezeteket a kormány alá kényszerítő és csak az önökhöz közel álló civil szervezeteket támogató politikájába sajnos ez a lépés nagyon beillene. Én feltettem egy írásbeli kérdést Tállai András államtitkár úrnak két héttel ezelőtt, hogy tervezi-e a kormány az 1 százalékok megszüntetését, és sajnos erre nem kaptam egyenes és világos választ. Úgyhogy bízom benne, hogy nem merült fel ez a szándék önökben, és bízom benne, hogy a Nemzeti Együttműködési Alap költségvetési támogatásának növelése mögött nem ilyen szándék húzódik meg.

A másik egy olyan téma, amellyel már több alkalommal foglalkoztam: a „Nemzeti Kulturális Alap, önkormányzati fenntartású kisvárosi mozik eszközfejlesztése” címmel javaslom egy külön sor létrehozását. Ugyanis a Nemzeti Kulturális Alap az elmúlt években gyakorlatilag csak az artmozik számára írt ki pályázati lehetőséget, és azok a vidéki kisvárosi mozik, már amelyek még egyáltalán működnek és működni tudnak, gyakorlatilag nem jutnak pályázati forráshoz, nem tudják modernizálni az eszközeiket, ami természetesen hosszú távon a nézőszámot is meglátszik. Ott, ahol még ilyen kis vidéki mozik működnek, mint ahogy szülővárosomban, Soltvadkerteren is működik, azok egyre nehezebben vannak pályázati célú lehetőségek híján. Többször beszélünk már ebben a Házban, önök több alkalommal is ezt a javaslatot elutasították, én most ismét és újfent önök elé szeretném hozni.

És akkor engedjék meg, hogy a nemzetpolitikáról összefoglalóan beszéljek néhány mondatot. Egyrészt fontosnak tartanánk, hogy a következő évben ne folytatódjon az a gyakorlat, amely idén is, tavaly is jellemző volt, hogy a nemzetpolitikai költségvetésen túl kifejezetten nagy összegű, akár milliárdos nagyságrendű támogatásokat is folyósítanak külön kormányrendelettel. Természetesen nem azzal van problémánk, hogy nemzetpolitikai célokra újabb forrásokat biztosít a kormányzat - amennyiben persze ezt ésszerűen teszi -, hanem azzal, hogy viszonylag nehezen tervezhető és átlátható így a költségvetés, hogy egy 14-15 milliárdos területet év közben a kormány még 2-3 milliárd forinttal egyéni döntés alapján támogat.

Sajnos, négy év alatt sem sikerült önöknek megoldani a pályázati rendszer széttagoltságát. Komoly probléma az, hogy a Bethlen Gábor Alap mellett, amit elvileg arra hoztak létre, hogy átláthatóan és

egységes módon kezeljék a nemzetpolitikai célú támogatásokat, nos, emellett még a Miniszterelnökségen, a Külgazdasági és Külügyminisztériumban és az Emberi Erőforrások Minisztériumában is vannak különböző pályázati lehetőségek. Régóta sürgetjük, most is megteszem, hogy próbáljanak ezen a helyzeten változtatni.

(17.50)

A költségvetési források tekintetében egyébként szintén fennáll ugyanez a probléma, az egységes rendszer helyett számos külön fejezetben több mint 30 soron találhatóak nemzetpolitikai célú támogatások. Ami pedig az összegszerűséget illeti, viszonylag nehéz kiszámolni pont a széttagoltság miatt. A tavalyi évben volt emelkedés a nemzetpolitikai célú támogatások összegében a korábbi évekhez képest. Akkor is féltünk, hogy ez egy választási költségvetés lett. Sajnos azt kell látnunk, hogy ezek a félelmeink azért megalapozottak voltak, összességében azt kell látnunk, hogy a következő évi költségvetés kevesebb pénzt, kevesebb forrást biztosít ezekre a célokra.

És akkor engedjék meg, hogy néhány konkrét javaslat mellett is érveljek! Nagyon régi probléma, sokszor beszéltünk róla a Házban is, beszéltünk róla bizottsági ülésen, miniszteri meghallgatáson, minden illetékes elismerte azt, hogy baj van a magyar-ukrán határon. És ez most független attól a helyzettől, ami Ukrajnában van. Egész egyszerűen a magyar-ukrán határátkelésnek a lehetősége, annak a gyorsasága egész egyszerűen tragikus. Többórás sorban állások vannak. A megaláztatásokról nem is beszélve, itt mondja képviselőtársam, ugye, ez nem a költségvetéshez tartozik, mi azért elég sok ilyen jelzéssel éltünk már a Belügyminisztérium irányába, hogy nagyon sok panasz érkezik hozzánk azzal kapcsolatban, hogy hogyan viselkednek, és hogyan bának ott a határon, főleg a kárpátaljai magyarokkal, akik átkelnének, vagy akik rendszeresen át szeretnének kelni.

De ennél nagyobb probléma, és még egyszer mondom, szeretném hangsúlyozni, ezt az illetékesek is több alkalommal elismerték, hogy bizony nem megfelelő az, ahogy a határellenőrzés zajlik, főleg az, amennyi ideig a határátkelés meg tud történni. Úgyhogy ide mindenképpen szeretnénk forrást előirányozni, 500 millió forintot javasoltunk, bármennyire nagyon-nagyon szívesen örülünk, ami azt célozná, hogy a határátkelőnek a műszaki fejlesztése vagy akár az emberállománynak a megnövelése annak érdekében, hogy gördülékenyebb legyen a határátkelés.

Nemzeti jelentőségű intézmények, 4 milliárd 126 millió forintról van szó. Ennek is indokoltnak tartanánk a növelését. Ugye, miről van szó? Nemzeti jelentőségűvé nyilvánított a kormány számos olyan

külhoni magyar intézményt, ebben vannak oktatási intézmények, kulturális intézmények, színházak, egyetemek, de vannak civil szervezetek, például pedagógusszövetségek is, amelyeknek már a korábbi gyakorlattal ellentétben nem kell pályázniuk, hanem valamilyen normatív állami támogatásban részesülhetnek. Ezt a rendszert mi elvileg üdvözlöttük, helyesnek tartottuk.

A megvalósításával több probléma van. Egyrészt nem elegendő a forrása természetesen, másrészt meg azért ezt is sikerült úgy megcsinálni, hogy miközben folyamatosan beszélnek önök a nemzetpolitikai konszenzus szükségességéről, ennek a listának az összeállításában még csak javaslattételi lehetőséget sem kaptak a magyarországi ellenzéki pártok, annak ellenére, hogy Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr ezt két évvel ezelőtt a Magyar Állandó Értekezlet ülésén megígérte. Egyrészt továbbra is szorgalmazzuk, hogy ehhez a lehetőséghez jussunk hozzá, ha már ilyen nyugodt és konstruktív légkörben zajlott a Magyar Állandó Értekezlet tegnapi ülése. Ugye, számos híradásban találkozhattunk ezzel, bízunk benne, hogy ez a konstruktivitás azért majd miniszterelnök-helyettes úrnak is eszébe fogja juttatni a két évvel ezelőtt elmondott szavait.

Az oktatás-nevelési támogatások: 4 milliárd 820 millió. Kedves Képviselőtársaim! Az oktatás-nevelési támogatásokra már két évvel ezelőtt sem volt elég 5,5 milliárd forint, tehát számomra egész egyszerűen teljesen érthetetlen, hogy miért ez az összeg szerepel. Tehát 5,5 milliárd forint nem volt elég, azt 720 millió forinttal kellett külön kormányhatározattal kipótolni annak érdekében, hogy minden pályázó külhoni magyar szülő vagy pontosabban gyermek, ugye, ezt az összeget megkaphassa. Eljutottunk sajnos ahhoz a gyalázatos helyzethez, továbbra sincsen erre válasz egyébként, hogy miért, hogy a tavalyi év után az idei évben sem folyósították a teljes összeget. Ugye, gyermekenként 22 400 forintról beszélünk, ennek az egynegyedét önök nemes egyszerűséggel visszatarították tavaly is, akkor megígérték, hogy ki fogják fizetni. Itt ígérte meg Répás Zsuzsanna államtitkár asszonyra való hivatkozással Rétvári Bence, nem történt meg. Az idei évben erre már ígéretet sem tettek, továbbra is csak 17 200 forintot folyósítottak, holott ez az összeg egyébként 12 éve már változatlan, tehát messze nem ér annyit eleve, mint amikor bevezették. Ehhez képest önök még ezt a pénzt is elvették ezektől a magyar családoktól, de ahogy látom, a jövő évi költségvetés már eleve úgy van kalkulálva, hogy ezt az összeget nem kívánják biztosítani.

Na most, nemcsak arról van szó, hogy ezt a pénzt abban a formában kellene kifizetni, mint ahogy megígérték, és ahogy egyébként ezt az érintettek megpályázták, és ahogy a pályázatokat elfogadták; ennek az összegnek a jelentős emelésére van szükség, amihez hozzátenném azt, hogy a Jobbik

véleménye szerint, és most talán elkezdődik egy vita azzal kapcsolatban, hogy hogyan lehetne a rendszert megváltoztatni, jobbá tenni. A Jobbik véleménye szerint ezen összeggel megegyező összegű támogató-sokhoz kellene juttatni az oktatási intézményeket, és azokat az intézményeket, amelyek a gyermekeket fogadják. Nagyon szép dolog és nagyon nemes, hogy magyar iskolába kell járni és a szülőknek a nemzeti identitására hagyatkozni akkor, amikor számos esetben azt látjuk, hogy a magyar iskola sokkal rosszabb állapotban van, alacsonyabb színvonalú oktatás folyik, rosszabb körülmények között, rosszabbul felszerelve, ezért nagyon fontosnak tartjuk, hogy a gyermekek után ilyen jellegű támogatásban a magyar intézmények is részesülhessenek annak érdekében, hogy versenyképesek lehessenek.

Na hát, ez egy régi kedvencem, ezt már igazából csak a rend kedvéért hoztam ide önök elé, hogy megint tudjak róla beszélni: külföldi magyar stúdiók eszközfejlesztésének támogatása. Ezt négy éve minden évben behozom, négy éve mindig a bizottsági ülésen valaki megígéri, hogy ez nagyon fontos, de azért nem fogják most elfogadni, mert a médiaalaponál meg nem tudom, hol, már folyamatban van az a pályázati lehetőség, amivel majd támogatni fogják a külföldi magyar tévéstúdiók eszközfejlesztését. Én ezt most megint behoztam, megint javaslok 500 millió forintot arra a célra, amire már 12 éve Magyarország nem nyújtott segítséget a határon túli magyar televízióknak, hogy eszközfejlesztésre tudjanak támogatást adni. És akkor várom megint, hogy idén megint valaki megígéri, hogy jövőre erre majd máshonnan lesz pénz.

Szórványgondnoki program. Külön Diaszpóra Tanács van a Kárpát-medencei Magyar Képviselők Fórumán belül, külön Szórvány Szakbizottság működik, illetve a Magyar Állandó Értekezletnek is tagjai azok a szervezetek, amelyek többek között a tömbmagyarság mellett a szórványban élő magyarokat is képviselik. Nagyon szeretnénk, hogyha ennek a feladatnak a támogatása külön és önállóan megjelenhetne a költségvetésben. A Jobbik véleménye szerint szórványgondnoki programokra, szórványgondnoki irodákra van szükség szerinte a Kárpát-medence azon régióiban, ahol a magyarság már csak kis létszámban él. Gondoljunk akár a Felső-Tiszára, a Bánságra vagy Dél-Erdélyre. Ezen magyar közösségeknek a megmentésére külön programot kell kidolgozni, és ezt külön gondoskodást igényel az anyaország részéről, ezért szeretnénk erre a célra 300 millió forintot előirányozni.

Egy régi kérés már, Semjén miniszterelnök-helyettes úr még 2010-ben ígérte meg - ezt nagyon fontosnak tartja -, ez pedig a magyarországi diákigazolvány biztosítása a külföldi magyar diákoknak. Számos módon elképzelhető ez. Örülnénk, ha ennek a lehetősége szintén önállóan megjelenhetne a költ-

ségvetésben. Számos módon elképzelhető, hiszen most már több ezer olyan külföldi magyar diák él és tanul az elszakított országrészekben, akik ottani magyar felsőoktatási intézményekben tanulnak, ugye, biztosíthatnánk a magyar diákigazolványt az ő számukra is, hiszen olyan intézmények hallgatói, amelyeket a magyar állam támogat, sőt adott esetben a létrehozásában is a magyar állam vett részt. Másrészt megfontolhatjuk azt is, hogy minden magyar diáknak, aki az ország határain kívül tanul, függetlenül az intézmény minőségétől vagy nyelvétől, de magyar állampolgársággal rendelkezik, akkor számukra biztosítani lehetne a magyarországi diákokéhoz hasonló kedvezményt adó diákigazolványt.

A hadisírok gondozása. Tudom, hogy ezzel kapcsolatban van lehetőség főleg a Honvédelmi Minisztériumnál, illetve történtek az elmúlt években is külföldön lévő hadisírok gondozására programok, illetve voltak ezzel kapcsolatos pályázatok, mégis jó és fontos lenne, ha erre egy külön alap lenne megfelelő összeggel. 100 millió forintot szeretnénk erre a célra előirányozni annál is inkább, hiszen idén van az első világháború kitörésének a 100. évfordulója, majd a következő években zajlik számos megemlékező ünnepség. Érdemes lenne végre feltárni, és minden olyan sírt rendbe hozni, vagy legalábbis megpróbálni rendbe hozni, ami akár az elszakított területeken, akár a Kárpát-medencén kívül magyar elhunytakat, magyar katonákat takarna.

És még egy utolsó javaslatot szeretnék önök elé helyezni. Ez a Jobbik programjának egy fontos eleme volt a mostani választásokon. Ez pedig az, hogy valamilyen hivatalos intézményesített formában is segítsük és támogassuk a magyarországi települések és a határon túli magyarlakta városok, falvak testvértelepülési, testvérvárosi kapcsolatainak a kiépülését. Mi azonban ennél tovább mennénk, hiszen itt egy sokkal bonyolultabb, sokkal sokrétűbb háló is szöhető.

(18.00)

Hiszen nemcsak testvérvárosi kapcsolatról kellene beszélni, illetve nemcsak ezt szeretnénk támogatni, hanem ha van két település, amely partnerségi megállapodást köt, akkor ugyanilyen fontos a testvér-gyülekezeti együttműködés, amennyiben erre lehetőség van, a testvériskolai együttműködés, a testvérintézményi együttműködés, illetve az adott településeken működő civil szervezetek, legyen szó akár egy hagyományőrző asszonykórusról, vagy mondjuk egy vadásztársaságról, ezek együttműködésének a segítése és bátorítása.

Ezért fontosnak tartjuk, hogy külön lehessen olyan forrásokra pályázni, amelyek ezt a komplex együttműködést célozzák, és arra sarkallnak magyarországi településeket, hogy hozzájuk hasonló

külhoni magyar településekkel építsenek ki ilyen sokrétű partneri intézményt. Ennek a jelentőségéről talán nem kell sokat beszélnem önöknek és ez előtt a parlament előtt, hiszen a kormánypártok is számos alkalommal elmondták már az elmúlt években, hogy mennyire fontosnak tartják a külhoni magyar közösségekkel való kapcsolatok erősítését.

Én ezeket a javaslatokat szeretném tehát tisztelettel az Országgyűlés és a kormány figyelmébe ajánlani. Kérem, hogy fontolják meg őket. Nincsenek azért elvesztett illúzióim a véleményükkel kapcsolatban, de bízom benne, hogy a javaslatainknak - amelyek egyrészt, úgy gondolom, szakmailag megalapozottak, másrészt pedig az elmúlt évek politikai vitáihoz is kapcsolódnak - talán egynémelyike meghallgatásra talál önöknél. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most nemzetiségi szószólói felszólalás következik. Mielőtt azonban megadnám Farkas Félix roma nemzetiségi szószólónak a szót, az elnöklést átadom Hiller István alelnök úrnak.

Szószóló úr, öné a szó, parancsoljon! *(Korózs Lajos tapsolva: Köszönjük, alelnök úr.)*

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

FARKAS FÉLIX nemzetiségi szószóló: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Először is megköszönöm, hogy megválasztásom óta most van lehetőségem felszólalni itt a parlamentben, talán a legfontosabb napirendi pont tárgyalásánál, a költségvetés témájában.

A hazánkban élő nemzetiségi önkormányzatok, értem ez alatt mind a tizenhárom nemzetiséget, már nagyon várják, hogy a megemelkedett feladataikhoz mértén megkaphassák a növelt finanszírozást is. Az önkormányzataink vezetői már a saját fizetésük egy részét képesek áldozni arra, hogy egyáltalán működtetni tudják önkormányzataikat. Mint ahogyan Ritter Imre szószólótársam már elmondta, egy települési nemzetiségi önkormányzat éves költségvetése circa 220 ezer forint, egy területi önkormányzat esetében ez, mondjuk, 400 ezer forint. Ugye, tudják, hogy ez semmire sem elég?

A Magyarországi nemzetiségek bizottsága által megbízott szószólók a költségvetés kapcsán előzetes egyeztetéseket folytattak a kormányzó pártokkal, az ellenzéki pártokkal és természetesen a független képviselőkkel is. Az eddigi visszajelzések alapján úgy érezzük, hogy minden esetben pozitív volt a fogadtatás. Úgy értem, megértették. Köszönjük.

Kérjük tehát önöket, hogy amikor a költségvetés zárószavazására kerül sor, támogassák szavazataik-

kal e nehéz helyzetben működő nemzetiségi önkormányzatok költségvetése emelésének igényét.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Üdvözlöm önöket. Jó estét, jó munkát kívánok! A szószóló úr felszólalása után elvileg mód lenne kétperces vitakörre, de minthogy erre jelentkezőt nem látok, folytatjuk az előre bejelentett felszólalók hozzászólási sorát, és megadom a szót Korózs Lajos képviselő úrnak, a Magyar Szocialista Párt frakciójából. Parancsoljon, képviselő úr!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Erre meg én nem számítottam, hogy ilyen gyorsan sorra kerülök. Azzal szeretném kezdeni, annak fölöttébb örülök, hogy vannak olyan megszólalások, amelyeket az ember pozitívan bírál el, és szeretne hozzá kapcsolódni. Ilyen többek között Tapolczai Gergely képviselő úr indítványa, illetve felszólalása, amelyet a legmesszebbmenőkig tudunk támogatni, annál is inkább, mert fölöttébb nemes ügyről van szó a jelnyelvi tolmácsszolgálatok finanszírozásában. Úgyhogy nagyon szépen köszönöm, hogy képviselő úr beadta ezt a módosító indítványt. Egyébként tettem én is ilyen próbálkozást a módosítások kapcsán.

A másik dolog pedig a nemzetiségi szószólók megszólalása. Nekem nem volt még lehetőségem arra, hogy ezt legalább egy mondatban kifejtsem. Azt gondolom, hogy ebben a házban mindenki egy kicsit nemzetiségi. Nincs olyan család, ahol ne lenne egy német származású, ne lenne egy horvát vagy szerb, ne lenne egy szlovák vagy román. Ezt azért mondom csak el önöknek, az én nagyapám soha az életében ki nem tette a lábát a Kárpát-medencéből, mégis a családjában van békési román, bunyevác, felvidéki szlovák és Baranya megyei sváb. Tehát minden olyan törekvést, amelyet a két nemzetiségi szószóló elmondott, a legmesszebbmenőkig tudunk támogatni.

Tisztelt Ház! A tegnapi nap folyamán említettem, hogy ma, ha még az időkeretbe beleférünk, akkor néhány dologról szeretnék szót ejteni, többek között az egészségügy kapcsán. Teszem ezt elsősorban azért, mert pontosan tudom - lévén, meglehetősen hosszú ideje képviselősködöm -, hogy a társadalmi alrendszerek átalakítása nem egy egyszerű feladat, legyen bármilyen színű is egy kormányzat. Az ilyen nagy rendszerek, mint az oktatás, az egészségügy vagy a nyugdíjrendszer átalakítása bizony nagyon-nagyon alapos előkészítő munkát igényel. Ezen túlmenően pedig mi már belekóstoltunk abba, hogy hogy mit jelent az, amikor a benne szereplők egy-egy csoportja nem támogat egy ilyen átalakítást, az bizony borzasztó kudarcos tud lenni. Szeretnék utalni a 2006 után eldöntött kezdeményezésünkre akár az egészségügy átalakítása kapcsán.

Kérem önöket - bár úgy látom, főorvos asszony éppen már elment, de nem is ezért mondom, hanem

igyekszem jobbító szándékkal elmondani a véleményemet annak érdekében, hogy az sem mindegy, hogy ha egy kormány leköszön a mandátumáról, a következő kormány lehetőség szerint jobb állapotban vegye át azt a területet, mint ahogy átadta annak idején. Ebből a megfontolásból szeretnék kitérni az egészségügy néhány problémájára.

Az vitathatlan, hogy ebben az évben több forrást szán a költségvetés az egészségügy finanszírozására, de azért azt meg kell jegyeznem, hogy a tavalyelőtti szintet sem éri még el a jövő évi költségvetés kiadási oldala, amelyet az egészségügyre szeretnének fordítani. Csak hogy egy nagyon egyszerű példát hozzak rá: a kórházi tevékenységek és szolgáltatások finanszírozására vitathatatlan, hogy több forrást állít be a költségvetésbe a kormány, de ez a több forrás nem éri el a 2013-as szintet sem. Következésképpen le lehet vonni, hogy az elmúlt években bizony itt több száz milliárd forintos kivonás történt az egészségügyből. Ha jól összeszámoljuk, az előző kormányzati ciklusban, már a Fidesz kormányzati ciklusában ez meghaladta a 300 milliárd forintot.

Számos elmaradása van, azt gondolom, a kormánynak a fejlesztések területén. Volt itt egy utalás, azt hiszem, Szakács képviselő úr utalt rá, hogy bizony a várólisták még hosszabbak, és a műtétre váró betegek száma ma már eléri a 45 ezer főt. Ezt azért nem lehet a dicsőségtáblára felírni. Mindenki számára elérhető, ingyenes egészségügy biztosításáról beszéltek többen is, az előző államtitkár is, a jelenlegi egészségügyi államtitkár is, miközben azt látom, hogy a magánkórházak avatóján a kormányzati potentátok szívesen paroláznak a különböző egészségügyi befektetőkkel.

Egyes tervek szerint a kötelező szűrésekről való távolmaradás - ez kiderül a dokumentumokból - a teljes társadalombiztosítási jogosultság elvesztését fogja eredményezni. Nem mintha nem értenék egyet azzal, hogy a lehető legtöbb ember menjen el szűrésre, mert az az első lépés ahhoz, hogy a későbbi problémákat megoldjuk. Mint ahogy egyetértek főorvos asszonnyal, Molnár Ágnes képviselő asszonnyal abban is, hogy lehetőség szerint az alapellátásokat erősítsük annak érdekében, hogy ne minden beteg automatikusan a kórházakra szabaduljon rá - ezt idézőjelbe tettem természetesen -, mert annál drágább ellátás nincs, mint a kórházat finanszírozni.

(18.10)

Elképzeltető a mostani felvetések szerint, hogy megynként csak egyetlen kórház maradjon.

Sokat elárul az ország egészségi helyzetéről és állapotáról két olyan ügy, amelyet szeretnék megemlíteni. Az európai uniós tagállamok közül a születés-

kor várható élettartam Magyarországon az egyik legalacsonyabb, és erre nem lehet büszke egyetlenegy kormány se, többek között az Orbán-kormány se, és Magyarországon sajnos az Európai Unióban a legmagasabb a koraszülések száma. Erre se lehet büszke senki.

Hölgyeim és Uraim! A Magyar Kórházszövetség elnökét szeretném idézni. A jövő évi költségvetés kapcsán azt mondja a Kórházszövetség elnöke, hogy „a költségvetésben ugyan valóban több pénzt szán az egészségügyre a kormány, ennek ellenére a dologi kiadások fedezetének inflálódására, a minimálbér emelésére nincs fedezet, a kórházi adósság újratelődése ilyen módon pedig nem megakadályozható”. Kiemelte a Kórházszövetség elnöke, hogy „a béremelésre sincs fedezet, miközben a mozgóbérek és a túlórapénzek kritikusan alacsonyak, és semmilyen fizetésemelésben nem részesültek a gazdasági, műszaki területen dolgozók”. Tehát hangsúlyozom, ezeket a mondatokat nem én mondtam, hanem a Magyar Kórházszövetség elnöke.

Ha megnézzük a különböző tételeket a költségvetésben, akkor szeretném ezek közül kiemelni először is a gyógyító-megelőző szektor kapcsán, hogy minimális többletforráshoz jut ugyan, de érdemi javulásra itt sem lehet számítani meggyőződésem szerint.

A kórházak a csaknem 100 milliárdos adósságukat kénytelenek lesznek továbbgörgöztetni maguk előtt. Hangsúlyozni szeretném, hogy az első félévben már akkora volt a kórházak adósságállománya, amely szinte kezelhetetlennek látszott, és az nyilvánvaló, hogy kormányzati beavatkozás nélkül ezeket a problémákat nem lehet megoldani.

Nem szeretnék anekdotázni és otthonról hozni a példát, de mégis megteszem most. Kedves Barátaim! Én egy megyei kórházzal szemben lakom, és a biztonsági őrök elmondják, hogy a kórházba szállított gyógyszerek kapcsán a gépkocsivezető és a kocsikísérő megkérdezi, hogy nézd meg a listát, kifizették-e az előző szállítás ellentételezését, mert ha nem, akkor a gyógyszert vissza fogják pakolni a trailerre, és elmennek. Magyarul, a gyógyszer szállítók egy jelentős része már csak készpénzre hajlandó a kórházaknak is gyógyszert szállítani. Miközben ecsetelte Molnár képviselő asszony a gyógyszerkassza helyzetét. Ami intézkedés történt, annak egy részével egyet tudok érteni, egy részével nem, de mégiscsak áldatlan helyzet az, hogy lassan 100 milliárd forintba rúg már a kórházak adósságállománya.

Szeretném idézni Rétvári Bence államtitkár urat. Szerinte „60 milliárd forintos általános céltartalék szolgálja jövőre a költségvetés intézményeinek adósságrendezését, ezen belül a kórházakét is”. Gondoljanak bele! Azt mondja államtitkár úr, hogy van 60 milliárd forint a költségvetési intézmények hiányainak finanszírozására, benne a kórházaké, ame-

lyeknek egyedül több mint 100 milliárd adósságuk van már.

Az, hogy pontosan ennek hányadrészét fordítják majd a kórházak adósságainak csökkentésére, csak év közben derül ki, és függ attól is természetesen, hogy a kórházak milyen garanciákat vállalnak az adósságuk újratermelődésének elkerülése érdekében.

Egy biztos, hogy ha nincs rendszerszerű beavatkozás, akkor ezek az adósságok újra és újra termelődni fognak, és nagy valószínűséggel a jelenleginél csak magasabbak lesznek.

Államtitkár úr jelezte a rezidensek ösztöndíj-programját is, és azt mondta, hogy tovább bővítik jövőre, a jelenlegi 1700 résztvevőhöz további 700 rezidens csatlakozhat pluszforrásoknak köszönhetően. A Rezidens Szövetség elnöke viszont azt mondja: „A humán erőforrás-bomba ketyeg az egészségügyben. A jelenlegi tendenciát alapul véve a 2013-as, már nagyon alacsony szakemberhiányos szintnek a 60 százalékra csökken az orvosi létszám 2023-ra.” Tehát nem én állítom, a Rezidens Szövetség elnöke. Ezek kardinális kérdések.

Kedves Barátaim! Egybefüggő területet mondom. Az Észak-Jászságban csak egyetlenegy problémát, a házi orvosi ellátottság ügyét hozom fel példának. Két évvel ezelőtt, amikor megtiltották, hogy nyugdíj mellett lehessen dolgozni, illetve pontosabban a törvényt úgy módosították, hogy a miniszter külön elbírálhatja, hogy kinek ad jogosultságot ehhez, akkor engem megkerestek ott élő emberek, és elmondták, hogy 23 településen - egybefüggő településrendszerben, Észak-Jászságban - csak és kizárólag nyugdíjas házi orvosok vannak. Kedves Barátaim! Az egész abaúji térségben az orvosoknak több mint kétharmada 70 éven felüli. Ezt csak így margó szélén jegyeztem meg.

Ha 2023-ra ilyen állapotok lesznek a Rezidens Szövetség felmérése alapján - egyértelmű, hogy egyáltalán nem csökken az orvoselváncolás -, a 25-29 évesek többsége még a szakvizsga megszerzése előtt távozik az országból. Ezt is a Rezidens Szövetség elnöke mondja. Hangsúlyozni szeretném, hogy miről van szó, hogy a szakvizsga letétele előtt elmennek ebből az országból. Úgy tűnik, hogy a kormány hiába adott az előző ciklusban ösztöndíjat a rezidenseknek, mert a szakvizsgával vége a plusz 100 vagy 200 ezer forintos állami támogatásnak, és az addig egyébként közel 300 ezer forintot kapott rezidens, amikor kezdő orvosként beáll és megkapja az első fizetését, ez a közel 300 ezer forintos fizetés le fog esni 150-160 ezer forintra. Következésképpen nem vállalja ezt az életszínvonal-csökkenést, és még a szakvizsgája előtt, ahogy mondja az elnök úr, elhagyja az országot.

Szeretnék egy másik ügyre is kitérni, az államosítás vagy nem államosítás kérdésére. Zombor Gábor államtitkár úr tett már utalásokat arra, hogy a jövő évben a kormány hogyan viszonyul ehhez az ügyhöz. Ennek kapcsán érdemes kiemelni, hogy a költségve-

tés általános indokolása szerint - hangsúlyozni szeretném, most idézek a költségvetésből – „a kormány alapvetőnek tartja, hogy a társadalombiztosítási alapon működő állami egészségügy teljes egészében ingyenes lesz, plusz fizetési kötelezettség a betegeket nem fogja terhelni”.

Két picit megjegyzést szeretnék tenni. Hivatalosan, kedves barátaim, Magyarországon három év óta nincs társadalombiztosítás. Az Alaptörvényből önök ki tetszettek ezt hagyni, ez a szó benne sincs, hogy társadalombiztosítás. Következésképpen minden olyan jogosultság vagy járandóság, legyen ez pénzbeli ellátás vagy szolgáltatás, amelyet ezen a rovaton le akarnak csökkenteni vagy el akarnak venni, ezt bármikor megteheti a kormány jogszerűen, mert hivatalosan Magyarországon nincs társadalombiztosítás.

Ezek a folyamatok, ahogy én látom az államtitkári megszólalásokat és szerepléseket, illetve a kormány kommunikációját, meglehetősen ellentmondóak. Egyfelől mostanában úton-útfélen arról beszélnek, hogy szétválasztják fizikailag is a magán- és az állami egészségügyet, de azt is tudjuk, hogy közben támogatni akarják a magánegészségügy fejlesztését is. Tehát továbbra is homályos, hogy a lopakodó reformmal állunk szemben, vagy valóban csak tisztázni akarják a viszonyokat. Kérdés, hogy ennek mi az ára, ja, és persze ki fogja majd megfizetni.

Közel egy évtizeddel ezelőtt, amikor mi is belekerültünk abba a helyzetbe, hogy gondolkodnunk kellett többek között ennek az alrendszernek az átalakításán, számomra világos volt: soha nem tud ez a gazdaság, ez a társadalom ilyen jövedelmek mellett annyi adót és járulékot beszédeni, amely szükséges lenne az egészségügy, az oktatás és egyáltalán az állam működtetéséhez.

Na most, kérem szépen, hogy ha ez így van, márpedig így van, akkor utána kellene nézni valamilyen friss pénznek. Ilyen friss pénz lehetett volna annak idején a 300 forintos vizitdíj, amelyet éppen ez a kormányzó párt torpedózott meg, pedig az a pénz ott maradt az orvosoknál. Tévedés ne essék, én nem sírom vissza ezt a helyzetet, csupán szeretnék ráutalni arra, hogy kérem szépen, nem tudják megspórolni, hogy ne legyen az egészségügyben friss pénz, új pénz, mert egyébként le fog pusztulni az egész, mint ahogy a szemünk láttára pusztul lefelé az egészségügyi ellátórendszer évről évre.

Szakértők mondják, és szerintük mindezek alapján tiszta, igazságos helyzet, de szegény- és gazdagellátásra szakadó egészségügy is lehet az átalakítások eredményeképpen. Az első bejelentést követő bizonytalanság után egyelőre csak az irány biztos, ugyanis a magán- és a közellátás jelenleg meglehetősen összekeveredik, legalábbis ami a tulajdonviszonyokat, illetve az orvosok jogviszonyát illeti. Hangsúlyozom, ezt az egészségüghöz professzionális szinten értő emberek állítják.

(18.20)

Az állami kórházakban például olyan műveseálmások, képkalkotó diagnosztikai központok és laboratóriumok is működnek, amelyek magántulajdonban vannak, de ellátják az intézmény ellátási területén élőket. Ugye, nem kell itt hosszan ecsetelni a példákat erre. Bizonyos mennyiségű ellátásra szerződtek, amit az OEP finanszíroz, emellett pénzért magánellátást is nyújtanak. Egyelőre valószínűleg maradnak, ahogy az államtitkár úr szavaiból is kiderült, az állam nem tudja kivásárolni őket, sem akkora léptékben nem tud új fejlesztéseket végrehajtani. Tehát először bemondanak valamit, aztán visszakoznak belőle, mert rájönnek, hogy azt nem lehet megvalósítani, legalábbis úgy, ahogy szeretnék.

Ha megengedik, néhány következtetést mégiscsak le lehet vonni abból, ami az elmúlt egy hónapban történt ezen a területen. Hangsúlyozom, többször hangot adott Zombor Gábor államtitkár úr ennek. A következtetések: egyelőre nem lehet orvost, kórházat, illetve rendelőt választani; egyelőre nem lehet. Még nem tudni, hogy pluszpénzért lehet-e majd orvost, kórházat vagy rendelőt választani. A harmadik következtetés: nem kapja majd meg mindenki a legjobb ellátást, és főleg nem gyorsan. A negyedik következtetés: az állami intézményben nem működhet privát szolgáltató, de hát átmenetileg mégiscsak működhet. S még egy következtetés: magán-szolgáltató nem kaphat OEP-finanszírozást, de átmenetileg mégiscsak kaphat OEP-finanszírozást. Végezetül: a közreműködő szerződéssel dolgozó kórházi orvosok nem magán-szolgáltatók. Ha ezeket mind mint következtetést levonjuk, akkor engedtesék meg az az egyetlenegy mondat, hogy borzasztó nagy a bizonytalanság, és az orvosok meg a kórház-igazgatók vannak a legjobban összezavarodva.

Tisztelt Ház! Ugye, emlékszünk még arra a szlogenre, hogy az egészségügy nem üzlet. Ezt maga Orbán Viktor többször emlegette 2008 óta, akkor a Fidesz még ellenezte, hogy az egészségügyben megjelenjenek a magánbiztosítók, sőt népszavazással tették lehetetlenné, hogy az előbb említett 300 forintos vizitdíjat megfizesse egy beteg, és az az orvoshoz kerüljön, vagy ott maradjon az orvosnál. Viszont 2010-ben hatalomra kerülve Orbán Viktor már mást gondolt. Azt mondta 2010-ben - szó szerint idézem -, hogy új alapokra kell helyezni az egészségügyet, az emberek más egészségügyi rendszert akarnak, mint amit a kormány próbál rájuk erőltetni. Az egészségügyet úgy kell megújítani, hogy ne káoszba vezessen, mint ma, hanem hogy jobban működjön, úgy kell megújítani, hogy az emberek ne betegebbek legyenek, mint ma, hanem egészségesebbek. Az állam több felelősséget vállaljon, ne kevesebbet, több pénzt költsön az egészségügyre és az oktatásra, és ne kevesebbet. Ezt maga a miniszterelnök úr mondta. S arra

is emlékszünk, ugye, amikor azt mondta, hogy ne arra figyeljenek, amit mondok, hanem amit csinállok.

Ahogy említettem, korábban szerepelt a régi alkotmányban, hogy az államnak kötelessége az egészségügyi ellátás megszervezése és finanszírozása, és ez a tb útján történik, magyarul: járulék fejében ellátás jár az állampolgárnak. Ahogy említettem, az Alaptörvényből ez a passzus kimaradt, még az állami egészségügyi ellátás biztosítására sem vállalt kötelezettséget az állam. Az Alaptörvényből pedig a társadalombiztosítás kifejezést is törölték, ahogy említettem az előbb. Lényegében megszüntették a biztosításlapú egészségügyet, hiszen a munkaadói kötelezettségként befizetett 27 százalékos tb-járulékot át-keresztelték szociális hozzájárulási adóra. Itt jegyzem meg, hogy ha ez szociális hozzájárulási adó és nem társadalombiztosítási járulék, akkor, kedves barátaim - itt ül a gazdasági tárca képviselője; én ugyan szociológus vagyok, de ezt még én is tudom -, ez adó. Az adó az közteher. A közteher után meg nem jár ellenszolgáltatás - hallgatás beleegyezés. *(Vargha Tamás: De vicces vagy!)*

Azután Orbán úr kedvezményeket ígért a profitorientált magánbiztosítóknak, módosították az adótörvényeket annak érdekében, hogy a cégek adó- és járulékmentesen köthessenek magán-egészségbiztosítást a dolgozóik számára. Mindez a mostani folyamatok szempontjából meglehetősen lényeges. A forráskivonást csak egyszerűsíti, ha egy kézből irányítanak mindent. Egyelőre azt látjuk, hogy amióta az állam átvette a kórházak működtetését, nagyjából duplájára nőtt az adósságállományuk, eközben szépen bekúsznak a magán-szolgáltatások és a fizetős ellátások.

Hát, kedves barátaim, jól nézünk ki itt az Úr színe előtt! Valószínűleg lesz a szegényeknek egy egészségügyi ellátás, meg lesz a gazdagoknak magas színvonalon, amit jól meg tudnak majd fizetni. Hát ebbe az irányba megyünk, úgy látom, de mi ehhez nemigen fogunk asszisztálni. Nagyon szépen köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Képviselő úr biztatta a kormányt, a kormány vette a lapot, én meg megadom a szót Banai Péter Benő államtitkár úrnak.

Parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Korózs Lajos képviselő úr több problémára hívta fel a figyelmet, ugyanakkor én a szavaiból nemcsak a problémákat, hanem az elmúlt évek eredményeit is kihallottam. Nézzünk szembe azzal, hogy milyen kihívások álltak az ország egésze előtt, és ha költségvetésről beszélünk, akkor említsük meg azt is, hogy milyen költségvetési helyzetben

kellett a kormányzatnak az elmúlt időszakban például az egészségügyi terület problémáit kezelni.

Én azt mondom, és sokadszorra ismétlem, a számok azt mutatják, hogy abban az általános költségvetési gazdasági helyzetben, amikor Európa adósságválsággal küzdött, amikor az államháztartás hiánya Magyarországon tartósan magasan 3 százalék alatt volt, akkor úgy sikerült rendbe tenni az állam pénzügyeit, úgy sikerült érdemi gazdasági növekedést elérni, hogy számos területen, így az egészségügyben is előrelépésről beszélhetünk. Képviselő úr említette azt, hogy a rezidensöztöndíj elindult. Igen, az elmúlt időszakban indult el. Azt gondolom, hogy ez kétségtelenül pozitívum. Ezt az ösztöndíjprogramot folytatja az előttünk lévő jövő évi költségvetési törvény tervezete.

Képviselő úr említette, hogy a béremelés több is lehetett volna. Én rendkívül nagy pozitívumnak tartom, hogy Európa számos országával ellentétben a közzférában nem került sor semmilyen területen bruttó bércsökkenésre. Emlékezhetünk arra, hogy a nettó jövedelmek az új adórendszernek köszönhetően sok esetben nőttek, sőt bruttó béremelés is elindult több területen a közzférában, így az egészségügyben is. Két lépcsőben, 2012-ben és 2013-ban 30-30 milliárd forintos béremelés valósulhatott meg.

Képviselő úr említette, hogy a gyógyszerátogatás rendszere átalakult. Igen, ez nemcsak az államnak jelentett jelentős megtakarítást és volt szükséges például annak érdekében, hogy a béremelések megvalósulhassanak, hanem az úgynevezett vaklicitrendszernek köszönhetően a generikus termékek használatának előtérbe helyezésével több ezer gyógyszer ára csökkent.

Azok az emberek, akik az említett átalakítás keretében lévő gyógyszereket megvásárolják, ma kevesebbet fizetnek, mint több évvel ezelőtt. Azt gondolom, hogy ezeket az értékeket meg kell becsülnünk, és azt gondolom, hogy ezeket az értékeket továbbra is támogatnunk kell.

Képviselő úr többször több problémára hívta fel a figyelmet. Én egyetértek azzal, hogy mindazok a folyamatok, amik elindultak az elmúlt években, önmagukban még nem oldják meg az egészségügy összes problémáját. De mégis az előttünk lévő költségvetési javaslat ismét előrelépést tartalmaz, az elmúlt évekhez hasonlóan. Miért? Azért, mert a sokszor emlegetett alapellátás egyébként az elmúlt években már megvalósult forrásjuttatásán túl egy 10 milliárdos pluszforrás-juttatásban részesül, amennyiben a tisztelt Országgyűlés elfogadja a kormány által beterjesztett javaslatot.

Pont a kórházak tehermentesítése érdekében a háziorvosi rendszer 10 milliárd forintos pluszban részesül. Ha megnézzük a javaslatot, az úgy szól, hogy a háziorvosi rendszer megerősítésének ez az első üteme, és a nyilvános, a 2016-18 közötti számo-

kat tartalmazó javaslat pedig további 10 milliárd forintot tartalmaz 2016-tól.

Képviselő úr említette az adósságállomány kritikus helyzetét. Egy új eszközzel, az eddig nem látott adósságkonszolidáció eszközeivel kíván élni a kormányzat 2016-ban. Ez azt jelenti, hogy 60 milliárd forint kerül elkülönítésre a költségvetési szervek tartozásának csökkentése érdekében az esetben, ha a tartozáscsökkentés egy hosszabb távú, pénzügyileg fenntarthatóbb rendszer átalakításával párosul.

(18.30)

Azt gondolom, ez azért lényeges, mert nemcsak egy meglévő probléma kezelésére tesz javaslatot a kormányzat, hanem egyidejűleg olyan átalakításokat is kilátásba helyez, amely hosszabb távon meggátolja az adósság újratermelődését. Azt gondolom, ez rendkívül fontos. Nem elég egy problémát esetleg kezelni, hanem hosszabb távon is meg kell oldani. Látunk jó mintákat az elmúlt időszakból, én az önkormányzati adósságkonszolidációt ilyenek tekintem. Nemcsak az adósságállományuktól szabadultak meg az önkormányzatok 1300 milliárd forintos értékben, hanem egy olyan új szabályrendszer és olyan új feladatfinanszírozási rendszer került kialakításra, amely meggátolja az adósság újratermelődését. Azt gondolom, ez jó példa az előttünk lévő problémák megoldása tekintetében is.

Végezetül hadd értelmezsem az egészségügy kérdését tágabban, és hadd idézzem én is miniszterelnök urat csakúgy, ahogy Korózs Lajos képviselő úr említette. A miniszterelnök úr azt mondta, a cél az, hogy ne betegek legyenek az emberek, hanem egészségesek. Képviselő úr, ha megnézzük a kormány elmúlt évekbeli tevékenységét, akkor azt látjuk, hogy nemcsak az egészségügyi rendszer átalakítására fókuszált, hanem pont az egészségesebb életmód elterjesztése, erősítése érdekében a mindennapos testnevelés bevezetéséről döntött, a népegészségügyi programok keretében az egészségesebb életmódot preferálta, vagy a dohányzás ellen számos intézkedést tett. Kérem tehát, átfogóan nézzük azt, hogy mit tett a kormányzat, mit tett az Országgyűlés az egészségesebb életmód irányában.

Végül engedjék meg, hogy a tekintetben is vitakozzam képviselő úrral, hogy az egészségbiztosítási kasszában a kiadások teljesítésére nincs elegendő forrás, nem lehet elegendő forrás, a kormány nem keres új forrásokat. Képviselő úr említette a szociális hozzájárulási adó összegét. Kérem, nézzük meg azt tényszerűen, hogyan alakult ez az összeg, hogyan alakult az a foglalkoztatás, ami után a szociális hozzájárulási adót fizetniük kell a munkáltatóknak. Ez az összeg jelentősen növekedett. Miért? Mert hál'istennek, Magyarországon egy érdemi gazdasági növekedés van, olyan foglalkoztatási adatok vannak,

amelyek huszonéves csúcspontokat döntenek meg. Éppen ezért a szociális hozzájárulási adó összege növekszik, és az Egészségbiztosítási Alap bevételei növekednek.

Képviselő úr, azzal is vitatkoznom kell, hogy a kormány ne keresett volna új eszközöket az egészségügyi kiadások finanszírozására. Mindenkit emlékeztetnék arra, hogy a népegészségügyi termékadó az elmúlt időszakban került bevezetésre. Nem egyszerűen fiskális eszközről volt szó. Nem egyszerűen arról volt szó, hogy az egészségügyi kiadásoknak találjuk meg a fedezetét, hanem egy olyan eszköz került bevezetésre, amellyel az egészségre károsabb élelmiszerek fogyasztását piaci, közgazdasági eszközökkel próbálta visszafogni a kormányzat és az Országgyűlés. Azt gondolom, itt elmondhatom azt, hogy két legyet lehet ütni egy csapásra, hiszen ezek az intézkedések két területen is eredményt érhetnek el, és ismétlem, többletbevételt jelentettek az egészségügyi kassza számára.

Képviselő Úr! Ismétlem azt, egyetérték önnel abban, hogy feladatok vannak még előttünk. Kérem, vegye azt figyelembe, hogy milyen intézkedéseket tett az Országgyűlés és a kormányzat. Ezek az intézkedések, azt gondolom, számos esetben kézzelfoghatóak voltak. Ma többet keresnek az orvosok és az ápolók, mint néhány évvel ezelőtt. És kérem, fontolja meg a költségvetési javaslat szavazásakor azt, hogy az újabb továbblépés lehetőségét, az újabb forrásjuttatást, illetőleg az újabb, az egészségesebb életmód irányába ható intézkedéseket támogatja-e vagy sem.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úrnak. Most visszatérünk az előre bejelentett felszólalókhöz, és ezek sorában Gyöngyösi Márton képviselő úrnak adom meg a szót, Jobbik.

Parancsoljon!

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A 2015-ös költségvetési törvénytervezet külügyi fejezeteihez szeretnék hozzászólni. Nehéz dolgom lesz, ugyanis a diplomácia, természetéből és jellegéből adódóan, némileg kilóg a sorból. Nehéz dolgom lesz, mert a költségek nincsenek feltétlenül összefüggésben a hatékonysággal. Maga a hatékonyság is relatív fogalom, és természetesen a célok függvényében értelmezhető, és már az sem biztos, hogy a célok tekintetében mindig egyetértünk, már ami a diplomáciát és a külügyi stratégiát illeti. Nem véletlenül fogalmazta meg a Jobbik Magyarországért Mozgalom számos alkalommal az elmúlt 25 év külpolitikai stratégiájának kritikáját. Ilyen értelemben a költségvetési törvénytervezettel kapcsolatban is inkább koncepcionális, nem pedig tételes és költségvetési jellegű vitáink vannak.

Ahhoz, hogy a probléma jellegét szemléltessem, szeretném felidézni azt a vitát, ami a jelenlegi kormány és a korábbi kormányok között volt a tekintetben, hogy például hány külképviseletet nyitott meg melyik kormány, és hányat zártak be. Lehet ezen természetesen vitatkozni, és versenyezni azon, hogy ki hány diplomáciai intézményt zárt be vagy külképviseletet, és hányat nyitott meg, ez azonban nem feltétlenül a probléma lényege, és nem biztos, hogy ez célravezető.

Ugyanis nagyon sokféle modell létezik a külügyi dolgok tekintetében, a diplomácia tekintetében. Van olyan modellek a világban, amelyek nagyon alacsony infrastruktúrával, nagyon alacsony költségekkel, de roppant hatékonyan érvényesítik egy adott ország diplomáciai érdekeit. Ilyen például Szingapúr, csak hogy egy példát mondjak. Vannak, többnyire Nyugaton találhatóak olyan országok, amelyek magas infrastrukturális befektetésekkel, nagyon nagy létszámállománnyal, nagyon sok országban való jelenléttel érvényesítik az ország érdekeit. Van számos ilyen ország is. Vannak olyan országok is, ilyen a miénk, amelyik nagy infrastruktúrával, nagy költségvonzattal, nagy állománnyal és nagyon kis hatékonysággal működik. Sajnos ilyen a magyar diplomácia is.

A Külügyminisztérium hatékonyságáról nagyon sokat elárul az a mondat, amit Simicska Lajos médiabirodalma egyik bértollnokának tulajdonítanak, ő jegyezte meg, kivételesen nagyon találóan és kritikusan, hogy ha nem lenne Külügyminisztérium, nem feltétlenül biztos, hogy észrevennénk, észrevettük volna az elmúlt 25 évben. Félreértések elkerülése végett, az illető a Hír TV csatornáján, a második Orbán-kormány idején tette ezt a kijelentést.

Talál ez a kijelentés, mert eltelt 25 év, és elmondható, hogy miközben átalakult körülöttünk a világ, teljesen új világrend van kialakulóban, és Közép-Kelet-Európa is teljes egészében átalakult, a környező országok nagyon nagy mértékben átalakultak, és Magyarország volt talán az egyetlen olyan ország a régióban, amelyik nem volt képes a saját nemzeti érdekeit érvényesíteni.

Most nincs időm arra, hogy tételesen végigmenjek azokon az átalakulásokon, amik megtörténtek, de hát mindannyian tudjuk, hogy miről van szó. Széthullott Csehszlovákia, széthullott a Szovjetunió, a még Trianon romjain létrejött Jugoszlávia területén is vagy fél tucat állam, már Szerbiából is Koszovó, Montenegró is kihullott úgymond. Az egyetlenegy olyan ősi nemzet, amelyik 1100 éve itt van a Kárpát-medencében, nem volt képes az érdekeit érvényesíteni, és még egy nyomorult területi autonómiát sem kivívni a határon túli kisebbségeinek, semelyik irányban, sem Szlovákia irányában, sem Románia irányában, sem Ukrajna, Kárpátalja irányában, sem déli irányban, a Délvidék irányában. Ez Magyarország. Szomorú tény, de ez sajnos így van.

És akkor beszéljünk, ugye, a világrendről is. Egy egypólusú világrendhez igazította Magyarország a külpolitikai, külügyi stratégiáját az elmúlt 25 évben, miközben a vak és az ostoba is láthatja, hogy egy többpólusú világrend van kialakulóban. A Külügyminisztérium egy körülbelül kétfős állománnyal is működhetett volna az elmúlt 25 évben, egy olyan személlyel, aki tud egy faxgépet kezelni, és egy olyan személlyel, aki a faxból Brüsszel és Washington irányából beérkezett ukázt képes ékes angol nyelvről ékes magyar nyelvre átfordítani. Mert körülbelül ez történt kis hazánkban az elmúlt 25 évben, és ennek isszuk a levét ma is.

Egy kis ország előtt alapvetően két lehetőség áll, ha a nemzeti érdekeit a nagyvilágban érvényesíteni akarja. Vagy nagyhatalomnak születik, és keresztülnyomja erőből az érdekeit a világon; erre ma jelenleg talán maradéktalanul egyetlen ország képes, úgy hívják, hogy Amerikai Egyesült Államok. Azt, hogy ez mit vált ki a világból, most hagyjuk. Minden más országnak egyetlenegy más lehetősége van, hogy megpróbálja a megfelelő diagnózist megvonni, megpróbálja kiértékelni a világban zajló eseményeket, és azokat valahogy extrapolálni, kivetíteni a jövőre, és erre egy stratégiát felépíteni. Tehát az előrelátás képességét elsajátítani.

(18.40)

Ez elengedhetetlen, minden egyes ország ezt csinálja, még a legnagyobbak is, ehhez pedig kellenek intézmények. Kell például egy olyan elemző intézet, amelyik kutatja, feltárja, kielemezi a világban zajló eseményeket, és erre egy stratégiát dolgoz ki a hivatalos diplomácia, és megpróbálja a nemzeti érdekeket ilyen módon érvényesíteni a nagyvilágban. Magyarország 2007-ben jutott el arra a szintre először, hogy fölfogja ennek a problémának a lényegét, majd létrehívott egy olyan Külügyi Intézetet, amelyben évente változtak a vezetők, tehát ergo semmiféle folytonosság nem volt az intézményen és a szervezeten belül, semmiféle koncepció nem volt a szervezeten belül, olyan is lett az egésznek a munkája, ami a háttérelmzéseket illeti. Korlátozott költségvetéssel dolgozott, korlátozott létszámkeretekkel, a kutatók közalkalmazottak voltak, ilyen értelemben a mozgásteret is elég szűkös volt. Tehát így próbált a Külügyi Intézet érvényesülni addig, amíg az idei évben meg nem szűnt ez az intézet. Tudtommal már a látszat sincs meg ebből az intézetből, teljesen fölszámolták. Nem tudom, hogy a Külügyminisztériumban van-e egyáltalán igény arra, hogy a világban zajló folyamatokat - mert vannak, elég turbulens folyamatok zajlanak -, nem tudom, hogy egyáltalán van-e olyan igény, hogy ezt elemezze, van-e arra

költségvetési szándék, hogy erre pénzt különítsen el, és létrehozzon egy olyan think tanket, amelyik elemzi, kutatja, és egy nemzetstratégiát épít ki az országnak és a nemzetnek a javára. Én ezt nem látom, és a költségvetésből sem tudom kiolvasni.

Természetesen azt is lehet mondani, hogy átkezeszteljük a Külügyminisztériumot külügyi és kereskedelmi minisztériumnak, és innentől kezdve csak GDP-ről, importról, exportról, stratégiai együttműködésekről és egyéb gazdasági jellegű dolgokról beszélünk. Ez is természetesen nagyon fontos dolog, és a gazdasági diplomácia is nagyon fontos, az ország szempontjából azonban tragédia lenne, hogyha a klasszikus diplomácia terén az ország nem próbálna meg a nemzeti érdekeit érvényesíteni, és nem próbálna meg azt, hogy itt a kelet-közép-európai sorsunkat megpróbálja a nagyvilágnak bemutatni és elmagyarázni, hiszen ez is a diplomáciának a része.

Természetesen az elemző intézet mellett felmerül az a kérdés, hogy a Külügyminisztérium rendelkezik-e például titkosszolgálati eszközökkel. Kérdezhetik, hogy a titkosszolgálatoknak mi köze van a külügyekhez. Nagyon sok, különösen a mai világunkban, amikor egy országot elsősorban nem felszínen érkező támadások érik, hanem a felszín alatt érkező támadások titkosszolgálati eszközökkel és különböző, a soft power kategóriájába besorolható eszközökkel, amit kizárólag titkosszolgálati eszközökkel lehet kivédeni. Éppen ezért nem értem, hogy az Információs Hivatal fölött miért nem a Külügyminisztérium diszponál, miért került az máshova, ugyanis így a Külügyminisztérium és így az országunk is pajzs nélkül maradt egy olyan háborúban, amelyik elsöpörni látszik.

Nyilvánvaló az, hogy azok a támadások, amelyek Magyarországot érik, és amelyek a Külügyminisztériumot teljes mértékben felkészületlenül érik, azok nemcsak ezt a kormányt sújtják, nemcsak ezt a kormányt károsítják, hanem az egész országot és az egész nemzetünket. Úgyhogy nagyon fontos lenne, hogy ne csak az események után kullogjunk, hanem próbáljunk meg egy stratégiát kidolgozni. Nagyon jó lenne, ha ez a költségvetés tervezetében is visszaköszönné, és ilyen értelemben az országunknak is egy külügyi diplomáciai stratégiát fel tudna mutatni ez a kormány. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselő úr felszólalása után most kétperces szót kérők kapnak szót, de elsőként ismét a kormány jelentkezett, ezért megadom a szót Magyar Levente államtitkár úrnak. Parancsoljon!

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt elnök úr, köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képvi-

selő Úr! Szeretnék röviden, tételesen reagálni az ön által felvetettékre. Mindazonáltal azzal kezdeném a mondanivalómat, hogy a legtöbb hozzászólást köszönettel vettem, ugyanis valós problémákra mutatott rá a képviselő úr. A magyar külpolitikát az elmúlt 25 évben számos kritika érte, ezek egy része bizony joggal, ezeknek a korrekciójára teszünk mindennap erőfeszítést a Külgazdasági és Külügyminisztériumban. Egyébként nem külügyi és kereskedelmi minisztérium, ahogy a képviselő úr mondta, hanem Külgazdasági és Külügyminisztérium immáron fél éve; ön napi szinten foglalkozik magyar külpolitikával, úgyhogy ezt a változást ajánlom a figyelmébe, most már több hónapja így hívják a minisztériumunkat.

Hadd kezdjem azzal a kritikával, képviselő úr, hogy a klasszikus diplomácia háttérbe szorul a külgazdasági érdekérvényesítéssel szemben. Ezt a vitát számos alkalommal a Ház falai között is és egyéb fórumokon lefolytattuk, tehát szeretném hangsúlyozni a jól ismert álláspontunkat, miszerint szó sincs erről. Tehát pusztán arról van szó, tisztelt képviselő úr, hogy azon külgazdasági nemzeti érdekérvényesítés, ami az elmúlt időszakban gyakorlatilag háttérbe szorult az úgymond klasszikus diplomáciai feladatokkal és szempontokkal szemben, sokkal nagyobb teret kap a jelenlegi külpolitikai, külügyi kurzus alatt, mint korábban. Azt gondolom, hogy éppen azon geopolitikai változásokból fakadóan, amelyek rendkívül intenzívek, és mélyen érintik Magyarországot is, fakad az az egyértelmű felismerés és a felismerés nyomán a gyakorlat, hogy át kell alakítanunk, rugalmasabbá kell tennünk a külgazdasági, külügyi rendszerünket, és elsősorban arra kell erőforrásainkat fordítani, hogy egy növekvő versenyhelyzetben, egy fokozódó versenyhelyzetben Magyarország megállja a helyét globálisan. Korábban nem voltak kiépítve azok a struktúrák, vagy ha a csírájuk meg is volt, nem kellő kapacitással működtek, amelyek biztosították volna azt, hogy Magyarország gazdasági érdekérvényesítése akár a Távol-Keleten vagy a világ közelebbi régióiban hathatósan megjelenjen. Ez a munka gyakorlatilag most folyik, a struktúra alapjait rakjuk le, és azt gondolom, hogy hamarosan érdemi eredményeket várhatunk az új rendszertől.

Amit a '90-es évek elejének átalakulásairól mondott a képviselő úr, azzal többé-kevésbé egyet kell értenem, valóban, a nemzeti érdekérvényesítésünk az elmúlt 25 évben, azt gondolom, kimondható, hogy hagyott, hogy maga után kívánnivalót. Ezen mindenképpen - ugyan az a jelen költségvetésből is tükröződik - a Külgazdasági és Külügyminisztérium jelentősen megnövekedett eszközállománya biztosítja azt, hogy változtassunk. Képviselő úr biztos lehet abban, hogy mindennap azzal megyünk be dolgozni a Külgazdasági és Külügyminisztériumba, hogy a

nemzeti érdekeket előmozdítsuk mind gazdasági, mind, ha tetszik, klasszikus diplomáciai értelemben.

A Külügyi Intézet '97-es megalapítása sem egy mai történet, ennek is idestova lassan 20 éve, azonban pont azon hiányosság miatt, hogy nem épült ki az elmúlt 25 évben egy olyan stabil elemzői, külpolitikai elemzői kapacitás Magyarországon, amelyik kormányokon átívelő jelleggel tudta volna ennek a specifikus szakterületnek a szempontjait elemezni, megjeleníteni, ezen felismerésből fakadóan a Külgazdasági és Külügyi Intézet újjáépítése zajlik. Láthatja a képviselő úr, hogy több mint 154 millió forintot dedikál a 2015-ös költségvetés ezen célra, tehát tudatában vagyunk ennek a hiányosságnak, és igyekszünk azt orvosolni.

Ami a hatékonyság-hatékonyság kérdéskörét illeti, képviselő úr azt mondta, kritikaként fogalmazta meg azt, hogy ha nem látszik egy külügyminisztériumnak napi szinten a működése, az egy hátrányos vagy káros jelenség. Én ezzel vitatkoznék, tehát egy külügyminisztérium számára sok szempontból erény, hogyha nincsen a napi politikai csatározások, a napi politikai kommunikáció középpontjában. Természetesen igyekszünk látványos eredményeket felmutatni, igyekszünk látványosan ott lenni a színen, de önmagában az a tény, hogy a magyar külpolitika nem képezi a napi kommunikáció, a napi politikai párbeszéd központi témáját, azt gondolom, azt mutatja, hogy rendben mennek a dolgok, ugyanis külpolitikai téren általában a turbulens helyzetek kommunikációja történik.

(18.50)

A külpolitika elsődleges feladata pedig az - talán ebben egyetértünk, tisztelt képviselő úr -, hogy biztosítsa egy ország békés működésének külföldi körülményeit. Ha ezek biztosítva vannak, akkor nincsenek viharok, nincsenek is nagyon hírek. Azt gondolom tehát, hogy itt vita áll fenn köztünk.

A nemzetpolitikai érdekérvényesítésünkre visszahatólagosan még egy szó erejéig, egy alapvető paradigmaváltást tettünk a minisztérium részéről e téren, amennyiben a nemzetpolitikai célkitűzések gazdasági aspektusait szeretnénk szintén jelentősen erősíteni. Ugyanis bármilyen magasztos elvekről beszélünk, bármilyen magasztos szavak hangzanak el a határon túl élő magyar közösségekkel kapcsolatban, bármilyen sok szimbolikus és érzelmi gesztus teszünk, ha a határon túli magyar lét gazdasági alapjai nem adóttak, és ebben jelentős szerepe van az anyaországnak, hogy ezeket az alapokat megteremtse, akkor azt gondolom, a nemzetpolitikánknak egy alapfeltételét képező aspektusa hiányzik. A Külgazdasági és Külügyminisztérium intenzíven dolgozik azon - és tudom sorolni az eredményeket -, hogy

hogyan tudunk a határon túl élő honfitársaink számára minél több, a gyakorlati életet segítő gazdasági lehetőséget kínálni, ami - még egyszer - a megmaradásnak, a helyben való megmaradásnak és az identitásőrzésnek egy fontos eleme, ugyanis nyilván itt egzisztenciális kérdésekről is szó van.

Az egypólusú világrend meghaladásáról nincs köztünk vita. Természetesen egy többpólusú világrend van kialakulóban, illetve már részben ki is alakult; ezek a folyamatok még zajlanak, képlékeny a jelenlegi világrend ebben az értelemben. Sokkal radikálisabb volumenű és intenzitású változások zajlanak, mint bármikor korábban, legalábbis a hidegháború befejezte óta. Ennek tudatában vagyunk, ezt folyamatosan figyeljük, elemezzük, és az egész keleti nyitás című külpolitikai stratégia, prioritásrendszer ebből a felismerésből táplálkozik, hogy egy új világrendben nem működik az egy lábbon állás. Több lábbon kell állni, több térséggel kell napi szinten kapcsolatokat ápolnunk, gazdasági kapcsolatokat építenünk, és meghaladott az a paradigma, mely szerint csak a tőlünk nyugatra fekvő transzatlanti kapcsolatrendszeren kell alapulnia Magyarország nemzetközi aktivitásának és stabilitásának. Ilyen módon rendkívüli szélesre nyitottuk a gazdasági tevékenységünk spektrumát. Ezzel tisztában van a képviselő úr, hogy a Közel-Keletől a Távol-Keletig, Latin-Amerikától Fekete-Afrikáig nyitjuk a konzulátusokat, nyitjuk a nagykövetségeket, nyitjuk a kereskedőházakat, igyekszünk a magyar gazdaság számára felderíteni ezeket a területeket, amelyek az elmúlt 20-25 évben kikerültek a magyar politika figyelméből, ugyanis minden kapacitást a transzatlanti integráció kötött le, nagyon helyesen. Ezt a feladatot viszont elvégezte a magyar diplomácia, és az ilyen módon felszabaduló erőforrásokat át tudjuk csoportosítani a keleti irányú gazdasági kapcsolatépítésre. Még egyszer: nem elhanyagolva a nyugati kapcsolatrendszerét. Ha egyáltalán valamiről beszélhetünk e tekintetben, az egy jelentős növekmény, egy jelentős előrelépés a nyugati diplomáciai jelenlétünkben. Elég, ha azt említem, képviselő úr, hogy két németországi főkonzulátust is nyitunk a következő hetekben, Düsseldorfban és Stuttgartban, de tudnék még mondani további képviseléseket. Tehát a keleti nyitás semmiképpen nem összeegyeztethetetlen a nyugati kapcsolatrendszerünk intenzív ápolásával.

Képviselő úr bizonyára ismeri azokat a számokat, amelyek a német gazdaságba való kapcsolódásunkat támasztják alá. Német vállalatok több száz ezer magyar embernek adnak munkát, kereskedelmi forgalmunk egynegyedét Németországgal bonyolítjuk, több mint 20 milliárd eurónyi közvetlen német működőtőke-befektetés van Magyarországon. Sorolhatnám még a számokat. Irreális azt feltételezni, hogy a keleti kapcsolatépítés a már kiépült nyugati kapcsolatok elhanyagolását feltételezné, mi több, a

nyugati gazdasági kapcsolatépítés soha nem látott intenzitással zajlik.

Tisztelt Képviselő Úr! Ami a külügyi rendszerünk egészének hatékonyságát illeti, ez is egy olyan pont, ahol rengeteg teendőnk van még. Bátorság a részemről azt mondani, hogy itt minden rendben van, és kellő hatékonysággal működik a rendszer. Azt gondolom, meg kell találnunk egy olyan rugalmas működési struktúrát, amely költséghatékonyabb a korábbinál. Való igaz, hogy a magyar egy nagy diplomáciai hálózat; ha a környékbeli országokat nézzük, egy-két kivételt leszámítva, a legnagyobbak mondható. Ez egy óriási potenciált hordoz, hogy a világ számos országában fizikailag is megjelenjünk képviselleteink által, a mintegy 116 külképviseletünk által. Ugyanakkor meg kell találni annak a módját, hogy hogyan tudjuk ezt a nagy infrastruktúrát hatékonyan működtetni. El kell azt a talán egészen máig érvényes paradigmát felejtenünk, hogy a diplomáciai jelenlét vagy egy teljes értékű nagykövetségi jelenlét jelent, vagy semmit. A kettő között rengeteg átmeneti megoldás van.

Az ön által említett Szingapúr egy kiváló példa. A szingapúri Magyarországért felelős utazó nagykövet egy kiváló ember, aki 3-4 havonta felbukkan nálunk, és gyakorlatilag többet látjuk őt, mint azokat a rezidens nagyköveteket, akik Budapesten élnek és folyamatos jelleggel Budapesten tartózkodnak. Ez egy jó példa arra, hogy hogyan lehet viszonylag költséghatékonyan is intenzív kapcsolatokat ápolni egy olyan országgal is, amely több ezer, adott esetben több tízezer kilométerre fekszik hazánktól. Ez valóban egy újfajta szemléletet követel meg, de a magyar külügyi vezetés rajta van azon, hogy ezeket a rugalmas eszközöket megtalálja. Tehát lehet alkalmazni utazó nagykövetet, lehet társulni szövetséges államokkal a képviselleteink tekintetében, lehet úgynevezett laptopdiplomátát alkalmazni, aki a magyar állam képviselétében dolgozik egy szövetségesünknek az infrastruktúráját használva. Tehát nagyon sok úgymond soft vagy rugalmas módja van a diplomáciai jelenlétnek.

Képviselő úr, köszönöm a felvetéseket még egyszer. Önöknek köszönöm a figyelmet, és kérem, hogy a külügyi költségvetést jelen formájában elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most kétperces felszólalásra van mód. Szót adok Korózs Lajos képviselő úrnak, két percben. Parancsoljon!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Tisztelt Ház! Egyetlen dolgot szeretnék szóba hozni. Az egészségügy kapcsán hallgattam államtitkár urat. Nézzék, pontosan én voltam az, aki azt mondtam, hogy véleményem szerint friss pénz kell az egészségügybe. Remé-

lem, hogy elgondolkodnak ezen a dolgon, és mondjuk, hatékonyabbá teszik a NAV működését.

Szélteben-hosszában beszélnek ebben az országban, hogy közel ezermilliárd forintot nem szedett be a NAV a korrupció kapcsán. Hogy igaz-e ez az ezermilliárd vagy sem, azt én nem tudom, de egyben biztos vagyok: ha egy újságíró kétnapi ráfordítással végig tudja követni, hogy például a cukor áfáját hogy csalják el ebben az országban, akkor nem lehet valami nagy varázslás rájönni arra, hogy mit csinálnak egy raklap cukorral! Hogyan utaztatják Miskolcra, Kassa, Poprád, Pozsony, majd Mosonmagyaróvár vagy Győr irányába. És ha már nagyon feltűnő, hogy le sem pakolják a cukrot, csak mindig hivatalosan persze megvásárolják, és folyamatosan igénylik vissza az áfát, és hogy nehogy gyanús legyen, még megutaztatják Barcelonába is ugyanazt a cukrot, hát akkor én azt mondom, hogy van honnan friss pénzt juttatni az egészségügybe.

Államtitkár úr, tele van a Facebook most egy üzenettel. A kormány január 1-jével végelszámolni akarja a magánnyugdíjpénztárakat, amelyek még talpon maradtak. Olyan 60 ezer ember van benne. 3000 milliárd forintot tapsoltak el az elmúlt három és fél évben úgy, hogy egy huncut fillér nincs már belőle. S nem lehet tudni, hogy hol van, mert amire szánták, azt a feladatot meg nem végezték el. Ez a 60 ezer ember a legelszántabb. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Államtitkár úr, ha visszamegy a minisztériumba, szóljon Varga miniszter úrnak, hogy kezdjen el pakolni. Ez a 60 ezer ember fel fogja gyűjtani a minisztériumot! *(Vargha Tamás: Fenyégetőzünk?)*

(19.00)

ELNÖK: A kétperces hozzászólás után már majdnem megadtam a szót az előre bejelentett felszólalóként jelentkezett Bócsai képviselő úrnak, akitől ismét türelmet kell kérni, mert államtitkár úr, Banai Péter Benő jelentkezett, és a házszabály szerint neki kell megadnom a szót. Államtitkár úr, parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Azt kell mondjam, hogy képviselő úr nyugodtan megszavazhatja a jövő évi költségvetési törvényjavaslatot, hiszen az ön által említett egyik problémára épp a jövő évi költségvetési törvényjavaslat kíván megoldást tenni.

Az áruk megutaztatását említette. Mind a 2015-ös költségvetési törvényjavaslat indoklása, mind ehhez kapcsolódóan az idei költségvetési törvény módosítása pont ezen áfacsalások kiszűrése érdekében vezeti be az áruforgalmi ellenőrző rendszert.

Azért említem ennek kapcsán az idei költségvetési javaslatot is, mert 8 milliárd forintot meghaladó összegben kerül kiépítésre az a rendszer, amely az informatikai háttérrel biztosítja az áruk megutaztatásának megszüntetése és ezáltal az áfacsalások visszaszorítása érdekében.

Arra is emlékeztetnem kell mindenkit, hogy nem ez az egyetlen lépés a sokat emlegetett 100 vagy 1000 milliárdos szürke- vagy feketezónában lévő források kifehéritése érdekében. Azt gondolom, a kormányzat bátor volt, amikor új eszközökkel, például az online pénztárgéprendszer bevezetésével lépett egy komoly lépést előre ebbe az irányba. Az idei költségvetésben 150 milliárd forintos tétellel számoltunk, és én azt látom a kincstári adatok alapján, hogy ez nem volt túlzó becslés. Tehát sorolhatnám az intézkedéseknek a listáját, de képviselő úr felvetésére ismét megerősítem: igen, ezen a területen is előrelép a kormány, tehát képviselő úr nyitott kapukat dönget.

Ami pedig a magán-nyugdíjpénztári rendszert illeti, hosszú vita volt arról, hogy mennyire jól, mennyire hatékonyan működtek ezek a pénztárak. Azt gondolom, a nyilvános adatok inkább azt támasztják alá, hogy nem volt jó lépés a kötelező magán-nyugdíjpénztári rendszer bevezetése, és azt gondolom, az is elgondolkodtató, hogy a nyugat-európai országok túlnyomó többségében nem is működik ez a rendszer.

Ami pedig az összeget illeti, amely az önként, döntésük alapján az állami nyugdíjrendszerbe viszszalépők vagyonaik államhoz kerülését illeti, a Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alap éves beszámolóiból kristálytisztán látható, hogy mire használta a pénzt az állam. Az államadósság csökkentésére, illetőleg 2011-ben a nyugdíjkassza lyukainak a betömésére. Tehát megvan a pénznek a hasznosulása, és azt mondom, hogy ez is közrejátszott abban, hogy Magyarország azon három ország egyike az Európai Unióban, ahol az államadósság folyamatosan csökken.

Azt gondolom, amit ezen túl ki kell emeljek, az az, hogy mindnyájan tudjuk, hogy számos magán-nyugdíjpénztár negatív hozamot ért el. Az oda befizetett összeg csökkent. Ez mit jelent? A nyugdíjba menőknek a jövedelme csökkent volna. *(Korózs Lajos: Ez nem igaz, államtitkár úr!)* Képviselő úr, kérem, nézze meg a nyilvános adatokat. Számos ember azt választotta, hogy ehelyett az állami nyugdíjrendszer biztonságára van szüksége, és az elmúlt évek azt mutatták, hogy az öregségi nyugdíjak nemcsak hogy megőrizték a reálértéküket, hanem például a rezsicsökkentésnek is köszönhetően a nyugdíjak reálértéke növekedett. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Emlékeztetem önöket, hogy a kétperces vitakörnél tartunk, ezért

most megadom a szót az ebben a körben jelentkezett Simon Miklós képviselő úrnak két percre, Fidesz. Parancsoljon!

DR. SIMON MIKLÓS (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Felháborítónak tartom Korózs Lajosnak a hozzáállását.

Tisztelt Képviselőtársam! Mi ismerjük önt (Korózs Lajos: *Én is ismerlek, Miklós!*), merthogy 2004-ben ön a kormány tagja volt. 2009-ben is munkaügyi államtitkárként, az ön... (Korózs Lajos: *Sose voltam munkaügyi államtitkár!*) - szociális és munkaügyi minisztériumi államtitkár, kedves képviselőtársam. Az, amit ön mondott az utolsó mondatával, az felháborító. Uszítja az embereket, közben bemutatkoztak, merthogy 2010-ben romokat hagytak az országban. (Herínges Anita: *Jaj, istenem!*) Eladósították Magyarországot. Emlékszem arra, hogy 2008-ban Veres János itt jelentette be, hogy az IMF-hez fordulunk, és ránk szabadították az egész világot akkor.

Tönkretették az országot, és maga uszít a Pénzügyminisztérium felgyújtásával?! Ezt felháborítónak tartom és visszautasítom, és azt kérem, hogy egy kicsit mérsékelje magát, és nézzen magába. Köszönöm. (Korózs Lajos: *Ellentétben veled, Miklós, én nyugodt vagyok.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most visszatérünk az előre bejelentett felszólalók köréhez, és megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, MSZP. Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Nagyon szépen köszönöm a szót. Elnök úr! Tisztelt Országgyűlés! Én mindig szívesen várok, annál is inkább, mert ritka jelenség az, amikor a kormány és a kormánypárti képviselők részt vesznek a vitában és válaszolnak a mi felvetéseinkre és felszólalásainkra. Ez egy üdítő kivétel, és én ennek csak örülök. Remélem, hogy ennél több vita is lesz majd, ahol várnom kell a felszólalásra azért, mert a kormány ilyen rendszerességgel kér szót az országgyűlési vitában.

Elsőként is az utolsó előttem felszólaló képviselő úrnak a szavaira mondanék két mondatot. Az egyik mondat, hogy Simon képviselő úr, mi is ismerjük önt, de azt gondolom, nem örülne, ha elmondanám, hogy honnan és milyen ügy kapcsán - ez az egyik. A másik, hogy az ön felszólalása nagyjából ennyit ért, ennél többet biztos nem.

Amit államtitkár úr mondott a magánnyugdíjpénztárakkal kapcsolatban, tisztelt államtitkár úr, én becsülöm azt, amikor valaki a szavakat jól használja és ügyesen, de az, amit ön elmondott, az körülbelül ennyi volt. Ugyanis a magánnyugdíjpénztárakban volt 3000 milliárd forintnyi összeg, az most nincs sehol, ugye. Ez egy tény. Az is egy tény, államtitkár

úr, hogy önök átvették az adósságállományt 2010-ben; na most, az nem csökkent. Márpedig hogyha beleforgatták volna, és ezt az adósságállomány csökkenésére használják, akkor - javítson ki, ha tévedek - nagyjából 10 százalékot kellett volna hogy csökkenjen az államadósság. (Korózs Lajos: *Így van.*) Ehhez képest most magasabb szinten van, mint ahogy önök átvették.

Akkor, tisztelt államtitkár úr, mit is nyertünk azzal, hogy önök elloptak 3000 milliárd forintnyi magán-nyugdíjmeztakarítást? Mert én azt gondolom, hogy semmit az égardta világon. Az, amit ön mond, az játék a szavakkal, hadd mondjam ezt.

Az, hogy a miniszterelnök úr annak idején - javítson ki, hogy ha rosszul mondom a szakkifejezést - egyéni számlákat ígért, ez hol van most? Hol vannak jóváírva az embereknek az elvett milliói, amit a magánnyugdíjpénztárból gyakorlatilag az állam államosított? Hol van az a 3000 milliárd forint? Mi haszna volt az embereknek abból, hogy azt önök elvették? Merthogy önöknek mi haszna van, és ne vegye magára államtitkár úr, mert nyilván nem önre gondolok, hanem nagyjából ön is ki tudja találni, hogy kikre gondolok, szóval, hogy ezeknek az embereknek mi haszna volt belőle, azt én értem, de hogy a társadalomnak és az embereknek semmi, azt viszont egészen biztosan tudom mondani.

Tisztelt Államtitkár Úr! A magánnyugdíjpénztárakkal kapcsolatban meg lehetett volna fontolni azt, hogy ha ezt a rendszert felváltják egy másikkal, akkor az lett volna a tisztességes, hogy az embereknek azt a pénzt, amit ott megtakarítottak, visszaadják, vagy legalább jóváírják, ahogy önök ígérték. De egyik sem történt meg, és a másik sem történt meg.

A másik, amit az áfacsalásokkal kapcsolatban mondott államtitkár úr. Tudja, én azt gondolom, hogy eddig sem és most sem az eszközök hiányoznak a NAV részéről az áfacsalások felderítésére, hanem az akarat, államtitkár úr. Az akarat hiányzik, tudja?!

(19.10)

Azt gondolom, jobbak lehetnének ezek a számok, ha önök, ha a NAV azt az 1000 milliárd forintot beszédte volna a fideszes haveroktól, beszédte volna azoktól az oligarcháktól, akik ezt a pénzt a közösből elvették. Akkor valószínűleg előbbre tartanánk, és akkor valószínűleg bizonyos fejezetekben ez az 1000 milliárd forint meg tudna jelenni mint pozitív összeg. És talán lehetne az egészségügyre fordítani, talán lehetne az oktatásra fordítani, talán a szociális ellátórendszerből kevesebbet kéne elvenni, ha önök ezt beszédtek volna, de nem szedték be.

Nem azért, államtitkár úr - és megint ne vegye személyesen magára -, nem azért nem szedte be a kormány, mert nem voltak rá módszerei, hanem

azért, mert az akarat hiányzott; azért, mert az egész államrendszer korruptan működik; azért, mert intézményesült a korrupció; azért, mert ezt már nemcsak Magyarországon látják így - itt is csak gondoljon azokra a tömegekre, akik kivonultak az utcára tíz- és százezren -, hanem más országokban is. Az, tisztelt államtitkár úr, hogy a NAV elnökét kitiltják korrupció miatt - szeretném hangsúlyozni, korrupció miatt! - az Egyesült Államokból, és ez az asszony még mindig a helyén van, nemcsak az ő szégyene, hanem a kormány szégyene is, és ezen keresztül, sajnos azt kell mondjam, az ország szégyene is.

Az tehát, hogy ezek a pénzek nincsenek meg, nem azért történik, mert nincsenek önöknek eszközeik arra, hogy ezt beszédjék, hanem azért, mert a kormánynak és a NAV-ot felügyelő felső vezetésnek nincsen szándéka arra, hogy ezeket a pénzeket beszédje. Ha jól emlékszem - ha jól emlékszem -, akkor ennek egy része ügyében már indultak is különböző vizsgálatok, most így utólag - most így utólag. És az is kiderült, hogy azok a bejelentések, amelyeket a miniszterelnök egy fecninek minősített, lehet, hogy konkrétan akkor az volt, csak amögött meglehetősen komoly dokumentáció áll rendelkezésre, és ezt már lényegesen korábban nyilvánvalóvá tették a NAV számára; ennek ellenére a NAV az égardta világon semmit nem lépett. Tehát amikor az államtitkár úr azt mondja, hogy az áfacsalások ügyében önök mindent megtesznek, akkor az egyszerűen nem igaz, úgy nem igaz, ahogy van.

Tisztelt Képviselőtársaim! A reakcióról áttérve egy picit a felszólalás talán tartalmibb részére: én az igazságügyi fejezethez és az ahhoz kapcsolódó fejezetekhez szeretnék hozzászólni, sajnálom, hogy éppen az Igazságügyi Minisztérium részéről nem képviselteti magát a kormány, de talán valamelyik államtitkár úr majd ebben is tud válaszolni a felvetésekre.

Azonban egy dolgot előjáróban engedjenek meg, hogy kiemeljek; én ezt nem tettem eddig a költségvetési vitákban, de most megteszem. Ugyanis egy jogász szemével nézve is olyan dolgok szerepelnek ebben a költségvetésben, amelyeket nem hagyhatok szó nélkül. Nem hagyhatom szó nélkül azt, hogy mennyi pénzt vonnak ki az oktatásból. Nem hagyhatom szó nélkül azt, hogy az önkormányzatoknak nyújtott, a szociális ellátáshoz nyújtott pénzbeli segítséget 40 százalékkal csökkentik. Nem hagyhatom azt figyelmen kívül - igaz, hogy más néven, de teljesen mindegy, minek nevezzük -, hogy gyakorlatilag 33 százalékra emelik föl az élelmiszeráfat. Nem hagyhatom figyelmen kívül azt, hogy a gyes 6,5 milliárddal, a családi pótlék 13 milliárd forinttal csökken.

Itt vezetném át majd a fejezeti költségvetési számokhoz, hogy az adóhivatal dolgozói - de javítson ki, államtitkár úr, ha ebben tévedek - 25 milliárd forintnyi prémiumot kaphatnak a költségvetés szerint a következő évben. Ez azért érdekes csak, mert

ha összevetjük most már tényleg az igazságügyi fejezethez tartozó számokkal ezt, akkor, mondjuk, az ügyészség teljes költségvetése nincsen 40 milliárd forint. 40 milliárd forintot nem kap az ügyészség úgy általában, ehhez képest 25 milliárd forintot prémiumként fognak kapni az APEH-vezetők és az APEH-dolgozók? Én őszintén remélem, államtitkár úr, hogy ezt nagyon rosszul olvastam a költségvetésben, és helyre teszi majd azt, amit én mondok, és azt mondja, hogy semmi alapja nincs ennek a számnak, amit én most elmondtam önnek.

Egy dolog még - visszautalva arra, amit az ön felszólalásában az egészségüggyel kapcsolatban mondott -, tisztelt államtitkár úr. Azt mondta, hogy sokat tettek az egészségügy jobbá tétele érdekében, és itt a dohányzás elleni lépéseket vetette föl. Nos, tisztelt államtitkár úr, őszintén szólva, ezt talán ön se gondolja komolyan, ugye? Tehát az, hogy a trafikpályázatokat leosztották a haveroknak, nem azt jelenti, hogy a dohányzás káros hatásait csökkentették volna, ezt egyetlen mutató nem tudja igazolni, egyetlenegy sem. Azt igen, hogy egyébként hangfelvételekkel bizonyítható, hogy az önök párttagjainak és szimpatizánsainak osztották ki ezeket a koncessziókat, és hogy egyébként ennek még nincs vége, mert további törvényjavaslatokat hoznak, hogy ezt a piacot hogyan lehet még inkább az önök felé hajló módon elosztani, de hogy ennek az egészségügyhöz az égardta világon semmi köze nincs, azt biztos állíthatjuk. Én a többi állítását nem tudom megítélni, mert nem értek hozzá, de ha a többi is ennyire megalapozott, akkor nem nyugtatott meg, államtitkár úr.

Köztársasági elnök: nem szeretnék itt sokat időzni, itt a számok nem változnak igazán. Egy dolgot azért kiemelnék: akkor, amikor ilyen megszorításokra van szükség, amit ez a költségvetés tartalmaz, akkor bizony szimbolikus jelentősége van annak - és őszintén érdekelne ennek az oka, hogy miért kell ezt megemlíteni -, hogy a köztársasági elnök protokollkiadásai 276 millió forintról 355 millió forintra emelkednek. Ezek nem nagy számok a költségvetésben, ezt még én is tudom jogászként, csak tudja, amikor az egészségügyből, az oktatásügyből vonjuk ki a pénzt úgy, hogy egyébként így sem működik már jól, akkor nem gondolja, hogy rossz üzenete van annak, hogy egyébként protokollköltségeket pedig 80 millió forinttal megemelnék csak a Köztársasági Elnöki Hivatalban, vagy hogy éppen 73 millió forintot szánunk a köztársasági elnök közcélú felajánlásaira? Ajánlaná inkább fel valamelyik kórháznak, valószínűleg többre mennénk vele.

Áttérve a bírósági fejezet költségvetési számaira: nem sok előnye van annak, tisztelt képviselőtársaim, hogy az Országos Bírósági Hivaltal egy fideszes képviselő felesége vezeti. Egy előnye talán van: itt a költségvetési támogatást nem csökkentették. Emlékszem arra, amikor Solt Pál idején, az első Orbán-kormány

idején összeveszett a miniszterelnök és a Legfelsőbb Bíróság elnöke, és akkor felére csökkentették a bíróságok költségvetési támogatását. Most ez, hála istennek, nem történik meg, sőt, még talán pár száz millió forintot szánnak, kétszáznegyven-valahány millió forintot szánnak még beruházásokra és felújításokra, mondjuk, a tavalyi költségvetési számokhoz képest pluszban, de ezen kívül semmi nem jelenik meg ott pluszban.

Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor önök azt mondják és joggal mondják, hogy az igazságszolgáltatáson belül az egyik legfontosabb dolog az eljárások gyorsítása és a minőségi igazságszolgáltatás, akkor mindenki, aki ezen a területen szakember, beleértve a Kúria elnökét is, azt mondja, hogy egyetlen dologgal lehetne igazán fejleszteni ezt a területet: ha a bírák mellé több asszisztencia jutna. A legutóbbi meghallgatáson Darák elnök úr ezt mondta el, de mondhatom, hogy ezt evidenciaként mondta el, mert mindenki így gondolja a szakmában, én magam is.

Ehhez képest egyetlen pluszfillért nem szánnak arra, hogy ez az asszisztencia megnövelhető legyen a bíróságokon. Tudják, általában persze ez igaz az egyes területekre, hogy jogszabály-módosításokkal el lehet érni bizonyos eredményeket, de azért mégiscsak a legnagyobb eredményt akkor lehet elérni, ha több pénzt juttatunk annak a területnek.

Tehát az eljárások gyorsítását sem a garanciarendszer megtizedelésével kéne elérni, hanem úgy, hogy egy kicsit több pénzt juttatunk az igazságszolgáltatásnak, és szeretném hangsúlyozni, hogy ezek azért nem olyan hatalmas nagy pénzek. A teljes éves bírósági költségvetés nincsen 90 milliárd forint, úgy az egész. Magyarán szólva, ha ezt egy kicsivel ki tudnák egészíteni, akkor e területen óriási eredményt tudnánk elérni; én ezt javasolnám is a kormány jelen lévő képviselőinek, hogy fontolják meg.

(19.20)

Ugyanezt mondhatom el az ügyészség vonatkozásában is, ahol szintén a legfőbb ügyész személye nyilván garancia arra, hogy ebben a fejezetben nem fog csökkenni semmi, de növekedni sem. Itt is szánnak némi pénzt a beruházási költségekre, de hogy az ügyészek asszisztenciájára, ami szintén az eljárások gyorsítását és a minőségi igazságszolgáltatás érdekét szolgálja, arra nem szánnak egy fillér pluszpénzt sem, az viszont egészen biztos.

Az Igazságügyi Minisztériummal kapcsolatos számokat, megmondom őszintén, nehéz megítélni, ugyanis teljesen más feladatkört kapott, hiszen számtalan feladatot átvesz a Miniszterelnökség az Igazságügyi Minisztériumtól, ugyanakkor számtalan más feladatkört meg megkap a tárca, ezért nem tudom megmondani, hogy ott a tervezés helyes vagy

nem helyes. Én mindössze egy dolgot vetnék föl, hogy eddig nem sikerült jól megtervezni a minisztérium költségvetését, hiszen 2012-ben a minisztérium tényleges kiadása 366 milliárd forint volt, ehhez képest a támogatás 238 milliárd forint, a 2013. évben 294 milliárd, míg a támogatás csak 203 milliárd forint. Remélem, hogy ennél jobban sikerült az idei költségvetésben eltalálni a számokat.

Ami még téma szerint idekapcsolódik, tisztelt képviselőtársaim, én nem értem, de, államtitkár úr, mondja el ezt egyszer nekem, évek óta mondom, és még sose kaptam rá választ, úgyhogy tényleg mondom, hogy érdekel a dolog. Hogy ha azt látjuk, hogy a büntetőeljárásról szóló törvény alapján megállapított kártalanításnak a teljesülése mindig magasabb, lényegesen magasabb a valóságban, mint az előirányzat, akkor miért nem lehet a valósághoz igazítani a számokat? Ezt tényleg nem értem, hogy miért van. Most már több éve, ha jól emlékszem, akkor 120 millió forintban állapítják ezt meg, a valóság meg mindig ilyen 300-320 millió forint környékén jön ki.

De ugyanezt tudom elmondani a jogi segítségnyújtásról, ahol 115 millió forinttal számolnak most már többedik éve. Most végre felemelik 182 millió forintra, itt valóban van egy kis elmozdulás, de ezzel szemben a valóság 250 millió forint. Nem értem, hogy ha látszik, hogy ez ennyi, akkor miért nem lehet a valósághoz igazítani a számokat. Én nem akarok arra gondolni, hogy itt bármiféle trükközés van a költségvetésben, mert, még egyszer mondom, nem értek ehhez a témához annyira, de még sosem kaptam választ arra, hogy ezek a számok miért nem fedhetik a valóságot egyszer végre.

Ugyanez mondható el a bűncselekmények áldozatainak kárenyhítése vonatkozásában, ahol most is 100 millió forint a tervezett kiadás, az előző évben is ennyi volt, ott pedig 140 millió forint volt a valóságos kiadása ennek a fejezetnek.

Nos, tisztelt képviselőtársaim, azok a kritikák, amiket az igazságügyi és az ahhoz kapcsolódó fejezetekről elmondtam, azt gondolom, hogy szinte bármelyik költségvetési vitában képezhetnék egy felszólalás tárgyát az ellenzék részéről, ugyanis azt mondom - és ezt kifejezetten pozitívnak szánom -, hogy itt olyan elképesztő probléma nincsen, mint máshol a költségvetési fejezeteknél. Viszont azt, még egyszer mondom, jogásként is ki kell emelnem, hogy ha úgy tetszik, ez a terület, az ügyészségek, a bíróságok fejezete kuriózumnak számít e tekintetben a költségvetésben. Máshol viszont elképesztően nagy problémák vannak. És azokat a kritikákat, amelyeket élesen fogalmaztam meg, azokat nem a politikai lózungok szintjén tettem, hanem őszintén teszem, tisztelt államtitkár úr, tisztelt kormányképviselők és kormánypárti képviselők. Én őszintén remélem, hogy az elmúlt időszak eseményei fognak majd önökre any-

nyiban hatni, hogy legalább ezeket a káros tendenciákat egy picit tompítani fogják.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Korózs Lajos: Éljen! - Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Én is köszönöm szépen. Előre bejelentett felszólalóként a Jobbik képviselője, Gyüre Csaba képviselő úr jönne, hogy ha nem nyomta volna meg a gombot a kormány képviselője, Banai államtitkár úr. Ezt csak azért mondom, hogy képviselő úrtól egy kis türelmet kérjek, államtitkár úrnak meg megadjam a szót.

Parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Kénytelen voltam gombot nyomni, hiszen olyan megfogalmazásokat, olyan állításokat hallottam, amelyek meggyőződésem szerint téves információkon alapulnak, minimum. Engedje meg, képviselő úr, hogy az elhangzottak sorrendjében reagáljak rá.

Az első kulcskérdés, hogy mi haszna volt az embereknek abból, hogy a kötelező magánnyugdíjpénztárból visszaléptek az állami rendszerbe. A haszon a nyugdíjuk biztonsága, amit 2010 után az alaptörvény rögzít. Ha maradtak volna a magán-nyugdíjpénztári rendszerben, akkor egy olyan pénzügyi folyamat, amit 2008-2009-ben láthattunk, elvihette volna a nyugdíjuk jelentős részét. Azt gondolom, hogy ezzel nem lehet vitatkozni, hiszen ilyen volt a nyugdíjrendszer. A magán-nyugdíjpénztári rendszerben lévőknek a többsége ezért úgy döntött - sokan megtapasztalva azt, hogy a befizetések nemhogy hozamot termelnek, hanem csökkennek -, hogy visszalép az állami rendszerbe. Ez volt a haszna.

Ami pedig a pénzt illeti, megismétlem: nyilvános számokból látszódik, hogy mire lett felhasználva ez a pénz. Az államadósságnál, képviselő úr, hogyha az én szavaimat kétségbe vonja, akkor tisztelettel kérem, hogy a nyilvános európai uniós statisztikai számokat nézze meg. Ugye, az államadósság tekintetében a GDP-arányos mutató az, amit a befektetők figyelnek, amelyekre jogi szankció vonatkozik vagy nem vonatkozik. Ezen számok alapján sajnos a magyar államadósság 2002 után radikálisan növekedett, az 51-52 százalékos szintről 80 százalék fölé nőtt. Egy olyan időszakban, a kétezres évek közepén, amikor Európát prosperitás jellemezte, és az Unió átlagos adóssága csökkent. Mi történt ezt követően? Megint, képviselő úr, kérem, nézze meg a nyilvános számokat! Mi történt? Magyarország ebből a csapdahelyzetből ki tudott törni. Erre, azt gondolom, mindannyiunknak büszkének kell lenni. Úgy tört ki ebből a csapdahelyzetből, hogy az államadósságát csökkentette, a hiányt lecsökkentette 3 százalék alá, a munkanélküliség csökken, a foglalkoztatottság nő. És igen, ennek az eredményeit az emberek érzékelik.

Az államadósság, tehát a GDP-arányos államadósság, szögezzük le, csökkent.

A nominális összeg természetesen növekszik, ebben képviselő úrnak igaza van, de ameddig egy költségvetést hiány jellemez, ergo a kiadások nagyobbak, mint a bevételek, addig a nominális államadósság növekszik. A befektetők ezért nem a nominális államadósságot nézik, hanem a GDP-arányos adósságot, ami azt mutatja, hogy az ország gazdasági erejéhez képest az adóssága hogyan alakul. Jelenleg, az ország gazdasági potenciálja, gazdasági ereje nagyobb mértékben növekedett, mint az államadósság nominális mértéke. Ezért van az, hogy jelenleg sokkal olcsóbb az államadósságunkat finanszírozni, mint néhány évvel ezelőtt.

Ami az áfacsalásokat illetően az akaratot illeti: mi sem bizonyítja jobban azt, hogy a kormányzat eltökélt és változtatni akar a jelenleg még szürke- vagy feketezónában lévő pénzek helyzetén, mint az, hogy merte az online pénztárgép rendszerét bevezetni, vagy az áruk megutaztatásának gátat szabni, és erre javaslatot tett vagy tesz az idei költségvetésben és a jövő évi költségvetésben.

Képviselő úr, ön azt mondta, hogy ne vegyem személyesnek. Abszolút nem veszem személyesnek az ön fölvetését, ezért kérem tehát, hogy ön se vegye személyesnek azt, amit mondok. Egy tanult, gyakorlott jogászember, azt gondolom, tőlem, akinek korlátozott jogi végzettsége van - némi jogi végzettségem nekem is van -, ne vegye személyesnek, ha azt mondom, hogy a vádat és a vádaskodást nem lehet összekeverni. Ugye, a NAV elnöke tekintetében is, amit szigorúan megfogalmazott az intézményesített korrupció tekintetében, különítsük el a vádat és a vádaskodást! Képviselő úr, ön mint jogászember, pontosan tudja azt, hogy mennyire más a jogi helyzete a NAV megvádolt elnökének, mint mondjuk, annak a volt pártelnökhelyettesnek, aki jelenleg házi őrizetben van, akinek tekintetében az ügyészség vizsgálja, hogy miből és hogyan tudott visszafizetések teljesíteni. Ismétlem, tegyünk különbséget vád és vádaskodás között!

(19.30)

A képviselő úr konkrét fölvetéseit illetően engedje meg, hogy akkor a szavakon túl számokra utaljak.

Oktatási kiadások. Kérem, hogy nézze meg az előttünk lévő jövő évi költségvetési törvényjavaslat 261. oldalát, ahol a központi alrendszer kiemelt területén egy konszolidált pénzforgalom kiadásait láthatjuk. Megnézhetjük, hogy az oktatási kiadások hogyan alakulnak, megnézhetjük azt számos táblán keresztül, hogy az igazságügyi kiadások hogyan alakulnak. Én nem látok csökkenést ezekben a számokban.

Ami pedig a tervezés pontosságát illeti, amíg költségvetés lesz, addig semelyik kormányzat és se-

melyik ország kormányzata nem fogja tudni pontosan eltalálni a költségvetési számokat, hiszen a makrogazdasági folyamatokra, növekedésre, foglalkoztatásra, normatív jellegű kiadásokra vagy bevételekre csak prognózist lehet készíteni. Én abban bízom, hogy az előttünk lévő jövő évi költségvetési törvényjavaslat e tekintetben is igazolni fogja a kormányzatot, és e tekintetben is azt látjuk, hogy a kormányzati tervek összességében teljesülnek, sőt túlteljesülnek.

Képviselő úr, biztos, hogy lesz az elfogadott költségvetésben 100-200 milliós eltérés, örülök, hogyha csak ilyen lesz. És abban bízom, hogy nem lesz több száz milliárdos eltérés, mint - ismét tényyszerűen mondanom kell - az elmúlt évtizedben volt. Azt gondolom, ez a súlyos kérdés. Láthattunk olyan költségvetéseket, ahol a hiány a tervezett duplája volt. Az elmúlt évek tekintetében bízom abban, hogy tudtunk javítani az eddigi gyakorlaton.

Abban mind képviselő úr számára, mind az Országgyűlés számára az eltökéltségünket kell mondjam, hogy ahol tudunk javítani a tervezés pontosságán, ott ezt meg fogjuk tenni, és e tekintetben a lehető legjobb tudásunk szerint fogjuk előkészíteni a 2016-os költségvetési törvényjavaslatot is. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Szórványos taps a kormányparti sorokból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Soron következik előre bejelentett felszólalóként Gyüre Csaba képviselő úr, a Jobbik képviselője.

Öné a szó.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Én is az igazságügyi fejezet egyes részeihez szeretnék hozzászólni jelen felszólalásommal.

Demokratikus alapelv Magyarországon - és nemcsak Magyarországon, hanem a felvilágosodás óta minden országban - a hatalmi ágak szétválasztása. Három hatalmi ág, ezeknek a függetlensége nyilván az egyik legalapvetőbb dolog, akkor beszélhetünk csak demokráciáról. Jelen esetben a bírói hatalomról, a harmadik hatalmi ágról szeretnék néhány gondolatot elmondani, illetve ennek a költségvetési fejezetét érintő, illetve ezzel párhuzamosan az ügyészséget érintő költségvetési fejezetről szeretnék beszélni.

Nagyon fontos az ezen igazságügyi szakterületen lévő dolgozók, bírák, ügyészek függetlensége. Nagyon fontos alapelv a bírói függetlenség. Hogy miért is fontos ez? Azért nagyon fontos, mert a bírák, az ügyészek minden befolyástól mentesen kötelesek eljárni. Az ügyfelekkel szemben tisztességes és pártatlan magatartást kell tanúsítani. Köteles ezenkívül minden bírónak és az ügyésznek is tartózkodni minden olyan megnyilvánulástól, amely a bírósági eljárásba vetett bizalmat vagy a bírói tekintélyt csorbítaná. Fontos titoktartási kötelezettségük van, adott eset-

ben minősített adatokat kezelnek, ezzel is fokozott a terhelésük. Általában nem fogalmazhatnak meg véleményt, illetve soha nem fogalmazhatnak véleményt a folyamatban lévő ügyekről. Munkájukon kívül az igazgatási intézkedéseket is teljesíteni kell. Részt kell venniük az utánpótlásuk szakmai nevelésében, a fogalmazók, a titkárok tanításában. Folyamatosan járnak továbbképzésekre. Munkaidőn felül kötelezhetők ügyeletre, készenlétre. Egyéb keresőtevékenységet nem végezhetnek, néhány kivétellel. Nagyon szigorú összeférhetlenségi szabályaik vannak. Nyilván korlátozott a politikában való részvételük is.

Tehát nagyon sok olyan dolog van, ami korlátozza őket. Mindezekért mi az, amit válaszként megkapnak? Nyilván az egyfajta bizonyos juttatás, amely a fizetésük, a munkájuk, a megbecsülésük. Nagyon fontos az, hogy a megfelelő bérezés, megfelelő juttatás egyensúlyban legyen azzal, amit elvárunk tőlük.

A bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény is kimondja, hogy a bírót hivatása méltóságának és felelőssége súlyának megfelelő, függetlenségét biztosító javadalmazás illeti meg. Ez a javadalmazás lehetővé kell hogy tegye a jól képzett jogászok megszerzését, megtartását és a bírák életszínvonalának a biztosítását.

Az Országos Bírói Egyesület megállapítja ezzel szemben, hogy a jelenlegi bér nem alkalmas a bírói munka zavartalan fenntartására sem. Elmaradásuk a bírói bérek tekintetében Európában és az Európai Unió területén is látványos. Ha megnézzük azt a kimutatást, amelyet nemrég készítettek el az Európai Unióban, amely elemzi a bírák, illetve az ügyészek fizetését, akkor azért döbbenetes adatokat fogunk kapni. Összehasonlítja az európai béreket, az európai uniós államokban az igazságügyben dolgozók bérét, a bírák és az ügyészek bérét. Azt fogjuk látni, hogy Magyarország az utolsó helyen áll, az utolsó helyen, Románia is, Bulgária is és bármelyik környékbeli állam megelőzi.

Csak nézzük az adatokat: Ausztriában háromszoros a fizetés, Bulgáriában 10 százalékkal magasabb a bírák fizetése, Romániában 60 százalékkal haladja meg a bírák fizetése a magyarországi fizetéseket, és ugyanígy az ügyészeknél is, hiszen általában minden európai uniós államban a bírák fizetése és az ügyészek fizetése azonos. Tehát amikor erről beszélünk, akkor mind a kettő bért kell érteni rajta. Csehországban szintén közel dupla fizetést kapnak a bírák, és még Oroszországban is mint Európai Unió kívüli állam területén is magasabb a fizetésük. Lengyelországban is közel 60 százalékkal magasabb, Horvátországban is közel 60 százalékkal magasabb, Észtországban két és félszer akkora fizetést kapnak a bírák. Tehát a saját térségünkben is messze lemaradnak a bírák, ügyészek a saját térségünk területétől, és utolsó helyen állunk.

Éppen ezért is adtam be e tekintetben módosítót a költségvetési javaslatához, amelyben azt indítványozom, hogy 30 százalékkal történjen meg a bírák, ügyészek, Kúrián dolgozó bírák - tehát e fejezetek személyi költségvetése - egy 30 százalékos bérfejlesztése. Ha ezt megnézzük, és ezt hozzáadjuk a jelenlegi fizetésekhez, és tételezzük fel, hogy a többi országban sehol nem emelik a fizetést most a következő, 2015. évi költségvetésben, azt látjuk, hogy akkor is Magyarországon abban az esetben éppenhogy meg fogja előzni a magyar fizetés 30 százalékos bérfejlesztés esetén a bulgáriai fizetéseket, és el fogja érni a litván fizetések szintjét. Tehát akkor hátulról a harmadik helyre fog feljönni Magyarország egy 30 százalékos bérfejlesztés mellett. Persze, mondhatjuk azt, akik a költségvetés készítői, hogy igen ám, könnyű mondani, hogy emeljük a bért, mindenütt kellené bért emelni, mindenütt le vagyunk maradva, azonban ez egy fontos önálló hatalmi ág.

Annak idején, amikor az alkotmányt tárgyaltuk, illetve az Alaptörvényt elfogadtuk, a Jobbik Magyarországért Mozgalom tett is arra vonatkozóan javaslatot, illetve módosító javaslatot, hogy úgy legyen meghatározva a bíróságok és ügyészségek költségvetési fejezete, a költségvetés nagysága, hogy mindenkor az Alaptörvény szabályozza egy bizonyos százalékban, a költségvetés bizonyos százalékában, hogy ne a mindenkor Országgyűlés tudja a költségvetési törvényben meghatározni a bírák fizetését meg a bíróságok juttatásait, mert így a bíróságok függetlensége, a bírói függetlenség kerül veszélybe, hiszen az egyik hatalom, a törvényhozói hatalom kézben tartja anyagilag a bíróságok intézményét. Tehát ez már kérdőjelessé teheti a bíróságok függetlenségét és a bírói függetlenségét.

Ahhoz, hogy szakmailag megfelelően felkészültek legyenek, hogy a bíróságok, ügyészségek megfelelő utánpótlással legyenek ellátva, szükség van a megfelelő bérre, és nyilván akkor beszélhetnénk arról is, hogy azért is fontos, hogy a bírák ne lehessenek korrumpálhatók, ne érje meg nekik csúszópénzt, bármit elfogadni, és erről ne is beszéljünk többet, de már ezért is nagyon fontos lenne.

(19.40)

Ha megnézzük a bírák, ügyészek alapilletményeinek a változását, akkor azt látjuk, hogy gyakorlatilag 2002-t követően, a 2002-es kormányváltást követően három lépcsőben emelték meg a bírák fizetését, és gyakorlatilag azóta nem nyúltak ehhez. Egy-két nagyon kicsi bérfejlesztés volt, legutoljára látszólagosan 2012-ben, amikor is az alapilletmény megemelkedett, de hát azt már mellé kell tennünk, hogy a 13. havi fizetésüket a bírácoknak akkor meg is vonták, és annyit emeltek, amennyi a 13. havi fizetések megvo-

násával csökkent. Összességében valójában egy 0,5 százalékos tényleges bérfejlesztésről beszélünk. És akkor még nem mondhatjuk ki, hogy reálbéremelkedés lenne, hiszen folyamatosan az inflációt sem követte a bírák és az ügyészek díjazása. Tehát reálértékben ezekben az években, az elmúlt tíz évben jelentősen csökkent a bírák, ügyészek fizetése.

És ha már itt tartunk, azért picit lépünk a bírósági rendszeren belülre. Amikor ott ül egy bíró, és igénybe veszi az eljárás során az eljáró szakértőket szakkérdésekben, akkor azt látjuk, hogy ezek a szakértők is óradíjban is jóval többet fognak kapni, mint azok a bírák, akik majd meg fogják hozni a döntést, akik az ítéletet meg fogják hozni. Tehát aki a legmagasabb szakmai csúcson van, ő kapja a legkisebb díjazást, hiszen az önálló bírósági végrehajtók is, akik ott lesznek az igazságszolgáltatási rendszer végénél, ők is nagyobb óradíjjal dolgoznak, ők is jóval nagyobb jövedelemmel rendelkeznek. Tehát ennek az egyenlőtlenségnek a kiegyenlítése miatt lenne fontos az, hogy valahol legalább az inflációt meghaladóan jelen pillanatban, mivel nagyon lemaradtak ezek a bérek, legalább annyira emeljük. Ezért kérem majd, hogy ezt a módosítónkat a kormánytöbbség is támogassa.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Képviselő úr felszólalása után kétperces hozzászólásra van mód. Megadom a szót két percre Bárándy Gergely képviselő úrnak, MSZP. Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Hát mindenre nem fogok tudni reagálni, amit államtitkár úr elmondott, de ami két percben belefér, arra igen. Először is azoknál a fejezeteknél, ahol én megemlítettem azt, hogy nagyon alultervezett a költségvetés, ott évek óta nagyjából ugyanannyi a tényleges kiadás, tehát nem kell nagy jóstehetség kitalálni, hogy körülbelül mennyi lesz, mert évek óta ugyanannyi, csak mindig a töredékére van tervezve. Ezért érdekelné az, hogy az elmúlt évek tapasztalatai alapján egyszer miért ne lehetne reális számokat mondani.

A másik, államtitkár úr, és én ezt nagyon szeretném most tisztázni, igen, tudom, mi a különbség a vád és a vádaskodás között. Ön említett két esetet. Két dolgot mondanék rá, sőt hármat. Az egyik, hogy az sem jó, ha korrupció politikások lopnak, de az viszont egyenesen tragédia, ha az állami működés alapul intézményesített korrupcióra. Ez az egyik. A másik megjegyzésem, hogy azt is tudom, tisztelt államtitkár úr, hogy mi a különbség a vád és az ítélet között, és szeretném emlékeztetni arra, hogy azokban a politikai indíttatású büntetőügyekben, amelyekben az ügyészség vádat emelt, sorra mentik fel

azokat a baloldali politikusokat, akiket az ügyészség megvádol.

A harmadik megjegyzésem pedig e körben, tisztelt államtitkár úr, hogy tudja, van egy olyan szó is, és ez nem egy általam kitalált, hanem legitim szó, amit úgy hívnak, hogy feddhetetlenség. És tudja, államtitkár úr, bizonyos állami vezetőknek nemcsak hogy büntetlen előéletűnek kell lenni, nemcsak hogy nem megvádoltnak kell lenni, hanem feddhetetlennek kell lenni. Pontosan ennek a hiányát érezte át az a több tízezres tömeg, amelyik a NAV-elnök lemondását követelte, ugyanis a rendszerváltozás, 1990 óta nem tudunk olyan állami vezetőről, akit korrupció miatt tiltottak ki az Egyesült Államokból.

Ha mást nem, államtitkár úr, legalábbis a feddhetetlenségét a NAV-elnöknek ez megkérdőjelezi, ami azt kellene hogy eredményezze, hogy lemondjon. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Visszatérünk az előre bejelentett felhívások sorához, és ott Sneider Tamás alelnök úrnak, a Jobbik képviselőjének adom meg a szót. Parancsoljon!

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt kitaró Képviselőtársaim! Hát már sokan nem vagyunk itt, öt ellenzéki képviselő van, és a kormány sorai között már csak az államtitkárok harcolnak a jelenlegi ellenzékkel szemben. *(Dr. Rétvári Bence: Öt-öt, paritásos. Az igazság a mi oldalunkon van.)* Igen, még egyenlő az arány, de azért nem ártana, ha lenne itt képviselő is a kormánypártok közül a vita során. De hát megszoktuk azért már ezt természetesen.

Nos, igazából sok időm már nincs, viszont arra, remélem, lesz időm, hogy egy nagyon fontos javaslatról, a Jobbik által beterjesztett módosító javaslatról beszéljek, egy olyan javaslatról, amely már tavasszal is nagyon erőteljesen megfogalmazódott a párt választási kampányában, és amely rendkívül széles társadalmi réteget érint, gyakorlatilag minden férfiembert Magyarországon, aki 65 évnél fiatalabb.

Hogy miről is van szó, rá fogok térni, de először azért egy kis felvezetést szeretnék megtenni, hiszen talán a felvezetéstől is kiderült, hogy itt azért nyugdíjkérdésről lesz szó. És valóban, arról a nyugdíjkérdésről lesz szó, ami az utóbbi években, mondhatjuk úgy, hogy mostohagyermekként van kezelve, vagy mondhatjuk úgy, hogy a 2009-es évtől kezdve egy olyan időszak indult el Magyarországon történetében, amikor a nyugdíjasok vagy a nyugdíjvárományosok egyre rosszabb helyzetbe kerülnek fokozatosan, különböző kormányzati intézkedéseknek a hatására.

Csak néhányat emelnék ki, hiszen itt már volt vita azért nyugdíjról, és itt ilyenkor kicsit olyan centrumhelyzetben van a Jobbik, hiszen innen is elmondják, hogy az egyik kormányzat mit tett a nyug-

díjasokkal vagy a nyugdíjvárományosokkal szemben, és a másik oldalról is ugyanez elhangzik. Hát igen, ez a helyzet, hogy volt két típusú kormányzat, mind a két kormányzat gyengítette a nyugdíjasok pozícióját, a nyugdíjvárományosok lehetőségeit. Hol kezdődött a történet? Mindenki tudja, én úgy gondolom, ott kezdődött, amikor sikerült 62 évről 65 évre megemelni a nyugdíjkorhatárt. Ugye, ez még a szocialista időszakban, a Bajnai kormányzása alatt volt, majd a következő nagy csapást, nyilvánvalóan rendkívül érzékeny csapást a 13. havi nyugdíjnak az elvétele jelentette. Sok kisebb, egyéb intézkedés is volt, de ezeket emelném ki. Majd jött a Fidesz-kormányzat, és akkor, ahogy már itt elhangzott, egyszer csak eltűnt 3000 milliárd forintnyi magán-nyugdíjbiztosítási pénztári vagyon, amely valóban eltűnt. Eltűnt az államadósság útvesztői között, és úgy, ahogy itt már elhangzott, és teljesen joggal, közben ennek köszönhetően egyáltalán nem csökkent az államadósság mértéke.

Ezzel nem állt meg a tendencia, hiszen a korkezdésményes nyugdíjrendszer is megszűnt Magyarországon, éppen most, december 31-én kerül kivételre végérvényesen ez a nyugdíjrendszer. Majd még ugyancsak fontos, hogy a munkaadói nyugdíjjárulékot is megszüntette a kormányzat, amely alapját jelentette egyébként a nyugdíjrendszernek. Ma már ugye szociális hozzájárulási adónak hívják, amit mindenre lehet költeni, költ is egyébként a kormányzat, míg előzőleg a nyugdíjjárulékokat csak nyugdíj kifizetésére lehetett költeni. Ez egy nagyon fontos jogi biztonság volt. Ez az előtörténet, ezt szerintem mindenki ismeri. Ebből látható, hogy teljesen mindegy, hogy milyen színezetű kormány volt az elmúlt 6-7 évben Magyarországon, a nyugdíjasok ezzel nem jártak jól, azzal, hogy most reálértékben megmarad azon a szinten a nyugdíj, ahol mondjuk, volt tavaly vagy tavalyelőtt, az annyit jelent, hogy rosszabbul sem jártak az éppen nyugdíjban lévők jelen pillanatban.

Nos, hát ezt a folyamatot, mi úgy gondoljuk, hogy meg kell állítani. Meg kell állítani, mert nem mehetünk el szó nélkül amellett, hogy ha így folytatódik a nyugdíjrendszer lebontása, akkor Magyarországon rendkívül szegény emberek tömegei vagy százezrei lesznek majd pár év múlva, akik 60-65 évesnél idősebbek.

Tudjuk, hogy két oka van a nyugdíjrendszer megnyirbálásának és egyre rosszabb helyzetbe kerülésének, alapvetően egy demográfiai, amiről most nem kívánok beszélni, hiszen ez rengeteg kérdésfelvetést jelent, a Jobbik már ezernyi javaslatot megfogalmazott ezzel kapcsolatban, és hát van a gyenge gazdasági helyzet, aminek köszönhető ez a sok rövid távú mondható intézkedés, ami pár év alatt zajlott le ezen a területen.

Én most igazából ezekkel a rövid távú dolgokkal szeretnék foglalkozni, és ezen szeretnék változtatni.

Hogyan? Úgy, hogy ha már egyszer megszűnt a nyugdíjrendszerben a karkedvezményes nyugdíjrendszer, ha már a szolgálati nyugdíjnak a lehetőségét elveszik a jövőben nyugdíjasoktól, akkor legyen lehetőség arra, hogy a férfiak is 40 év munkaviszony után nyugdíjba vonulhassanak. Ez a mi nagyon határozott álláspontunk, azért, mert megérdemlik a férfiak is azt, hogy 40 év munkaviszony után nyugdíjba vonulhassanak. Megérdemlik, hiszen sajnos Magyarországon fogy a leggyorsabban a férfiak száma 60 év környékén. Talán Európában csak egy-két olyan ország van, ahol kevesebb idős ember él, mint Magyarországon.

(19.50)

Magyarországon, ahogy Kopp Mária is írta - és ezt bele is tettem a módosító javaslat indoklásába -, a 65. életévet körülbelül a férfiak 64 százaléka éli meg, míg Svédországban ez 83 százalékot tesz ki. Ebből is látszik, hogy elhasználnának a magyar férfiak. Elhasználnának, mert egyszerre több munkát kell végezniük rendkívül alacsony fizetésért, és általában sokkal rosszabb munkahelyi körülmények között, mint mondjuk, Svédországban vagy bármely nyugat-európai államban. Ezért mondjuk mi azt, hogy egy-két-három vagy néhány év megilletné a férfiakat is a nyugdíjba vonulásuk után, hogy békében, nyugalomban eltölthessenek ilyen időszakot.

Ennek köszönhetően elsőként a Nyugdíj-biztosítási Alap 15 milliárd forintos megemelésére tettünk javaslatot, ezzel is jelezve, hogy szeretnénk elkezdni ennek a rendszernek a kialakítását. Természetesen tisztában vagyunk azzal, hogy nem lehet egyszerre mindenkit bevezetni ebbe a rendszerbe, de azt mondjuk, hogy az olyan munkakörökben, ahol az emberi szervezetre veszélyes vagy fokozott igénybevétel van, ott minél hamarabb meg kell teremteni a lehetőségét annak, hogy negyven év munkaviszony után nyugdíjba lehessen vonulni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Urak! Úgy gondolom, azt senki sem gondolhatja komolyan, hogy például egy 65 éves mentős a negyedik emeletről egy 140 kilós beteget le tud vinni hordágyon a mentőautóig. Ezek a lehetetlenségek. Viszont úgy néz ki, hogy a mostani kormányzat ezt mégis így gondolja, hiszen semmilyen lehetősége nincs egy 64 éves mentősnek. Persze hozzá kell tennem, hogy nem létezik ez a kategória, mert 55 év környékén egy mentősnek odavan a dereka, és onnantól kezdve neki már rokkantnyugdíj vagy valamilyen előrehozott járadék jár, már ha még lesz egyáltalán. Tehát nem is létezik ilyen, mert fizikailag lehetetlenség. Nyilván senki nem gondolja, hogy ez elvárható egy magyar férfitől vagy egy bármilyen magyar embertől. És még számos ilyen munkacsoportot lehetne felsorolni.

Itt vannak a járművezetők, akikre azt mondják, hogy ma már sokkal könnyebb a feladatuk, ezért nem kell, hogy korai nyugdíjaztatásban részesüljenek. Kérem szépen, lehet, hogy könnyebb a kuplungot használni egy modern buszban, és nem kell hozzá olyan fizikai erő, mint eddig, vagy a kormányzás-hoz, de amikor erős fizikai erő kellett, akkor egy busz még csak 40-50 kilométeres sebességgel haladt az utakon úgy, hogy alig volt forgalom, most viszont 90-100-120 kilométeres sebességgel kell haladni. Igaz, hogy fizikailag könnyebb vezetni, szellemileg viszont sokkal nehezebb, mert ma már sokkal nagyobb forgalom van.

Sajnos, csak annyi időm volt, hogy erre az egy javaslatra hívjam fel a figyelmüket. De szeretnénk, ha a kormányzat átgondolná az eddigi intézkedéseit, és megteremtené annak a lehetőségét, hogy a férfiak negyven év munkaviszony után nyugdíjba vonulhassanak.

Ennek sok egyéb aspektusa is van egyébként, amiket sajnos már nincs időm elmondani, de kérem a kormányzatot, hogy fontolja meg ennek a javaslatnak a támogatását. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen képviselő úr felszólalását. A kormány nevében pedig Rétvári Bence államtitkár úr jelentkezett.

Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Felszólalásának csak arra a részére reagálnék, ami a költségvetési törvénnyel szorosabb összefüggésben van. Azokra, amelyek általában más törvényeket érintenek, e vita keretei között talán nem is hárszabályszerű, hogy reagáljunk.

Ez a kormányzat valóban egy olyan nyugdíjrendszert hozott létre, amelyik önfenntartó. Azt mondtuk, hogy a nyugdíjárulékokból tudjuk kifizetni a nyugdíjakat minden nyugdíjas számára, és azért kellett átalakítani a rendszert, hogy ez stabil legyen. Abban az időben a Jobbik álláspontja a kötelező magánnyugdíjpénztárakkal kapcsolatban még körülbelül 180 fokkal tért el a mostanitól, hiszen akkor még a választási programjukban is követelték ennek a középső pillérnek a megszüntetését. Eltelt pár év, és valahogy a Jobbik is változtatott ezen az álláspontján. De nem csak ebben a kérdésben, mert láttuk, hogy a Jobbik négy év alatt mekkora fordulatokat tudott hozni más fontos kérdésekben is. Nos, azóta egy olyan nyugdíjkasszánk van, amit nem kell tömködni, nincsenek rajta lyukak, hanem évről évre a saját maga bevételeiből tudja fedezni a saját kiadásait, nincs 400 milliárd forintos állami kiegészítésre szükség évről évre a költségvetési törvényben.

A jövő évi törvényünk is inflációkövető nyugdíjjal számol, 1,8 százalékkal fognak emelkedni a nyugdíjak a jövő évben is, ezzel biztosítjuk a nyugdíjak értékállóságát. Ugyanakkor az elmúlt években, mivel az infláció sok esetben jóval alacsonyabban alakult a tervezettnél, ezért 3-4 százalékos reálynugdíj-emelkedés volt tapasztalható minden nyugdíjasnál, hiszen ha nőne év közben az infláció mértéke, akkor emelnénk a nyugdíjemelést mértékét, de ha kisebb az infláció annál, mint ahogy terveztük, akkor ezt a nyugdíjasok megkapták, kvázi megnyerték. A kormány helyes gazdaságpolitikája, amelyik leszorította az inflációt, a nyugdíjasok számára duplán is előnyös volt.

Ezen túlmenően míg a szocialisták az IMF utasítását vagy ukázát követve 2008-2009-ben elvették a 13. havi nyugdíjat a nyugdíjasoktól, és ezzel csökkentették a nyugdíjak értékét - amire nagyon ritkán volt példa azért a modernkori demokráciák történetében, hogy a nyugdíjasoknak nemcsak hogy nem emelnek, de még el is vesznek tőlük 8 százaléknyi nyugdíjat -, ehhez képest mi a rezsicsökkentéssel körülbelül egyhavi nyugdíjösszeget tudtunk megspórolni a nyugdíjasoknak. Ha más oldalon is, nem a költségvetési kiadási oldalon, hanem az árcsökkentési oldalon ezt az egyhavi nyugdíjösszeget ott tudtuk hagyni a nyugdíjasoknál, amit magukra tudnak költeni, nem pedig a rezsiköltségekre kell hogy elköltsék.

Az pedig, hogy hosszú távon fenntartható legyen a nyugdíjrendszer, ahogy ön is mondta, képviselő úr, egyrészt a népesedési folyamatok pozitív befolyásolásának a függvénye. Nagyon sokat beszéltünk már ebben a háromnapos vitában is arról, hogy a családpolitikában minden évben, amikor polgári kormány van, van előrelépés, nincs olyan költségvetés, nincs olyan adótörvény, ami a családokat valamiben ne hozná kedvezőbb helyzetbe a polgári kormány időszakában, mint az előző évben. Ez más kormányokra nem volt elmondható.

Ezen túl pedig a munkahelyteremtés az, amire ebben a kormányzati ciklusban sokkal többet fordítottunk, akár a munkahelyvédelmi akciótervben, akár a közmunkaprogramban.

Úgy gondolom, ha ön fenntartható nyugdíjasszisztát szeretne, akkor talán jó lenne, ha a Jobbik is ebben a két irányban gondolkozna. Azt hiszem, hogy a népesedési kérdésben nagyjából egyetértünk, sőt a Három Királyfi, Három Királynő Mozgalom petícióját vagy javaslatát az összes parlamenti párt elfogadta az előző ciklusban, s volt egy nemzeti minimum ebben a kérdésben, de arra kérem önöket, hogy támogassák a kormányzat munkahely-teremtési politikáját, akár a közmunkák tekintetében, akár a piaci munkahelyteremtés tekintetében, mert ez fenntartható nyugdíjat biztosítani mindenkinek, a most 65 év alattiaknak, tehát a mi generációnknak is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr felhívását. Most kétperces hozzászólásra van mód. Megadom a szót Heringes Anita képviselő asszonynak, MSZP.

Parancsoljon!

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Azt tudjuk, hogy ez a kétharmados kormánytöbbség nem egy szociálisan érzékeny kormány, nem elsősorban az emberek érdekeit nézi, hanem, mint ahogy láttuk, elsősorban gazdasági érdekeket néz még a környezetvédelemben is.

De reagálva: vannak olyan számok ebben a költségvetésben, amelyek azt gondolom, hogy minden jóérezésű embernél kiverik a biztosítékot. Ilyen például a korhatár előtti ellátás mínusz 36 milliárdja vagy a családi pótlék mínusz 13 milliárdja, vagy a gyes mínusz 6,5 milliárdja.

Óriásit vágnak önök a szociális kiadásokon, hiszen a tervekhez képest több mint 150 milliárdot spórolnak az embereken a szociális kiadásokkal, azokon az embereken, akik a legjobban rászorultak ezekre az ellátásokra.

S ami nagyon-nagyon érdekes, hogy még az álláskereső támogatást is csökkentik önök, 6 milliárddal kevesebbet fognak erre költeni. Nem elég, hogy a szociális kiadásokban látjuk a mínusz számokat, hanem még azoktól az emberektől is, akik elveszítik az állásukat, a munkahelyüket, elvesznek pénzt.

De ami tényleg a legfelháborítóbb szám, és ezt szerintem többször is hangoztatni kell: jövőre összesen közel 120 milliárd forintot fordít a kormány sportra. Ebből a legnagyobb összeg a Nemzeti Olimpiai Központ kialakítása 44,2 milliárd forinttal, ami önmagában több, mint az Országos Mentőszolgálat teljes költségvetése.

Azt gondolom, hogy ezek a számok minden ember számára felháborítóak. Nem értem, hogy lehet egy ilyen költségvetést benyújtani, még akkor is, ha önök nem baloldaliak. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Rétvári államtitkár úr jelezte, hogy szólni kíván.

Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Azt elfelejtette hozzátenni a képviselő asszony, hogy az Országos Mentőszolgálat és a helikopteres mentés költségvetési tételei nagymértékben bővülnek, az egyik 500, a másik 400 millió forinttal, tehát jóval többet költünk mentésre. És azt is elfelejtette elmondani, hogy lecseréltük új mentőautókra az elmúlt időszakban a mentőknek körülbelül a 70 százalékát, és kialakítottunk 22 új mentőállomást. Ezeket a területeken tehát igenis előrehaladtunk.

(20.00)

Szerintem azért fáj önöknek a stadionépítések programja, mert volt önöknek is egy ifjúsági és sportállamtitkárunk, aki a párt elnöke is lett, aki ugyanúgy meghirdette a stadionépítési programot, csak önöknek ezt programszintig sikerült elvinni, és nem sikerült megvalósítani. Ha ön azt mondja, hogy a stadionépítés a szociális érzéketlenség jele, és a Magyar Szocialista Párt elfogadott Mesterházy Attila vezetésével egy stadionépítési programot, nem a párt, az akkori kormányzat, önök is megfogalmaztak erre egy tervet, és ön azt mondja, hogy aki stadiont épít, annak nincs szociális érzékenysége, akkor ezzel saját pártjának szociális érzékenységéről beszél.

Mi egyébként nem így gondoljuk. Az, hogy Magyarországon 3,9 százalékos gazdasági növekedés volt az elmúlt időszakban, az többek között az építőipar fellendítésének és a hasonló nagy állami beruházásoknak is köszönhető. És amiről ön beszél, hogy szociális téren vagy máshol megszorításra lenne szükség egy olyan országban, ahol nem úgy, mint a Bajnai-Gyurcsány időszakban, amikor 7 százalékkal csökkent az ország gazdasági termelése, hanem 3,9 százalékkal nő, és a következő költségvetési időszakban is 2-3 százalékos növekedéssel számolunk, akkor nincs szükség sehol sem a visszavágásokra. Ön is nagyon jól tudja, hogy a szociális kasszában, ha annak a résznek az összetételét nézzük pontosabban, és ha azt tekintjük, hogy lényegében a közmunka is egy szociális eszköz a reménytelenségből, a nyomorból való kikerülésre, akkor sokkal többet költünk szociális kiadásokra.

Ön is nagyon jól tudja, hogy egy ember segélyezése harmadannyiba kerül, mint egy embernek munkahelyet teremteni. Márpedig mi az utóbbira igencsak sokat fordítottunk. Ön is nagyon jól tudja, ha végigolvassa a költségvetést, hogy a különböző szociális szolgáltatásokra, a gyermekjóléti szolgáltatásokra, a szociális szolgáltatásokra 16 milliárddal több szerepel a költségvetésben, az intézményrendszer javítására is 2 milliárddal több szerepel a költségvetésben. Azt pedig különösen kérem, hogy amit mondanak a családi pótlékkal és a gyessel kapcsolatban, hogy bármennyivel is csökkenne ennek az összege a jövő évben: nem, ugyanakkora összeget fog mindenki családi pótlékban és gyessel kapni, mint amennyit idén kapott.

Az kétségtelen, hogy Magyarországon, bár csökken a népességfogyás üteme - a 80-as évek óta először az utolsó nyolc hónapban csökkent a népességfogyás, 3 ezerrel több gyerek született, mint egy éve, és ez több mint 3 százalékos népességfogyási ütemcsökkenést jelent -, de ettől függetlenül csökken, tehát kevesebb gyerekekre nyilván kevesebb családi pótlékot fognak igénybe venni. De ez nem azt jelenti, hogy bármelyik gyerekekre jutó családi pótlék csök-

kenne, csak egész egyszerűen sajnos még mindig kevesebb gyerek születik. Higgye el, ha több gyerek fog születni jövőre, mint ahányan meghalnak Magyarországon, akkor örömmel fogjuk ezt a tételt azon nyomban növelni. De mindenkinek biztosítjuk az eddigi állandó juttatásokat. És azt ön is tudja, hogy a családok egyébként adókedvezmény szintjén a jövő évben is igencsak kedvező helyzetben lesznek.

Mi 700 milliárd forintot hagytunk ott a családknál az elmúlt négy és fél évben. Egy átlag magyar család ma 20 ezer forinttal többől tud gazdálkodni, 20 ezer forinttal több marad ott, mint 2010-ben volt náluk. Ennyivel vannak havonta előrébb a magyar családok. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Na, kérem! Az a helyzet, hogy van, akinek van ideje, de nincs képviselője, van, akinek van képviselője, de nincs ideje. Aki a két előző kategóriába nem esett bele, attól kérdezem, hogy kíván-e szót kérni. Látom is, hogy kíván élni ezzel a lehetőséggel, ha nem is korlátlan időben, de mintegy két és fél percben, Bárándy képviselő úr a szó. Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Azt gondolom, hogy helyesen és röviden foglalta össze elnök úr azt, ami itt a helyzet, és ami itt a probléma: azt, hogy egyetlenegy fideszes és egyetlenegy KDNP-s képviselő nem vesz részt most már hosszú ideje a vitában.

ELNÖK: Megtisztelő a dicsérete, nagyon köszönöm.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Bocsánat, a kormány képviselőit nem számolom ide. És ez azért probléma, tisztelt államtitkár urak és ellenzéki képviselőtársaim, mert ugye a frakcióvezetőnek vagy a frakcióvezető-helyetteseknek lenne joguk átadni az időkeretből. Önöknek erre nincs joguk, úgyhogy ezt nem is tudom kérni. Ez itt a probléma. Mert ha már nincs mondanivalójuk a fideszes képviselőknek a költségvetéssel kapcsolatban, legalább egy embert hagynának itt, aki az időkeretet át tudja adni az ellenzék részére, amelynek viszont volna mondanivalója a költségvetést illetően.

Rétvári államtitkár úr megszólalásához két dolog. Az egyik, hogy képviselőtársam nem számokról beszélt, hanem arányokat mondott, és valóban az, hogy az egyik témára mennyit költenek és a másikra mennyit, az az emberben tud felháborodást kelteni. Még hozzá jogos felháborodást, még akkor is, ha önök egyébként korábban mentőautókat vásároltak, hogy a témánál maradjunk. Ettől függetlenül, azt gondolom, talán nagyobb hasznára válna a társadalomnak, ha a stadionokra szánt pénznek legalább egy részét arra szánják, hogy egyébként a nem túl jó állapotban lévő ezen ágazatot továbbfejlessék. Úgy

hiszem, államtitkár úrral abban talán nincs vitánk, hogy azért még jól jönne oda a pénz, ugye? Ebben talán nincs vitánk.

A másik: hát, azt majd meglátják, hogy szomorú mementóként állnak majd ezek a stadionok, az önök kormányzására emlékeztetve, ugyanis a probléma az, hogy egyébként ebben látogató nem nagyon van, néző nem nagyon van. Ezt valamelyik hírportál szépen kiszámolta az elmúlt időszakban, magyarán teljesen feleslegesen építik őket. Az, hogy Alcsútdobozon egy akkora stadion, vagy Felcsúton - nem tudom, hol van ez, ahol a miniszterelnök úr született, magyarán szólva a saját városát, saját faluját és a saját hobbitját velünk fizeteti meg, én azt gondolom, ez nincs rendben.

Azt kérem a maradék 15 másodpercben, hogy a képviselőtársaim és a már jelen nem lévő kormánypárti képviselők fontolják meg azokat a módosító indítványokat, amiket mi benyújtottunk. Tényleg a jobbító szándék vezérelt minket, és szeretnénk azokra a területekre átcsoportosítani költségvetési forrásokat, ahol arra igazán szükség van.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szórványos taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselők! Jelentkezést látok, de ez nem hozta meg az időt. Így aztán szeretném jelezni képviselő úrnak, hogy regisztráltam, Szilágyi képviselő úr, a Jobbikból, hogy ön szívesen beszélne és lenne gondolata. A kettő egyébként nem elég ahhoz, hogy felszólaljon, mert ideje nincs.

Így aztán szeretném megkérdezni a kormányt, illetve a kormány képviselőjét - azáltal, hogy több jelentkezőt nem látok, illetve nem látok olyan jelentkezőt, aki a házszabály szerint felszólalhatna -, hogy az általános vitát lezárva, kíván-e a kormány képviselője a vitában elhangzottakra reagálni. Látom, hogy Banai államtitkár úr ezt jelzi. Öné a szó. Felhívom a figyelmét, hogy maximum fél óra áll rendelkezésére. Parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, igyekszem az időkereten belül maradni. Tisztelt Elnök Úr! Hölgyeim és Uraim! Az általános vita lezárásaként engedjék meg, hogy ismét összefoglaljam a kormány által beterjesztett jövő évi költségvetési törvényjavaslat legfontosabb célkitűzéseit, és néhány olyan fölvetésre is reagáljak, amely a parlamenti vita során többször is szóba került.

A kormány az elmúlt években jelentős strukturális átalakításokat hajtott végre, többek között a munkaerőpiac, a nyugdíjrendszer, az adórendszer, az oktatás és a közigazgatás területén. Az eredmények azt mutatják, hogy a költségvetési és pénzügyi egyensúly helyreállítása, az államadósság csökkentésére, valamint a gazdasági növekedés újraindítására

irányuló törekvések meghozták eredményüket. Ennek egyik fontos eredménye volt, hogy Magyarország 2013-ban kikerült a túlzottdeficit-eljárásból, a növekedés érdemben meghaladja az európai uniós átlagot, és ennek pozitívumait számos területen az emberek is érzik.

A kormány az egyes ágazatokban, területeken érvényesített szakmai prioritások, elképzelések végrehajtása mellett továbbra is elkötelezett a költségvetési stabilitás, a gazdasági növekedés és az államadósság további csökkentése mellett. E szándéknak megfelelően a 2015-ös költségvetés is fegyelmezett állami gazdálkodást vetít előre. A benyújtott törvényjavaslat 2,5 százalékos gazdasági növekedéssel, 2,4 százalékos uniós módszertan szerinti hiánnyal és 75,4 százalékos év végi GDP-arányos államadóssággal számol az Alaptörvény, illetve a stabilitási törvény szabályai szerint.

Tisztelt Ház! A jövő évben is a kormány továbbra is kiemelten kezeli a családok támogatását. Az eddig meghozott családi adó- és járulékkedvezmények rendszere megmarad. Mindezekon felül bevezetésre kerül az első házások adókedvezménye, ami az első gyermek születéséig, de legfeljebb két évig jár. A friss házások együttesen 5 ezer forint/hó adókedvezményben részesülnek, így két év alatt akár 120 ezer forintos többletjövedelemhez juthatnak a családok.

A munkahely és a család közötti együttműködés erősítésének érdekében a munkahelyvédelmi akció keretében kibővülnek a foglalkoztatást ösztönző kedvezmények. Újdonság, hogy 2015-ben már a kisgyermekes szülők részmunkaidős foglalkoztatása után is jár a magasabb adókedvezmény. A foglalkoztatás bővülése azt eredményezi, hogy az államnak kevesebbet kell majd költenie segélyekre és jövedelem pótló támogatásokra.

A 2015. évi költségvetés egyik prioritása a közmunkaprogram folytatása, kiterjesztése. Az eddigi átlagos, évi 200 ezer közfoglalkoztatotton felül 2015 második felében további több tízezer fő kaphat lehetőséget a közfoglalkoztatásban való részvételre.

(20.10)

Erre a jövő évi költségvetés 270 milliárd forintot irányoz elő. A jövő évben folytatódik a közszférában az életpályamodellek kiterjesztése. Ennek kapcsán a fegyveres és rendvédelmi szervek dolgozói jelentős, átlagosan 30 százalékos mértékű béremelésben részesülnek 2015. július 1-jétől, továbbá folytatódik a megkezdett béremelés az egészségügyben, illetve a pedagógusok esetében is.

A kormány kiemelt figyelmet fordít a nyugdíjasok helyzetének javítására. A nyugdíjak 2015-ben az infláció mértékével fognak növekedni, tehát megőr-

zik az eddigi reál-nyugdíjnövekedést is. Emellett az idősek terheit mérsékelte a rezsicsökkentés is, amelynek eredményét a kormány a nemzeti közmu- szolgáltatási rendszer elindításával szeretné meg- őrizni.

2015 a bankok elszámoltatásának éve, életbe lép a fair bankokról szóló törvény. Január közepétől egészen az év végéig zajlik majd a devizahitelekkel kapcsolatos elszámoltatás. Ezzel tovább csökkennek a lakossági terhek.

A korábbi évekhez hasonlóan kiemelten kezeljük az uniós támogatások felhasználását. A következő hét évben a hazai társfinanszírozással együtt össze- sen 12 ezer milliárd forint uniós forrás érkezik majd Magyarországra. A kitűzött cél az, hogy a fejlesztési- beruházási támogatások 60 százalékát gazdaságfej- lesztésre és munkahelyteremtésre fordítsa hazánk. Ez az elkötelezettség már a jövő évi költségvetésben is jól tükröződik.

Mindeközben a 2007-13-as időszak programjai- nak utolsó meghatározó éve jön, ténylegesen bein- dulnak továbbá a 2014-20-as időszak új programjai- nak kifizetései is. A jövő év tehát két európai uniós időszak együttes forrásfelhasználását tartalmazza, mindez érdemben a gazdasági növekedést és a fog- lalkoztatást segítheti.

Tisztelt Ház! A jövő évi költségvetési javaslat ál- talános vitája során több olyan terület előtérbe ke- rült, melyekre nagyon röviden szeretnék kitérni. Először is felhívom a figyelmet arra, ahogyan ezt Rétvári Bence államtitkár úr is kiemelte, hogy a kormányzat jóléti intézkedéseit nem kizárólag a jólé- ti kiadások alakulása fejezi ki. A foglalkoztatási problé- mákat a kormány nem segítyek növelésével, ha- nem valós munkahelyteremtéssel és emellett a köz- munkaprogramok bővítésével kívánja kezelni. Ez a stratégia a költségvetés kiadási szerkezetében is vál- tozást okoz. A jóléti kiadások alakulása önmagában tehát csak részben fejezi ki a kormányzat elkötele- zettségét a családok életének javításában. A kormány nagyobbreszt az adórendszer keretében, azaz a bevé- teli oldalon jelentkező intézkedésekkel kívánja a családok életét segíteni.

A jóléti kiadások és szolgáltatások tekintetében pedig kiemelném azt, hogy táppénzre, anyasági vagy ideiglenes rokkantsági juttatásokra, illetve a legna- gyobb tételt képviselő nyugdíjkiadásokra fordított összegek nominálisan is emelkednek az idei évhez képest.

Az oktatásról is sok szó volt. Ismét kiemelem, hogy a törvényjavaslat indoklásában tényszerűen bemutatásra került az, hogy az oktatási tevékenység- re és szolgáltatásokra fordított összegek jövőre az idei évhez képest növekednek. Mindez igaz a közne- velési és a felsőoktatási kiadásokra is. Ezek az Emberi Erőforrások Minisztériumának fejezetében sze- repelnek.

A vita során többször is szóba került a Nemzeti Család- és Szociálpolitikai Alap kiadási előirányzata- nak idei évhez képesti csökkenése. Tájékoztatom önöket arról, hogy ez az alap tartalmazza a Nyugdíj- biztosítási Alapból kikerült korhatár előtti ellátáso- kat, a családi támogatásokat, a jövedelempótló és jövedelemkiegészítő szociális támogatásokat, továb- bá a különféle jogcímen adott térítések költségvetési forrásait, összesen 646 milliárd forintos összegben. Az alapon belül a korhatár alatti ellátások esetében az idei évhez képesti csökkenést a jogosultak számá- nak jelentős változása indokolja, tekintettel arra, hogy az érintettek fokozatosan egyre nagyobb szám- ban elérhetik a vonatkozó nyugdíjkorhatárt, így öregségi nyugdíjra lesznek jogosultak. Ennek követ- keztében az ellátás finanszírozása átkerül a Nyugdíj- biztosítási Alaphoz. Tehát az érintettek nem marad- nak ellátás nélkül, csak az államháztartáson belül más kasszából jutnak forráshoz.

Ismét felhívom a figyelmet arra, hogy a családi támogatások jövő évi előirányzatainak kialakításakor figyelembe vettük a jelenleg kedvezőbb demográfiai folyamatokat és a korábbi kedvezőtlen folyamatok áthúzódó hatásait is. Fontos ezért kiemelni, hogy a 2004-ben elindult és 2015-ben folytatódó népese- déspolitikai akció hatására nő a születések száma, ami e támogatási rendszerbe belépő érintettek lét- számának örvendetes növekedését jelenti, azonban ez a növekedés még mindig nem tudja kompenzálni a kikerülő támogatottak számát. Ez látszik a törvény- javaslat számain. A lényeg tehát az, hogy az egyes ellátások forintösszege a családtámogatásoknál nem csökken.

Tóbiás József képviselő úr beszédében egy na- gyon fontos területre, a gyermekek étkeztetésére hívta fel a figyelmet. Szeretném önöket tájékoztatni arról, hogy a jövő évi törvényjavaslat a 2014. évinél 10 százalékkal magasabb forrást biztosít az önkor- mányzatok gyermekétkeztetési feladatainak ellátásá- ra. Ezen felül 15 százalékkal nő a nyári gyermekét- keztetés támogatása is. Soha egyetlen kormány nem növelte olyan mértékben a gyermekétkeztetés forrásait, mint ahogy a jelenlegi kormányzat teszi. A 2010. évben a költségvetés által biztosított 28,7 mil- liárd forintos tételhez képest a folyamatos emelkedé- seknek köszönhetően idén 52,6 milliárd forint ezen kiadási tétel, jövőre pedig 58 milliárd forintra nő. Emellett a nyári gyerekétkeztetés forrásai 2,4 milli- árd forintról 3 milliárd forintra nőnek ugyanezen időszakban.

Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselői több esetben az állami jövedelemcentralizációval kapcsolo- latos tényekre, számokra mutattak rá, illetőleg arra, hogy a GDP arányában az állami centralizáció, for- rásbevonás és újraelosztás mértéke mintha nem csökkenne. Felhívom a figyelmet arra, hogy az állam összes bevétele a GDP arányában jelentős részben

azért nőtt, mert hazánk uniós taggá válása után az állam bevételeként jelennek meg az évről évre növekvő összegű európai uniós források. Ezen tételeknek a nagysága 2013-ban már 3,2 százalékpontot ért el, és ahogy említettem, ez az összeg a GDP arányában is az elkövetkezendő időszakban növekedhet.

Ami lényeges, az az, hogy a kormányzat összességében csökkentette az adóelvonást a 2009-es, '10-es szinthez képest. Az adócentralizáció mértéke 38,4 százalékot tett ki 2013-ban, és ezt a csökkentést ráadásul úgy tette meg, hogy egyes területeken bővítette a közteherviselés rendszerét, több forrást vont be, míg a hazai kis- és középvállalkozásoknál és a családok tekintetében csökkentette az adóterheket.

Többször elhangzott az áfakulcs mértéke és a feketegazdaság területe. Egyértelműen el kell mondanom azt, hogy a rejtett gazdaság, az úgynevezett fekete-, szürketerület 2010-ben még a GDP mintegy 23,3 százalékát érte el, ez csökkent, a legutóbbi hivatalos 2013-as adat alapján a GDP 22,1 százalékát tette ki. Ezzel a mutatóval Magyarország az Európai Unió középmezőnyébe tartozik. Az elmúlt időszak lépései és az előttünk álló 2015. évi költségvetés folyamata alapján, ha a javaslatot a tisztelt Országgyűlés elfogadja, azzal számolhatunk, hogy ez az arány csökkenni fog, a gazdaságfehérítő eszközök és intézkedések csökkentik a feketegazdaság mértékét. Így tehát a jövő évi költségvetési törvényjavaslat számos intézkedést tartalmaz ezen mérték csökkentése érdekében.

Ezen intézkedések között ismét kiemelem az elektronikus közúti áruforgalmi ellenőrző rendszer kiépítését, melynek célja az, hogy az áruk valós útjának nyomon követése, valamint az árubeszerzések, értékesítések során keletkező közterhek megfizetésre kerüljenek.

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Mirkóczki Ádám s. k.
jegyző

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! A kormány által benyújtott 2015. évi költségvetési törvényjavaslat véleményem szerint biztosítja a kormány azon vállalásait, amelyek hozzájárulnak a gazdasági stabilitás megőrzéséhez, egyben fokozatosan érezhető pozitív változásokat eredményeznek az emberek és a vállalkozások mindennapi életében.

(20.20)

Biztos vagyok abban, hogy a módosító javaslatokkal ez a költségvetési törvényjavaslat még módosulni fog, de azt gondolom, hogy ha az alapvető irányokat megőrzi, akkor 2015 is egy emelkedő nemzet, egy növekvő gazdasági teljesítményt és növekvő foglalkoztatást fog eredményezni. Kérem ezért önöket, hogy a 2015. évi költségvetésről szóló törvényjavaslatot a szavazás során majd támogatni szíveskedjenek.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úrnak. Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk, napirend utáni felszólásra sem jelentkezett senki. Ezért tájékoztatom önöket, hogy az őszi ülészak **következő, várhatóan háromnapos ülésére 2014. november 24-étől** kezdődően kerül sor.

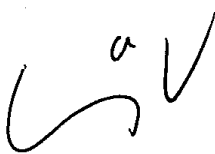
Megköszönöm munkájukat, az ülést bezárom. Mindenkinek nyugodalmat jó éjszakát kívánok! Viszontlátásra!

(Az ülés 20 óra 21 perckor ért véget.)

Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:




Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)